اعمال ماه رجب

روشن گرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکلل باشد بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار ملک
بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند که گوارا باد تو را اکرامهای حقتعالی ای بنده
خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در
ماوای نیکو ساکن گردانم و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم بشما از بهشت غرفها که نهرها در زیر آنها جاری باشد
و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزدیست مزد کارکنان از برای من بجهت آنکه بر شما واجب گردانم روزه داشتید
از برای من در ماهیکه حرمت آنرا عظیم گردانیده بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان و کنیزان مرا
داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کسیست که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه دارد اگرچه یکروز باشد از
اولش یا میانش یا آخرش و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد
حقتعالی در قیامت از او خوشنود باشد و هر که دو روز آنرا روزه دارد حقتعالی بغایت از او خوشنود و راضی گردد و هر که
خصمان او را از او راضی گرداند در قیامت و هر که هفت روز آنرا روزه بدارد چون بمیرد درهای هفت آسمان
برای روح او گشوده شود تا بملکوت اعلی برسد و هر که هشت روز آنرا روزه بدارد درهای بهشت بر روی او گشوده
شود و هر که پانزده روز آنرا روزه بدارد هر حاجت که از حقتعالی بطلبد بر آورد مگر آنکه سؤال او برای گناهی باشد
یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده
باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت شود با برگزیدگان و نیکوکاران و احادیث در این باب بسیار است
و این رساله گنجایش ذکر آنها را ندارد **فصل دویم** در بیان اعمالیست که کسیکه از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار
باشد بعوض آن بعمل آورد و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل از روزه مستحب یکدرهم
تصدق کند که موافق نرخهای این زمان تقریبا هفتاد دینار بوده باشد و بروایت دیگر عوض روزه یکمد [illegible]
وارد شده است و احوط در مد صد درم شاه است و ظاهر اصد درم هم کافی باشد و در روایتی در خصوص
روزه ماه مبارک رجب یک گرده نان نیز وارد شده است که اگر قادر بر روزه نباشد و حمل کرده اند بر کسیکه بر نشان
باشد و قادر بر درهم و مد نباشد و ایضا در خصوص روزه ایام ماه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده
است که بعوض روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز سُبحانَ الاِلهِ الجَلیلِ سُبحانَ مَن لا یَنبَغی التَّسبیحُ اِلّا لَه
(پاکست خدای بزرگوار پاکست آنکه سزاوار نیست تسبیح مگر او را)
صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه بیابد
سُبحانَ الاَعَزِّ الاَکرَم سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ وَ هُوَ لَهُ اَهل و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل
(پاکست غالب گرامی تر پاکست آنکه پوشیده جامه عزت را و آنکه او سزاوار است)
برادر مؤمن خود وارد شود و قصد روزه سنت
کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است
هفتاد برابر و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و زن را روزه سنت داشتن
بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت مالک و فرزند را بی رخصت پدر و مادر و مهمان را بی رخصت میزبان
از احادیث ظاهر می شود که خوب نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک
باطلست و همچنین روزه سنت زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور آنست که روزه سنت
مکروهست و باطل نیست و بعضی گفته اند بی رخصت پدر باطلست و احوط آنست که بدون اذن
مرتبه سوره قل هو الله

رجب
اعمال ماه

بدو وادرروزه سنت نداردودرروزه سنت نماند بدون رخصت نماند ونیز خلافست واحوط انست که نماند ونماند
هیچکدام برخصت دیگری روزه مستحب ندارند اگرچه اظهر آنست که مکروهست **فصل سیم** در بیان اعمال
هرشب وهرروز است بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین ع در روز اول ماه رجب این دعا را می
خواندند وعلما ذکر کرده اند که یَا مَنْ یَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِیْنَ وَیَعْلَمُ ضَمِیْرَ الصَّامِتِیْنَ لِکُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْكَ
درهرشب وهرروز سنت است ای آنکه مالکست حاجتهای درخواهندگان را ومیداند پنهانی خاموشان را هر سؤالی را از تو
سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِیْدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِیْدُكَ الصَّادِقَةُ وَاَیَادِیْكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ
شنوائی حاضر وجوابی مهیا خداوندا وعدهای تو راستست ونعمتهای تو بزرگست ورحمت تو فراگیرنده است
فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ حَوَائِجِیْ لِلدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ
پس درمیخواهم از تو اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد وآنکه برآوری حاجت مرا برای دنیا وآخرت بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی
وبسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام خَابَ الْوَافِدُوْنَ عَلٰی غَیْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُوْنَ اِلَّا لَكَ وَ
درهر روز ماه رجب این دعا را میخواندند ناامید شدند واردشدگان بر غیر تو وزیان کردند فراگیرندگان مگر برای تو
ضَاعَ الْمُلِمُّوْنَ اِلَّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُوْنَ اِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوْحٌ لِلرَّاغِبِیْنَ وَخَیْرُكَ مَبْذُوْلٌ
وضایع شدند فرودآیندگان مگر بتو ونایافتند طالبان مگر آنکه طلب نمود فضل ترا درگاه تو گشاده است مرخواهشمندان را وخیر تو بخشیده شده
لِلطَّالِبِیْنَ وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِیْنَ وَنَیْلُكَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِیْنَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوْطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ
مرطلب کنندگان واحسان تو حلال شده برای درخواهندگان وعطای تو مقدر شده آرزومندان وروزی تو پهن کرده شده مرآنکه نافرمانی کرد ترا وبردباری
مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْاِحْسَانُ اِلَی الْمُسِیْئِیْنَ وَسَبِیْلُكَ الْاِبْقَاءُ عَلَی الْمُعْتَدِیْنَ اَللّٰهُمَّ
فراپیش آینده مرآنکه دشمنی کننده با تو نیکوئی بسوی بدکاران وراه تو مدارا ورحم کردنست برتجاوزکنندگان خداوندا
فَاهْدِنِیْ هُدَی الْمُهْتَدِیْنَ وَارْزُقْنِی اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِیْنَ وَلَا تَجْعَلْنِیْ مِنَ الْغَافِلِیْنَ الْمُبْعَدِیْنَ وَاغْفِرْ لِیْ
پس هدایت کن مرا مانند هدایت راه یافتگان وروزی کن مرا کوشش کوشش نمایندگان ومگردان مرا از بیخبران دورشدگان وبیامرز مرا
یَوْمَ الدِّیْنِ وایضا بسند معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدای
روز جزا تو شوم اینماه رجبست مرا دعا تعلیم نما که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود که درهر
روز از ماه رجب در صبح وشب وبعد از همه نمازها در شب وروز این دعا را بخوان یَا مَنْ اَرْجُوْهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یَا مَنْ یُعْطِی
ای آنکه امید دارم مر هر نیکی وایمنی از غضب او نزد هر بدی ای آنکه عطا میکند
الْکَثِیْرَ بِالْقَلِیْلِ یَا مَنْ یُعْطِیْ مَنْ سَئَلَهُ یَا مَنْ یُعْطِیْ مَنْ لَمْ یَسْئَلْهُ وَمَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنِیْ
بسیار را باندک ای آنکه عطا میکند آنکه خواهد از او ای آنکه عطا میکند آنرا که نخواهد از او وآنکه نشناسد او را بعطوفت ومهربانی عطا کن مرا
بِمَسْئَلَتِیْ اِیَّاكَ جَمِیْعَ خَیْرِ الدُّنْیَا وَجَمِیْعَ خَیْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّیْ بِمَسْئَلَتِیْ اِیَّاكَ جَمِیْعَ شَرِّ الدُّنْیَا وَ
بسؤال کردنم ترا همه خیر دنیا وهمه خیر آخرت وبگردان از من بسؤال نمودن از تو همه بدی دنیا و
شَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوْصٍ مَا اَعْطَیْتَ وَزِدْنِیْ مِنْ فَضْلِكَ یَا کَرِیْمُ پس حضرت ریش مبارک خود را
بدی آخرت را پس بدرستیکه کم نمیکند آنچه عطا فرمائی وزیاد کن برای من از احسان خود ای کریم بدست چپ گرفتند وانگشت
سبابه دست راست خود را بجانب راست وچپ حرکت میدادند واین [illegible]

بقیه
آداب

یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا ذَا النَّعْمَاءِ وَالْجُوْدِ یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِیْ عَلَی النَّارِ ودست برنداشت تا
ای خداوند بزرگوار وکرم ای خداوند نعمت وبخشش ای خداوند عطا واحسان حرام کن پیری مرا بر آتش از آب دیده اش ترشد
وشیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده است که حضرت صادق ع بمعلی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا
بخوان اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ صَبْرَ الشَّاکِرِیْنَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِیْنَ مِنْكَ وَیَقِیْنَ الْعَابِدِیْنَ لَكَ اَللّٰهُمَّ
خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا شکیبائی شکرگزاران وکردار ترسناکان از تو ویقین پرستندگان مر ترا خداوندا
اَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِیْرُ وَاَنْتَ الْغَنِیُّ الْحَمِیْدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِیْلُ اَللّٰهُمَّ
توئی بلند مرتبه بزرگ ومنم بنده تو بسیار فقیر وتوئی بی نیاز ستوده ومنم بنده خوار خداوندا
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلٰی فَقْرِیْ وَبِحِلْمِكَ عَلٰی جَهْلِیْ وَبِقُوَّتِكَ عَلٰی ضَعْفِیْ یَا قَوِیُّ یَا عَزِیْزُ
رحمت فرست بر محمد وآل او ومنت نه بر بی نیازی خود بر نیازمندی من وببردباری تو بر نادانی من وبتوانائی تو بر ناتوانی من ای توانا ای غالب
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّیْنَ وَاکْفِنِیْ مَا اَهَمَّنِیْ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل او وصیهای پسندیدگان ودفع کن از من آنچه غمگین کند مرا از امر دنیا وآخرت ای بخشنده ترین بخشندگان
واز روایت سید بن طاوس ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاهاست ودر همه اوقات میتوان خواند
شیخ طوسی وسید ودیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر ع روایت کرده اند که سنت است در هر
روز ماه مبارک رجب اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِالْمَوْلُوْدَیْنِ فِیْ رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الثَّانِیْ وَابْنِهِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
این دعا را بخوانند خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بدو فرزند متولد در ماه رجب محمد بن علی دوم وپسر او علی پسر محمد
الْمُنْتَجَبِ وَاَتَقَرَّبُ بِهِمَا اِلَیْكَ خَیْرَ الْقُرَبِ یَا مَنْ اِلَیْهِ الْمَعْرُوْفُ طُلِبَ وَفِیْمَا لَدَیْهِ رُغِبَ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ
برگزیده شده ونزدیکی جویم بایشان بسوی تو بهتر نزدیکی ای آنکه بسوی او احسان طلب کرده شود ودرآنچه نزد او رغبت شود سؤال میکنم ترا سؤال کردن
مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوْبُهُ وَاَوْثَقَتْهُ عُیُوْبُهُ فَطَالَ عَلَی الْخَطَایَا دُؤُوْبُهُ وَمِنَ الرَّزَایَا خُطُوْبُهُ
عاجز گناهکار بتحقیق هلاک کرده او را گناهان او وبسته شده او را عیبهای او پس بطول انجامید بر گناهان کوشش او واز مصیبتها امور عظیمه او
یَسْئَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوْعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَکَاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِیْ رِبْقَتِهِ
میخواهم ترا توبه ونیکو رجوع را وایستادن از گناهان واز آتش آزادی خود را در گذشتن از آنچه در گردن اوست
فَاَنْتَ یَا مَوْلَایَ اَعْظَمُ اَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِیْفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِیْفَةِ
پس توئی ای قاین بزرگترین آرزوی او واعتماد او خداوندا میخوانم ترا بسؤالهای بلند ووسیلهای با رفعت تو
اَنْ تَتَغَمَّدَنِیْ فِیْ هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ اِلٰی نُزُوْلِ
اینکه بپوشانی مرا در اینماه برحمت از خود فراگیرنده ونعمت بازدارنده ونفسی بآنچه روزی کرده آنرا قانع بسوی فرودآمدن
الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ وَمَا هِیَ اِلَیْهِ صَائِرَةٌ واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست که در جمیع ماه
قبر وجای آخرت وآنچه نفس بسوی او بازگردد رجب هر بامداد وپسین هفتاد مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ پس دستها را بسوی آسمان بردارد وبگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ وَتُبْ عَلَیَّ واین
طلب آمرزش جویم از خدا ورجوع میکنم بسوی او استغفار در جمیع ایام سال سنتست وهزار خداوندا بیامرز مرا وبپذیر برگشتن
مرتبه سوره قل هو الله احد خواندن در جمیع ماه سنتست وثواب بسیار وارد شده است اگر خواهد در یک روز

البته

بخواند واگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد و ایضاً منقولست که
هر که هزار مرتبه لا اله الّا الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حقتعالی در
بهشت شهری از برای او بنا کند و در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الّا الله وارد شده است
و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد
اَستَغفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَ اَتوبُ اِلَیهِ و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره حمد و آیة الکرسی
و قُل یا اَیُّهَا الکافِرونَ و قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ و قُل اَعوذُ بِرَبِّ الفَلَقِ و قُل اَعوذُ بِرَبِّ النّاسِ بخواند و سه بار بگوید
سُبحانَ اللهِ وَ الحَمدُ لِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَ اللهُ اَکبَرُ وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ و سه مرتبه
بگوید
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَ المُؤمِناتِ و چهار صد استغفر الله
بگوید مرتبه بگوید
وَ اَتوبُ اِلَیهِ گناهانش را خدا تعالی بیامرزد اگر چه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها
باشد و در روز عید حقتعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی و بهر حرفی تو را شفاعت
میدهم در حق برادران و خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این عمل آورد حقتعالی بهر
حرفی هفتاد هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا سنگین تر باشد و هفتصد حاجت او
را در وقت مردن و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر و
مثل آنرا در وقت پرواز کردن نامهای اعمال و همچنین نزد سنجیدن اعمال در میزان و نزد صراط برآورد و او را
در سایه عرش خود جا دهد و حساب آسان و هفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و باو
عطا کند آنچه هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد **فصل چهارم** در بیان فضایل و اعمال
شب و روز اول است تا روز پانزدهم در شب اول ماه غسل سنّتست و منقولست که هر که در شب اول ماه رجب
و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و در
وقت دیدن ماه دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاها است و هفت مرتبه سوره حمد را بخواند تا از
درد چشم ایمن گردد و در هر ماهی این سنّت است و منقولست که چون ماه رجب را ببیند این دعا را بخواند
اَللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَینا بِالاَمنِ وَ الاِیمانِ وَ السَّلامَةِ وَ الاِسلامِ رَبّی وَ رَبُّکَ اللهُ عَزَّ وَ جَلَّ و در شب اول
و روز اول زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب آنحضرت را زیارت
کند بهشت او را واجب شود البته و احیای شب اول سنّتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که تا توانی محافظت
نما بر احیای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب نیمه
شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که

در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا را بخوان اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاَنَّکَ مَلیکٌ وَ اَنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ مُقتَدِرٌ وَ اَنَّکَ ما
تَشاءُ مِن اَمرٍ یَکُنْ اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحمَةِ صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَ آلِهِ یا مُحَمَّدُ یا رَسولَ
اللهِ اِنّی اَتَوَجَّهُ بِکَ اِلَی اللهِ رَبّی وَ رَبِّکَ لِیُنجِحَ بِکَ طَلِبَتی اَللّهُمَّ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَ آلِهِ وَ
بِالاَئِمَّةِ مِن اَهلِ بَیتِهِ اَنجِحْ طَلِبَتی پس حاجت خود را طلب نماید و بیست رکعت نماز نیز وارد شده است
هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره قُل
هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند
که حضرت امام موسی علیه السلام در شب اول ماه رجب بعد از آنکه اَللّهُمَّ لَکَ المَحمَدَةُ اِن اَطَعتُکَ وَ لَکَ الحُجَّةُ اِن
از نماز شب فارغ میشد این دعا را در سجده میخواندند
عَصَیتُکَ لا صُنعَ لی وَ لا لِغَیری فی اِحسانٍ اِلّا بِکَ یا کائِناً قَبلَ کُلِّ شَیءٍ وَ یا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیءٍ اِنَّکَ
عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ اِنّی اَعوذُ بِکَ مِنَ العَدیلَةِ عِندَ المَوتِ وَ مِن شَرِّ المَرجِعِ فِی القُبورِ وَ مِنَ
النَّدامَةِ یَومَ الآزِفَةِ فَاَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَن تَجعَلَ عَیشی عیشَةً نَقِیَّةً وَ
میتَتی میتَةً سَوِیَّةً وَ مُنقَلَبی مُنقَلَباً کَریماً غَیرَ مُخزٍ وَ لا فاضِحٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الاَئِمَّةِ
یَنابیعِ الحِکمَةِ وَ اُولِی النِّعمَةِ وَ مَعادِنِ العِصمَةِ وَ اعصِمنی بِهِم مِن کُلِّ سوءٍ وَ لا تَأخُذنی عَلی غِرَّةٍ
وَ لا عَلی غَفلَةٍ وَ لا تَجعَل عَواقِبَ اَعمالی حَسرَةً وَ ارضَ عَنّی فَاِنَّ مَغفِرَتَکَ لِلظّالِمینَ وَ اَنَا مِنَ
الظّالِمینَ اَللّهُمَّ اغفِر لی ما لا یَضُرُّکَ وَ اَعطِنی ما لا یَنقُصُکَ فَاِنَّکَ الواسِعُ رَحمَتُهُ البَدیعُ حِکمَتُهُ
وَ اَعطِنِی السَّعَةَ وَ الدَّعَةَ وَ الاَمنَ وَ الصِّحَّةَ وَ البُخوعَ وَ القُنوعَ وَ الشُّکرَ وَ المُعافاةَ وَ التَّقوی وَ الصَّبرَ
وَ الصِّدقَ عَلَیکَ وَ عَلی اَولِیائِکَ وَ الیُسرَ وَ الشُّکرَ وَ اعمُم بِذلِکَ یا رَبِّ اَهلی وَ وَلَدی وَ اِخوانی
فیکَ وَ مَن اَحبَبتُ وَ اَحَبَّنی وَ وَلَدتُ وَ وَلَدَنی مِنَ المُسلِمینَ وَ المُسلِماتِ وَ المُؤمِنینَ وَ المُؤمِناتِ

والِه

الوسیع

یا ربّ العالمین وایضا بسند معتبر منقولست که مستحبّ است که بعد از سلام الحمد لله الّذی لا تنفد
کفتن از نماز و ترجیحاً که نشسته استاینّد عا را بخوانند
خزائنه ولا یخاف امنه ربّ ان ارتکبت المعاصی فذلک ثقة بکرمک انّک تقبل التّوبة
عن عبادک وتعفوا عن سیّئاتهم وتغفر الزّلل فانّک مجیب لداعیک ومنه قریب فانا
تائب الیک فی توبیخ خطی من العطایا یا خالق البرایا یا منقذی من کلّ شدیدة یا مجیری من کلّ
محذور وفّر علیّ السّرور واکفنی شرّ عواقب الامور فانّک الله علی نعمائک وجزیل عطائک
مشکور ولکلّ خیر مذخور وایضا از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقولست که یا نور النّور یا مدبّر الامور
بعد از نماز و ترا این دعا را بخوانند
یا مجری البحور یا باعث من فی القبور یا کهفی حین تعیینی المذاهب وکنزی حین تعجزنی المکاسب
ومونسی حین تجفونی الاباعد وتملّنی الاقارب ومنزهی بمجالسة اولیائه ومرافقة احبّائه
فی ریاضه وساتر بموانسته من غیر حیاضه ورافعی بمجاورته من ورطة الذّنوب الی ربوة
التّقریب ومبدلی بولایته عزّ العطایا من ذلّة الخطایا اسئلک یا مولای بالفجر واللّیالی
العشر والشّفع والوتر واللّیل اذا یسر وبما جری به قلم الاقلام بغیر کفّ ولا ابهام وباسمائک
العظام وبحجّتک علی جمیع الانام علیهم منک افضل السّلام وبما استحفظتهم من اسمائک
الکرام ان تصلّی علیهم وترحمنا فی شهرنا هذا وما بعده من الشّهور والایّام وان تبلّغنا
شهر الصّیام فی عامنا وفی کلّ عام یا ذا الجلال والاکرام والمنن الجسام وعلی محمّد واله
منّا افضل السّلام واعمال وادعیه این شب بسیار است وروزه روز اول فضیلت بسیار دارد
واز حضرت امام محمّد باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه رجب حضرت نوح
بکشتی سوار شد وامر کرد جمیع جنّ وانس را که با او در کشتی بودند روزه بدارند وهر که آن روز را روزه
بدارد آتش جهنّم یکساله راه از او دور کردد واز حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روزه بدارد

روز

روز اول ماه رجب را برای رغبت در ثواب خدا بهشت او را واجب شود وهر که یکروز از وسط این ماه را
روزه بدارد حقتعالی شفاعت او را قبول نماید در مانند ربیعه ومضر که دو قبیله عظیمند از قبایل
عرب وهر که یکروز از اخر این ماه روزه بدارد حقتعالی او را از پادشاهان بهشت کرداند وقبول کند
شفاعت او را در پدر ومادر ودختر وپسر وبرادر وخواهر وعمّو وعمّه وخالو وخاله او وجمیع همسایکان
واشنایان او هر چند همه مستوجب جهنّم شده باشند وشیخ طوسی ودیکران از سلمان فارسی رضی الله عنه
روایت کرده اند که کفت در روز آخر جمادی الثّانیه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و اله
حضرت فرمود که ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه رجب سی رکعت
نماز بکذارد ودر هر رکعت یکمرتبه سوره حمد وسه مرتبه قل هو الله احد وسه مرتبه سوره قل یا ایّها الکافرون
بخواند البتّه حقتعالی محو کند از نامه عمل او هر کناهی را که در کودکی وبزرکی کرده باشد وخدا عطا کند باو ثواب
کسی را که تمام این ماه را روزه کرفته باشد وتا سال اینده حقتعالی او را از نماز کذارندکان بنویسد ودر هر
روز این ماه ثواب شهیدی از شهیدان جنک بدر برای او باسمان برند وهر روزی که در این ماه روزه بدارد عبادت
یکساله در نامه عمل او بنویسند وهزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند واکر تمام ماه را روزه بدارد خدا
او را از آتش جهنّم نجات دهد وبهشت را از برای او واجب کرداند ای سلمان جبرئیل این نماز را برای من آورد
وکفت یا محمّد این نشانه ایست میان شما ومنافقان زیرا که این نماز را منافقان نمیکنند کفتم یا رسول الله چکونه
این نماز را بکنم ودر چه وقت بجا آورم فرمود که در روز اول ماه ده رکعت بجا می آوری یعنی هر دو رکعت بیک
سلام ودر هر رکعت یکمرتبه سوره حمد وسه مرتبه سوره قل هو الله احد وسه مرتبه قل یا ایّها الکافرون
میخوانی وبعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند کن وبکو لا اله الّا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت
وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کلّ شیء قدیر اللّهمّ لا مانع لما اعطیت ولا معطی لما منعت ولا
ینفع ذا الجدّ منک الجدّ پس دستها را برو خود میکشی ودر روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت نماز بجا
می آوری وبعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری ومیکوئی
لا اله الّا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حیّ لا یموت بیده الخیر
وهو علی کلّ شیء قدیر الها واحدا احدا فردا صمدا لم یتّخذ صاحبة ولا ولدا پس دستها را برو خود میکشی ودر روز
آخر ماه ده رکعت بهمان نحو میکنی وبعد از هر سلام دست بر میداری ومیکوئی لا اله الّا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و
یمیت وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کلّ شیء قدیر وصلّی الله علی محمّد واله الطّاهرین ولا

اعمال ماه رجب

حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس دستهای ابر در خود بمالد و حاجت خود را بطلبد که البته بر آورده است
حول و نه قوتی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ
و حقتعالی میان او و جهنم هفت خندق قرار میدهد که عرض هر
خندقی بقدر ما بین آسمان و زمین بوده باشد و بعدد هر رکعتی ثواب هزار هزار رکعت در نامهٔ عمل تو
مینویسند و برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسند و منقولست که هر که
در روز جمعهٔ ماه رجب صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند حقتعالی در قیامت باو نوری عطا کند که بآن نور
داخل بهشت گردد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر ع در روز جمعهٔ اول ماه رجب
متولد شده است و موجب زیادتی شرف این روز گردیده و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام
علی نقی ع در روز دوم ماه رجب واقع شده و بروایت دیگر در روز سیم ماه رجب واقع شده و بروایت ابراهیم
ابن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقعشده است و ابن عیاش گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم
اینماه واقعشده است و ولادت امام محمد تقی ع در دهم اینماه شده است و بعضی از روایات در فضیلت خصوص
دهم واقع شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم
و چهاردهم و پانزدهم و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که حقتعالی فضیلت سه ماه را باین
داده است که احدی از امتها را نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب باین امت داده
است که باُمتهای دیگر نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم سه سوره باین امت داده است که مثل
آنها باُمتهای پیش نداده است سورهٔ یس و سورهٔ تبارک الذی بیده الملک و سورهٔ قل هو الله احد پس هر که
جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد بود پرسیدند چگونه جمع کند فرمود
در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در
شب چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره بخواند و در شب
پانزدهم شش رکعت بجا آورد بسه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت
اینماهها را بیابد و جمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا و از حضرت صادق ع منقولست که هر که ایام
البیض ماه رجب را روزه دارد حقتعالی بهر روزی عبادت یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمنان
باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور آنستکه ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه
در میان کعبهٔ معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بوده و دوازده سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول صلی الله
علیه و اله و علی بن ابرهیم گفته است که ولادت حضرت امام علی نقی ع نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال
دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل در آن سنتست و احیای آن بعبادت
فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که در شب نیمهٔ رجب حق تعالی امر میکند
ملائکه را که هر گناهیکه در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کنند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در روز
سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر با
توبهٔ نصوح و بهر روزی که روزه داشته هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت او برآورده شود
و وقتیکه از قبر بیرون آید و نزد میزان و نزد صراط حاضر باشد که هفت بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده

باشد و شفاعت او را قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و خدای
تعالی بنا کند از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در
قصری هفتاد هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی رحمه الله
بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجا
می آورد یعنی بشش سلام با حمد و هر سوره که خواهد و چون فارغ شوی هر یک از سورهٔ حمد و قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی را چهار مرتبه میخوانی پس چهار مرتبه میگوئی
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر پس الله الله ربی لا اشرک به شیئا و ما شاء الله
پاکست خدا و ستایش مر خدا را و نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگترست میگوئی خدا خدا پروردگار منست شریک با و چیزی را و آنچه خواهد خدا
و لا قوة الا بالله و در شب و روز زیارت حضرت امام حسین ع سنت مؤکد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر
منقولست که از حضرت امام رضا ع سؤال کرد که زیارت حضرت امام حسین ع را در کدام وقت بهتر است فرمود که
در نیمهٔ رجب و شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند
پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا را بخواند البته کرب و شدت او زایل گردد و این چهار رکعت
را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد بعد از حمد بخواند و اینست دعا: اللهم یا مذل کل جبار و یا معز المؤمنین انت کهفی حین تعیینی المذاهب
خدایا ای خوار کننده هر متکبر و ای عزیز کننده گروندگان تو پناه منی هنگامیکه عاجز کند مرا راهها
و انت باری خلقی رحمة بی و قد کنت عن خلقی غنیا و لو لا رحمتک لکنت من الهالکین و انت مؤیدی
و تو پدید آورنده خلقت مرا مهربانی بمن و بتحقیق بودی از آفریدن من بی نیاز و اگر نبود رحمت تو هر آینه بودم از هلاک شدگان و تو قوت دهنده مرا
بالنصر علی اعدائی و لو لا نصرک ایای لکنت من المفضوحین یا مرسل الرحمة من معادنها و منشئ
بیاری بر دشمنانم و اگر نبود یاری تو مرا هر آینه بودمی از رسوا شدگان ای فرستنده رحمت از معدنهای آن و آفریننده
البرکة من مواضعها یا من خص بالشموخ و الرفعة فاولیاؤه بعزه یتعززون یا من وضعت له
برکت از جاهای آن ای آنکه مخصوص است ببلندی و رفعت پس دوستان بعزت او عزیز ند و ای آنکه گذاشته شد مر او را
الملوک نیر المذلة علی اعناقهم فهم من سطواته خائفون اسئلک بکینونیتک التی اشتققتها
پادشاهان نیر خواری بر گردنهای خود پس ایشان از غضبهای او ترسانند میخوانم ترا بکینونیت تو که بیرون آورده آنرا
من کبریائک و اسئلک بکبریائک التی اشتققتها من عزتک التی استویت بها علی عرشک فخلقت
از بزرگواری تو و میخوانم ترا ببزرگواری تو که بیرون آورده آنرا از عزت تو که استیلا دادی آن بر عرش تو پس آفریدی
بها جمیع خلقک فهم لک مذعنون ان تصلی علی محمد و اهل بیته پس حاجات خود را از حقتعالی
آن همه آفرینش تو پس ایشان مر ترا خاضع اند اینکه رحمت فرستی بر محمد و خانوادهٔ او
طلب نماید بدانکه عمل
اعمال نصف رجب دعاء ام داود است که ابن بابویه و شیخ طوسی و سید بن طاوس رضی الله عنه بسندهای
معتبر روایت کرده اند و برای بر آمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روایات آنست
که فاطمه مادر داود بن الحسن پسرزادهٔ امام حسن مجتبی ع دایهٔ حضرت امام جعفر صادق ع بود و پسر داود

حضرت را شیر داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرده بود و منصور دوانقی لشکر فرستاد
و او را کشتند و ابرهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حسینی را با غل و
زنجیر از مدینه بعراق بردند و او نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت
و از او خبری بمن نرسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلحا و نیکان و برادران مؤمن التماس دعا
مینمودم و ایشان تقصیر نمیکردند و مطلقا اثر اجابت نمییافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند
و گاهی بمن میگفتند که او را با پسران عم او در زیر عمارت زنده گذاشتند و در هر روز مصیبت من عظیمتر و
اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم گداختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت
صادق ع را علتی عارض شده بعیادت آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم خواستم برگردم حضرت فرمود که
از داود چه خبر داری و من شیر داود را بآنحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای
تو شوم داود کجاست او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کردم و از شما التماس میکنم که او را
دعا کنید که او برادر رضاعی شماست حضرت فرمود چرا غافلی از دعای استفتاح و دعای اجابت و نجاح و آن دعاست
که درهای آسمان برای او گشوده میشود و ملائکه استقبال میکنند خواننده آنرا و بشارت میدهند او را باجابت
و آن دعائیست که از حجب للدعوات محجوب نمیگردد و خواننده آنرا ثوابی نیست بغیر از بهشت ام داود گفت ای
فرزند طاهرین و راست گویان چگونه است آن دعا حضرت فرمود ای مادر داود ماه محرم یعنی ماه رجب نزدیک شده
است و آن ماهیست مبارک و حرمت آن عظیمست و دعاها در آن مستجابست چون آنماه در آید سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم آنرا که ایام البیض اند روزه بدار پس حضرت کیفیت عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ
کن و بهر کس تعلیم مکن که میترسم بدست کسی افتد که برای امر باطلی و نامشروعی این دعا را بخواند بدرستیکه
این دعا بسیار شریف و مشتملست بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته حاجت او بر آورده میشود و
اگر درهای آسمان و زمین بسته شود یا دریاها حایل باشند میان تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته
حق تعالی آسان میگرداند رسیدن تو را بمطلب تو و حاجت ترا بر می آورد و هر که این دعا را بخواند حق تعالی دعای
او را مستجاب میگرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو باشند خداوند قادر کفایت شر
ایشان میکند و زبان ایشان را می بندد و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند ام داود گفت که حضرت این دعا را برای
من نوشت و بخانه برگشتم چون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام
و خفتن را ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران
و شهدا و عبادرا که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خطاب فرمود
که ای مادر داود بشارت باد ترا که اینجماعت که میبینی همه برادران و یاوران و شفیعان تو اند و از برای تو طلب آمرزش
میکنند و بشارت میدهند ترا بانکه حاجت تو بر آورده است پس بشارت باد ترا بآمرزش خدا و خدا اثر اجرا
خیر دهد و شاد باش که حق تعالی فرزند ترا حفظ میکند و بتو بر میگرداند انشاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب
بیدار شدم و بعد از آن باندک زمانی که سوار تند از عراق بمدینه آید داود نزد من آمد و گفت ای مادر من
در عراق در زندان با نهایت تنگی و سختی بسته در زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب

شد در خواب دیدم که بلندیهای زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر
دور تو مردی چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان بر زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند
پس یکی از ایشان که از همه خوشروتر و خوشبوتر و جامههایش پاکیزهتر بود بر داشت و من گمان کردم که
حضرت رسالت پناه جد من است خطاب کرد بمن که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که خدا
تعالی دعای مادر ترا در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانقی بدر زندان رسیده
بطلب من آمده بودند در میان شب مرا بنزد او بردند پس امر کرد تا زنجیرها را برداشتند و ده هزار درهم که
زیاده از هزار تومان بود بحساب آنزمان بمن عطا کرد و گفت که مرا بر شتر رهواری سوار کنند و بسرعت
تمام بمدینه بیاورند ام داود گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق ع بردم حضرت فرمود سبب
خلاص تو آن بود که منصور حضرت امیر المؤمنین ع را در خواب دید که با او فرمود رها کن فرزند مرا و اگر
نکنی ترا در این آتش می اندازم چون نظر کرد دریای آتش در زیر پای خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کرده
خود پشیمان گردید و ترا رها کرد و اما کیفیت این عمل شریف آنست که ام داود گفت که حضرت صادق ع فرمود
که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم در وقت زوال
غسل کن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزهترین جامههای خود را بپوش
و بخانه خلوتی برو و سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید پس هشت رکعت
نافله زوال را بعمل آور و رکوع و سجود آنها را خوب بعمل آور و بعد از نماز فریضه ظهر دو رکعت نماز بکن بهر
سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبین و هشت رکعت نافله عصر را
با آداب بجا می آوری و در بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه بار
قل هو الله احد و یکمرتبه سوره انا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب بجا آور و در
روایتی وارد شده است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین و صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره قل
هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخوان پس هر یک از این سورهها را یکمرتبه بخوان سوره انعام و سوره
بنی اسرائیل و کهف و لقمن و یس و و الصافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک
الذی بیده الملک و ن و القلم و اذا السماء انشقت تا آخر قران و اگر نتوانی این سورهها را از روی مصحف
درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید رحمه الله گفته است که اگر ندانی یا
نتوانی این سورههای مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوره حمد و ده مرتبه آیة الکرسی و هزار مرتبه قل هو
الله احد بخوان و این احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از آیة الکرسی صد مرتبه بگوید
(پاکست خدا و سپاس مر خدا را و نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگست)
اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر آیة الکرسی را نیز درست نتواند بخواند صد مرتبه سوره حمد و هزار مرتبه سوره
(خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد)
قل هو الله احد بخواند پس دعا را بخواند و آیة الکرسی را بهتر آنست که تا هم فیها خالدون بخواند و دعا اینست
بسم الله الرحمن الرحیم
(بنام خدای بخشاینده مهربان)

صدق الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذو الجلال والاكرام الرحمن الرحيم الحليم الكريم
الذي ليس كمثله شيء وهو السميع البصير العليم الخبير شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة
واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم وبلغت رسله الكرام وانا على ذلك
من الشاهدين اللهم لك الحمد ولك المجد ولك العز ولك الفخر ولك القهر ولك النعمة
ولك العظمة ولك الرحمة ولك المهابة ولك السلطان ولك البهاء ولك الامتنان ولك
التسبيح ولك التقديس ولك التهليل ولك التكبير ولك ما يرى ولك ما لا يرى ولك ما فوق
السموات العلى ولك ما تحت الثرى ولك الارضون السفلى ولك الآخرة والاولى ولك ما ترضى
به من الثناء والحمد والشكر والنعماء اللهم صل على جبرئيل امينك على وحيك والقوي على امرك
والمطاع في سمواتك ومحال كراماتك المتحمل لكلماتك الناصر لانبيائك المدمر لاعدائك اللهم
صل على ميكائيل ملك رحمتك والمخلوق لرأفتك والمستغفر المعين لاهل طاعتك اللهم
صل على اسرافيل حامل عرشك وصاحب الصور المنتظر لامرك الوجل المشفق من خيفتك
اللهم صل على عزرائيل ملك الموت الموكل على عبيدك وامانك المطيع في ارضك وسمائك
قابض ارواح جميع خلقك اللهم صل على حملة العرش الطاهرين وعلى ملائكة الذكر اهل
التائبين على دعاء المؤمنين وعلى السفرة الكرام البررة الطيبين وعلى ملائكتك الكرام الكاتبين
وعلى ملائكة الجنان وخزنة النيران وملك الموت والاعوان ياذا الجلال والاكرام اللهم
صل على ابينا آدم بديع فطرتك الذي كرمته بسجود ملائكتك وابحته جنتك اللهم

صل على امنا حواء المطهرة من الرجس المصفاة من الدنس المفضلة من الانس المترددة
بين محال القدس اللهم صل على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود وصالح وابراهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى وهرون ويوشع
وميشا والخضر وذي القرنين ويونس والياس واليسع وذي الكفل وطالوت وداود
وسليمان وزكريا وشعيا ويحيى وتورخ ومتى وارميا وحيقوق ودانيال وعزير وعيسى
وشمعون وجرجيس والحواريين والاتباع وخالد وحنظلة ولقمن اللهم صل على محمد
وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت ورحمت وباركت على
ابرهيم وآل ابرهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء والسعداء والشهداء و
ائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد والسياح والعباد والمخلصين والزهاد و
اهل الجد والاجتهاد واخصص محمدا واهل بيته بافضل صلواتك واجزل كراماتك وبلغ
روحه وجسده مني تحية وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى درجات
اهل الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين اللهم وصل على من سميت
ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك ورسلك واهل طاعتك واوصل صلواتي
اليهم والى ارواحهم واجعلهم اخواني فيك واعواني على دعائك اللهم
اني استشفع بك اليك وبكرمك الى كرمك وبجودك الى جودك وبرحمتك
الى رحمتك وباهل طاعتك اليك واسألك اللهم بما سألك به احد منهم

مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ

يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ

يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ

يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا

وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ

يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ

يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ

مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ

يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ

يَا مُونِسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِي يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَائِمُ

يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَارُّ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُيَسِّرُ يَا مُمِيتُ يَا مُحْيِي يَا

نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ

يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مُنِيبُ يَا مُبِينُ يَا طَاهِرُ يَا مُجِيبُ يَا

مُتَفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُؤَمَّلُ يَا مُمْسِكُ يَا أَوَّابُ يَا وَافِي يَا رَاشِدُ يَا مَلِكُ

يَا رَبُّ يَا مُذِلُّ يَا مُعِزُّ يَا مَاجِدُ يَا رَازِقُ يَا وَلِيُّ يَا فَاضِلُ يَا سُبْحَانُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ

بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَى وَبَعُدَ فَنَأَى وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ

وَلَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَيَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ

الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ

الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا

ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا

أَنْتَ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ

مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَفَقْرِي وَانْفِرَادِي وَوَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ

وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ

الْبَائِسِ الْمَهِينِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ

لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَعَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِقٍ حَزِينٍ

ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مِسْكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اَللّٰهُمَّ وَأَسْئَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ

قَدِيرٌ وَأَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِآدَمَ شَيْثًا وَلِإِبْرٰهِيمَ

إِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ أَيُّوبَ

يَا رَادَّ مُوسٰى عَلَى أُمِّهِ وَيَا زَائِدَ الْخِضْرِ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيٰى

وَلَمْ تُسَلِّمْ عِيسَىٰ يَا حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَىٰ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَانَكَ وَإِحْسَانَكَ

وَغُفْرَانَكَ وَجِنَانَكَ وَأَسْئَلُكَ أَنْ تَفُكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي

وَتَفْتَحَ لِي كُلَّ بَابٍ وَتُلَيِّنَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ

عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ

بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَيُحَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُثَبِّطَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ

أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطِينَ

عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَىٰ مَا تَشَاءُ وَتَسْهِيلِكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ

أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ پس بسجده برو و پهلوی رو خود را بر خاک بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ

فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ پس حضرت فرمود که

سعی کن که آب از دیده ات بیرون آید اگرچه بقدر سر مگسی بود باشد که آن علامت اجابت دعاست اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ

و در روایت دیگر وارد شده است که در سجده این دعا را بخوانند

آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقَتِي إِلَيْكَ وَارْحَمِ انْفِرَادِي وَخُشُوعِي

وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ

رَسُولِكَ وَآلِهِ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَأَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ

أَكْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگو یَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ

اِقْضِ حَاجَتِي بِلُطْفِكَ يَا خَفِيَّ الْأَلْطَافِ و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که مادر داود

بحضرت عرض کرد ای سید و آقای من آیا این دعا را در

غیر ماه رجب میتوان خواند فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق آمد که روز جمعه باشد

صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را بیامرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض آن ماه را روزه

بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحویکه ذکر کردم حاجتش بر آورده میشود و در روایت دیگر

وارد شده است که حضرت فرمود در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند حاجتش بر آورده میشود

مؤلف گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض آنرا یعنی سیزدهم و چهاردهم و

پانزدهم روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوب فایز میگردد و دور نیست که اگر در روز

عرفه و جمعه و ساير ایام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بجا آورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که

ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند بجا بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید

بحرمة شهر الحرام و هذا بعد از بهتر باشد فصل پنجم در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب

است شیخ طوسی و دیگران گفته اند که در روز هیجدهم این ماه ابرهیم پسر رسول خدا از دنیا رفت پس

حزن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شماتت کرده اند مناسب است خصوصا عایشه و ابن عباش

که یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها در بیست و یکم ماه رجب بعالم

قدس ارتحال نمود اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آنحضرت خصوصا کسی که عمده

آنها عمر بن الخطاب است ثواب دارد و زیارت آنحضرت احتیاطا مناسب است بنحویکه مذکور خواهد شد انشاء الله

تعالی و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در بیست و دوم این ماه معویه علیه اللعنة بجهنم واصل شد

است و مستحب است که این روز را روزه دارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم این ماه خارجی با خنجر زهر آلود بر ران

مبارک حضرت امام حسن مجتبی زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان آنحضرت مناسب است و در روز

بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بدست معجز نمای علی بن ابی طالب علیه السلام جاری شد و مرحب یهودی بر دست آنحضرت

کشته شد گفته اند روزه این روز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مناسب است و شیخ ره ذکر کرده است

که شهادت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شده است اما احادیث

بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که

حضرت رسول در روز بیست و پنجم ماه رجب مبعوث برسالت شده و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است

که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

منقولست که روزه اش کفاره دویست سال گناه است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا مرویست که

روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد سال گناه گرداند و ایضا از آنحضرت

منقولست که هر که روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد سال گناه او

گرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول در آن روز برسالت

امت مبعوث گردید و جبرئیل بر پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارکیست و بسندهای معتبر

از حضرت امام محمد نقی منقولست که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب

بر آن میتابد و آن شب بیست و هفتم این ماه است و در صبح آن شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث

شد و کسیکه عبادت کند اینشب را مثل اجر شصت سال عبادت خدا باو عطا میفرماید پرسیدند که عمل آنشب
چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف شب
و خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز بکن هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد
یک سوره از سورههای کوچک بعد از این را بخوان و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته سوره حمد
قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه فی لیلة
القدر و آیة الکرسی هر یک را الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له ولی من الذل و کبره
هفت مرتبه بخوان و این دعا بخوان
تکبیرا اللهم انی اسئلک بمعاقد عزک علی ارکان عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم
الاعظم الاعظم و ذکرک الاعلی و بکلماتک التامات کلها ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تفعل بی ما انت اهله پس هر حاجت که خواهی بطلب که هر چه بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی
بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش را روزه
بدار که اجر آن نزد تو حساب میشود بروزه یکسال و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع منقولست که در شب
بیست و هفتم رجب هر وقت شب که باشد دوازده رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد چهار
مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت نماز
فارغ شود در همان مکان که لا اله الا الله و الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله
نشسته چهار مرتبه بگو
العلی العظیم پس هر حاجت که خواهی بطلب مؤلف گوید که هر یک از این دو روایت که عمل کند خوبست و اگر
هر دو را بکند بهتر است و اگر نماز شب نصف رجب را که بسند صحیح مذکور شد در این
شب بجا آورد خوبست و در آن روایت وارد شده است که در اینشب نیز بجا آورند و شیخ طوسی رحمه الله
گفته است که غسل در اینشب مستحب است و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و حضرت امیر
المؤمنین ع در اینشب مناسبست و این دعا اللهم انی اسئلک بالتجلی الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر
نیز وارد شده است که در اینشب بخواند
المعظم و المرسل المکرم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لنا ما انت به منا اعلم یا من یعلم و لا
یعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی بشرف الرسالة فضلتها و بکرامتک اجللتها و بالمحل
الشریف احللتها اللهم فانا نسئلک بالمبعث الشریف و السید اللطیف و العنصر العفیف

و آله

ان تصلی علی محمد و آله و ان تجعل اعمالنا فی هذه اللیلة و فی سائر اللیالی مقبولة و ذنوبنا
مغفورة و حسناتنا مشکورة و سیئاتنا مستورة و قلوبنا بحسن القول مسرورة و ارزاقنا
من لدنک بالیسر مدرورة اللهم انک تری و لا تری و انت بالمنظر الاعلی و ان الیک الرجعی
و المنتهی و ان لک المماة و المحیا و ان لک الآخرة و الاولی اللهم انا نعوذ بک ان نذل و نخزی
و ان ناتی ما عنه تنهی اللهم انا نسئلک الجنة برحمتک و نستعیذ بک من النار فاعذنا منها
بقدرتک و نسئلک من الحور العین فارزقنا بعزتک و اجعل اوسع ارزاقنا عند کبر سننا
و احسن اعمالنا عند اقتراب آجالنا و اطل فی طاعتک و ما یقرب الیک و یحظی عندک و
یزلف لدیک اعمارنا و احسن فی جمیع احوالنا و امورنا معرفتنا و لا تکلنا الی احد من خلقک
فمن علینا و تفضل علینا بجمیع حوائجنا للدنیا و الآخرة و ابدا بآبائنا و امهاتنا و ابنائنا
و جمیع اخواننا المؤمنین فی جمیع ما سألناک لانفسنا یا ارحم الراحمین اللهم انا نسئلک
باسمک العظیم و ملکک القدیم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لنا الذنب
العظیم انه لا یغفر العظیم الا العظیم اللهم و هذا رجب المکرم الذی اکرمتنا به اول
اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم فلک الحمد یا ذا الجود و الکرم فاسئلک به و باسمک
الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقته فاستقر فی ظلک فلا یخرج
منک الی غیرک ان تصلی علی محمد و اهل بیته الطاهرین و ان تجعلنا من العاملین
فیه بطاعتک و الاملین فیه لشفاعتک اللهم اهدنا الی سواء السبیل و اجعل

مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل وملك جزيل فانك حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقلبنا
مفلحين منجحين غير مغضوب علينا ولا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك
بعزائم مغفرتك وبواجب رحمتك السلامة من كل اثم والغنيمة من كل بر والفوز بالجنة
والنجاة من النار اللهم دعاك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون وسئلتك وطلب
اليك الطالبون وطلبت اليك اللهم انت الثقة والرجاء واليك منتهى الرغبة والدعاء
اللهم فصل على محمد وآله واجعل اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة في صدري
وذكرك بالليل والنهار على لساني ورزقا واسعا غير ممنون ولا محظور فارزقني وبارك لي
فيما رزقتني واجعل غناي في نفسي ورغبتي فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين پس بسجده رو و بگو
الحمد لله الذي هدانا لمعرفته وخصنا بولايته ووفقنا لطاعته پس شكرا شكرا صد مرتبه بگو پس سر از
سجده بردار و بگو اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت عليك بمسئلتي وتوجهت اليك
بائمتي وسادتي اللهم انفعنا بحبهم واوردنا موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة
في زمرتهم برحمتك يا ارحم الراحمين و در روز بیست و هفتم غسل سنت است و روزه اش
فضیلت بسیار دارد و بسندهای معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال و ایضا منقولست
که حسن بن راشد از حضرت صادق ع سؤال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست حضرت
فرمود بلی شریفتر و فاضلتر همه روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله برسالت مبعوث گردیده
است و آن بیست و هفتم ماه رجب است باید که روزه بداری و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی
و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین ع در این روز منقولست و نماز این روز
بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر
میشود که در هر وقت روز که بکند خوبست و بسند معتبر از ریان بن الصلت منقولست که چون حضرت

في الليل

امام محمد تقی ع ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع
ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز
بگذارند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت را بحمد و هر سوره که خواهند بخوانند و چون از همه فارغ
شوند سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه بخوانند
پس چهار بار لا اله الا الله والله اکبر وسبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
بگویند پس چهار مرتبه الله الله ربي لا اشرك به شيئا پس چهار بار لا اشرك بربي احدا و بسند معتبر دیگر از
بگویند حضرت صاحب الامر ع
منقولست که در این روز دوازده رکعت نماز بجا میآری و در هر رکعت بعد از الحمد لله الذي لم يتخذ
حمد هر سوره که میسر شود میخوانی و هر دو رکعت سلام میگوئی و بعد از آن این دعا میخوانی
ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا يا عدتي في مدتي
يا صاحبي في شدتي يا وليي في نعمتي يا غياثي في رغبتي يا نجاحي في حاجتي يا حافظي في غيبتي
يا كالئي في وحدتي يا انسي في وحشتي انت الساتر عورتي فلك الحمد وانت المقيل عثرتي
فلك الحمد وانت المنعش صرعتي فلك الحمد صل على محمد وآل محمد واستر عورتي وآمن روعتي
واقلني عثرتي واصفح عن جرمي وتجاوز عن سيئاتي في اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا
يوعدون و چون از نماز و دعا فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و قل يا ايها الكافرون و انا انزلناه في ليلة القدر و آية الكرسي هر یک را
هفت مرتبه میخوانی پس لا اله الا الله والله اکبر وسبحان الله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله
هفت مرتبه میگوئی پس هفت مرتبه الله الله ربي ولا اشرك به شيئا پس آنچه خواهی از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر از حضرت
موسی بن جعفر ع منقولست که سنت است این دعا را در روز مبعث بخوانند
يا من امر بالعفو والتجاوز وضمن نفسه العفو والتجاوز يا من عفى وتجاوز اعف عني
وتجاوز يا كريم اللهم وقد اكدى الطلب واعيت الحيلة والمذهب ودرست الآمال وانقطع
الرجاء الا منك وحدك لا شريك لك اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة ومناهل

الرجاء لديك مترعة وابواب الدعاء لمن دعاك مفتحة والاستعانة لمن استعان بك
مباحة واعلم انك لداعيك بموضع اجابة وللصارخ اليك بمرصد اغاثة وان في
اللهف الى جودك والضمان بعدتك عوضا من منع الباخلين ومندوحة عما في ايدي
المستاثرين وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال دونك وقد علمت ان افضل
زاد الراحل اليك عزم ارادة وقد ناجاك بعزم الارادة قلبي فاسئلك بكل دعوة دعاك
بها راج بلغته امله او صارخ اليك اغثت صرخته او ملهوف مكروب فرجت عن قلبه
او مذنب خاطئ غفرت له او معافا اتممت نعمتك عليه او فقير اهديت غناك
اليه ولتلك الدعوة عليك حق وعندك منزلة الا صليت على محمد واله وقضيت حوا
ئج الدنيا والاخرة وهذا رجب المرجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم واكرمتنا
به من بين الامم يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم
الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد
واهل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والاملين فيه لشفاعتك
اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل فانك حسبنا
ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين وصلواته عليهم اجمعين اللهم وبارك
لنا في يومنا هذا الذي فضلته وبكرامتك جللته وبالمنزل العظيم منك انزلته
وصل على من فيه الى عبادك ارسلته وبالمحل الكريم احللته اللهم صل عليه صلوة

دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسعادة الى منتهى اجالنا
وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل امالنا انك على كل شيء قدير وصلى الله
على سيدنا محمد واله وسلم و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست كه هر كه روز بيست و
هشتم ماه رجب را روزه بدارد كفارهٔ نود سال گناه او گردد و هر كه روز
بيست و نهم را روزه بدارد كفارهٔ صد سال گناه او باشد و هر كه روز سي ام اينماه را روزه بدارد حق تعالى
گناهان گذشته و آيندهٔ او را بيامرزد و در روز آخر اينماه نماز سلمان سنت است بنحويكه در اول مذكور
شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بيست و نهم نيز احتياطا بكند و در كتب دعوات از براي هر
شب اينماه نماز مخصوصي ذكر كرده اند چون سند معتبري بنظر نرسيده نخواستم ايراد نمايم و چون بسيار
مشهور است ايراد مينمايم بر سبيل اجمال و اگر كسي بقصد آنكه مطلق صلوة خوبست بكند بد نيست
شب اول سي ركعت در هر ركعت بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ جحد يعني قل يا ايها الكافرون و
سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد شب دويم ده ركعت با حمد و جحد شب سيم ده ركعت با حمد و پنج مرتبه
سورهٔ اذا جاء نصر الله در هر ركعت چهارم صد ركعت در ركعت اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق
و در دويم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس پنجم شش ركعت در هر ركعت بعد از حمد بيست و پنج
مرتبه توحيد ششم دو ركعت در هر ركعت بعد از حمد هفت مرتبه آية الكرسي هفتم چهار ركعت
در هر ركعت بعد از حمد توحيد و معوذتين هر يك سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و
ده مرتبه تسبيحات اربع هشتم بيست ركعت در هر ركعت يكحمد و هر يك از چهار قل سه مرتبه شب نهم
دو ركعت در هر ركعت حمد و پنج مرتبه الهيكم التكاثر دهم دوازده ركعت بعد از نماز مغرب حمد و سه بار
توحيد يازدهم دوازده ركعت با حمد و دوازده مرتبه آية الكرسي دوازدهم دو ركعت با حمد و آيه
آمن الرسول ده مرتبه سيزدهم ده ركعت در هر دو ركعت در ركعت اول بعد از حمد سورهٔ والعاديات
و در دويم الهيكم التكاثر چهاردهم سي ركعت در هر ركعت بعد از حمد سورهٔ توحيد و آيه قل انما انا
بشر مثلكم تا آخر سوره پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سي ركعت با حمد و ده مرتبه سورهٔ توحيد
در هر ركعت هيجدهم دو ركعت در هر ركعت بعد از حمد سورهٔ توحيد و معوذتين هر يك ده مرتبه
نوزدهم چهار ركعت در هر ركعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحيد و آية الكرسي بيستم دو ركعت در
هر ركعت حمد و پنج مرتبه سورهٔ انا انزلناه بيست و يكم شش ركعت در هر ركعت بعد از حمد ده مرتبه
انا اعطيناك الكوثر و ده مرتبه توحيد بيست و دويم هشت ركعت در هر ركعت يكمرتبه سورهٔ حمد و
هفت مرتبه قل يا ايها الكافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده بار
استغفار بيست و سيم دو ركعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والضحى بيست و چهارم چهل ركعت در
هر ركعت بعد از حمد آيه آمن الرسول و سورهٔ توحيد يكمرتبه بيست و پنجم بيست ركعت در ميان نماز
شام و خفتن در هر ركعت حمد و آيه آمن الرسول و سورهٔ توحيد يكمرتبه بيست و ششم دوازده ركعت

اعمال ماه شعبان

در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه سوره توحید بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم دوازده
رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از اتمام رکعات
صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار شب سی ام دوازده رکعت در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه سوره توحید و در هر یک از این نمازها ثواب بسیار مذکور است و بنابر عدم اعتماد بر
سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی که طولی دارد در
میان نماز شام و خفتن واقع شده است و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن داخل شود که دلش
خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب رغایب را در این رساله ایراد ننمودم با آنکه از طریق عامه
نقل شده است و معتبر نیست باب دوم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در
آن پنج فصلست فصل اول در بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان زیاده
از ماه رجبست و منسوبست بحضرت سید انبیا صلی الله علیه و آله نجبا منقولست از حضرت صادق ع که چون
حضرت رسول ص ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمود ندا کننده را که ندا کند در میان مردم که ای
اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی
را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که از روزیکه ندا کننده آنحضرت را شنیدم
روزه ماه شعبان را ترک نکردم و تا زنده ام ترک نخواهم کرد و فرمود روزه ماه شعبان و رمضان توبه ایست از
جانب خدا برای جمیع گناهان و ایضا منقولست از ام سلمه که حضرت رسول ص هیچ ماهی را تمام روزه نداشت
مگر ماه شعبان که آنرا وصل میکرد بماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزها
سنت افضل است فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که
حضرت رسول ص ماه شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خداست و
روزه هر دو کفاره گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که ماه
شعبان را روزه دارد او را پاک گرداند از هر لغزشی و عیبی و قسمهای معصیت و قسمهای در وقت غضب و از حضرت
رسالت پناه ص منقولست که ماه شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم مینمایند
و حق و حرمت آنرا میشناسند و آن ماهیست که زیاد میشود در آن روزیهای بندگان از برای ماه رمضان
و زینت میکنند در آن بهشتها را و آنرا شعبان نام کرده اند برای آنکه منشعب و بسیار میگردد در آن روزیهای
مؤمنان و حسنه در این ماه مضاعف میگردد و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند
جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه پس مباهات میکند بایشان با حاملان عرش
پس در فضیلت روزه هر روز این ماه آنقدر فرمود که ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از
حضرت صادق ع منقولست که روزه ماه شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در ماه
شعبان روزه بگیرد البته حقتعالی امر معیشت او را باصلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابی
که بر روزه دار روزی از شعبان میدهند آنست که بهشت از برای او واجب میگردد و بسندهای معتبر از آن
حضرت منقولست که حضرت رسول ص فرمود که ماه شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که یکروز از ماه

من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد

فضیلت ماه شعبان

من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده گردد و هر که سه روز آنرا روزه بدارد او را اندک کنند که عمل
را از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند عالی از حضرت امام رضا منقولست که هر که یکروز شعبان از برای
خدا روزه بدارد حقتعالی او را داخل بهشت گرداند و هر که در هر روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند
در قیامت در زمره حضرت رسول ص محشور شود و کرامت داشتن خدا او را واجب گردد و هر که در ماه شعبان
تصدق بکند اگرچه بنصف دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه روز
از آخر شعبان روزه بدارد و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای او بنویسد و ابن
بابویه روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول ص زیاده از ماههای دیگر روزه میداشت
گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن ماهیست که در این ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست
میدارم که عمل من بالا رود در وقتیکه روزه باشم و ایضا روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از
روزه رجب فرمود چرا غافلید از روزه شعبان یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند
معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه منست هر که از ماه من یکروز روزه بدارد بهشت او را واجب
گردد و هر که دو روز روزه بدارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را
روزه بدارد و پیوند کند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند داخل جهنم لازم
باشد که او را نفع میدهد و بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان
روزه دارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت
صادق ع روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین ع اصحاب خود را جمع
مینمود و میفرمود که ایگروه اصحاب من میدانید این چه ماهیست این ماه شعبانست و حضرت رسول ص میفرمود
شعبان ماه منست پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود
بحق آنخداوندیکه جان علی بن الحسین ع بدست او است سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن
علی ع که گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین ع که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای
تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای او
واجب گرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده است که حضرت رسول ص فرمود که شعبان ماه من
است و ماه رمضان ماه خداست پس هر که ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه
بدارد ماه خدا را حقتعالی مونس او گردد در وحشت قبر و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با روی
سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند و نامه مخلد بودن در بهشت را بدست چپ او دهند
تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حقتعالی او را ندا کند که ای بنده من او بگوید لبیک ای خداوند من
پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید
دست بنده مرا و ببرید نزد پیغمبر من پس بیاورند او را نزد من پس باو بگویم ماه مرا روزه داشتی او بگوید
بلی من بگویم باو که من امروز شفاعت تو میکنم پس حقتعالی فرماید که من حقوق خود را به بنده خود بخشیدم
اما حقوق خلق من هر که از او عفو کند من آنقدر باو بدهم که او راضی شود پس مرد دست او را بگیرم و بیاورم نزد

صراط پس بینم که صراط لغزنده است و میلرزد و پای گناهکاران بر آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم و برپا دارم
و ملکی که موکلست بر صراط گوید کیست این مرد گویم فلانکس است از امت من که در دنیا ماه مرا روزه
گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای طلب وعده خدا پس او را از صراط
بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید که امروز روزیست که در را از برای
امت تو میگشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسالت
را تا او شفیع شما گردد در روز قیامت و روزه بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سربمهر بهشت

فصل دویم در بیان اعمال هر روز ماه شعبانست بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که در
ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهای آسمان باشد و در
کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که شعبان ماه منست پس در این ماه
بسیار صلوات بفرستید بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت
میکند کسی را که در این ماه صلوات بر او و بر آل او بفرستد و از حضرت صادق ع منقولست که بهترین دعاها
در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند چنان باشد که
در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو استغفر
الله واسئله التوبة و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان
هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله واسئله التوبة بنویسد حقتعالی برای او برات بیزاری از آتش جهنم
و بگذرانند او را از صراط و داخل بهشت گردانند او را و بسندهای معتبر منقولست که هر که در هر روز این ماه
هفتاد مرتبه استغفر الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الحی القیوم واتوب الیه حقتعالی روح
بگوید — طلب آمرزش میکنم از خدائیکه نیست خدائی مگر او بخشنده مهربان زنده توانا و بازگشت میکنم بسوی او — او را در افق
مبین جا دهد و افق مبین صحرائیست در پیش عرش و در آن نهرها جاریست و قدحها در کنار آن نهرها هست
بعدد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات الحی القیوم پیش از الرحمن الرحیم است و هر روز بسند معتبر
منقولست که حضرت امام زین العابدین ع در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه اینها این
صلوات را اللهم صل علی محمد وآل محمد شجرة النبوة وموضع الرسالة ومختلف الملئکة
میخواندند — خداوندا رحمت فرست بر محمد وال درخت پیغمبری و جایگاه رسالت و محل آمد و شد فرشتگان
ومعدن العلم واهل بیت الوحی اللهم صل علی محمد وآل محمد الفلک الجاریة فی اللجج الغامرة
یأمن من رکبها ویغرق من ترکها المتقدم لهم مارق والمتاخر عنهم زاهق واللازم لهم لاحق
اللهم صل علی محمد وآل محمد الکهف الحصین وغیاث المضطر المستکین وملجأ الهاربین
ومنجا الخائفین وعصمة المعتصمین اللهم صل علی محمد وآل محمد صلوة کثیرة تکون لهم رضی
و رستگاه ترسندگان و نگاهدارنده چنگ در زنندگان خداوندا رحمت فرست بر محمد وال محمد درودهای بسیار که باشد مر ایشان را خشنودی

ولحق محمد وآل محمد اداء وقضاء بحول منک وقوة یا رب العالمین اللهم صل علی محمد
در حق محمد وال محمد برسانیدن و بجا آوردن بقدرت از تو و توانائی ای پروردگار جهانیان خداوندا رحمت فرست بر محمد
وآل محمد الطیبین الابرار الاخیار الذین اوجبت حقوقهم وفرضت طاعتهم وولایتهم
وال محمد پاکان نیکوان نیکوکاران که واجب گردانیدی برای ایشان حقوق ایشان را و لازم کرده فرمان ایشان را و دوستی ایشان را
اللهم صل علی محمد وآل محمد واعمر قلبی بطاعتک ولا تخزنی بمعصیتک وارزقنی
خداوندا رحمت فرست بر محمد وال محمد و آباد کن دل مرا بفرمان خود و خوار مکن مرا بسبب نافرمانی خود و روزی کن مرا
مواساة من قترت علیه من رزقک بما وسعت علی من فضلک ونشرت علی
همراهی کسیکه تنگ گرفته براو از روزی تو بانچه وسعت دادی بر من از فضل خود و پهن کردی بر من
من عدلک واحییتنی تحت ظلک وهذا شهر نبیک سید رسلک صلواتک
از عدل خود و زنده داشته مرا در زیر سایه خود و این ماه پیغمبر تو است بزرگ فرستادگان تو رحمتهای تو
علیه وآله شعبان الذی حففته منک بالرحمة والرضوان الذی کان رسول الله
براو وال او شعبانست که فرو گرفته آنرا از تو برحمت تو و خشنودی که بود رسول خدا
صلی الله علیه وآله یدأب فی صیامه وقیامه فی لیالیه وایامه بخوعا لک فی اکرامه
رحمت خدا براو وال او که کوشش مینمود در روزه خود و ایستادن خود در شبهای آن و روزهای آن بجهت فروتنی برتو در گرامی داشتن آن
واعظامه الی محل حمامه اللهم فاعنا علی الاستنان بسنته فیه ونیل الشفاعة لدیه
و بزرگ گردانیدن آن تا هنگام فرود آمدن آن خداوندا پس مدد کن ما را بر جاری شدن بطریقه او در آن و رسیدن بشفاعت نزد او
اللهم فاجعله لی شفیعا مشفعا وطریقا الیک مهیعا واجعلنی له متبعا حتی القاک یوم
خداوندا پس بگردان او را برای من شفاعت کننده و راهی بسوی خود راه هویدا و بگردان مرا برای او تابع تا ملاقات کنم ترا در روز
القیمة عنی راضیا وعن ذنوبی غاضیا قد اوجبت لی منک الرحمة والرضوان وانزلتنی
رستخیز از من خوشنود و از گناهان من درگذرنده بتحقیق که واجب کرده برای من از تو رحمت و خشنودی را و فرود آورده باشی مرا
دار القرار ومحل الاخیار و سید بن طاوس رحمه الله بسند معتبر از ابن خالویه روایت کرده است
در سرای قرارگاه و جایگاه نیکوان — که این مناجات حضرت امیر المؤمنین ع و امامان از فرزندان اوست
که در ماه شعبان میخوانده اند اللهم صل علی محمد وآل محمد واسمع دعائی اذا دعوتک واسمع ندائی اذا
نادیتک واقبل علی اذا ناجیتک فقد هربت الیک ووقفت بین یدیک مستکینا لک
متضرعا الیک راجیا لما لدیک ثوابی وتعلم ما فی نفسی وتخبر حاجتی وتعرف ضمیری
ولا یخفی علیک امر منقلبی ومثوای وما ارید ان ابدی به من منطقی واتفوه به من طلبتی
وارجوه لعاقبتی وقد جرت مقادیرک علی یا سیدی فیما یکون منی الی آخر عمری من سریرتی

وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري الهي ان حرمتني فمن ذا الذي

يرزقني وان خذلتني فمن ذا الذي ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك وحلول سخطك الهي

ان كنت غير مستاهل لرحمتك فانت اهل ان تجود علي بفضل سعتك الهي كاني بنفسي واقفة

بين يديك وقد اظلها حسن توكلي عليك ففعلت ما انت اهله وتغمدتني بعفوك الهي ان عفوت

فمن اولى منك بذلك وان كان قد دنا اجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الاقرار

بالذنب اليك وسيلتي الهي قد جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل ان لم تغفر لها

الهي لم يزل برك علي ايام حياتي فلا تقطع برك عني في مماتي الهي كيف آيس من حسن نظرك

لي بعد مماتي وانت لم تولني الا الجميل في حياتي الهي تول من امري ما انت اهله وعد

بفضلك على مذنب قد غمره جهله الهي قد سترت علي ذنوبا في الدنيا وانا احوج الى

سترها علي منك في الاخرى الهي قد احسنت الي اذ لم تظهرها لاحد من عبادك الصالحين

فلا تفضحني يوم القيامة على رؤوس الاشهاد الهي جودك بسط املي وعفوك افضل من عملي

الهي فسرني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري اليك اعتذار من لم يستغن

عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اعتذر اليه المسيئون الهي لا ترد حاجتي ولا

تخيب طمعي ولا تقطع منك رجائي واملي الهي لو اردت هواني لم تهدني ولو اردت

فضيحتي لم تعافني الهي ما اظنك تردني في حاجة قد افنيت عمري في طلبها منك الهي

فلك الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما تحب وترضى الهي ان اخذتني بجرمي

اخذتك بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك وان ادخلتني النار اعلمت

اهلها اني احبك الهي ان كان صغر في جنب طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك

املي الهي كيف انقلب من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن ظني بجودك ان

تقلبني بالنجاة مرحوما الهي وقد افنيت عمري في شرة السهو عنك وابليت شبابي

في سكرة التباعد منك الهي فلم استيقظ ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك الهي

وانا عبدك وابن عبدك قائم بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي انا عبد اتنصل

اليك مما كنت اواجهك به من قلة استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ

العفو نعت لكرمك الهي لم يكن لي حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني

لمحبتك وكما اردت ان اكون كنت فشكرتك بادخالي في كرمك ولتطهير قلبي من اوساخ

الغفلة عنك الهي انظر الي نظر من ناديته فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك

يا قريبا لا يبعد عن المغتر به ويا جوادا لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلبا يدنيه

منك شوقه ولسانا يرفع اليك صدقه ونظرا يقربه منك حقه الهي ان من

تعرف بك غير مجهول ومن لاذ بك غير مخذول ومن اقبلت عليه غير مملوك

الهي ان من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم بك لمستجير وقد لذت بك يا الهي

فلا تخيب ظني من رحمتك ولا تحجبني عن رافتك الهي اقمني في اهل ولايتك مقام من

رجا الزيادة من محبتك الهي والهمني ولها بذكرك الى ذكرك واجعل همتي في روح نجاح اسمائك و

مَحَلِّ قُدْسِكَ اِلٰهي بِكَ عَلَيْكَ اِلّا اَلْحَقْتَني بِمَحَلِّ اَهْلِ طاعَتِكَ وَالْمَثْوَى الصّالِحِ مِنْ مَرْضاتِكَ فَاِنّي
جای قدس تو الٰهی بتو قسم میدهم بر تو که برسانی مرا بجایگاه اهل فرمان تو و جایگاه شایسته از خوشنودیت پس بدرستیکه من
لا اَقْدِرُ لِنَفْسي دَفْعاً وَلا اَمْلِكُ لَها نَفْعاً اِلٰهي اَنَا عَبْدُكَ الضَّعيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ
نتوانستم بر نفس خود را دفع کنم و مالک نیستم مران نفع را خدایا من بنده توام ناتوان گنه کار و بنده تو
الْمُنيبُ الْمَعيبُ فَلا تَجْعَلْني مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلٰهي هَبْ لي
رجوع کننده با عیب پس مگردان مرا از آنکه گردانیده رو روی خود را و منع نموده غفلت خود او را از عفو تو خدایا ببخش مرا
كَمالَ الْاِنْقِطاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصارَ قُلُوبِنا بِضِياءِ نَظَرِها اِلَيْكَ حَتّى تَخْرِقَ اَبْصارُ الْقُلُوبِ
کمال بریدن بسوی تو و روشن کن دیده دلها را بروشنائی نگریستن بسوی تو تا آنکه دیده های دلها
حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَتَصيرَ اَرْواحُنا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلٰهي وَاجْعَلْني
حجابهای نور را پس برسد بسوی معدن بزرگواری و بگردد نفوس ما درآویخته بعزت پاکی تو خداوندا و بگردان مرا
مِمَّنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ وَلاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِكَ فَناجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً اِلٰهي لَمْ
از آنکه خواندی او را پس اجابت نمود ترا و نگریستی پس بیهوش شد مر بزرگی ترا پس راز گفته او را پنهان و کردار مر ترا آشکار خداوندا
اُسَلِّطْ عَلى حُسْنِ ظَنّي قُنُوطَ الْاَياسِ وَلاَ انْقَطَعَ رَجائي مِنْ جَميلِ كَرَمِكَ اِلٰهي اِنْ كانَتِ الْخَطايا
مسلط نشوم بر نیکی گمان خود شدت نومیدی را و بریده نشد امید من از نیکی کرم تو خداوندا اگر بوده باشد گناهان
قَدْ اَسْقَطَتْني لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنّي بِحُسْنِ تَوَكُّلي عَلَيْكَ اِلٰهي اِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكارِمِ
بتحقیق انداخته مرا نزد تو پس درگذر از من بنیکی اعتماد من بر تو خدایا اگر پست کرد مرا گناهان از نوازشهای
لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقينُ اِلى كَرَمِ عَطْفِكَ اِلٰهي اِنْ اَنامَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْاِسْتِعْدادِ
مهربانی تو پس بتحقیق آگاه کرد مرا یقین بسوی کرم لطف تو خدایا اگر خوابانید مرا بیخبری از آماده شدن
لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلٰهي اِنْ دَعاني اِلَى النّارِ عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ
مر ملاقات تو پس بتحقیق که بیدار کرد مرا شناختن بزرگی نعمتهای تو خدایا اگر بخواند مرا بسوی دوزخ بزرگی عقاب تو پس بتحقیق
دَعاني اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ اِلٰهي فَلَكَ اَسْئَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ وَاَرْغَبُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ
خواند مرا بسوی بهشت ثواب وافر تو خدایا پس مر ترا سؤال میکنم و بسوی تو تضرع مینمایم و رغبت میکنم و میخواهم از تو اینکه
تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ
رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی مرا از آنکه همیشه در ذکر تواند و نشکنند پیمان ترا و غافل نشوند از
شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلٰهي وَاَلْحِقْني بِنُورِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ
شکر تو و سبک نشمرند فرمان ترا خدایا و برسان مرا بروشنائی عزت نیکو پس باشم مر ترا شناختن و از غیر تو
مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خائِفاً مُراقِباً يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ
میل کننده و از تو ترسان نگهبان ای صاحب بزرگواری و کرم و رحمت خدا بر محمد فرستاده او و آل او که پاکیزه اند
وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً و این از مناجاتهای جلیل القدر است و بر مضامین عالیه مشتملست و در همه
و درود فرستد درود بسیار
اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسبست و از حضرت رسول ص منقولست
که هر که در مجموع ماه شعبان لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَلا نَعْبُدُ اِلّا اِيّاهُ مُخْلِصينَ لَهُ الدّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
هزار مرتبه بگوید
نیست سزاوار پرستش مگر خدا و نپرستیم مگر او را خالص کرداننده مر او را دین و هرچند ناخوش دارند مشرکان

حقتعالی عبادت هزار ساله در نامهٔ عمل او بنویسد و گناه هزار ساله از او محو کند و از قبر بیرون آید با روی
نورانی مانند شب چهارده و او را صدیق بنویسند و بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق ع سؤال
کردند از فضیلت روزه رجب حضرت فرمود که چرا غافلید از روزه روز شعبان راوی گفت یابن رسول
الله چه ثواب دارد کسیکه یکروز شعبان را روزه دارد گفت والله بهشت ثواب اوست گفت یابن رسول
الله بهترین عملها در این ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب آمرزش نمودن هر که در این ماه تصدق بکند
حقتعالی آنرا تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچه خود را تربیت میکند تا آنکه در قیامت
مانند کوه احد بصاحبش برسد **فصل دویم** در بیان فضایل و اعمال مخصوصه اول ماه است اول ایام
البیض بسندهای معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را
واجب گردد البته و از حضرت امام رضا ع منقولست که از استحباب روزه سه روز اول ماه و سه روز میان
ماه و سه روز آخر و از حضرت امیرالمؤمنین ع منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه میگویند خداوندا بیامرز روزه
داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست و موافق
مشهور روز ولادت حضرت امام حسین ع است و از حضرت صاحب الامر ع توقیعی بیرون آمد که روز سیم
ماه شعبان روز ولادت حضرت امام حسین ع است اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ في هٰذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ
پس روز سیم را روزه بدارید و این دعا بخوانید
خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا بحق متولد شده در این روز وعده شده
بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَكَتْهُ السَّماءُ وَمَنْ فيها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَيْها وَلَمّا
بشهادت خود پیش از استهلال او و ولادت خود گریست بر او آسمان و هر که در آنهاست و زمین و هر که بر آنهاست و حال آنکه
يَطَأْ لابَتَيْها قَتيلِ الْعَبْرَةِ وَسَيِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ
حرکت نکرده کشته سرشک و بزرگ قوم مدد کرده شده بیاری روز رجعت عوض کرده شده پیش از او بدرستیکه
الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ في تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ في اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِياءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ
پیشوایان از فرزندان او و شفا در خاک مدفن او و رستگاری با او در بازگشت او و جانشینان از فرزندان او بعد از قائم ایشان
وَغَيْبَتِهِ حَتّى يُدْرِكُوا الْاَوْتارَ وَيَثْأَرُوا الثّارَ وَيُرْضُوا الْجَبّارَ وَيَكُونُوا خَيْرَ اَنْصارٍ صَلَّى اللهُ
و غیبت او تا آنکه دریابند خونها را و مطالبه کنند خون را و خشنود سازند خدا را و بوده باشند بهترین یاوران رحمت خدا
عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَيْكَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ
بر ایشان با خلاف شب و روز خداوندا پس بحق ایشان بسوی تو توسل جویم و سؤال میکنم سؤال گناهکار و اعتراف کننده
مُسيءٍ اِلى نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ في يَوْمِهِ وَاَمْسِهِ يَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ اِلى مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
بدی بنفس خود از تقصیر که کرده در روز او و دیروز که درخواهد عصمت را تا جایگاه دفن او خداوندا رحمت فرست
عَلى مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا في زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْكَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّٰهُمَّ وَكَما
بر محمد و خانواده او و برانگیزان ما را در گروه او و جای ده ما را با او سرای نوازش را و جایگاه درنگ خداوندا و چنانکه
اَكْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَكْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ
گرامی داشتی ما را بشناخت او پس گرامی دار ما را بنزدیکی او و روزی کن ما را رفاقت او و پیشی گرفتن او و بگردان ما را از آنکه گردن نهند بفرمان او

وَيُكْثِرُ الصَّلوٰةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلىٰ جَمِيعِ اَوْصِيٰائِهِ وَاَهْلِ اَصْطِفٰائِهِ اَلْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ

و بسیاری رحمت بر او نزد ذکر او و بر همه جانشینان او و اهل برگزیدگان او کشیده شده اند بعدد

اَلْاِثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَالْحُجَجِ عَلىٰ جَمِيعِ الْبَشَرِ اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنٰا فِى هٰذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنٰا

دوازده ستاره های روشن و حجتها بر همه آدمیان خداوندا ببخش ما را در این روز بهترین بخشش و برآور برای ما

فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمٰا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعٰاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عٰائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ

در این روز هر حاجتی را چنانکه بخشیدی حسین را به محمد جد او و پناه گرفت فطرس بگهواره او پس ما پناه گیرندگانیم بقبر او بعد از او

نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ اٰمِينَ رَبَّ الْعٰالَمِينَ و زیارت آنحضرت و غسل زیارت در این روز مستحب است

حاضر شویم قبر او را و منتظریم رجعت او را بپذیر ای پروردگار جهانیان

و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی رحمه الله روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین (ع) در روز پنجم این ماه متولد شده است اگر احتیاطا هر دو روز را حرمت بدارد و اعمال را در این روز بعمل آورد خصوصا زیارت را بهتر است و ایضا شیخ بسند معتبر از حضرت صادق (ع) روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین (ع) که در روز هفتم ماه شعبان متولد شده است اگرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است

فصل چهارم در اعمال ایام البیض ماه شعبان است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که در اعمال ماه رجب مذکور شد سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در نماز سنتی سورها شاید از حفظ نتوانند خواند از روی قرآن میتوان خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکتفا مینمائیم بآنچه صحیح تر است از حضرت امیر المؤمنین (ع) منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که چون نصف شب ماه شعبان شود شبش را بعبادات بایستید و روزش را روزه بدارید بدرستیکه از اول تا آخر اینشب از جانب حق تعالی ندا میرسد که آیا استغفار کننده هست که از ما طلب آمرزش کند از گناهان خود و ما گناهان او را بیامرزیم آیا کسی هست که از ما طلب روزی کند تا روزی او را فراخ گردانیم و غسل در اینشب سنت است و از حضرت صادق (ع) منقول است که روزه بدارید ماه شعبان را و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را در یابد و از جمله اعمال اینشب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است و از حضرت امام زین العابدین (ع) منقول است که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین (ع) را در شب نیمه شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در اینشب از خدا رخصت میطلبند که بزیارت آنحضرت بیایند و رخصت می یابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد (ع) که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب زمین بر جنیان و آدمیان و از حضرت صادق (ع) منقول است که در شب نیمه شعبان میامرزند جمیع گناهان کسی را که آنحضرت را زیارت کند در اینشب و اقل زیارت آنحضرت آنست که ببامی یا صحن گشاده در آید

و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و بالای سر نظر کند اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا اَبٰا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ

پس بانگشت شهادت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید

يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جمله آنها این زیارت است

ای پسر فرستاده خدا درود بر تو و رحمت خدا و برکتهای او

اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ

درود بر تو ای میراث برنده آدم برگزیده خدا درود بر تو ای میراث برنده نوح پیغمبر خدا درود بر تو

يٰا وٰارِثَ اِبْرٰاهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ

ای میراث برنده ابراهیم دوست خدا درود بر تو ای میراث برنده موسی همسخن خدا درود بر تو ای میراث برنده

عِيسىٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

عیسی روح خدا درود بر تو ای میراث برنده محمد دوست خدا درود بر تو ای میراث برنده پادشاه گروندگان

وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفىٰ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضىٰ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ

دوست خدا درود بر تو ای پسر محمد برگزیده درود بر تو ای پسر علی پسندیده درود بر تو

يَا بْنَ فٰاطِمَةَ الزَّهْرٰاءِ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرىٰ اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ يٰا ثٰارَ اللّٰهِ وَابْنَ

ای پسر فاطمه ظاهر درود بر تو ای پسر خدیجه کبری درود بر تو ای خون خدا و پسر

ثٰارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ

خون خدا و فرزند خونخواه گواهی میدهم بدرستیکه تو بر پا داشتی نماز را و دادی زکوة را و امر نمودی بنیکی و نهی کردی

عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ حَتّىٰ اَتٰاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً

از زشتی و فرمانبرداری خدا و فرستاده او تا آمد ترا موت پس لعنت کند خدا گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی

ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يٰا مَوْلٰایَ يٰا اَبٰا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ

ستم کردند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که شنیدند آنرا پس خوشنود شدند ای آقای من ای ابا عبدالله گواهی میدهم که تو

كُنْتَ نُورًا فِى الْاَصْلاٰبِ الشّٰامِخَةِ وَالْاَرْحٰامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجٰاهِلِيَّةُ بِاَنْجٰاسِهٰا وَلَمْ

بودی نور در صلبهای بلند و رحمهای پاکیزه نجس نکرد ترا جاهلیت بنجاستهای خود و نه

تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّٰاتِ ثِيٰابِهٰا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعٰائِمِ الدِّينِ وَاَرْكٰانِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ

پوشانید ترا از جامه های تیره خود و گواهی میدهم که تو از ستونهای دینی و از رکنهای گروندگانی و گواهی میدهم

اَنَّكَ الْاِمٰامُ الْبَرُّ التَّقِىُّ الرَّضِىُّ الزَّكِىُّ الْهٰادِى الْمَهْدِىُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ

که تو پیشوای نیکوکار پرهیزکار خشنود پاک راهنمای راه یافته و گواهی میدهم که پیشوایان از

وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوىٰ وَاَعْلاٰمُ الْهُدىٰ وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ وَالْحُجَّةُ عَلىٰ اَهْلِ الدُّنْيٰا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ

فرزندان تو کلمه پرهیزکاری و نشانهای هدایت و دست آویز محکم و حجت بر اهل دنیا و گواه میگیرم خدا

وَمَلاٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيٰائَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّى بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيٰابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرٰايِعِ دِينِى وَخَوٰاتِيمِ عَمَلِى وَقَلْبِى

و فرشتگان او و پیغمبران او و فرستادگان او را که من بشما گرونده ام و ببازگشت شما یقین دارم و دل من

لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِى لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلىٰ اَرْوٰاحِكُمْ وَعَلىٰ اَجْسٰادِكُمْ وَعَلىٰ اَجْسٰامِكُمْ

با دل شما آشتی است و امر من امر شما را پیرو است رحمتهای خدا بر شما و بر روحهای شما و بر جسدهای شما و بر جسمهای شما

وعلى شاهدكم وعلى غائبكم وعلى ظاهركم وعلى باطنكم پس دو ركعت نماز زيارت ميكند واگر نماز را پيش از زيارت بكند نيز خوبست واگر از دور زيارت كند پس قصد زيارت آلسلام عليك يابن رسول الله السلام عليك يابن نبي الله السلام عليك على بن الحسين كند و بگويد

يابن امير المؤمنين السلام عليك يابن الحسين الشهيد السلام عليك ايها الشهيد السلام

عليك ايها المظلوم وابن المظلوم لعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله

امة سمعت بذلك فرضيت به پس قصد زيارت ساير شهدا رضي الله عنهم بكند و بگويد السلام عليكم يا اولياء الله واحباء

السلام عليكم يا اصفياء الله واوداءه السلام عليكم يا انصار دين الله السلام عليكم يا انصار

رسول الله السلام عليكم يا انصار امير المؤمنين السلام عليكم يا انصار فاطمة سيدة نساء

العالمين السلام عليكم يا انصار ابي محمد الحسن بن علي الزكي الناصح السلام عليكم يا انصار

ابي عبد الله بابي انتم وامي طبتم وطابت الارض التي فيها دفنتم وفزتم فوزا عظيما فيا ليتني كنت

معكم فافوز معكم ودر شب اول و پانزدهم ماه رجب ودر سيم و نيمه ماه شعبان و شبهاء ماه مبارك رمضان وشبهاء عيد و ساير ايامي كه زيارت آنحضرت مستحبست بهمين طريق زيارت ميتوان كرد و زيارات مبسوطه و مخصوصه را در كتاب تحفة الزائر ذكر كرده ام هر كه خواهد بآن كتاب رجوع نمايد واز جمله بركات اين شب آنست كه ولادت وافر السعادة حضرت صاحب الامر ع در اينشب واقع شده وباين سبب سنتست كه اين دعا را در اينشب بخوانند كه بمنزله زيارت آنحضرتست اللهم بحق ليلتنا هذه ومولودها وحجتك وموعودها

التي قرنت الى فضلها فضلا فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماتك ولا معقب

لآياتك نورك المتالق وضياؤك المشرق والعلم النور في طخياء الديجور الغائب المستور

جل مولده وكرم محتده والملائكة شهده والله ناصره ومؤيده اذا آن ميعاده والملائكة

امداده سيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو وذو الحلم الذي لا يصبو مدار الدهر ونواميس

العصر وولاة الامر والمنزل عليهم الذكر وما ينزل في ليلة القدر واصحاب الحشر والنشر تراجمة

وحيه وولاة امره ونهيه اللهم فصل على خاتمهم وقائمهم المستور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه

وظهوره وقيامه واجعلنا من انصاره واقرن ثارنا بثاره واكتبنا في اعوانه وخلصائه واحينا

في دولته ناعمين وبصحبته غانمين وبحقه قائمين ومن السوء سالمين يا ارحم الراحمين

والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد خاتم النبيين والمرسلين وعلى اهل بيته الصادقين

وعترته الناطقين والعن جميع الظالمين واحكم بيننا وبينهم يا احكم الحاكمين

وزيد شهيد روايت كرده كه پدرم حضرت امام زين العابدين ع ما همه را در نيمه شعبان نزد خود جمع ميكرد وشب را سه حصه ميكرد در ثلث اول نماز ميكرد ودر ثلث دويم دعا ميكرد وما آمين ميگفتيم بر دعاء او ودر ثلث آخر استغفار وطلب آمرزش ميكرد وما نيز استغفار ميكرديم تا صبح داخل ميشد يعني بعد از نماز شب ونمازهاي اينشب بسيار است واز جمله آنها چهار ركعتست هر دو ركعت بيك سلام وسي نفر از اصحاب حضرت صادق ع اين نماز را از آنحضرت روايت كرده اند و هر دو ركعت بعد از حمد صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند وبعد از نماز اين دعا بخواند اللهم اني اليك فقير

ومن عذابك خائف وبك مستجير رب لا تبدل اسمي ولا تغير جسمي رب لا تجهد بلائي رب لا

تشمت بي اعدائي اعوذ بعفوك من عذابك واعوذ برضاك من سخطك واعوذ بك منك جل ثناؤك

انت كما اثنيت على نفسك وفوق ما يقول القائلون فيك وبروايت ديگر چهار ركعتست بدو سلام ودر هر ركعت بعد از حمد دو يست

و پنجاه مرتبه قل هو الله احد يا صد مرتبه يا پنجاه مرتبه بخواند وبعد از نماز اين دعا را بخواند اللهم اني اليك فقير واني من عذابك خائف

وبك مستجير رب لا تبدل اسمي ولا تغير جسمي رب لا تجهد بلائي اللهم اني اعوذ بعفوك من

عقوبتك واعوذ برضاك من سخطك واعوذ برحمتك من عذابك واعوذ بك منك لا اله

الا انت جل ثناؤك ولا احصي مدحتك ولا الثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك وفوق

اعمال شب نیمهٔ شعبان

... صلّ على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وافعل بي كذا وكذا ... وافعل بي كذا وكذا حاجت خود
یاد کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه
قل هو الله احد بعمل آورند موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین ع و در فضیلت آن احادیث بسیار است
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که شب نیمه شعبان بهترین شبها است بعد از شب قدر
و حق تعالی فضل خود را در این شب به بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشان را می‌آمرزد پس
سعی کنید در عبادت این شب که این شبی است که حق تعالی بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را
از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای ما اهل بیت قرار داده
است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده است پس اهتمام نمایید در این شب به دعا و ثنا کردن بر خدا
بدرستیکه هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد بار
لا اله الا الله بگوید حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد خواه
طلب نماید و خواه نماید راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود که بعد از نماز خفتن دو
رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره قل هو الله
احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله
اکبر و اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه بخواند یا من الیه ملجأ العباد فی المهمات والیه یفزع الخلق
ظاهرا خوب باشد پس این دعا را بخوانند
فی الملمات یا عالم الجهر والخفیات یا من لا یخفی علیه خواطر الاوهام وتصرف الخطرات
یا رب الخلائق والبریات یا من بیده ملکوت الارضین والسموات انت الله لا اله الا انت
امتّ الیک بلا اله الا انت فیا لا اله الا انت اجعلنی فی هذه اللیلة ممن نظرت الیه
فرحمته وسمعت دعاءه فاجبته وعلمت استقالته فاقلته وتجاوزت عن سالف خطیئته
وعظیم جریرته فقد استجرت بک من ذنوبی ولجأت الیک فی ستر عیوبی اللهم فجد علیّ
بکرمک وفضلک واحطط خطایای بحلمک وعفوک وتغمدنی فی هذه اللیلة بسابغ کرامتک
واجعلنی فیها من اولیائک الذین اجتبیتهم لطاعتک واخترتهم لعبادتک وجعلتهم
خالصتک وصفوتک اللهم اجعلنی ممن سعد جده وتوفر من الخیرات حظه واجعلنی ممن سلم

فنعم

اعمال شب نیمهٔ شعبان

فنعم وفاز فغنم واکفنی شر ما اسلفت واعصمنی من الازدیاد فی معصیتک وحبب الیّ طاعتک
وما یقربنی منک ویزلفنی عندک سیدی الیک یلجأ الهارب ومنک یلتمس الطالب وعلی
کرمک یعول المستقیل التائب ادبت عبادک بالتکرم وانت اکرم الاکرمین وامرت
بالعفو عبادک وانت الغفور الرحیم اللهم فلا تحرمنی ما رجوت من کرمک ولا تؤیسنی من سابغ
نعمک ولا تخیبنی من جزیل قسمک فی هذه اللیلة لاهل طاعتک واجعلنی فی جنة من شرار
بریتک رب ان لم اکن من اهل ذلک فانت اهل الکرم والعفو والمغفرة وجد علیّ بما انت
اهله لا بما استحقه فقد حسن ظنی بک وتحقق رجائی لک وعلقت نفسی بکرمک وانت
ارحم الراحمین اللهم واخصصنی من کرمک بجزیل قسمک واعوذ بعفوک من عقوبتک واغفر لی
الذنب الذی یحبس علیّ الخلق ویضیق علیّ الرزق حتی اقوم بصالح رضاک وانعم بجزیل عطائک
واسعد بسابغ نعمائک فقد لذت بحرمک وتعرضت لکرمک واستعذت بعفوک من
عقوبتک وبحلمک من غضبک فجد لی بما سألتک وانل ما التمست منک اسألک بک لا
بشیء اعظم منک پس بسجده برو یا رب بیست و یا الله هفت لا حول ولا قوة الا بالله هفت
و میگوئی مرتبه مرتبه
ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ده لا قوة الا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست
اینچه خواهی و حاجت خود را از حق تعالی
بطلب بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی ترا بآنها برساند بکرم و فضل
خود و بروایتی دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا رب محمد و شیخ گفته است بگوید
الهی تعرض لک فی هذا اللیل المتعرضون وقصدک القاصدون وامل فضلک ومعروفک
الطالبون ولک فی هذا اللیل نفحات وجوائز وعطایا ومواهب تمن بها علی من تشاء من عبادک

وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنايَةُ مِنْكَ وَها اَنَا ذا عُبَيْدُكَ الْفَقيرُ اِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ

و باز میداری از آن که پیش نگذشته براو ... از تو و اینک من بندهٔ توام محتاج بسوی تو امیدوارم بفضل تو و احسان تو

فَاِنْ كُنْتَ يا مَوْلايَ تَفَضَّلْتَ فى هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعائِدَةٍ مِنْ

پس اگر باشی ای مولای من بخشش تو درامشب بر یکی از خلق تو و نفع رساننده باشی بنفعی از

عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْخَيِّرينَ الْفاضِلينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ

مهربانی خود پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد که پاکیزه و پاکیزه نیکان زیادتی یافتگان ببخش بر من انعام خود

وَمَعْرُوفِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلِّمْ تَسْليماً

و احسان خود ای پروردگار جهانیان و رحمت فرست بر محمد آخر پیغمبران و آل او که پاکیزگانند و درود بادا درود فرستادن

اِنَّ اللّٰهَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لى كَما وَعَدْتَ اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْميعادَ

بدرستیکه خدا ستوده بزرگوار است خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانکه فرمودی پس بپذیر از من چنانکه فرمودی بدرستیکه تو تخلف نمیکنی وعده را

مؤلّف گوید که این دعا بسیار خوبیست و از دعاهای اینشب است ظاهراً اجر و آن عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول نازل شد و گفت یا محمد امّت خود را امر کن که در شب نیمهٔ شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیکسلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوانند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدَ سَوادى وَخَيالى وَبَياضى يا پس بسجده روند و در سجده این دعا بخوانند

بارخدایا مر ترا سجده کردم سیاهی و خیالی و سفیدی ای

عَظيمَ كُلِّ عَظيمٍ اِغْفِرْ لى ذَنْبِىَ الْعَظيمَ فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ يا عَظيمُ پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند

بزرگ هر بزرگی بیامرز برای من گناه بزرگ را پس بدرستیکه نیامرزد گناه را غیر تو ای بزرگ

حقتعالی از او هفتاد و دو هزار گناه و مثل آن حسنه در نامهٔ عمل او بنویسند و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار گناه را و نماز دیگر نمازی است که عامّه و خاصّه از حضرت رسول روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمهٔ شعبان در خواب بودم جبرئیل بر من نازل شد و گفت ای محمّد آیا بخواب میروی در اینشب گفتم این چه شبست گفت شب نیمهٔ شعبانست پس برخیز آنحضرت او برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این شبی است که درهای آسمان در اینشب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش و میامرزد خدای تعالی از بندگان در اینشب بعدد موهای چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمّد هر که احیا کند اینشب را بگفتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله الّا الله و الحمد لله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد و گناهان گذشته و آیندهٔ او آمرزیده شود ای محمّد هر که در اینشب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیکسلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه سورهٔ حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حقتعالی صد گناه کبیرهٔ هلاک کنندهٔ او را بیامرزد و بعدد هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از اهل خانهٔ او و خویشان

او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران این ماه و عبادت کنندگان این ماه را با وعطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس احیا کن اینشب را ای محمّد و امر کن امّت خود را که احیا کنند آنرا و تقرّب جویند بسوی خدا بعبادت در آن بدرستیکه این شبی است بسیار شریف یا محمّد من چون بنزد تو میامدم جمیع ملائکه آسمانها پاهای خود را جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند بعضی در رکوع و بعضی در سجود بودند و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار یا محمّد بدرستیکه حقتعالی در اینشب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و میامرزد هر مؤمن را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود یا مشغول یاد خدا باشد و این شبی است که هر که دعا کند البتّه دعایش مستجاب میشود و هر که سؤال کند باو عطا کرده میشود و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم کسی است که از خیر اینشب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که در شب نیمهٔ شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزیکه دلها از ترس مرده باشد و نمیرد تا آنکه صد ملک را ببیند که او را ایمن گردانند از عذاب الهی که سی نفر ایشان بشارت دهند او را به بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شرّ شیطان نگاه میداشتند و سی نفر آنها باشند که شب و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و روز و ده نفر که آنرا حفظ میکردند از شرّ دشمنان و منقولست که حضرت رسول اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنا مِنْ خَشْيَتِكَ ما يَحُولُ بَيْنَنا وَ صلّی الله علیه و آله در این شب این دعا را میخواندند

خداوندا قسمت کن از برای ما از ترس خود آنچه حایل شود میان ما و

بَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طاعَتِكَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَكَ وَمِنَ الْيَقينِ ما يَهُونُ عَلَيْنا بِهِ مُصيباتُ

میان نافرمانی تو و از فرمانبرداری تو آنچه برسانی ما را بآن خشنودی تو و از یقین آنچه آسان شود بر ما بسبب آن مصیبتهای

الدُّنْيا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما اَحْيَيْتَنا وَاجْعَلْهُ الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ

دنیا خداوندا بهره ور کن ما را بگوشهای ما و دیدهای ما و توانائی ما مادام که زنده داری ما را و بگردان آنرا وارث از ما و بگردان

ثارَنا عَلى مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلى مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ مُصيبَتَنا فى دينِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيا

خون ما را بر آنکه ستم کرد بر ما و یاری کن ما را بر آنکه دشمنی کرد با ما و مگردان مصیبت ما را در دین ما و مگردان دنیا را

اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنا مَنْ لا يَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و این دعا جامع

بزرگتر آهنگ ما و منتهای دانش ما و دست مده بر ما آنکه رحم نکند بر ما برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان

و مضمّن جمیع مطالب دنیا و آخرتست و چون دعای کمیل بن زیاد که از خواصّ اصحاب امیر المؤمنین است بهترین دعاهاست و از دعاهای اینشبست و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند با ترجمه در اینجا ایراد مینمایم که در وقت خواندن متذکّر معانی آن باشند تا فایده اش تمامتر و ثوابش عظیمتر باشد بدانکه سیّد جلیل ابن طاوس در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد گفت روزی با مولای خود حضرت امیر المؤمنین در مسجد بصره نشسته بودیم شب نیمهٔ شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که اینشب را بعبادت احیا کند و دعای حضرت خضر را در اینشب بخواند البتّه دعای او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل خود مراجعت نمود شب بخدمت او رفتم چون مرا دید پرسید بچه کار آمده ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب دعای خضر آمده ام فرمود بنشین

ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در ماهی یکمرتبه یا در سالی یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه
بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و البته آمرزیده شوی ای کمیل طول
صحبت و خدمت تو موجب آن شد که ترا بچنین نعمتی گرامی
ممتاز و سرافراز گردانم پس گفت بنویس و دعا را تلقین من نمود

اینست دعای کمیل رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انی اسئلک برحمتک التی وسعت کل شیء وبقوتک التی قهرت بها کل شیء وخضع
لها کل شیء وذل لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت بها کل شیء وبعزتک التی لا یقوم
لها شیء وبعظمتک التی ملأت کل شیء وبسلطانک الذی علا کل شیء وبوجهک الباقی
بعد فناء کل شیء وباسمائک التی ملأت ارکان کل شیء وبعلمک الذی احاط بکل شیء
وبنور وجهک الذی اضاء له کل شیء یا نور یا قدوس یا اول الاولین ویا آخر الآخرین
اللهم اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم
اللهم اغفر لی الذنوب التی تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس الدعاء اللهم
اغفر لی الذنوب التی تنزل البلاء اللهم اغفر لی الذنوب التی تقطع الرجاء اللهم اغفر لی
کل ذنب اذنبته وکل خطیئة اخطأتها اللهم انی اتقرب الیک بذکرک واستشفع
بک الی نفسک واسئلک بجودک ان تدنینی من قربک وان توزعنی شکرک وان
تلهمنی ذکرک اللهم انی اسئلک سؤال خاضع متذلل خاشع ان تسامحنی وترحمنی وتجعلنی
بقسمک راضیا قانعا وفی جمیع الاحوال متواضعا اللهم واسئلک سؤال من اشتدت
فاقته وانزل بک عند الشدائد حاجته وعظم فیما عندک رغبته اللهم عظم
سلطانک وعلا مکانک وخفی مکرک وظهر امرک وغلب قهرک وجرت قدرتک

ولا

دعای کمیل

ولا یمکن الفرار من حکومتک اللهم لا اجد لذنوبی غافرا ولا لقبائحی ساترا ولا لشیء من عملی
القبیح بالحسن مبدلا غیرک لا اله الا انت سبحانک وبحمدک ظلمت نفسی وتجرأت بجهلی
وسکنت الی قدیم ذکرک لی ومنک علی اللهم مولای کم من قبیح سترته وکم من فادح من البلاء
اقلته وکم من عثار وقیته وکم من مکروه دفعته وکم من ثناء جمیل لست اهلا له نشرته
اللهم عظم بلائی وافرط بی سوء حالی وقصرت بی اعمالی وقعدت بی اغلالی وحبسنی
عن نفعی بعد املی وخدعتنی الدنیا بغرورها ونفسی بجنایتها ومطالی یا سیدی
فاسئلک بعزتک ان لا یحجب عنک دعائی سوء عملی وفعالی ولا تفضحنی بخفی ما اطلعت
علیه من سری ولا تعاجلنی بالعقوبة علی ما عملته فی خلواتی من سوء فعلی واسائتی
ودوام تفریطی وجهالتی وکثرة شهواتی وغفلتی وکن اللهم بعزتک لی فی الاحوال کلها
رؤفا وعلی فی جمیع الامور عطوفا الهی وربی من لی غیرک اسئله کشف ضری والنظر فی
امری الهی ومولای اجریت علی حکما اتبعت فیه هوی نفسی ولم احترس فیه من تزیین عدوی
فغرنی بما اهوی واسعده علی ذلک القضاء فتجاوزت بما جری علی من ذلک بعض حدود
وخالفت بعض اوامرک فلک الحمد علی فی جمیع ذلک ولا حجة لی فیما جری علی فیه قضاؤک
والزمنی حکمک وبلاؤک وقد اتیتک یا الهی بعد تقصیری واسرافی علی نفسی
معتذرا نادما منکسرا مستقیلا مستغفرا منیبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا مما
کان منی ولا مفزعا اتوجه الیه فی امری غیر قبولک عذری وادخالک ایای فی سعة

مِنْ نِعْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَفُكَّنِي مِنْ شَدِّ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ
بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّي وَتَغْذِيَتِي هَبْنِي
لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بِرِّكَ بِي يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ
وَبَعْدَ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهِجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ
حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ
تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ أَوْ تُبْعِدَ مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ
وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَإِلٰهِي وَمَوْلَايَ أَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلَى وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ
سَاجِدَةً وَعَلَى أَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ
بِإِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ
إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا
أُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ
عُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذٰلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ
يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ
تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ
وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمٰوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ
الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلٰهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُوا

وَلِمَا مِنْهَا أَضِجُّ وَأَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ أَوْ لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ
مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَأَوْلِيَائِكَ
فَهَبْنِي يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي
صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي
عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَأَضِجَّنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا
ضَجِيجَ الْآمِلِينَ وَلَأَصْرُخَنَّ إِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَ
لَأُنَادِيَنَّكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ
قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ أَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلٰهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ
مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَ
جَرِيرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ
إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ
أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهِيبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ
صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ
بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ أَمْ كَيْفَ يَرْجُوا
فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ
وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ

بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْداً وَ

سَلَاماً وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرّاً وَلَا مُقَاماً لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا

مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ

مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّماً أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً لَا يَسْتَوُونَ إِلٰهِي وَسَيِّدِي

فَأَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا

أَنْ تَهَبَ لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ

قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ

بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ

جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ

وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ أَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ

تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَإٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَ

مَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيراً بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ

أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وِرْداً وَاحِداً وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَداً يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي

يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ قَوِّ عَلَىٰ خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ

جوارحی

دعای کمیل

جَوَانِحِي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالدَّوَامَ فِي الْاِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ

السَّابِقِينَ وَأُسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِينَ وَأَشْتَاقَ إِلَىٰ قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ وَأَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ

الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَأَجْتَمِعَ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللّٰهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي

بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عَبِيدِكَ نَصِيباً عِنْدَكَ وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً

مِنْكَ وَأَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذٰلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ

عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ

بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ لِي زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَىٰ عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ

بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي

فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَ

الْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا

مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنًى اِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا

سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِماً لَا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً

كَثِيراً

فصل پنجم در بقیه اعمال ماه است از حضرت امام رضا منقولست که هر که سه روز از آخر ماه شعبان را روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند خدا ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا رفتم حضرت فرمود ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آنست پس تدارک و تلافی کن آنچه از این ماه مانده است تقصیرهای را که در ایام گذشته این ماه کرده و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو و زیاد کن در دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قران مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود

تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص کرده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود ادای امانت و حق
کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینهٔ کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر
آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که [illegible] اللّهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا
بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیهٔ این ماه این دعا را
فيما مَضى مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فيما بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه حقتعالی در این ماه آزاد میگرداند بندها بسیار
منقولست که حضرت صادق ع در شب آخر ماه شعبان اللّهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذي اُنْزِلَتْ فيهِ الْقُرْآنُ
و شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند
وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فيهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ
مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ يا مَنْ اَخَذَ الْقَليلَ وَشَكَرَ الْكَثيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ اللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
اَنْ تَجْعَلَ لي اِلى كُلِّ خَيْرٍ سَبيلاً وَمِنْ كُلِّ ما لا تُحِبُّ مانِعاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مَنْ عَفا عَنّي وَعَمّا
خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئاتِ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْني بِارْتِكابِ الْمَعاصي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يا كَريمُ
اِلهي وَعَظْتَني فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَني عَنْ مَحارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَما عُذْري فَاعْفُ عَنّي يا كَريمُ عَفْوَكَ
عَفْوَكَ اللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ
فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا اَهْلَ التَّقْوى وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللّهُمَّ اِنّي عَبْدُكَ
ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعيفٌ فَقيرٌ اِلى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبادِ قاهِرٌ
مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوانُهُمْ خَلْقاً مِنْ
بَعْدِ خَلْقٍ لا يَعْلَمُ الْعِبادُ عِلْمَكَ وَلا يَقْدِرُ الْعِبادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنا فَقيرٌ اِلى رَحْمَتِكَ فَلا
تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْني مِنْ صالِحي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ اِلهي اَبْقِني
خَيْرَ الْبَقاءِ وَاَفْنِني خَيْرَ الْفَناءِ عَلى مُوالاةِ اَوْلِيائِكَ وَمُعاداةِ اَعْدائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ

وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفاءِ وَالتَّسْليمِ لَكَ وَالتَّصْديقِ بِكِتابِكَ وَاتِّباعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ
اللّهُمَّ ما كانَ في قَلْبي مِنْ شَكٍّ اَوْ رَيْبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلاءَ اَوْ رِياءٍ
اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ
يا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَني مَكانَهُ ايماناً بِوَعْدِكَ وَوَفاءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيا
وَرَغْبَةً فيما عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَأْنينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذلِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ اِلهي
اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصى فَكَاَنَّكَ لَمْ تُرَ وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ
يَعْصِكَ سُكّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنا بِالْفَضْلِ جَواداً وَبِالْخَيْرِ عَوّاداً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَصَلَّى
اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلوةً دائِمَةً لا تُحْصى وَلا تُعَدُّ وَلا يَقْدِرُ قَدْرَها غَيْرُكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ واما
مخصوص شبها که باسانید معتبره وارد نشده و علما ذکر کرده اند شب اول صد رکعت با حمد و توحید یکمرتبه
و بعد از فارغ شدن سورهٔ حمد هفتاد مرتبه بخوانند دوم پنجاه رکعت با حمد و توحید و معوذتین
هر یک یکمرتبه سیم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید چهارم چهل رکعت در
هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه سورهٔ
قل هو الله احد و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد ششم چهار رکعت در هر
رکعت حمد و ده مرتبه توحید هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید هشتم
دو رکعت در رکعت اول حمد و آیهٔ امن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد و آیهٔ
قل انما انا بشر مثلکم و پانزده مرتبه توحید نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سورهٔ اذا
جاء نصر الله دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی یکمرتبه و سورهٔ انا اعطیناک الکوثر سه
مرتبه یازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون دوازدهم
دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سورهٔ الهیکم التکاثر سیزدهم دو رکعت در
هر رکعت حمد و یکمرتبه سورهٔ و التین چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سورهٔ و العصر
پانزدهم چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز
ده مرتبه یا رب اغفر لنا و ده مرتبه یا رب ارحمنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و بیست و یکمرتبه توحید

نماز شبهای ماه شعبان

وده مرتبه سبحان الله الذی یحیی الموتی ویمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر شب نوزدهم دو رکعت
در هر رکعت حمد ویکمرتبه آیة الکرسی وپانزده مرتبه توحید هفدهم دو رکعت در هر رکعت حمد
وهفتاد ویکمرتبه توحید وبعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار هیجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد و
پنج مرتبه توحید نوزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد وپنج مرتبه آیه قل اللهم مالک الملک بیستم
چهار رکعت در هر رکعت حمد وپانزده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله بیست ویکم هشت رکعت در هر رکعت
حمد ویکمرتبه توحید ومعوذتین بیست ودوم دو رکعت در هر رکعت حمد ویکمرتبه قل یا ایها الکافرون
وپانزده مرتبه توحید بیست وسیم سی رکعت در هر رکعت حمد ویکمرتبه سوره اذا زلزله بیست وچهارم
دو رکعت در هر رکعت حمد ویکمرتبه سوره اذا جاء نصر الله بیست وپنجم ده رکعت در هر رکعت حمد ویکبار
الهیکم التکاثر بیست وششم دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه آیه امن الرسول بیست وهفتم دو
رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی بیست وهشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد
ویکمرتبه توحید ومعوذتین بیست ونهم ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه وهریک سوره الهیکم التکاثر
وتوحید ومعوذتین ده مرتبه شب سی ام دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی
وبعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد وال محمد **باب سیم** در بیان مجملی از فضایل
واعمال ماه مبارک رمضان ودران هشت فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت اینماه مبارک باید دانست
که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است وشریفترین ماهها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا ع
روایت کرده اند که حضرت رسول ص در اخر ماه شعبان خطبه خواندند وفرمودند که ایها الناس بدرستی
که رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت ورحمت وآمرزش ماهیست که نزد خدا بهترین ماهها است و
روزهایش بهترین روزها است وشبهایش بهترین شبها است وساعتهای آن بهترین ساعتها است آن
ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا وگردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما
در آن ثواب تسبیح دارد وخواب شما ثواب عبادت دارد وعملهای شما در آن مقبولست ودعای شما در آن
مستجابست پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست ودلهای پاکیزه از گناهان وصفتهای ذمیمه
که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن وتلاوت کردن قران در آن بدرستیکه شقی وبد عاقبت کسی است
که محروم گردد از آمرزش خدا در اینماه عظیم ویاد کنید بگرسنگی وتشنگی شما در اینماه گرسنگی وتشنگی
روز قیامت را وتصدق کنید بر فقیران ومسکینان خود وتعظیم نمائید پیران خود را ورحم کنید کودکان
خود را ونوازش نمائید خویشان خود را ونگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت وبپوشید دیدهای
خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن وباز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را
شنیدن آن ومهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما وبازگشت کنید بسوی خدا از گناهان
خود وبلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است
ونظر میکند حقتعالی در این اوقات بسوی بندگان برحمت وجواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند
ولبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند ومستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردم بدرستیکه

فضیلت ماه رمضان

جانهای شما در گرو کردهای شما است پس آزاد کنید آنها را بطلب آمرزش از خدا وپشتهای شما گران بار است از
گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدهها وبدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت
خود که عذاب نکند نمازگذارندگان وسجده کنندگان را ونترساند ایشان را باتش جهنم در روز قیامت
ایها الناس هر که افطار نماید روزه دار مؤمنی را در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد
کردن وآمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت
فرمودند که بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد واگرچه
بشربتی آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسیرا که چنین کند اگر قادر زیاده از این
نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزیکه قدمها بر آن بلغزد
وهر که سبک گرداند در اینماه خدمت کنیز وغلام خود را حقتعالی در قیامت حساب او را آسان گرداند
وهر که در اینماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد وهر که در اینماه
یتیم بی پدری را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد وهر که در اینماه صله واحسان کند با خویشان
خود خدا او را وصل کند برحمت خود در قیامت وهر که قطع احسان خود را از خویشان خود بکند خدا قطع
رحمت خود را از او بکند در قیامت وهر که نماز سنتی در این ماه بکند حقتعالی برات بیزاری از آتش جهنم
برای او بنویسد وهر که در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای
دیگر کرده شود وهر که در اینماه بسیار صلوات بر من وآل من فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در
روزیکه ترازوها اعمال سبک باشد وکسیکه یک آیه از قران در اینماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای
دیگر ختم قران کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در اینماه گشاده است پس سؤال کنید
از پروردگار خود که بروی شما نبندد ودرهای جهنم در اینماه بسته است از خدا سؤال کنید که بر شما
نگشاید وشیاطین را در اینماه غل میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند وایضا از
حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که در ماه رمضان خطبه خواندند وفرمودند ایها الناس اینماهیست که
خدا از برای شما بر ماهها فضیلت وزیادتی داده است مانند فضیلت ما اهل بیت بر سایر مردم ودر اینماه
گشاده میشود درهای آسمان ودرهای بهشت ودرهای رحمت وبسته میشود درهای جهنم ودر اینماه شنیده میشود
نداهای مؤمنان ومستجاب میشود دعاهای ایشان ورحم میکند گریههای ایشان را ودر اینماه شبی هست که در آن
شب ملائکه از آسمان بزمین می آیند وسلام میکنند بر مردان وزنان روزه دار برخصت پروردگار خود تا
طلوع صبح وآنشب قدر است که حقتعالی مقدر کرده است که در آنشب ولایت وامامت مرا پیش از آنکه آدم را
خلق کند بدو هزار سال عبادت آنشب بهتر است از عبادت هزار ماه وروزه روزش بهتر است از روزه هزار
ماه ایها الناس بدرستیکه آفتابهای ماه رمضان وماههای آن طالع میشوند بر مردان وزنان روزه دار برحمت
واین ماه شما مانند ماههای دیگر نیست وروزهایش بهترین روزها است وشبهایش بهترین شبها است وثوابها
وشیاطین در اینماه غل کرده اند وزیاد میکند خدا در اینماه عمرها را ومینویسد ومقدر میگرداند رزقها
اینماه حاجیان بیت الله را ودر اینماه حقتعالی رو میکند بسوی اهل ایمان بآمرزش وفیروزی ورحمت وروزی

در اینماه

فضیلت ماه مبارک رمضان

وخوشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار پس تدبیر کار خود بکن بدرستیکه اینماه مهمان پروردکار خودی
نظر کن وتامل نما که چکونه خواهی بود در شب خود ودر روز خود وچکونه نکاه میداری اعضا وجوارح خودرا
از معصیتهای پروردکار خود پس نظر کن که شبها در خواب نباشی وروزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون نرود
ماه وکناهان تو باقی مانده باشد پس در هنکامیکه روزه داران مزدهای خودرا اکیرند تو از جمله زیانکاران
باشی ودر وقتیکه بکرامت آقای خود فایز کردند تو از جمله محرومان باشی ودر روزیکه سعادتمند کردند مجاوران
دوستان پروردکار خود تو از جمله رانده شدکان باشی ای روزه دار اکر ترا آقای تو از درکاه خود برکرداند بکدام
درکاه رو خواهی آورد واکر محروم کرداند ترا پروردکار تو کی روزی خواهد داد ترا واکر او ترا خوار کند
کی ترا اکرامی خواهد داشت واکر او ترا ذلیل کرداند کی ترا عزیز خواهد کرد واکر او ترا واکذارد کی
ترا یاری خواهد کرد واکر او ترا از بندکان خود قبول نکند بنده کدام خداوند را اختیار میکنی واکر او
لغزشها وکناهان ترا بیامرزد امید بکی خواهی داشت برای آمرزش کناهان خود واکر حق خود را که بر تو
واجب کردانیده از تو طلب نماید چه جواب در برابر خواهی کفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بتلاوت
کردن کتاب خدا در شبها وروزهای اینماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت آنرا قبول میکنند
ودر قیامت شفاعت میکند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میروند بدرجات بهشت بقدر
تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا که هر نفسیکه در اینماه میکشی ثواب تسبیح در نامه عمل تو
مینویسند وخواب تو در اینماه عبادتست وطاعت تو در اینماه مقبولست وکناهان تو در اینماه آمرزیده
وآوازهای دعا در اینماه شنیده شده است بمناجات وراز یکه با خدا میکوئی بر تو رحم میکند بدرستیکه
شنیدم از حبیب خود حضرت رسول که خداوند عالمیان آزاد در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان آزاد کردهها
از آتش جهنم که عدد ایشانرا کسی بغیر از خدا نمیداند چون شب آخر میشود در آن شب آمرزد مثل آنچه در جمیع
ماه آمرزیده است وایضا فرموده که هر که ماه رمضانرا روزه بدارد ونفس خودرا از چیزهائیکه خدا حرام کرده است
نکاه دارد بهشت البته او را واجب کردد وهر که در اینماه روزه دارد ودر هیچ شب از شبهای آن بر حرام افطار
نکند البته داخل بهشت شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود بهترین اوصیای
پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد شد کفتم بهترین ماهها کدام است فرمود بهترین ماهها ماه رمضان است
وبهترین اوصیا توئی یا علی کفتم یا رسول الله این البته واقع خواهد شد فرمود بلی بحق پروردکارم بدرستیکه
کنه ترا انکیخته میشود بدبخت ترین امت من جفت پی کننده ناقه صالح وضربتی بر سر تو خواهد زد که ریش تو
از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بکریه وفغان کردند وحضرت از منبر بزیر آمد وایضا از حضرت رسول
منقولست بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روز آنرا و بایستد
بنماز وعبادت مقداری از شب آنرا ونمازهای آنرا در اوقات فضیلت بجا آورد ومبادرت کند بنماز جمعه آن
وبامداد بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب شب قدر را وفایز میکردد بجایزهای وبخششهای
بزرک خدا وبخششهای خدا مانند بخششهای بندکان نیست فصل دویم در بیان حقیقت روزه است
وآنچه در آن معتبر است بدانکه روزه بازداشتن خود است از چیزی چند که روزه میشکنند از طلوع صبح تا بر طرف

شدن سرخی از جانب مشرق بنا بر مشهور یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن از
کوهها وعمارات مرتفعه وقول اول احوطست بانیت قربت پس باید که بداند چیزهارا تا نیت تواند
کرد وچون میان علما اختلاف بسیار هست در آنها اکر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهرا کافی
باشد اما بهتر آنست که آنچه متیقن باشد وجوب ترک آنها قصد کند ترک آنها را بعنوان وجوب وآنچه
خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا وآنچه بعید نیست مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا
واکر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است ولما آنها که واجبست ترک آنها کردن اول ودویم چیزی خوردن
وچیزی آشامیدنست وچیزیکه خوردن وآشامیدن آن متعارف ومعتاد باشد در آن خلافی نیست که
مبطل صوم است وموجب قضا وکفاره هر دو میشود اکر بعنوان معتاد بخورد واکر بغیر معتاد باشد مانند
آنکه در دماغ یا کوش بچکاند چیزی را وبحلق داخل شود محل خلافست وهمچنین خلافست در خوردن
وآشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن وآشامیدن آن مانند سنک وچوب وخاک و
کیاهها وآب فشرده شده از کیاههای غیر معتاد واظهر آنست که اکر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجب
واحوط آنست که اکر بکند قضا وکفاره بعمل آورد سیم جماع کردن در قبل زنست مطلقا خواه انزال بشود
وخواه نه وفعل آن موجب قضا وکفاره میشود بی خلاف وجماع در دبر زن هرکاه انزال شود روزه را
باطل میکند وقضا وکفاره لازم میشود ومشهور آنست که جماع در دبر بدون انزال نیز مبطل صوم وموجب
قضا وکفاره است وبعضی مبطل نمیدانند واول اقوی است چهارم باقی ماندنست بر جنابت تا صبح
واشهر واقوی آنست که مبطل است وموجب قضا وکفاره است وبعضی مبطل ندانسته اند وبعضی
قضای تنها واجب دانسته اند واحوط آنست که اکر حایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند واکر نکند
احوط آنست که غسل کند بعد از صبح وآن روز را روزه بدارد وقضا نیز بکند واکر جنب را غسل ممکن
نباشد احوط آنست که تیمم بکند وتیمم را نشکند تا صبح بشود وخواب اول بعد از جنابت در جائیکه نیت
غسل کردن داشته باشد واحتمال بیدار شدن دهد جایز است ومشهور آنست که اکر تا صبح بیدار
نشود قضای آن روز بر او واجب نیست وبعضی واجب دانسته اند وآن احوطست ومشهور آنست که اکر
بخوابد تا صبح ونیت غسل نداشته باشد بر او قضا وکفاره لازم است واین احوط است اکرچه در
دلیلش سخنی هست ومشهور در خواب دویم وجوب قضاست واین قول قویست بلکه خلافی در آن ظاهر
نیست وجمعی از اصحاب را اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرکاه بصبح رسد قضا وکفاره هر دو واجب
واقوی عدم وجوب کفاره است وبعضی از متاخرین را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از
احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار نموده واین احوطست بلکه خالی از قوتی
نیست وبدانکه در روزهای دیکر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافست که آیا باید صبح را پاک دریابد یا نه و
حق اینست که در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب نباشد ودر غیر قضا احوط آنست که اکر صبح طاهر
نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روزه بدارد وقضا نیز بکند اما اکر عمدا کرده باشد ودور نیست که
کفاره در کار باشد واکر بدهد احوط است ودر روزه سنت اکر بر جنابت عمدا بماند تا صبح وپیش از زوال

غسل

مبطلات روزه

غسل کند و نیت روزه بکند بگمان فقیر روزه اش صحیح است و در واجب معین اگر عمداً نیت را ترک کند و
پیش از زوال نیت کند مشهور آنست که روزه اش باطلست و قضا میباید کند و کفاره واجب نمیشود
و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت می
تواند کرد اگرچه قضای ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد
و مفطری بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و بعضی گفته اند
تا نزدیک بشام نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علما باین قایلند و نزد فقیر اقوی ایست و بعضی گفته اند
بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز را
میبابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را می یابد پنجم رسانیدن غبار غلیظ
است بحلق و بعضی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضای تنها و بگمان فقیر مبطل نیست و احوط
رعایت مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار غلیظ را که
از آن اجزا منفصل شود چون دود تنور و بخار دیگ و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتنابست حتی از دود تنباکو
ششم استمنا است یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن موجب قضا و کفاره است و مشهور آنست که هرگاه
ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود روزه او باطل میشود قضا و کفاره لازم است و بعضی در این تامل
نموده اند خصوصاً وقتیکه نسبت بحلال خود باشد و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب
قضا و کفاره است مطلقا و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صحبت او را شنیدن یا بخیال خود گذراندن
هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و بآن معتاد نباشد خلافست و اظهر عدم
وجوب قضا و کفاره است هفتم قی کردنست عمدا و اکثر موجب قضای تنها میدانند و بعضی قضا و کفاره
هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب قضای
تنها خالی از قوتی نیست و مشهور آنست که هرگاه قی بی اختیار آید بر او قضائی نیست و بعضی قضا را
واجب دانسته اند و این قول ضعیف است هشتم حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو
دانسته اند و بعضی موجب قضای تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند و بعضی
حقنه مایع را موجب قضا دانسته اند و حقنه جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقا
مکروه دانسته اند و این قول اقوی است و احوط آنست که بدون ضرورت حقنه بمایع نکند و اگر بکند
قضا بکند و اشهر و اقوی آنست که چکانیدن دوا در گوش موجب فساد روزه نمیشود و سعوط در بینی هرگاه
تعدی بحلق نکند ایضاً اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بحلق رسد
احوط اجتنابست نهم دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است یا آنکه حدیث
دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله
کسیکه
بگوید در حرمت آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب
فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و کفاره بدهد دهم
سر فرو بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی موجب قضای تنها میدانند و بعضی

حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمتست و عدم وجوب قضا
و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را باب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماسی دارد
و این احوطست و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعهٔ هرچند تمام بدن بیرون باشد باز
حکم ارتماسی دارد و این احوط است و احوط آنست که در روزه سنت نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز
کرده اند و احوط ترکست یازدهم بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را
سه قولست اول جواز ابتلاع آنچه بیرون میاید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن
قسم دیگری دویم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد
سیم جواز کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بفساد کرده اند
بعضی بقضای تنها قائل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند و بعضی بکفاره جمع قائل شده اند
و بگمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بفضای دهن برسد فرو نبرد
دوازدهم مشهور میان علما آنست که مکروه است زنرا روزه دار در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند
هرگاه تا گردن در آب بنشیند قضا بر او لازم است و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است و
در خاییدن قند ران و مصطکی که آبش را فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند
و اظهر جواز است و مشهور میان علما آنست که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم
داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است آن
وقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده
و خورده باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند جهة وضوی نماز واجب و آب بی
اختیار بحلق او رود قضا بر او واجب نیست و اگر از جهة نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجب است
و اگر عبث مضمضه کند و آب بحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوطست و اظهر عدم وجوب است
مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه دفعه آب دهن را بیندازد و این احوطست
فصل سیم در سنتها و آداب روزه است مکروهست که روزه دار بوسیدن زنان و دست ببدن ایشان
مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست که کراهیت مخصوص بصورتی نیست که اینها محرک شهوت او
باشند و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروهست بچشم کشیدن چیزی که آنرا طعمی باشد که بحلق برسد
یا در آن مشکی باشد و مشهور کراهیت خون بیرون آوردنست از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط
بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروهست بوییدن گلها خصوصاً نرجس و
بهتر آنست که مشک را هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنتست و از حضرت صادق منقولست که
طیب تحفه صائم است و فرمود که هر روزه داری که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نشود و اشهر
و اقوی آنست که بوییدن رایحهٔ غلیظه مفطر نیست و بعضی گفته اند بوییدن رایحهٔ غلیظه که بجوف رسد موجب
قضا و کفاره میشود و احوط آنست که بوی خوش سائیده که بدماغ بالا رود نبوید چنانچه در روایتی وارد شده
است و مکروهست که صائم جامه که ملاصق بدنست تر کند و مکروهست زنرا که در آب نشیند چنانچه

گذشت و از حضرت صادق ع منقولست که هرگاه روزه داری میباید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و جمیع اعضای
تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود که باید روزهٔ تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضاً از آنحضرت
منقولست که فرمود روزه نه همین از خوردن و آشامیدنست بلکه باید که در روز روزه نگاه دارید زبان
خود را از دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از حرام و با یکدیگر نزاع نکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید
و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز مخورید و دشنام مدهید و فحش مگویید
و ستم مکنید و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه
نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ
و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت
بگردانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد ع باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشهٔ اعمال صالحه
برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بآرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده
که از آقای خود ترسد ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید برحمت او و باید که پاک باشد ای روزه
دار دل تو از عیبها و باطن تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجویید بسوی خدا از آنچه
غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای خدا و خاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است تو را
از آن در آشکار و پنهان و بترسید از خداوند قهار آنچه سزاوار او است بترسیدن اوست در پنهان و آشکار
و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزهٔ خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن
خود را بکار فرمایی در آنچه خدا ترا امر کرده است بسوی آن اگر همهٔ اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است
بعمل آورده و فرمودهٔ خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنچه بیان کردم از برای تو نقصان از روزهٔ تو کم
میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم گفت که رسول خدا شنید که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را
دشنام داد حضرت طعامی طلبید و از برای آن زن گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه داری
آنکه جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجاب
گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کم اند روزه داران و بسیارند گرسنگی
کشندگان و حضرت امیرالمؤمنین ع فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره نیست او را از عبادت بغیر تعب
خوشا خواب زیرکان که بهتر است از بیداری و عبادت احمقان و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از
روزه داشتن بیخردانست زیرا که خواب مقربان چون بنیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جملهٔ عبادات
ایشانست بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میگردند و بر اسرار
غیب بر رؤیای صادقه مطلع میگردند و راهی از راههای قرب ایشانست و افطار کردن مثل ایشان از راه دانائی
است و بوجهیکه حقتعالی خواسته افطار مینمایند بهتر است از روزهای احمقان که روزه را دستگاه خودفروشی خود
کرده اند و بریا و عجب ممزوج میکردانند و بشرایط صوم عمل نمیکنند فصل چهارم در بیان آداب دخول ماه
مبارک رمضانست سنتست طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر
صادق ع منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال مکن و رو بقبله بکن و دستها را

بسوی خدا

بسوی خدا بلند کن و بگو رَبّی وَ رَبُّکَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَ الْاِیمانِ وَ السَّلامَةِ
وخطاب کن باهرا و بگو — پروردگار من و پروردگار تو خداوند پروردگار عالمیان است خداوندا طالع گردان او را بر ما با ایمنی و ایمان و سلامت
وَ الْاِسْلامِ وَ الْمُسارَعَةِ اِلی ما تُحِبُّ وَ تَرْضی اَللّٰهُمَّ بارِکْ لَنا فی شَهْرِنا هٰذا وَ ارْزُقْنا خَیْرَهُ وَ عَوْنَهُ
و اسلام و شتافتن بسوی آنچه دوست داری و خشنود شوی خداوندا برکت ده برای ما در این ماه و روزی کن ما را نیکی آن و مدد آن
وَ اصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلاءَهُ وَ فِتْنَتَهُ و بهترین دعاها دعای هلال صحیفهٔ کامله است و ابن
و بگردان از ما بدی آن و شر آن و بلای آن و آشوب آن — ابی عقیل این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه مبارک
رمضان واجب الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَنی وَ خَلَقَکَ وَ قَدَّرَ مَنازِلَکَ وَ جَعَلَکَ مَواقیتَ لِلنّاسِ اَللّٰهُمَّ
دانسته است — سپاس مر خدا را که آفرید مرا و آفرید ترا و تقدیر کرد منزلهای ترا و گردانید ترا باوقات برای مردمان خداوندا
اَهِلَّهُ عَلَیْنا اِهْلالاً مُبارَکاً اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَیْنا بِالسَّلامَةِ وَ الْاِسْلامِ وَ الْیَقینِ وَ الْاِیمانِ وَ
داخل کن بر ما او را داخل کردن با برکت خداوندا در آور او را بر ما بسلامت و اسلام و یقین و ایمان و
الْبِرِّ وَ التَّقْوی وَ التَّوْفیقِ لِما تُحِبُّ وَ تَرْضی و در شب اول ماه جماع با حلال خود سنت است و غسل در
نیکی و پرهیزکاری و توفیق مر آنچه دوست داری و خشنود — شب اول سنتست و از حضرت صادق ع منقولست که هر که غسل
کند در شب اول ماه رمضان در نهر جاری و یک کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده
و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در آن سال باو نرسد و ایضاً
منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صادق ع فرزندان خود را وصیت میفرمود که اهتمام نمایند
و سعی کنید در این ماه در عبادت که در این ماه روزیها قسمت میشود و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان
در این ماه مقدر میشوند که بحج بروند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیرالمؤمنین ع
منقولست که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار
محو میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین ع در شب اول ماه سنتست و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب نیمهٔ آن یا شب آخر آنحضرت را زیارت کند گناهان از او بریزد مانند
برگ از درختان و از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره حقتعالی
او را عطا کند و ایضاً از آنحضرت منقولست که هر که در هر شب این ماه سورهٔ اِنّا فَتَحْنا در نماز نافله بخواند
در آن سال از بلاها محفوظ گردد و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان
دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی از او کفایت
بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد از بیماریها و دردها و غارزاننشه میتوان کرد و سوره را
از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزهٔ تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند
بهتر است و نیت چنین کند که قصد میکنم که فردا روزهٔ رمضان میدارم واجب قربةً الی اللّه و در روز
اول ماه سنتست که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از حضرت صادق ع منقولست که چون در
اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضاً از آنحضرت منقولست که هر
که در روز اول این ماه کفی از گلاب بر رو بریزد از خواری و پریشانی نجات یابد و هر که هر روز بکند در آن روز

از این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف گلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض سرسام ایمن گردد
و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بکند و در رکعت
اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند بعد
از نماز تصدق کند بآنچه میسر شود سلامتی آنماه را خریده است و در روز اول ماه این دعا سنت است که بخواند
اللهم قد حضر شهر رمضان وقد افترضت علینا صیامه وانزلت فیه القرآن هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان اللهم اعنا علی
صیامه وتقبله منا وتسلمه منا وسلمه لنا فی یسر منک وعافیة انک علی کل شیء قدیر
وایضاً از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه وآله این دعا را میخواندند
اللهم انه قد دخل شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن وجعلته بینات من الهدی والفرقان اللهم فبارک لنا
فی شهر رمضان واعنا علی صیامه وصلوته وتقبله منا و ایضاً بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که نزد داخل شدن
ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا
بخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد بخواند حقتعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند
و در حفظ خدا باشد تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین
دعاهاست و کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود
که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و
فرمود که این دعا را از برای رضای خدا بخوان و بی شائبه اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال نرسد بتو
فتنه و گمراهی و نه آفتیکه ضرر رساند بدین تو و ببدن تو و حقتعالی تو را حفظ کند از آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها و دعا این است

اللهم انی اسئلک باسمک الذی دان له کل شیء وبرحمتک التی وسعت کل شیء وبعظمتک التی تواضع لها کل شیء وبعزتک التی
قهرت کل شیء وبقوتک التی خضع لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت کل شیء وبعلمک الذی
احاط بکل شیء یا نور یا قدوس یا اول قبل کل شیء ویا باقی بعد کل شیء یا الله یا رحمن صل علی
محمد وآل محمد واغفر لی الذنوب التی تغیر النعم واغفر لی الذنوب التی تنزل النقم واغفر لی

الذنوب التی تقطع الرجاء واغفر لی الذنوب التی تدیل الاعداء واغفر لی الذنوب التی ترد
الدعاء واغفر لی الذنوب التی یستحق بها نزول البلاء واغفر لی الذنوب التی تحبس غیث السماء
واغفر لی الذنوب التی تکشف الغطاء واغفر لی الذنوب التی تعجل الفناء واغفر لی الذنوب
التی تورث الندم واغفر لی الذنوب التی تهتک العصم والبسنی درعک الحصینة التی لا
ترام وعافنی من شر ما احاذر باللیل والنهار فی مستقبل سنتی هذه اللهم رب السموات
السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم ورب السبع المثانی
والقرآن العظیم ورب اسرافیل ومیکائیل وجبرئیل ورب محمد صلی الله علیه وآله سید
المرسلین وخاتم النبیین اسئلک بک وبما سمیت به یا عظیم انت الذی تمن بالعظیم وتدفع
کل محذور وتعطی کل جزیل وتضاعف من الحسنات بالقلیل وبالکثیر وتفعل ما تشاء یا قدیر
یا الله یا رحمن صل علی محمد واهل بیته والبسنی فی مستقبل سنتی هذه سترک ونضر وجهی
بنورک واحببنی بمحبتک وبلغنی رضوانک وشریف کرامتک وجسیم عطیتک واعطنی
من خیر ما عندک ومن خیر ما انت معطیه احداً من خلقک والبسنی مع ذلک عافیتک
یا موضع کل شکوی ویا شاهد کل نجوی ویا عالم کل خفیة ویا دافع ما تشاء من بلیة یا کریم
العفو یا حسن التجاوز توفنی علی ملة ابراهیم وفطرته وعلی دین محمد صلی الله علیه وآله
وسنته وعلی خیر الوفاة فتوفنی موالیاً لاولیائک ومعادیاً لاعدائک اللهم وجنبنی
فی هذه السنة کل عمل او قول او فعل یباعدنی منک واجلبنی الی کل عمل او قول او فعل

يُقَرِّبُني مِنكَ في هذِهِ السَّنَةِ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ وَامنَعني مِن كُلِّ عَمَلٍ اَو قَولٍ اَو فِعلٍ يَكونُ مِنّي اَخافُ
ضَرَرَ عاقِبَتِهِ وَاَخافُ مَقتَكَ اِيّايَ عَلَيهِ حَذارَ اَن تَصرِفَ وَجهَكَ الكَريمَ عَنّي فَاَستَوجِبَ بِهِ
نَقصاً مِن حَظٍّ لي عِندَكَ يا رَؤوفُ يا رَحيمُ اَللّهُمَّ اجعَلني في مُستَقبَلِ سَنَتي هذِهِ في حِفظِكَ
وَفي جِوارِكَ وَفي كَنَفِكَ وَجَلِّلني سِترَ عافِيَتِكَ وَهَب لي كَرامَتَكَ عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَلا
اِلهَ غَيرُكَ اَللّهُمَّ اجعَلني تابِعاً لِصالِحِ مَن مَضى مِن اَولِيائِكَ وَاَلحِقني بِهِم وَاجعَلني مُسَلِّماً
لِمَن قالَ بِالصِّدقِ عَلَيكَ مِنهُم وَاَعوذُ بِكَ اَللّهُمَّ اَن تُحيطَ بي خَطيئَتي وَظُلمي وَاِسرافي عَلى
نَفسي وَاتِّباعي لِهَوايَ وَاشتِغالي بِشَهَواتي فَيَحولُ ذلِكَ بَيني وَبَينَ رَحمَتِكَ وَرِضوانِكَ
فَاَكونَ مَنسِيّاً عِندَكَ مُتَعَرِّضاً لِسَخَطِكَ وَنِقمَتِكَ اَللّهُمَّ وَفِّقني لِكُلِّ عَمَلٍ صالِحٍ تَرضى بِهِ عَنّي
وَقَرِّبني اِلَيكَ زُلفى اَللّهُمَّ كَما كَفَيتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ هَولَ عَدُوِّهِ وَفَرَّجتَ هَمَّهُ
وَكَشَفتَ غَمَّهُ وَصَدَقتَهُ وَعدَكَ وَاَنجَزتَ لَهُ عَهدَكَ اَللّهُمَّ فَبِذلِكَ فَاكفِني هَولَ هذِهِ
السَّنَةِ وَآفاتِها وَاَسقامَها وَفِتنَتَها وَشُرورَها وَاَحزانَها وَضيقَ المَعاشِ فيها وَبَلِّغني بِرَحمَتِكَ
كَمالَ العافِيَةِ بِتَمامِ دَوامِ النِّعمَةِ عِندي اِلى مُنتَهى اَجَلي اَسئَلُكَ سُؤالَ مَن اَساءَ وَظَلَمَ وَاستَكانَ
وَاعتَرَفَ وَاَسئَلُكَ اَن تَغفِرَ لي ما مَضى مِنَ الذُّنوبِ الَّتي حَصَرَتها حَفَظَتُكَ وَاَحصَتها كِرامُ
مَلائِكَتِكَ عَلَيَّ وَاَن تَعصِمَني اِلهي مِنَ الذُّنوبِ فيما بَقِيَ مِن عُمري اِلى مُنتَهى اَجَلي يا اَللّهُ يا رَحمنُ
يا رَحيمُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَيتِ مُحَمَّدٍ وَآتِني كُلَّ ما سَئَلتُكَ وَرَغِبتُ اِلَيكَ فيهِ فَاِنَّكَ
اَمَرتَني بِالدُّعاءِ وَتَكَفَّلتَ لي بِالاِجابَةِ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ فصل پنجم در اعمال هر شب و روز ماه
مبارک رمضانست از حضرت صادق و کاظم

منقولست که بعد از هر نماز در ماه يا عَلِيُّ يا عَظيمُ يا غَفورُ يا رَحيمُ اَنتَ الرَّبُّ العَظيمُ الَّذي لَيسَ
مبارک رمضان این دعا را بخوانند
كَمِثلِهِ شَيءٌ وَهُوَ السَّميعُ البَصيرُ وَهذا شَهرٌ عَظَّمتَهُ وَكَرَّمتَهُ وَشَرَّفتَهُ وَفَضَّلتَهُ عَلَى الشُّهورِ
وَهُوَ الشَّهرُ الَّذي فَرَضتَ صِيامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهرُ رَمَضانَ الَّذي اَنزَلتَ فيهِ القُرآنَ
هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الهُدى وَالفُرقانِ وَجَعَلتَ فيهِ لَيلَةَ القَدرِ وَجَعَلتَها خَيراً
مِن اَلفِ شَهرٍ فَيا ذَا المَنِّ وَلا يُمَنُّ عَلَيكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكاكِ رَقَبَتي مِنَ النّارِ فيمَن تَمُنُّ عَلَيهِ وَ
اَدخِلنِي الجَنَّةَ بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ و [illegible] يکمرتبه خوبست خوانده
شود و بسند صحیح منقولست که هر که در هر شب این ماه
مبارک این دعا بخواند گناهان اَللّهُمَّ رَبَّ شَهرِ رَمَضانَ الَّذي اَنزَلتَ فيهِ القُرآنَ وَافتَرَضتَ
چهل ساله او آمرزیده شود
عَلى عِبادِكَ فيهِ الصِّيامَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارزُقني حَجَّ بَيتِكَ الحَرامِ في عامي هذا
وَفي كُلِّ عامٍ وَاغفِر لي تِلكَ الذُّنوبَ العِظامَ فَاِنَّهُ لا يَغفِرُها غَيرُكَ يا رَحمنُ يا عَلّامُ و ایضاً در
هر شب
هزار مرتبه سوره انا انزلناه سنتست خواندن و صد مرتبه سوره حم دخان اگر میسر شود و سحور خوردن
در سحر هر شب ماه مبارک مستحبست و از حضرت رسول منقولست که ترک نکنند امت من سحور خوردن را
اگرچه بیک دانه خرما بوده باشد و ایضاً از آنحضرت منقولست که حق تعالی و ملائکه صلوات میفرستند
بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگرچه بیک شربت آب باشد
و بهترین سحورها قاووت و خرما و ایضاً فرمود که سحور بخورید اگرچه بجرعه آبی باشد و خدا صلوات و
رحمت میفرستد بر سحور خورندگان و از حضرت صادق منقولست که هر که سوره انا انزلناه را در وقت
سحور و در وقت افطار بخواند در ما بین این دو حالت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید
شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و
از اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد روزه دارد که فردا روزه میگیرد و از
برای خدا میگیرد بس است و اما آداب افطار سنتست که اول نماز شام را بکنند و بعد از آن افطار کنند
مگر آنکه جمعی انتظار او برند یا آنکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز
در این دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سوره انا انزلناه خواندن سنتست
چنانچه دانستی و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در وقت افطار بگوید

یا عظیم

آداب افطار

یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله لی غیرک اغفر لی الذنب العظیم انه لا یغفر الذنب العظیم الا
العظیم از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و از حضرت امام رضا منقولست که
هر روزه داری را در وقت افطار دعای مستجابی هست پس باید در لقمه اول بگوید بسم الله
الرحمن الرحیم یا واسع المغفرة اغفر لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی ع اللهم لک صمت
منقولست که در وقت افطار بگوید
و علی رزقک افطرت و علیک توکلت تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کسیرا که در این روز روزه
داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت
امیر المؤمنین ع در وقت افطار بدو زانو مینشستند اللهم لک صمنا و علی رزقک فطرنا فتقبله
و چون خوان را میگذاشتند میگفتند
منا انک انت السمیع العلیم و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه افطار میکردند
بر خرما و آب یا بر رطب آب و در حدیث دیگر منقولست که آنحضرت در
وقت افطار ابتدا بحلوا مینمودند و اگر نمییافتند بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود با آب
نیم گرم افطار میکردند که آب نیم گرم پاک میکند معده را و قوت میدهد حدقه را و بینائی را زیاد میکند
و گناهان را میشوید و عروق را ساکن میگرداند و صفرای غالب را فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را
و اطفای حرارت میکند و صداع را بر طرف میکند و ایضا از حضرت رسول منقولست که هر که بر خرمای
حلالی افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق ع منقولست که افطار کردن
باب گناهان دل را میشوید و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین دوست میداشت که افطار فرمایند
بشیر و از حضرت امام رضا منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند بر مسکینی خدا
گناهان او را می آمرزد و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامه عمل او نوشته شود
و بهترین اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآنست و بسیار باید خواند چون قرآن در
این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر چیزی را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضانست و در ماههای دیگر
هر ماهی یک ختم سنتست و اقلش شش روز است و در ماه مبارک رمضان در هر سه روز یک ختم سنت است
و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوبست و در حدیث است که بعضی از ائمه صلوات الله علیهم در این ماه
چهل ختم و زیاده میکردند و اگر هر ختمی ثوابش را بروح مقدس امامی از ائمه و رسول خدا و فاطمه زهرا
هدیه کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید
کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافلهای شب و روز را نباید ترک کرد و در شبهای طاق ماه مبارک
غسل سنتست خصوصا شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و در دهه
آخر در شبهای جفت نیز غسل سنتست خصوصا شب آخر و در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر
شب غسل مستحبست و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر ع منقولست که بشیعیان نوشتند که در هر شب ماه

وميفرمودند

دعا

مبارک رمضان این دعا را بخوانید که دعائیست که ملائکه اللهم انی افتتح الثناء بحمدک و انت
میشوند و بر اصحاب استغفار میکنند و دعا اینست
مسدد للصواب بمنک و ایقنت انک انت ارحم الراحمین فی موضع العفو و الرحمة و
اشد المعاقبین فی موضع النکال و النقمة و اعظم المتجبرین فی موضع الکبریاء و العظمة
اللهم اذنت لی فی دعائک و مسئلتک فاسمع یا سمیع مدحتی و اجب یا رحیم دعوتی و
اقل یا غفور عثرتی فکم یا الهی من کربة قد فرجتها و هموم قد کشفتها و عثرة قد اقلتها
و رحمة قد نشرتها و حلقة بلاء قد فککتها الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة و لا
ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا الحمد لله بجمیع
محامده کلها علی جمیع نعمه کلها الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملکه و لا منازع له فی امره
الحمد لله الذی لا شریک له فی خلقه و لا شبیه له فی عظمته الحمد لله الفاشی فی الخلق امره
و حمده الظاهر بالکرم مجده الباسط بالجود یده الذی لا تنقص خزائنه و لا تزیده کثرة
العطاء الا جودا و کرما انه هو العزیز الوهاب اللهم انی اسئلک قلیلا من کثیر مع حاجة
بی الیه عظیمة و غناک عنه قدیم و هو عندی کثیر و هو علیک سهل یسیر اللهم
ان عفوک عن ذنبی و تجاوزک عن خطیئتی و صفحک عن ظلمی و سترک علی قبیح عملی و
حلمک عن کثیر جرمی عند ما کان من خطائی و عمدی اطمعنی فی ان اسئلک ما لا استوجبه
منک الذی رزقتنی من رحمتک و اریتنی من قدرتک و عرفتنی من اجابتک فصرت
ادعوک آمنا و اسئلک مستانسا لا خائفا و لا وجلا مدلا علیک فیما قصدت به

اليك فان ابطأ عني عتبت بجهلي عليك ولعل الذي ابطأ عني هو خير لي لعلمك بعاقبة
الامور فلم ار مولى كريما اصبر على عبد لئيم منك علي يا رب انك تدعوني فاولي عنك
وتتحبب الي فاتبغض اليك وتتودد الي فلا اقبل منك كان لي التطول عليك فلم
يمنعك ذلك من الرحمة لي والاحسان الي والتفضل علي بجودك وكرمك فارحم عبدك
الجاهل وجد عليه بفضل احسانك انك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك
مسخر الرياح فالق الاصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد لله
على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله
خالق الخلق باسط الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام والفضل والانعام
الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي ليس له
منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزته الاعزاء وتواضع
لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين اناديه ويستر علي
كل عورة وانا اعصيه ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة هنيئة قد
اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد اراني فاثني عليه حامدا واذكره
مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب امله
الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين
ويهلك ملوكا ويستخلف آخرين والحمد لله قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك

الهاربين نكال الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين
الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج
البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا
الله الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء
ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد
عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سرك
ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى واطيب واطهر واسنى
واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت وسلمت على احد من عبادك وانبيائك
ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على علي امير المؤمنين
ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك واخي رسولك وحجتك على خلقك و
آيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء سيدة نساء
العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسن والحسين سيدي شباب اهل
الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى
ابن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الهادي
المهدي حججك على عبادك وامنائك في بلادك صلاة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي
امرك القائم المؤمل والعدل المنتظر وحفه بملائكتك المقربين وايده بروح القدس

افتتاح دعای

يا رب العالمين اللهم اجعله الداعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الارض كما
استخلفت الذين من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له ابدله من بعد خوفه امنا
يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم اعزه واعزز به وانصره وانتصر به وانصره نصرا
عزيزا وافتح له فتحا يسيرا واجعل له من لدنك سلطانا نصيرا اللهم اظهر به دينك
وسنة نبيك حتى لا يستخفي بشيء من الحق مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب
اليك في دولة كريمة تعز بها الاسلام واهله وتذل بها النفاق واهله وتجعلنا
فيها من الدعاة الى طاعتك والقادة الى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا و
الآخرة اللهم ما عرفتنا من الحق فحملناه وما قصرنا عنه فبلغناه اللهم المم به شعثنا
واشعب به صدعنا وارتق به فتقنا وكثر به قلتنا واعزز به ذلتنا واغن به عائلنا
واقض به عن مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا
وفك به اسرنا وانجح به طلبتنا وانجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا واعطنا به
سؤلنا وبلغنا به من الدنيا والآخرة آمالنا واعطنا فوق رغبتنا يا خير المسؤولين
واوسع المعطين اشف به صدورنا واذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما اختلف فيه
من الحق باذنك انك تهدي من تشاء الى صراط مستقيم وانصرنا به على عدوك و
عدونا اله الحق آمين اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك عليه وآله و
غيبة ولينا وكثرة عدونا وشدة الفتن بنا وتظاهر الزمان علينا فصل على محمد

وآله

دعای هر شب

وآله واعنا على ذلك بفتح منك تعجله وبضر تكشفه ونصر تعزه وسلطان حق تظهره و
رحمة منك تجللناها وعافية منك تلبسناها برحمتك يا ارحم الراحمين وبسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که در هر شب اینماه اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم
مبارك این دعا را بخوانند
في الامر الحكيم من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام
المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عن سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي
وتقدر ان تطيل عمري في خير وعافية وتوسع في رزقي وتجعلني ممن تنتصر به لدينك
ولا تستبدل بي غيري و این دعای عالیة المضامین نیز در هر شب وارد شده است اللهم برحمتك في الصالحين فادخلنا
وفي عليين فارفعنا وبكاس من معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين
برحمتك فزوجنا ومن الولدان المخلدين كانهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار
الجنة ولحوم الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس والحرير والاستبرق فالبسنا وليلة
القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح الدعاء
والمسئلة فاستجب لنا واذا جمعت الاولين والآخرين يوم القيمة فارحمنا وبراءة
من النار فاكتب لنا وفي جهنم فلا تغلنا وفي عذابك وهوانك فلا تبتلنا ومن
الزقوم والضريع فلا تطعمنا ومع الشياطين فلا تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا
تكبنا ومن ثياب النار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا اله الا
انت بحق لا اله الا انت فنجنا و اين دعا هم سحر بسند بسيار معتبر وارد شده است که
حضرت امام رضا ع فرمود که این دعا ئیست که حضرت امام محمد باقر

در سحرها

در سحرها میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت اجابت آن را هرآینه بشمشیر برای طلب این دعا با یکدیگر قتال کنند و اگر سوگند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعا است راست گفته ام پس چون این دعا را بخوانید باهتمام تمام اللّهمّ انّی اسئلك من بهائك بابهاه وكلّ بهائك

و تضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید

بهيّ اللّهمّ انّی اسئلك ببهائك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من جمالك باجمله وكلّ جمالك جميل

اللّهمّ انّی اسئلك بجمالك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من جلالك باجله وكلّ جلالك جليل

اللّهمّ انّی اسئلك بجلالك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من عظمتك باعظمها وكلّ عظمتك

عظيمة اللّهمّ انّی اسئلك بعظمتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من نورك بانوره وكلّ

نورك نيّر اللّهمّ انّی اسئلك بنورك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من رحمتك باوسعها وكلّ

رحمتك واسعة اللّهمّ انّی اسئلك برحمتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من كلماتك

باتمّها وكلّ كلماتك تامّة اللّهمّ انّی اسئلك بكلماتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من كمالك

باكمله وكلّ كمالك كامل اللّهمّ انّی اسئلك بكمالك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من

اسمائك باكبرها وكلّ اسمائك كبيرة اللّهمّ انّی اسئلك باسمائك كلّها اللّهمّ انّی

اسئلك من عزّتك باعزّها وكلّ عزّتك عزيزة اللّهمّ انّی اسئلك بعزّتك كلّها اللّهمّ

انّی اسئلك من مشيّتك بامضاها وكلّ مشيّتك ماضية اللّهمّ انّی اسئلك بمشيّتك

كلّها اللّهمّ انّی اسئلك بالقدرة الّتی استطلت بها علی كلّ شیء وكلّ قدرتك مستطيلة

اللّهمّ انّی اسئلك بقدرتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من علمك بانفذه وكلّ علمك نافذ

اللّهمّ انّی اسئلك بعلمك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من قولك بارضاه وكلّ قولك رضيّ

اللّهمّ انّی اسئلك بقولك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من مسائلك باحبّها اليك وكلّ

مسائلك اليك حبيبة اللّهمّ انّی اسئلك بمسائلك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك من

شرفك باشرفه وكلّ شرفك شريف اللّهمّ انّی اسئلك بشرفك كلّه اللّهمّ انّی اسئلك

من سلطانك بادومه وكلّ سلطانك دائم اللّهمّ انّی اسئلك بسلطانك كلّه

اللّهمّ انّی اسئلك من ملكك بافخره وكلّ ملكك فاخر اللّهمّ انّی اسئلك بملكك

كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من علوّك باعلاه وكلّ علوّك عال اللّهمّ انّی اسئلك بعلوّك

كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من منّك باقدمه وكلّ منّك قديم اللّهمّ انّی اسئلك بمنّك

كلّه اللّهمّ انّی اسئلك من آياتك باكرمها وكلّ آياتك كريمة اللّهمّ انّی اسئلك

بآياتك كلّها اللّهمّ انّی اسئلك بما انت فيه من الشّأن والجبروت واسئلك بكلّ شأن

وحده وجبروت وحدها اللّهمّ انّی اسئلك بما تجيبنی حين اسئلك فاجبنی يا الله

پس هر حاجت که خواهد از خدا بخواهد که البته برآورده است و از جمله ادعیه مشهوره سحر

دعائیست که شیخ طوسی و دیگران از ابوحمزه ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین

در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب را نماز میکردند الهی لا تؤدّبنی بعقوبتك ولا تمكر بی فی

و چون سحر میشد این دعا را میخواندند

حيلتك من اين لی الخير يا ربّ ولا يوجد الّا من عندك ومن اين لی النّجاة ولا تستطاع الّا

بك لا الّذی احسن استغنی عن عونك ورحمتك ولا الّذی اساء واجترء عليك ولم يرضك

خرج عن قدرتك يا ربّ يا ربّ يا ربّ آنقدر بگوید که نفس منقطع شود بك عرفتك وانت دللتنی عليك

ودعوتنی اليك ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الّذی ادعوه فيجيبنی وان كنت

بطيئا حين يدعوني والحمد لله الذي اسأله فيعطيني وان كنت بخيلا حين يستقرضني والحمد لله
الذي اناديه كلما شئت لحاجتي واخلو به حيث شئت لسري بغير شفيع فيقضي لي حاجتي
والحمد لله الذي ادعوه ولا ادعو غيره ولو دعوت غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي
ارجوه ولا ارجو غيره ولو رجوت غيره لاخلف رجائي والحمد لله الذي وكلني اليه فاكرمني
ولم يكلني الى الناس فيهينوني والحمد لله الذي تحبب الي وهو غني عني والحمد لله الذي يحلم
عني حتى كاني لا ذنب لي فربي احمد شيء عندي واحق بحمدي اللهم اني اجد سبل المطالب
اليك مشرعة ومناهل الرجاء اليك مترعة والاستعانة بفضلك لمن املك مباحة
وابواب الدعاء اليك للصارخين مفتوحة واعلم انك للراجين بموضع اجابة وللملهوفين
بمرصد اغاثة وان في اللهف الى جودك والرضا بقضائك عوضا من منع الباخلين ومندوحة
عما في ايدي المستاثرين وان الراحل اليك قريب المسافة وانك لا تحتجب عن خلقك الا
ان تحجبهم الامال دونك وقد قصدت اليك بطلبتي وتوجهت اليك بحاجتي وجعلت
بك استغاثتي وبدعائك توسلي من غير استحقاق لاستماعك مني ولا استيجاب لعفوك
عني بل لثقتي بكرمك وسكوني الى صدق وعدك ولجائي الى الايمان بتوحيدك ويقيني
بمعرفتك مني ان لا رب لي غيرك ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت
القائل وقولك حق ووعدك صدق واسئلوا الله من فضله ان الله كان بكم رحيما وليس
من صفاتك يا سيدي ان تامر بالسؤال وتمنع العطية وانت المنان بالعطيات على اهل

فيهينوني

وللملهوفين

مملكتك

مملكتك والعائد عليهم بتحنن رأفتك الهي ربيتني في نعمك واحسانك صغيرا ونوهت باسمي
كبيرا فيا من رباني في الدنيا باحسانه وتفضله ونعمه واشار لي في الآخرة الى عفوه وكرمه
معرفتي يا مولاي دليلي عليك وحبي لك شفيعي اليك وانا واثق من دليلي بدلالتك و
ساكن من شفيعي الى شفاعتك ادعوك يا سيدي بلسان قد اخرسه ذنبه رب اناجيك بقلب
قد اوبقه جرمه ادعوك يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا اذا رايت مولاي ذنوبي فزعت واذا
رايت كرمك طمعت فان عفوت فخير راحم وان عذبت فغير ظالم حجتي يا الله في جرائتي على
مسألتك مع اتياني ما تكره جودك وكرمك وعدتي في شدتي مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك
وقد رجوت ان لا تخيب بين ذين وذين منيتي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داع
وافضل من رجاه راج عظم يا سيدي املي وساء عملي فاعطني من عفوك بمقدار املي ولا تؤاخذني
باسوء عملي فان كرمك يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا يا
سيدي عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا وما
انا يا رب وما خطري هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك اي رب جللني بسترك واعف عن
توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته
لا لانك اهون الناظرين الي واخف المطلعين علي بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين
واكرم الاكرمين ستار العيوب غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك و
تؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني

تخيب

دعاء ابو حمزه

وجرأني على معصيتك حلمك عني ويدعوني إلى قلة الحياء سترك علي ويسرعني إلى التوثب
على محارمك معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب
يا قابل التوب يا عظيم المن يا قديم الإحسان أين سترك الجميل أين عفوك الجليل أين فرجك
القريب أين غياثك السريع أين رحمتك الواسعة أين عطاياك الفاضلة أين مواهبك
الهنيئة أين صنائعك السنية أين فضلك العظيم أين منك الجسيم أين إحسانك القديم
أين كرمك يا كريم به وبمحمد وآل محمد فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن يا مجمل يا منعم
يا مفضل لست أتكل في النجاة من عقابك على أعمالنا بل بفضلك علينا لأنك أهل التقوى
وأهل المغفرة تبدئ بالإحسان نعماً وتعفو عن الذنب كرماً فما ندري ما نشكر أجميل ما
تنشر أم قبيح ما تستر أم عظيم ما أبليت وأوليت أم كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب
من تحبب إليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع إليك أنت المحسن ونحن المسيئون فتجاوز
يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك وأي جهل يا رب لا يسعه جودك وأي زمان أطول
من أناتك وما قدر أعمالنا في جنب نعمك وكيف نستكثر أعمالاً نقابل بها كرمك بل كيف
يضيق على المذنبين ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك
يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى إلي من المعرفة
بجودك وكرمك وأنت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من
تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا تسأل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في أمرك ولا

تضاد

دعاء ابو حمزه

تضاد في حكمك ولا يعترض عليك أحد في تدبيرك لك الخلق والأمر تبارك الله رب العالمين
يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك وألف إحسانك ونعمك وأنت الجواد الذي
لا يضيق عفوك ولا ينقص فضلك ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح القديم و
الفضل العظيم والرحمة الواسعة أفتراك يا رب تخلف ظنوننا أو تخيب آمالنا كلا يا كريم
فليس هذا ظننا بك ولا هذا طمعنا فيك يا رب إن لنا فيك أملاً طويلاً كثيراً إن لنا فيك
رجاءً عظيماً عصيناك ونحن نرجو أن تستر علينا ودعوناك ونحن نرجو أن تستجيب لنا فحقق
رجاءنا يا مولانا فقد علمنا ما نستوجب بأعمالنا ولكن علمك فينا وعلمنا بأنك لا تصرفنا عنك
حثنا على الرغبة إليك وإن كنا غير مستوجبين لرحمتك فأنت أهل أن تجود علينا و
على المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما أنت أهله وجد علينا فإنا محتاجون إلى نيلك
يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك أصبحنا وأمسينا ذنوبنا بين
يديك نستغفرك اللهم منها ونتوب إليك تتحبب إلينا بالنعم ونعارضك بالذنوب
خيرك إلينا نازل وشرنا إليك صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم يأتيك عنا بعمل
قبيح فلا يمنعك ذلك من أن تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا بآلائك فسبحانك
ما أحلمك وأعظمك وأكرمك مبدئاً ومعيداً تقدست أسماؤك وجل ثناؤك وكرم
صنائعك وفعالك أنت إلهي أوسع فضلاً وأعظم حلماً من أن تقايسني بفعلي وخطيئتي
فالعفو العفو العفو سيدي سيدي سيدي اللهم اشغلنا بذكرك وأعذنا من سخطك وأجرنا

فيك طمعنا

من عذابك وارزقنا من مواهبك وانعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة
قبر نبيك صلواتك ومغفرتك ورحمتك وبركاتك ورضوانك عليه وعلى اهل
بيته انك قريب مجيب وارزقنا عملاً بطاعتك وتوفنا على ملتك وسنة نبيك
صلى الله عليه وآله اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني صغيراً واجزهما
بالاحسان احساناً وبالسيئات غفراناً اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم
والاموات وتابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا وميتنا وشاهدنا وغائبنا
ذكرنا وانثانا صغيرنا وكبيرنا حرنا ومملوكنا كذب العادلون بالله وضلوا ضلالاً
بعيداً وخسروا خسراناً مبيناً اللهم صل على محمد وآل محمد واختم لي بخير واكفني ما اهمني
من امر دنياي وآخرتي ولا تسلط علي من لا يرحمني واجعل علي منك جنة واقية باقية
ولا تسلبني صالح ما انعمت به علي وارزقني من فضلك رزقاً واسعاً حلالاً طيباً اللهم
احرسني بحراستك واحفظني بحفظك واكلأني بكلائتك وارزقني حج بيتك الحرام
في عامنا هذا وفي كل عام وزيارة قبر نبيك والائمة عليهم السلام ولا تخلني يا رب
من تلك المشاهد الشريفة والمواقف الكريمة اللهم تب علي حتى لا اعصيك والهمني الخير
والعمل به وخشيتك بالليل والنهار ابداً ما ابقيتني يا رب العالمين اللهم اني كلما قلت
قد تهيأت وتعبأت وقمت للصلاة بين يديك وناجيتك القيت علي نعاساً اذا انا
وسلبتني مناجاتك اذا انا ناجيتك ما لي كلما قلت قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس

التوابين مجلسي عرضت لي بلية ازالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك سيدي لعلك عن
بابك طردتني وعن خدمتك نحيتني او لعلك رايتني مستخفاً بحقك فاقصيتني او لعلك
رايتني معرضاً عنك فقليتني او لعلك وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني او لعلك
رايتني غير شاكر لنعمائك فحرمتني او لعلك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني او
لعلك رايتني في الغافلين فمن رحمتك آيستني او لعلك رايتني آلف مجالس البطالين
فبيني وبينهم خليتني او لعلك لم تحب ان تسمع دعائي فباعدتني او لعلك بجرمي و
جريرتي كافيتني او لعلك بقلة حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب فطالما
عفوت عن المذنبين قبلي لان كرمك اي رب يجل عن مجازات المذنبين وحلمك يكبر
عن مكافات المقصرين وانا عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح
عمن احسن بك ظناً الهي انت اوسع فضلاً واعظم حلماً من ان تقايسني بعملي او ان
تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك يا سيدي وتصدق علي بعفوك
وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيدي انا الصغير الذي ربيته وانا الجا
هل الذي علمته وانا الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته وانا الخائف
الذي آمنته وانا الجائع الذي اشبعته والعطشان الذي ارويته والعاري الذي كسوته
والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قويته والذليل الذي اعززته والسقيم الذي
شفيته والسائل الذي اعطيته والمذنب الذي سترته والخاطئ الذي اقلته وانا

القليل الذي كثرته والمستضعف الذي نصرته وانا الطريد الذي آويته وانا يا رب
الذي لم استحيك في الخلاء ولم اراقبك في الملاء انا صاحب الدواهي العظمى انا الذي
على سيده اجترى انا الذي عصيت جبار السماء انا الذي اعطيت على معاصي الجليل
الرشى انا الذي حين بشرت بها خرجت اليها اسعى انا الذي امهلتني فما ارعويت وسترت
علي فما استحييت وعملت بالمعاصي فتعديت واسقطتني من عينك فما باليت فبحلمك
امهلتني وبسترك سترتني حتى كانك اغفلتني ومن عقوبات المعاصي جنبتني حتى كانك
استحييتني الهي لم اعصك حين عصيتك وانا بربوبيتك جاحد ولا بامرك مستخف ولا
لعقوبتك متعرض ولا لوعيدك متهاون ولكن خطيئة عرضت وسولت لي نفسي وغلبني هواي
واعانني عليها شقوتي وغرني سترك المرخى علي فقد عصيتك وخالفتك بجهدي فالآن
من عذابك من يستنقذني ومن ايدي الخصماء غدا من يخلصني وبحبل من اتصل ان انت
قطعت حبلك عني فواسوأتا على ما احصى كتابك من عملي الذي لولا ما ارجو من كرمك و
سعة رحمتك ونهيك اياي عن القنوط لقنطت عندما اتذكرها يا خير من دعاه داع و
افضل من رجاه راج اللهم بذمة الاسلام اتوسل اليك وبحرمة القرآن اعتمد عليك
وبحبي للنبي الامي القرشي الهاشمي العربي التهامي المكي المدني ارجو الزلفة لديك
فلا توحش استيناس ايماني ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فان قوما آمنوا بالسنتهم
ليحقنوا به دماءهم فادركوا ما املوا وانا آمنا بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادرك بنا

ما املنا

ما املنا وثبت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك
رحمة انك انت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك
لما الهم قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك الى من يذهب العبد الا الى مولاه والى
من يلتجئ المخلوق الا الى خالقه الهي لو قرنتني بالاصفاد ومنعتني سيبك من بين الاشهاد
ودللت على فضائحي عيون العباد وامرت بي الى النار وحلت بيني وبين الابرار ما قطعت
رجائي منك وما صرفت وجه تأميلي للعفو عنك ولا خرج حبك عن قلبي انا لا انسى
اياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا يا سيدي صل على محمد وآل محمد واخرج حب الدنيا
من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم النبيين محمد صلى الله
عليه وآله وانقلني الى درجة التوبة اليك واعني بالبكاء على نفسي فقد افنيت
بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين من خيري فمن يكون اسوأ حالا مني
ان انا نقلت على مثل حالي الى قبر لم امهده لرقدتي ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتي ومالي
لا ابكي ولا ادري الى ما يكون مصيري وارى نفسي تخادعني وايامي تخاتلني وقد خفقت عند
راسي اجنحة الموت فما لي لا ابكي ابكي لخروج نفسي ابكي لظلمة قبري ابكي لضيق لحدي ابكي
لسؤال منكر ونكير اياي ابكي لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على ظهري انظر
مرة عن يميني واخرى عن شمالي اذ الخلائق في شان غير شاني لكل امرئ منهم يومئذ شان
يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة

وذلك لسيدي عليك معوّلي ومعتمدي ورجائي وتوكلي وبرحمتك تعلّقي تصيب برحمتك
من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب فلك الحمد على ما نقّيت من الشرك قلبي ولك الحمد
على بسط لساني أفبلساني هذا الكالّ أشكرك أم بغاية جهدي في عملي أرضيك وما قدر لساني
يا ربّ في جنب شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك وإحسانك إلهي إنّ جودك بسط أملي
وشكرك قبل عملي سيدي إليك رغبتي ومنك رهبتي وإليك تأميلي وقد ساقني إليك
أملي وعليك يا واحدي عكفت همّتي وفيما عندك انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي
وبك أنست محبتي وإليك ألقيت بيدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي يا مولاي بذكرك
عاش قلبي وبمناجاتك برّدت ألم الخوف عنّي فيا مولاي ويا مؤمّلي ويا منتهى سؤلي صلّ على محمد
وآل محمد وفرّق بيني وبين ذنبي المانع لي من لزوم طاعتك فإنّما أسألك لقديم الرجاء
فيك وعظيم الطمع منك الذي أوجبته على نفسك من الرأفة والرحمة والأمر
لك وحدك لا شريك لك والخلق كلّهم عيالك وفي قبضتك وكلّ شيء خاضع لك
تباركت يا ربّ العالمين إلهي ارحمني إذا انقطعت حجّتي وكلّ عن جوابك لساني وطاش عند
سؤالك إيّاي لبّي فيا عظيم رجائي لا تخيّبني إذا اشتدّت فاقتي إليك ولا تردّني لجهلي
ولا تمنعني لقلّة صبري أعطني لفقري وارحمني لضعفي سيدي عليك معتمدي ومعوّلي
ورجائي وتوكّلي وبرحمتك تعلّقي وبفنائك أحطّ رحلي وبجودك أقصد طلبتي وبكرمك أي
ربّ أستفتح دعائي ولديك أرجو فاقتي وبغناك أجبر عيلتي وتحت ظلّ عفوك قيامي

وإلى جودك وكرمك أرفع بصري وإلى معروفك أديم نظري فلا تحرقني بالنار وأنت موضع
أملي ولا تسكنّي الهاوية فإنّك قرّة عيني يا سيدي لا تكذّب ظنّي بإحسانك ومعروفك فإنّك
ثقتي ورجائي ولا تحرمني ثوابك فإنّك العارف بفقري إلهي إن كان قد دنا أجلي ولم
يقرّبني منك عملي فقد جعلت الاعتراف إليك بذنبي وسائل عللي إلهي إن عفوت فمن أولى
منك بالعفو وإن عذّبت فمن أعدل منك في الحكم ارحم في هذه الدنيا غربتي وعند الموت
كربتي وفي القبر وحدتي وفي اللحد وحشتي وإذا نشرت للحساب بين يديك ذلّ موقفي و
اغفر لي ما خفي على الآدميّين من عملي وأدم لي ما به سترتني وارحمني صريعاً على الفراش
تقلّبني أيدي أحبّتي وتفضّل عليّ ممدوداً على المغتسل يغسلني صالح جيرتي وتحنّن عليّ
محمولاً قد تناول الأقرباء أطراف جنازتي وجُد عليّ منقولاً قد نزلت بك وحيداً في حفرتي
وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتّى لا أستأنس بغيرك يا سيدي فإنّك إن
وكلتني إلى نفسي هلكت سيدي فبمن أستغيث إن لم تقلني عثرتي فإلى من أفزع إن فقدت
عنايتك في ضجعتي وإلى من ألتجئ إن لم تنفّس كربتي سيدي من لي ومن يرحمني إن لم
ترحمني وفضل من أؤمّل إن عدمت فضلك يوم فاقتي وإلى من الفرار من الذنوب
إذا انقضى أجلي سيدي لا تعذّبني وأنا أرجوك إلهي حقّق رجائي وآمن خوفي فإنّ كثرة
ذنوبي لا أرجو فيها إلا عفوك سيدي أنا أسألك ما لا أستحقّ وأنت أهل التقوى و
أهل المغفرة فاغفر لي وألبسني من نظرك ثوباً يغطّي عليّ التبعات وتغفرها

ولا اطلب بها انك ذو من قديم وصفح عظيم وتجاوز كريم الهي انت الذي تفيض سيبك على
من لا يسئلك وعلى الجاحد بربوبيتك فكيف سيدي بمن سئلك وايقن ان الخلق
لك والامر اليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين الهي وسيدي عبدك ببابك
اقامته الخصاصة بين يديك يقرع باب احسانك بدعائه ويستعطف جميل نظرك
بمكنون رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم عني واقبل مني ما اقول فقد دعوت بهذا
الدعاء وانا ارجو ان لا تردني معرفة مني برأفتك ورحمتك الهي انت الذي لا يحفيك
سائل ولا ينقصك نائل انت كما تقول وفوق ما نقول اللهم اني اسئلك صبرا جميلا
وفرجا قريبا وقولا صادقا واجرا عظيما اسئلك يا رب من الخير كله ما علمت منه
وما لم اعلم اسئلك اللهم من خير ما سئلك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل و
اجود من اعطى اعطني سؤلي في نفسي واهلي وولدي ووالدي واهل حزانتي واخواني فيك
وارغد عيشي واظهر مروتي واصلح جميع احوالي واجعلني ممن اطلت عمره وحسنت عمله
واتممت عليه نعمتك ورضيت عنه واحييته حيوة طيبة في ادوم السرور واسبغ
الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء ولا يفعل ما يشاء غيرك اللهم وخصني منك
بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئا مما اتقرب به في آناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة
ولا اشرا ولا بطرا واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني السعة في الرزق والامن في
الوطن وقرة العين في الاهل والمال والولد والمقام في نعمك عندي والصحة في الجسم والقوة

في البدن والسلامة في الدين واستعملني بطاعتك وطاعة رسولك محمد واهل بيته
صلى الله عليه وآله ابدا ما استعمرتني واجعلني من اوفر عبادك عندك نصيبا
في كل خير انزلته وتنزله في شهر رمضان في ليلة القدر وما انت منزله في كل سنة
من رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبلية تدفعها وحسنات تتقبلها وسيئات تتجاوز
عنها وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وارزقني رزقا واسعا من
فضلك الواسع واصرف عني يا سيدي الاسواء واقض عني الدين والظلامات حتى لا
اتاذى بشيء منه وخذ عني باسماع وابصار اعدائي وحسادي والباغين علي وانصرني
عليهم واقر عيني وحقق ظني وفرح قلبي واجعل لي من همي وكربي فرجا ومخرجا واجعل
من ارادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شر الشيطان وشر السلطان و
سيئات عملي وطهرني من الذنوب كلها واجرني من النار بعفوك وادخلني الجنة برحمتك
وزوجني من الحور العين بفضلك والحقني باوليائك الصالحين محمد وآله الابرار
الطيبين الطاهرين الاخيار صلوات الله عليهم وعلى ارواحهم واجسادهم ورحمة الله
وبركاته الهي وسيدي وعزتك وجلالك لئن طالبتني بذنوبي لاطالبنك بعفوك
ولئن طالبتني بلؤمي لاطالبنك بكرمك ولئن ادخلتني النار لاخبرن اهل النار
بحبي لك الهي وسيدي ان كنت لا تغفر الا لاوليائك واهل طاعتك فالى من يفزع
المذنبون وان كنت لا تكرم الا اهل الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون الهي ان ادخلتني

النّار ففي ذلك سرور عدوّك وان ادخلتني الجنّة ففي ذلك سرور نبيّك وانا والله
اعلم انّ سرور نبيّك احبّ اليك من سرور عدوّك اللّهمّ انّي اسئلك ان تملأ قلبي
حبّاً لك وخشيةً منك وتصديقاً بكتابك وايماناً بك وفرقاً منك وشوقاً اليك يا ذا
الجلال والاكرام حبّب اليّ لقائك واحبب لقائي واجعل لي في لقائك الرّاحة والفرج
والكرامة اللّهمّ الحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي وخذ بي سبيل
الصّالحين واعنّي على نفسي بما تعين به الصّالحين على انفسهم واختم عملي باحسنه واجعل
ثوابي منه الجنّة برحمتك يا ربّ العالمين واعنّي على صالح ما اعطيتني وثبّتني يا ربّ
ولا تردّني في سوء استنقذتني منه ابداً اللّهمّ انّي اسئلك ايماناً لا اجل له دون
لقائك احيني ما احييتني عليه وتوفّني اذا توفّيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه
وابرء قلبي من الرّياء والشّكّ والسّمعة في دينك حتّى يكون عملي خالصاً لك اللّهمّ
اعطني بصيرة في دينك وفهماً في حكمك وفقهاً في علمك وكفلين من رحمتك وورعاً
يحجزني عن معاصيك وبيّض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفّني في سبيلك
وعلى ملّة رسولك صلّى الله عليه وآله اللّهمّ انّي اعوذ بك من الكسل والفشل والهمّ
والحزن والجبن والبخل والغفلة والقسوة والذّلّة والمسكنة والفقر والفاقة وكلّ
بليّة والفواحش ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع
وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع وصلوة لا ترفع واعوذ بك يا ربّ على

نفسي

نفسي وولدي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشّيطان الرّجيم انّك انت السّميع
العليم اللّهمّ انّه لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك ملتحداً فلا تجعل نفسي في شيء
من عذابك ولا تردّني بهلكة ولا تردّني بعذاب اليم اللّهمّ تقبّل منّي واعل ذكري و
ارفع درجتي وحطّ وزري ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي و
ثواب دعائي رضاك والجنّة واعطني يا ربّ جميع ما سئلتك وزدني من فضلك انّي
اليك راغب يا ربّ العالمين اللّهمّ انّك انزلت في كتابك العفو وامرتنا ان نعفو عمّن
ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنّا فانّك اولى بذلك منّا وامرتنا ان لا نردّ سائلاً
عن ابوابنا وقد جئتك سائلاً فلا تردّني الّا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت
ايماننا ونحن ارقّائك فاعتق رقابنا من النّار يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدّتي اليك
فزعت وبك استغثت ولذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الّا منك فاغثني وفرّج
عنّي يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل منّي اليسير واعف عنّي الكثير انّك
انت الغفور الرّحيم اللّهمّ انّي اسئلك ايماناً تباشر به قلبي ويقيناً صادقاً حتّى اعلم انّه
لن يصيبني الّا ما كتبت لي ورضّني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الرّاحمين ومختصر من دعاها
سحر ابن اسبث
يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدّتي اليك فزعت وبك استغثت وبك لذت
لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الّا منك فاغثني وفرّج عنّي يا من يقبل اليسير
ويعفو عن الكثير اقبل منّي اليسير واعف عنّي الكثير انّك انت الغفور الرّحيم

اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر به قلبي ويقينا حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي
ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين يا عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي
في نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت الساتر عورتي والآمن روعتي والمقيل عثرتي فاغفر لي
خطيئتي يا ارحم الراحمين واما دعاهای هر روز ماه مبارك رمضان بسند معتبر منقولست كه
حضرت امام زين العابدين وامام محمد باقر در هر روز اين ماه مبارك
اين دعا را ميخواندند اللهم هذا شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات
من الهدى والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الانابة و
هذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة وهذا شهر الرحمة وهذا شهر العتق من النار و
الفوز بالجنة وهذا شهر فيه ليلة القدر التي هي خير من الف شهر اللهم فصل على
محمد وآل محمد واعني على صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني عليه بافضل عونك
ووفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك واوليائك صلوات الله عليهم وفرغني
فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك وعظم لي فيه البركة واحسن لي فيه العافية
واعزز لي فيه التوبة واصح لي فيه بدني واوسع فيه رزقي واكفني فيه ما اهمني واستجب
فيه دعائي وبلغني فيه رجائي اللهم صل على محمد وآل محمد واذهب عني فيه النعاس
والكسل والسامة والفترة والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام
والهموم والاحزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه السوء
والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد و

وآل محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته و
تثبيطه وبطشه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وامانيه وغروره وفتنته وشركه
واحزابه واتباعه واشياعه واوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد
وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك
عني صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا ثم تقبل ذلك مني بالاضعاف الكثيرة والاجر
العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والجد و
الاجتهاد والقوة والنشاط والانابة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول
والرهبة والرغبة والتضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة وصدق اللسان
والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع
صالح القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء
من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد و
التحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك يا ارحم
الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه افضل ما تقسمه لعبادك الصالحين
واعطني فيه افضل ما تعطي اولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة والتحنن و
الاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز
بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل دعائي فيه اليك

واصلاً ورحمتك وخيرك إليّ فيه نازلاً وعملي فيه مقبولاً وسعيي فيه مشكوراً وذنبي فيه مغفوراً
حتّى يكون نصيبي فيه الأكثر وحظّي فيه الأوفر اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد و
وفّقني فيه لليلة القدر على أفضل حال تحبّ أن يكون عليها أحد من أوليائك و
أرضاها لك ثمّ اجعلها لي خيراً من ألف شهر وارزقني فيها أفضل ما رزقت أحداً ممّن بلّغته
إيّاها وأكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك من جهنّم وطلقائك من النّار و
سعداء خلقك بمغفرتك ورضوانك يا أرحم الرّاحمين اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد
وارزقنا في شهرنا هذا الجدّ والاجتهاد والقوّة والنّشاط وما تحبّ وترضى اللّهمّ ربّ
الفجر وليال عشر والشّفع والوتر وربّ شهر رمضان وما أنزلت فيه من القرآن وربّ
جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وجميع الملائكة المقرّبين وربّ إبراهيم وإسماعيل وإسحاق
ويعقوب وربّ موسى وعيسى وجميع النّبيّين والمرسلين وربّ محمّد خاتم النّبيّين
صلواتك عليه وعليهم أجمعين وأسألك بحقّهم عليك وبحقّك العظيم عليهم
لمّا صلّيت عليه وآله وعليهم أجمعين ونظرت إليّ نظرة رحيمة ترضى بها عنّي رضاً
لا سخط عليّ بعده أبداً وأعطيتني جميع سؤلي ورغبتي وأمنيّتي وإرادتي وصرفت
عنّي ما أكره وأحذر وأخاف على نفسي وما لا أخاف وعن أهلي ومالي وإخواني و
ذرّيّتي اللّهمّ إليك فررنا من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا مستغفرين
واغفر لنا متعوّذين وأعذنا مستجيرين وأجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وآمنّا

راغبين

راغبين وشفّعنا سائلين وأعطنا إنّك سميع الدّعاء قريب مجيب اللّهمّ أنت ربّي وأنا
عبدك وأحقّ من سأل العبد ربّه ولم يسأل العباد مثلك كرماً وجوداً يا موضع شكوى
السّائلين ويا منتهى حاجة الرّاغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة المضطرّين
ويا ملجأ الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا ربّ المستضعفين ويا كاشف كرب المكروبين
ويا فارج همّ المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا أرحم الرّاحمين
صلّ على محمّد وآل محمّد واغفر لي ذنوبي وعيوبي وإساءتي وظلمي وجرمي وإسرافي على
نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك فإنّه لا يملكها غيرك واعف عنّي واغفر لي كلّ ما سلف
من ذنوبي واعصمني فيما بقي من عمري واستر عليّ وعلى والديّ وولدي وقرابتي وأهل
حزانتي ومن كان منّي بسبيل من المؤمنين والمؤمنات في الدّنيا والآخرة فإنّ ذلك كلّه
بيدك وأنت واسع المغفرة فلا تخيّبني يا سيّدي ولا تردّ دعائي ولا تردّ يدي إلى نحري
حتّى تفعل ذلك بي وتستجيب لي جميع ما سألتك وتزيدني من فضلك فإنّك على كلّ
شيء قدير ونحن إليك راغبون اللّهمّ لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء
والآلاء أسألك باسمك بسم الله الرّحمن الرّحيم إن كنت قضيت في هذه اللّيلة
تنزّل الملائكة والرّوح فيها أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تجعل اسمي في السّعداء
وروحي مع الشّهداء وإحساني في علّيّين وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر
به قلبي وإيماناً لا يشوبه شكّ ورضاً بما قسمت لي وآتني في الدّنيا حسنة وفي الآخرة

بما يملكها

حسنة وقنی عذاب النار وان لم تکن قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح فیها

فأخرنی الی ذلك وارزقنی فیها ذکرك وشکرك وطاعتك وحسن عبادتك فصل علی

محمد وآل محمد بأفضل صلواتك یا ارحم الراحمین یا احد یا صمد یا رب محمد وآل محمد

اغضب الیوم لمحمد ولابرار عترته واقتل اعداءهم بددا واحصهم عددا ولا تدع علی

ظهر الارض منهم احدا ولا تغفر لهم ابدا یا حسن الصحبة یا خلیفة النبیین انت ارحم الراحمین

البدیء البدیع الذی لیس کمثله شیء والدائم غیر الغافل والحی الذی لا یموت انت

کل یوم فی شأن انت خلیفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسألك ان تنصر وصی محمد

وخلیفة محمد والقائم بالقسط من اوصیاء محمد صلواتك علیه وعلیهم اعطف علیهم

نصرك یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل علی محمد وآل محمد واجعلنی معهم

فی الدنیا والآخرة واجعل عاقبة امری الی غفرانك ورحمتك یا ارحم الراحمین وکذلك

نسبت نفسك یا سیدی باللطیف بلی انك لطیف فصل علی محمد وآل محمد والطف لی

انك لطیف لما تشاء اللهم صل علی محمد وآل محمد وارزقنی الحج والعمرة فی عامنا هذا

وفی کل عام وتطول علی بجمیع حوائجی للدنیا والآخرة پس سه مرتبه بگوید استغفر الله ربی واتوب

الیه ان ربی قریب مجیب استغفر الله ربی واتوب الیه ان ربی رحیم ودود استغفر

الله ربی واتوب الیه انه کان غفارا اللهم اغفر لی انك ارحم الراحمین رب انی

عملت سوءا وظلمت نفسی فاغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذی

غفور رحیم

لا اله الا هو الحی القیوم الحلیم العظیم العلیم الکریم الغفار للذنب العظیم واتوب

الیه استغفر الله ان الله کان غفورا رحیما پس سه مرتبه بگوید اللهم انی اسألك ان تصلی علی

محمد وآل محمد وان تجعل فیما تقضی وتقدر من الامر العظیم المحتوم فی لیلة القدر من

القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتك الحرام المبرور حجهم المشکور

سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم وان تجعل فیما تقضی وتقدر ان

تطیل عمری وتوسع رزقی وتؤدی عنی امانتی ودینی آمین رب العالمین اللهم

اجعل لی فرجا ومخرجا وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب واحرسنی من

حیث احترس ومن حیث لا احترس وصلی الله علی محمد وآله وسلم تسلیما کثیرا وابن بابویه

معتبر از حضرت صادق ع منقولست که سبحان الله باریء النسم سبحان الله المصور سبحان نیز بسند

در هر روز این ماه مبارك بخوانند

الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب

والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله

مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله السمیع الذی لیس شیء اسمع

منه یسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین ویسمع ما فی ظلمات البر والبحر

ویسمع الانین والشکوی ویسمع السر واخفی ویسمع وساوس الصدور ولا یصم

سمعه صوت ۲ سبحان الله باریء النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق

الازواج کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی

علی

من امری

سبحان الله

تسبیحات

سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ

اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا

تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تَغْشَىٰ بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَلَا يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جِدَارٌ

وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يُكِنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي

قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ

الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ

النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ

وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ

الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ

وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ

بِقُدْرَتِهِ وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٤ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ

سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا

تسبیحات

يُرَىٰ سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ

وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ

الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي

يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ

إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ٥ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ

كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ اللهِ

خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ

اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ

مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ

اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ

وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٦ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ

اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ

النَّوَىٰ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ

كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا

هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين ۝ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى
سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته
سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي لا يحصي مدحته القائلون ولا يجزي بآلائه
الشاكرون والعابدون وهو كما قال وفوق ما نقول والله سبحانه كما اثنى على نفسه
ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما
وهو العلي العظيم ۝ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان
الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان
الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها وما ينزل من
السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما يلج في الارض وما يخرج منها عما ينزل من السماء وما
يعرج فيها ولا يشغله ما ينزل من السماء وما يعرج فيها عما يلج في الارض وما يخرج منها
ولا يشغله علم شيء عن علم شيء ولا يشغله خلق شيء عن خلق شيء ولا حفظ شيء عن
حفظ شيء ولا يساويه شيء ولا يعدله شيء ليس كمثله شيء وهو السميع العليم ۝ سبحان
الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل
الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق

ما يرى

ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله فاطر
السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولي اجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق
ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا
مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم ۝ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب و
النوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته
سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما في السموات وما في الارض ما يكون من
نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر الا
هو معهم اينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيمة ان الله بكل شيء عليم ۝ و ايضا مستحب است كه اين صلوات را
در هر روز ماه مبارك و در هر روز جمعه در تمام سال بخوانند
ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين آمنوا
صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك يا رب وسعديك وسبحانك اللهم صل على محمد وآل
محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت على ابرهيم وآل ابرهيم انك حميد
مجيد اللهم ارحم محمدا وآل محمد كما رحمت ابرهيم وآل ابرهيم انك حميد مجيد اللهم
سلم على محمد وآل محمد كما سلمت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وآل محمد كما
مننت على موسى وهرون اللهم صل على محمد وآل محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد
وآل محمد وابعثه مقاما محمودا يغبطه به الاولون والآخرون على محمد وآله السلام كلما

طلعت

صلوات

طلعت شمس او غربت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين او برقت على محمد وآله السلام
كلما طرفت عين او ذرفت على محمد وآله السلام كلما ذكر السلام على محمد وآله السلام
كلما سبح الله ملك او قدسه السلام على محمد وآله في الاولين السلام على محمد وآله في
الآخرين السلام على محمد وآله في الدنيا والآخرة السلام على محمد وآله ورحمة الله وبركاته
اللهم رب البلد الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ نبيك محمدا
وآله عنا السلام اللهم اعط محمدا من البهاء والسرور والنضرة والكرامة والغبطة و
الوسيلة والمنزلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة عندك يوم القيمة افضل ما
تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي الخلائق من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها
غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد اطيب واطهر وازكى وانمى وافضل ما صليت على احد
من الاولين والآخرين وعلى احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير
المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم
صل على فاطمة بنت نبيك محمد عليه وآله السلام والعن من آذى نبيك فيها
اللهم صل على الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد من عاداهما
وضاعف العذاب على من شرك في دمهما اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد بن
علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه

صلوات

من ظلمه

اللهم صل على جعفر بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
على من شرك في دمه اللهم صل على موسى بن جعفر امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على علي بن موسى امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل
على محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على
من ظلمه اللهم صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على الحسن بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد
من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف من بعده امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل فرجه اللهم صل على القاسم والطاهر ابني
نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من آذى نبيك فيها اللهم صل
على ام كلثوم بنت نبيك والعن من آذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك
اللهم اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم في الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم
وانصارهم على الحق في السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم ووترهم ودمائهم وكف
عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة بأس كل باغ وطاغ وكل دابة انت آخذ بناصيتها
انك انت اشد بأسا واشد تنكيلا (وهكذا اقبال) وبعضى از نسخها ذكر ابتدعا از حضرت علي بن
الحسين ع تا حضرت امام حسن عسكري ع بجاى على من ظلمه
چنين است على من شرك في دمه واز جمله دعاهاى هر روز ماه مبارك رمضان دعائيست كه سيد بن
طاوس فضيلت بسيار از جهة آن روايت كرده است ودر استجابت دعوا مجربست ومضامين عاليه

مشتمل است بر دعائیست اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ
پس سه مرتبه بگوید
انّی اسئلک من بهائک بابهاه وکلّ بهائک بهیّ اللّهمّ انّی اسئلک ببهائک کلّه
اللّهمّ انّی اسئلک من جلالک باجلّه وکلّ جلالک جلیل اللّهمّ انّی اسئلک بجلالک
کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من جمالک باجمله وکلّ جمالک جمیل اللّهمّ انّی اسئلک بجمالک
کلّه پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ انّی
اسئلک من عظمتک باعظمها وکلّ عظمتک عظیمة اللّهمّ انّی اسئلک بعظمتک کلّها
اللّهمّ انّی اسئلک من نورک بانوره وکلّ نورک نیّر اللّهمّ انّی اسئلک بنورک کلّه
اللّهمّ انّی اسئلک من رحمتک باوسعها وکلّ رحمتک واسعة اللّهمّ انّی اسئلک
برحمتک کلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید
اللّهمّ انّی اسئلک من کمالک باکمله وکلّ کمالک کامل اللّهمّ انّی اسئلک بکمالک
کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من کلماتک باتمّها وکلّ کلماتک تامّة اللّهمّ انّی اسئلک بکلماتک
کلّها اللّهمّ انّی اسئلک من اسمائک باکبرها وکلّ اسمائک کبیرة اللّهمّ انّی اسئلک
باسمائک کلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ
انّی اسئلک من عزّتک باعزّها وکلّ عزّتک عزیزة اللّهمّ انّی اسئلک بعزّتک کلّها
اللّهمّ انّی اسئلک من مشیّتک بامضاها وکلّ مشیّتک ماضیة اللّهمّ انّی اسئلک
بمشیّتک کلّها اللّهمّ انّی اسئلک من قدرتک بقدرتک الّتی استطلت بها علی کلّ شیء وکلّ

قدرتک

قدرتک مستطیلة اللّهمّ انّی اسئلک بقدرتک کلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی
فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ انّی اسئلک من علمک بانفذه وکلّ علمک نافذ اللّهمّ
انّی اسئلک بعلمک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من قولک بارضاه وکلّ قولک رضیّ اللّهمّ
انّی اسئلک بقولک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من مسائلک باحبّها الیک وکلّ مسائلک
الیک
حبیبة اللّهمّ انّی اسئلک بمسائلک کلّها پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی
کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ انّی اسئلک من شرفک باشرفه وکلّ شرفک شریف اللّهمّ انّی
اسئلک بشرفک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من سلطانک بادومه وکلّ سلطانک دائم
اللّهمّ انّی اسئلک بسلطانک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من ملکک بافخره وکلّ ملکک
فاخر اللّهمّ انّی اسئلک بملکک کلّه پس سه مرتبه بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی
کما وعدتنی پس بگوید اللّهمّ انّی اسئلک من علائک باعلاه وکلّ علائک عالٍ اللّهمّ انّی
اسئلک بعلائک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من منّک باقدمه وکلّ منّک قدیم اللّهمّ
انّی اسئلک بمنّک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من آیاتک باعجبها وکلّ آیاتک عجیبة اللّهمّ
انّی اسئلک بآیاتک کلّها پس سه بار بگوید اللّهمّ انّی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
پس بگوید اللّهمّ انّی اسئلک من فضلک بافضله وکلّ فضلک فاضل اللّهمّ انّی اسئلک
بفضلک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من رزقک باعمّه وکلّ رزقک عامّ اللّهمّ انّی اسئلک
برزقک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من عطائک باهنئه وکلّ عطائک هنیء اللّهمّ انّی اسئلک

بعطائک

بعطائك كله اللهم اني اسئلك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم اني اسئلك

بخيرك كله اللهم اني اسئلك من احسانك باحسنه وكل احسانك حسن اللهم اني

اسئلك باحسانك كله اللهم اني اسئلك بما تجيبني به حين ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك

يا الله اللهم اني اسئلك بما انت فيه من الشؤن والجبروت اللهم اني اسئلك بكل

شان وجبروت اللهم اني اسئلك بشانك وجبروتك كلها اللهم اني اسئلك بما

تجيبني به حين اسئلك به فاجبني يا الله صل على محمد وال محمد پس هر حاجت که داری از خدای تعالی طلب کن پس بگوید

اللهم صل على محمد وال محمد وابعثني على الايمان بك والتصديق برسولك والولاية

لعلي بن ابي طالب عليه السلام والايتمام بالائمة من ال محمد والبراءة من اعدائهم

فاني قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد وال محمد واسئلك خير الخير رضوانك

والجنة واعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم صل على محمد وال محمد واحفظني من

كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن

كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل افة نزلت او تنزل من السماء الى الارض في هذه

الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل

على محمد وال محمد واقسم لي من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل فرج

ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن كل نعمة ومن كل

حسنة نزلت او تنزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي

هذا

هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم ان كانت ذنوبي قد اخلقت وجهي عندك

وحالت بيني وبينك او غيرت حالي عندك فاني اسئلك بنور وجهك الكريم الذي لم يطفا

وبوجه حبيبك محمد المصطفى وبوجه وليك علي المرتضى وبحق اوليائك الذين انتجبتهم

ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر لي ولوالدي وما ولدا وللمؤمنين والمؤمنات

وما توالدوا ذنوبنا كلها صغيرها وكبيرها وان تختم لنا بالصالحات وان تقضي لنا الحاجات

والمهمات وصالح الدعاء والمسئلة فاستجب لنا بحق محمد واله اللهم صل على محمد وال

محمد امين امين امين ما شاء الله كان لا حول ولا قوة الا بالله سبحان ربك رب العزة عما

يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين پس دستها را بجانب اسمان بلند کن و میل ده کردنت را بسوی دوش چپ

خود وگریه بکن واگر نباید خود را بگریه بدار پس بگو یا لا اله الا انت اسئلك بحق من حقه عليك عظيم بلا اله الا

انت اسئلك ببهاء لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت يا

لا اله الا انت اسئلك بجمال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بنور لا اله

الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بكمال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بعزة

لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بعظم لا اله الا انت يا لا اله الا انت

اسئلك بقول لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بشرف لا اله الا انت يا لا

اله الا انت اسئلك بعلاء لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بلا اله الا

يا لا اله الا انت يا رباه يا رباه انقذ بگوید که نفس فرو کند پس بگوید بر همان حالتیکه بود کردن کج

کرده بسوی دوش چپ اسئلك يا سيدي پس بگو يا الله يا رباه انقذ

کر یکنفس وفا کند یا سیداه یا مولاه یا غیاثاه یا ملجاه یا منتهی غایة رغبتاه یا ارحم الراحمین اسئلك پس بگوید

فلیس کمثلك شیء واسئلك بكل دعوة مستجابة دعاك بها نبی مرسل او ملك مقرب او عبد

مؤمن امتحنت قلبه للایمان واستجبت دعوته منه واتوجه الیك بمحمد نبیك نبی الرحمة واقدمه

بین یدی حوائجی یا محمد یا رسول الله بابی انت وامی اتوجه بك الی الله ربك وربی واقدمك بین

یدی حوائجی یا رباه یا رباه یا رباه اسئلك بك فلیس كمثلك شیء واتوجه الیك بمحمد حبیبك

وبعترته الهادیة واقدمهم بین یدی حوائجی واسئلك اللهم بحیاتك التی لا تموت وبنور

وجهك الذی لا یطفأ وبعینك التی لا تنام واسئلك بحق من حقه علیك عظیم ان تصلی علی

محمد وآل محمد قبل كل شیء وبعد كل شیء وعدد كل شیء وزنة كل شیء وملء كل شیء اللهم

انی اسئلك ان تصلی علی محمد عبدك المصطفی ورسولك المرتضی وامینك المصطفی و

نجیبك دون خلقك وحبیبك وخیرتك من خلقك اجمعین النذیر البشیر السراج المنیر

وعلی اهل بیته الطیبین الطاهرین المطهرین الاخیار الابرار وعلی ملائكتك الذین استخلصتهم

لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلی انبیائك الذین ینبئون بالصدق عنك وعلی عبادك الصالحین

الذین ادخلتهم فی رحمتك الائمة المهتدین الراشدین المطهرین وعلی جبرئیل ومیكائیل

واسرافیل وملك الموت ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار والروح القدس و

حملة العرش ومنكر ونكیر وعلی الملكین الحافظین علی بالصلوة التی تحب ان تصلی بها علیهم

صلوة كثیرة طیبة مباركة زاكیة نامیة طاهرة شریفة فاضلة تبین بها فضلهم

علی الاولین والآخرین اللهم انی اسئلك ان تسمع صوتی وتجیب دعوتی وتغفر ذنبی وتنجح

طلبتی وتقضی حاجتی وتقبل قصتی وتنجز لی ما وعدتنی وتقیلنی عثرتی وتتجاوز عن خطیئتی

وتصفح عن ظلمی وتعفو عن جرمی وتقبل علی ولا تعرض عنی وترحمنی ولا تعذبنی وتعافینی ولا

تبتلینی وترزقنی من اطیب الرزق واوسعه واهنئه وامرئه واسبغه واكثره ولا تحرمنی

یا رب النظر الی وجهك الكریم والفوز بالجنة والعتق من النار واقض عنی یا رب دینی وامانتی

وضع عنی وزری ولا تحملنی ما لا طاقة لی به یا مولای وادخلنی فی كل خیر ادخلت فیه محمدا و

آل محمد واخرجنی من كل سوء اخرجتهم منه ولا تفرق بینی وبینهم طرفة عین ابدا فی الدنیا

والآخرة پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی پس بگوید اللهم انی اسئلك

قلیلا من كثیر مع حاجة بی الیه عظیمة وغناك عنه قدیم وهو عندی كثیر وهو علیك

سهل یسیر فامنن به علی انك علی كل شیء قدیر اللهم برحمتك فی الصالحین فادخلنا وفی

علیین فارفعنا وبكاس من معین من عین سلسبیل فاسقنا ومن الحور العین برحمتك فزوجنا

ومن الولدان المخلدین كانهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطیر فاطعمنا

ومن ثیاب السندس والحریر والاستبرق فالبسنا ولیلة القدر وحج بیتك الحرام و

قتلا فی سبیلك مع ولیك فوفق لنا وصالح الدعاء والمسئلة فاستجب لنا یا خالقنا

اسمع واستجب لنا واذا جمعت الاولین والآخرین یوم القیمة فارحمنا وبراءة من النار و

امانا من العذاب فاكتب لنا وفی جهنم فلا تجعلنا ومع الشیاطین فی النار فلا تقرنا وفی

هوانك وعذابك فلا تقلنا ومن الزقوم والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا
ومن ثياب النار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا اله الا انت بحق لا اله
الا انت بحق لا اله الا انت فنجنا اللهم اني اسئلك ولم يسئل مثلك وارغب اليك
ولم يرغب الى مثلك يا رب انت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك
اللهم بافضل اسمائك كلها وانجحها يا الله يا رحمن وباسمك المخزون المصون الاعز الاجل
الاعظم الذي تحبه وتهواه وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه وحق عليك يا رب
ان لا تحرم سائلك اللهم اني اسئلك بكل اسم هو لك دعاك به عبد هو لك في بر او
بحر او سهل او جبل او عند بيتك الحرام او في شيء من سبلك فادعوك يا رب بدعاء من
قد اشتدت فاقته وعظم جرمه وضعف كدحه فاشرف على الهلكة نفسه ولم يثق بشيء
من عمله ولم يجد لما هو فيه سادا ولا لذنبه غافرا ولا لعثرته مقيلا غيرك هاربا اليك
متعوذا بك متعبدا لك غير مستنكف ولا مستكبر ولا متجبر ولا متعظم بل بائس
فقير خائف مستجير اسئلك يا الله يا رحمن يا حنان يا منان يا بديع السموات والارض يا
ذا الجلال والاكرام ان تصلي على محمد وال محمد صلوة كثيرة طيبة مباركة نامية زاكية
شريفة اسئلك اللهم ان تغفر لي في شهري هذا وترحمني وتعتق رقبتي من النار وتعطيني
فيه خير ما اعطيت احدا من خلقك وخير ما انت معطيه ولا تجعله اخر شهر رمضان
صمته لك منذ اسكنتني ارضك الى يومي هذا بل اجعله علي اتمه نعمة واعمه عافية

واوسعه

واوسعه رزقا واجزله واهنأه اللهم اني اعوذ بك وبوجهك الكريم وملكك العظيم ان
تغرب الشمس من يومي هذا او تنقضي بقية هذا اليوم او يطلع الفجر من ليلتي هذه او
يخرج هذا الشهر ولك قبلي تبعة او ذنب او خطيئة تريد ان تقايسني بها او تؤاخذني
بها او توقفني بها موقف خزي في الدنيا والاخرة او تعذبني يوم القاك يا ارحم الراحمين
اللهم اني ادعوك لهم لا يفرجه غيرك ولرحمة لا تنال الا بك ولكرب لا يكشفه الا انت
ولرغبة لا تبلغ الا بك ولحاجة لا يقضيها الا انت اللهم فكما كان من شانك ما اردتني
به من مسئلتك ورحمتني به من ذكرك فليكن من شانك الاستجابة لي فيما دعوتك به
والنجاة لي فيما فزعت اليك منه يا ملين الحديد لداود يا كاشف الضر والكرب العظام
عن ايوب ومفرج غم يعقوب ومنفس كرب يوسف صل على محمد وال محمد وافعل بي
ما انت اهله فانك اهل التقوى واهل المغفرة اللهم انت ثقتي في كل كرب ورجائي في
كل شدة وانت لي في كل امر نزل بي ثقة وعدة كم من كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه
الحيلة ويخذل فيه الصديق ويشمت فيه العدو انزلته بك وشكوته اليك رغبة
مني فيه اليك عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيتنيه فانت ولي كل نعمة وصاحب
كل حسنة ومنتهى كل رغبة اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق من شيء اللهم
عافني في يومي هذا حتى امسي اللهم اني اسئلك بركة يومي هذا وما نزل فيه من عافية
ومغفرة ورحمة ورضوان ورزق واسع حلال تبسطه علي وعلى والدي وولدي

وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِ خِزَانَتِي وَمَنْ أَحْبَبْتُ وَأَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
واهل من و عیال من و اهل خشنودی من و آنکه دوست دارم و دوست دارد مرا و زاییدم و زایید مرا خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از
الشَّكِّ وَالشِّرْكِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ اللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ
شک و شرک و حسد و ستم و غیرت و خشم خداوندا پروردگار آسمان هفتگانه و پروردگار زمین
السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي الْمُهِمَّ مِنْ أَمْرِي
هفتگانه و آنچه در آنهاست و آنچه میان آنهاست و پروردگار عرش بزرگ رحمت فرست بر محمد و آل محمد و کارگزاری کن مرا مهم از کار من
بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ پس بخوان سوره حمد اللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بآنچه خواهی و هر روش که خواهی و آیة الکرسی را و بگو خداوندا بدرستیکه تو گفته به پیغمبر تو رحمت خدا براو و آل او
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى اللّٰهُمَّ إِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخِيَرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ
و زود باشد عطای ترا پروردگارت پس خوشنودی خداوندا بدرستیکه پیغمبر تو و رسول تو و دوست تو و برگزیده از خلق تو
لَا يَرْضَى بِأَنْ تُعَذِّبَ أَحَداً مِنْ أُمَّتِهِ دَانَ لَكَ بِمُوَالاتِهِ وَمُوَالاةِ الْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ
خوشنود نشود باینکه عذاب کنی یکی از امت او را که گرویده ترا بموالات او و موالات امامان و از اهل بیت او و اینکه
كَانَ مُذْنِباً خَاطِئاً فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَأَجِرْنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ
باشد گناهکار خطاکار در آتش دوزخ پس زنهار ده مرا ای پروردگار از دوزخ و عذاب آن و ببخش مرا بمحمد و آل محمد ای بخشنده‌ترین
الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعاً بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى مَا أَلَّفَ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنَازِعَ الْغِلِّ مِنْ
بخشندگان ای جمع کننده میان اهل بهشت بر آنچه الفت داده از دلها و سختی دوستی و برکننده کینه از
صُدُورِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ إِخْوَاناً عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ يَا جَامِعاً بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا
سینهای شان و گرداننده شان را برادران بر کرسیها روبرو ای جمع کننده میان اهل طاعت تو و میان آنکه خلق نمود آنرا
لَهُ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَيَا مُنَهِّلَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي وَفِي كُلِّ أَحْوَالِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ
برای او و ای زایل کننده اندوه هر اندوهناک و ای انس هر غریب ای رحم کننده من در غربت و در هر احوال من بنیکی نگهبانی
وَالْكِلَاءَةِ لِي يَا مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضِّيقِ وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّتِي
و نگهبانی برای من ای گشاینده آنچه بمنست از تنگی و بیم رحمت فرست بر محمد و آل محمد و جمع کن میان من و میان دوستانم
وَقَادَتِي وَسَادَتِي وَهُدَاتِي وَمَوَالِيَّ يَا مُؤَلِّفاً بَيْنَ الْأَحِبَّاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
و پیشروانم و مهترانم و راهنمایانم و صاحب اختیاران ای الفت دهنده میان دوستان رحمت فرست بر محمد و آل محمد و
تَفْجَعْنِي بِانْقِطَاعِ رُؤْيَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا بِانْقِطَاعِ رُؤْيَتِي عَنْهُمْ فَبِكُلِّ مَسْأَلَتِكَ يَا رَبِّ
بدرد میاور بریده شدن دیدن محمد و آل محمد از من و نه بریدن دیدن من از ایشان پس بهمه سؤالهای تو ای پروردگار
أَدْعُوكَ إِلٰهِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي إِيَّاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَوُجُوبِ
میخوانم ترا ای خدای من پس بپذیر دعای مرا ترا ای بخشنده‌ترین بخشندگان خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به بریده شدن حجت و لازم بودن
حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ
حجت تو اینکه بیامرزی مرا خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از خواری روز محشر و از شر آنچه باقی مانده از زمانه و از شر
الْأَعْدَاءِ وَصِغَرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعَمِ وَفُجَاءَةِ النِّقْمَةِ اللّٰهُمَّ
دشمنان و خوردی فنا و درد عاجز کننده و بی بهره شدن امید و زایل شدن نعمت و ناگهان عقوبت خداوندا

اجْعَلْ لِي قَلْباً يَخْشَاكَ كَأَنَّهُ يَرَاكَ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاكَ و دور نیست که در اوقات دیگر هرگاه شدتی رو دهد
بگردان برای من دلی را که بترسد ترا که گویا میبیند ترا تا روز ملاقات تو — یا حاجت ضروریه رسد این دعا را توان خواند

فصل ششم در اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوص اینماه مبارکست در روایتی وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی ع در ششم اینماه نازل شد و بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم و شیخ مفید رحمه الله نقل کرده است که در روز ششم اینماه مامون خائن ملعون با حضرت امام رضا ع بیعت کرد و روایت شده است که هر که در این روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد یکصد و پنج مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق آنحضرت را کرده خواهد بود و بروایت معتبره از حضرت صادق ع منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حقتعالی ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند به بهشت و سی ملک که او را ایمن گردانند از آتش جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین ع بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعتی سوره حمد و ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را به بهشت و ملکی چند را که ایمن گردانند او را از آتش جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیست و در آن شب لشکر حضرت رسول ص با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر شد و حقتعالی لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت در آنشب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و حقتعالی میفرماید إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبیکه نزد حقتعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در اینشب میشود یا زمین تنگ میشود از بسیاری نزول ملائکه وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فرود میایند ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظم است در اینشب بِإِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگار ایشان مِنْ كُلِّ أَمْرٍ بسبب تقدیر هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملائکه و روح در اینشب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در اینشب مقدر شده است بر امام ع عرض میکنند سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامی است اینشب از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند بر امام و مومنان که در اینشب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سنی و شیعه در شب

قدر خلاف بسیار هست بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلعم بود و بعد از آنحضرت
برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست و بعضی گفته اند که در تمام سال پنهانست
و در همه شبها عبادات باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند در ماه شعبان و رمضان
پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمه شعبانست و بعضی گفته اند شب اول ماه رمضانست و بعضی گفته اند
شب نیمه است و بعضی شب هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست و
نهم و بعضی شب آخر و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه
اجماع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون نیست و بعضی مردد میان شب بیست و
یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر اینکه از این سه شب بیرون نیست
و این سه شب یعنی شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر
را دریابند و در بعضی احادیث معتبره تعیین شب بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در بعضی تعیین
خصوص شب بیست و سیم واقع شده است و منقولست که آن شب جهنی است و او اعرابی بود که بحضرت رسول صلعم
عرض کرد که منزل من دور است از مدینه شبی را میخواهم از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در
آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و سیم را برای او تعیین فرمود و او پیوسته در آن شب با خیل و اهل
و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد برمیگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود
که هر سه شب قدر اند و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دویم بکثرت دعا و عبادات ممکن است
بعضی تغییر بیابد و در شب سیم حتم میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا تشبیه مانند
ارقام پادشاهان که اول تعلیقه میشود و تغییرش آسانست و بعد از آن ثبت دفاتر میشود تغییرش
دشوارتر است اما تا بمهر مهر آثار مزین نگردیده است باز ممکن است تغییر بیابد و چون بمهر اشرف
رسید بمنزله حتم است و تغییرش در غایت صعوبتست و حقتعالی را حکمتها در ابهام بعضی امور هست
مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین نمازها است و ساعت استجابت دعا
در هر شب و در هر روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها
آنست که بر همه اسماء مقدسه الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب
و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال خیر کنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر شبهائی
که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه
کس بدانند گاه باشد بعضی از نفوس شریره آنرا وسیله حصول مطالب دنیه کنند چنانچه از بلعم نقل کرده
اند و همچنین شب قدر و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص همه مردم آنها را دانند ممکن است که امور غیر مشروعه و ضررهای
عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان استدعا کنند و اگر بخصوص دانند باید البته مستجاب گردد
و دیگر آنکه مغرور باعمال خود نگردد و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و پس باید
مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام در عبادات و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در دو شب
آخر اهتمام بیشتر کند و در شب بیست و سیم که احادیث بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است

سعی

سعی بیشتر کند و فواید شب قدر بسیار است و از جمله آنکه چون عبادات شب قدر را دریابد بنص قرآن زیاده از ثواب
عبادات هزار ماه که زیاده از هشتاد سالست از برای او مقرر میفرمایند و دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور
از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود اصلاح احوال تمام
سال خود را در این شب کرده خواهد شد و ممکنست که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد و در این شب تغییر
یابد و از زمره سعدا نام او نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده
است و دیگر آنکه چون حضرت صاحب الامر عم در تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است و فوج فوج بخدمت
او می آیند و سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند سزاوار نیست
که در چنین شبی تأسی بامام خود نکنند و بغفلت بسر آورند و از حضرت رسول صلعم منقولست که چون شب قدر
میشود فرود می آیند ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیلست و جبرئیل با خود علمها
می آورد و یک علم را در قبر منور من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را بر مسجد الحرام و یکی در طور
سینا و نمیگذارند مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضا از حضرت رسول صلعم منقولست
که بهشت را هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از
زیر عرش میوزد که از اشجار میگویند و بصدا می آورد درختان و حلقه های درهای بهشت را پس نغمه از آن میشنوند
که هرگز شنوندگان از آن خوش آینده تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفه های بهشت بیرون می آیند و ندا
میکنند که آیا کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا باعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت
می پرسند که این چه شبیست رضوان میگوید لبیک ای نیکو رویان و نیکو کاران این شب اول ماه رمضان است
درهای بهشت گشوده شده است برای روزه داران امت محمد صلعم پس حقتعالی میفرماید که ای رضوان بگشا درهای
بهشت را و ای مالک ببند درهای جهنم را از روزه داران امت محمد صلعم ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن
شیاطین متمرد را و غلها در گردن ایشان گذار و ایشان را در لجه های دریا بینداز تا فاسد نگردانند بر امت حبیب
من محمد صلعم روزه های ایشان را و حضرت فرمود که حقتعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه ندا میفرماید
که آیا سؤال کننده هست که سؤال کند او را عطا کنم آیا توبه کننده هست که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده
هست که گناهش را بیامرزم کیست که قرض دهد بخداوند مالداری که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده ایست
بوعدهای خود و ستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را
از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد
میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده
است آزاد میکند و چون شب قدر میشود حقتعالی امر میکند جبرئیل را که بزمین آید با لشکر عظیم از ملائکه
و با خود علم سبزی میآورد و بر بالای کعبه معظمه نصب میکند و او ششصد بال دارد و دو بال را نمیگشاید
مگر در شب قدر و چون شب قدر آن دو بال را میگشاید از مشرق و مغرب میگذراند جبرئیل تمام ملائکه را در این
شب در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان
مصافحه میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه آمین میگویند و پیوسته مشغول اینکارند تا طلوع

در بیان فضیلت ماه مبارک رمضان است

صبح پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای
جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان از امت محمد ص جبرئیل میگوید گناهان همه را آمرزید مگر کسیکه همیشه شراب
خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود آنرا شب
جوائز میگویند خدا مزد میدهد همه عمل کنندگان ماه رمضان را بی حساب و چون بامداد
بنیاد در جمیع شهرها میفرستد که بزمین می آیند و بر سر کوچها و بازارها و راههای می ایستند و میگویند ای امت
محمد بیرون روید بسوی درگاه پروردگار کریمی که عطاهای بزرگ میبخشد و گناهان عظیم را می آمرزد پس چون بمصلی
میروند بجهة نماز عید حق تعالی بملائکه میگوید که ای ملائکه من چیست جزای مزدوری هرگاه عمل خود را
بکند ملائکه میگویند ای خداوند ما و آقای ما جزای او آنست که مزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید که ای ملائکه
من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشان را از روزه روزهای ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که از ایشان
راضی شدم و گناهان ایشانرا آمرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنانرا که در آن مجمع حاضر شده اند که ای بندگان من
هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که در این مجمع شما هر حاجتی که برای آخرت و
دنیای خود سؤال کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را میپوشانم تا از من دور و گریزان نشوید و مزدهای شما را مضاعف
میدهم و شما را در میان گناهکاران رسوا نمیکنم برگردید از مصلی آمرزیده بدرستیکه خوشنود گردانیدید
مرا و خوشنود شدم از شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند و یکدیگر را مبارکباد میگویند بآنچه حق تعالی
بامت محمد ص عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که احیا کند شب قدر را گناهان
او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارهای آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و اما اعمال این سه شب پس بر دو
نوع است اول آنکه در هر سه شب باید کرد دوم آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول منقولست
که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه بگوید از جای خود بر نخیزد تا حق تعالی او را و پدر
و مادرش را بیامرزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال آینده و ملکی بفرستد بسوی بهشت
که درختها برای او غرس نمایند و قصرها برای او بنا کنند و نهرها برای او جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا
همه را مشاهده نماید و غسل در این سه شب سنت موکد است و غسل این شبها مقارن غروب آفتاب کردن
بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها اللهم انی اسئلك بکتابك المنزل و ما
قرآن مجید را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا را بخواند
فیه وفیه اسمك الاکبر و اسمائك الحسنی و ما یخاف و یرجی ان تجعلنی من عتقائك من النار و تقضی
حوائجی للدنیا و الآخرة پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید که انشاء الله بر آورده است و این دعا از حضرت
امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست که مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد
و بگو اللهم بحق هذا القرآن و بحق من ارسلته به و بحق کل مؤمن مدحته فیه و بحقك
خداوندا بحق این قرآن و بحق آنکه فرستاده از او و بحق هر گرونده که ستوده در آن و بحق تو

علیهم

اعمال شب قدر

علیهم فلا احد اعرف بحقك منك بك ده یا الله وده بمحمد وده بعلی وده بفاطمة
وده بالحسن وده بالحسین وده بعلی بن الحسین وده بمحمد بن علی وده بجعفر بن
محمد وده بموسی بن جعفر وده بعلی بن موسی وده بمحمد بن علی وده بعلی بن محمد
وده بالحسن بن علی وده بالحجة پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین
در هر یك از این سه شب مستحب موکد است و در هر یك خصوصا
شب بیست و سیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
قل هو الله احد میخوانند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه
یا یک مرتبه قل هو الله احد اکتفا میتوان کرد و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و
باید که این صد رکعت غیر نافلهٔ شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میتواند کرد و بهترین
اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرة خود است و پدر و مادر و خویشان و برادران
مؤمن زنده و مرده ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد فرستادن آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات
وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یك از این سه شب بخوانند و اما دوم پس اعمال مخصوص شب
نوزدهم آنست که استغفر الله ربی و اتوب الیه صد مرتبه و اللهم العن قتلة امیر المؤمنین ع و این دعا را
صد مرتبه بگوید در این شب بخواند
اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر من الامر المحتوم و فیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر من القضاء
الذی لا یرد و لا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتك الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور
ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل عمری و توسع علی فی رزقی و
تفعل بی فی جمیع اموری ما هو خیر لی فی دنیای و آخرتی یا ارحم الراحمین پس حوائج خود را از خدا
طلب نماید و شب بیست و
یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه همه را باید بعمل آورد و در این دهه آخر
اعتکاف در مساجد جامعه سنت است و دهه استجابت دعاست و بسند معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام
منقولست که در شب بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
سوره قل هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر ع احیای شبها
کردند و در نصف اول شب مشغول دعا میشدند و در نصف آخر مشغول نماز و بسند موثق از حضرت
صادق ع مرویست که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر از

سیزده رکعت نماز شب و نافله صبح و تا صبح بیدار باش و مستحبست که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی تا صبح
بدرستیکه امید هست شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از
عمل هزار ماه و هر امریکه در آن سال واقع میشود در شب قدر مقدر میگردد و دعاهای اینشب در ضمن دعاهای دهه آخر مذکور
خواهد شد انشاء الله تعالی و تا شب بیست و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آن شب قدر است
و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شب و دیگری در آخر شب و حضرت صادق ع فرمود که شب بیست و سیم
شب جهنی است و در آنشب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و در آنشب مقدر میشود مرگها و بلاها
و اجلها و روزیها و قضاها و آنچه در آن سال واقع میشود تا شب قدر آینده پس خوشحال کسیکه احیا
کند آنشب را و بیدار باشد بعبادت و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گناهان خود را در برابر دیدهای خود
ممثل گرداند و بر آنها بگرید چون چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله تعالی و
فرمود که حقتعالی امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان
من که بخشیدم گناهان گذشته شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را
در حق یکدیگر مستجاب میگردانم مگر کسیکه روزه را افطار کند بر مست کننده یا کینه مؤمنی را بدل داشته
باشد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم ایماه
بخواند والله که او از اهل بهشت است و استثنا نمیکنم در آن احدیرا و نمیترسم که خدا در این سوگند گناهی
بر من بنویسد و این دو سوره را نزد حقتعالی منزلت عظیم هست و ایضا از آنحضرت بسند معتبر منقولست که هر که
در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان هزار مرتبه سوره انّا انزلناه را بخواند هر آینه صبح کند با یقین
شدید باعتراف بآنچه مخصوص ما است از کرامتها در اینشب بسبب آنچه در خواب ببیند و سوره حم دخان را
سنت است که در اینشب بخواند و از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین
را در شب بیست و سیم که امید شب قدر در آن هست و در آن هر امری مقدر میشود مصافحه کند با او روح
صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در اینشب رخصت می طلبند از حقتعالی برای زیارت آنحضرت و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده است که هر که احیا کند شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان را و صد
رکعت نماز بکند حقتعالی روزی او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان را از او کفایت کند و پناه
دهد او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو و از شر درندگان و دفع کند او را
از هول منکر و نکیر را و از قبر بیرون آید و او را نوری باشد که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه عملش را بدست
راستش بدهند و بنویسند برای او برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط و ایمنی از عذاب را
و داخل بهشت شود بیحساب و در بهشت او را از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان گرداند
و نیکو رفیقانند ایشان و دعای اینشب از جمله دعاهای دهه آخر میخواند و ایضا این دعا را بخواند اللّهمّ امدد لی فی عمری و اوسع لی فی رزقی و اصحّ
خداوندا بکش مرا در عمر من و وسعت ده مرا در روزی من و سالم دار
جسمی و بلّغنی املی و ان کنت من الاشقیاء فامحنی من الاشقیاء و اکتبنی من السّعداء فانّک قلت
بدن مرا و برسان مرا بآرزوی من و اگر باشم از بدبختان پس محو کن مرا از زمره بدبختان و بنویس مرا از نیکبختان پس بدرستیکه تو گفته

فی کتابک

فی کتابک المنزل علی نبیّک المرسل صلواتک علیه و آله یمحو الله ما یشاء و یثبت و عنده امّ الکتاب
در کتاب تو فرود آمده بر پیغمبر تو فرستاده رحمتهای تو بر او و آل او محو میکند خدا آنچه میخواهد و ثابت میدارد و نزد اوست اصل کتاب
و ایضا بگوید اللّهمّ اجعلنی من اوفر عبادک نصیبا من کلّ خیر انزلته فی هذه اللّیلة او انت منزله من
خداوندا بگردان مرا از وافرترین بندگان خود بهره از هر نیکی که فرو فرستادی در اینشب یا تو فرو فرستادی از
نور تهدی به او رحمة تنشرها او رزق تقسمه او بلاء تدفعه او ضرّ تکشفه و اکتب لی ما کتبت
نوریکه راه نمائی بآن یا رحمتی که پراکنده سازی آنرا یا روزیکه قسمت کنی آنرا یا بلائیکه دفع کنی آنرا یا گزندیکه زایل کنی آنرا و بنویس برای من آنچه نوشته
لاولیائک الصّالحین الّذین استوجبوا منک الثّواب و امنوا برضاک عنهم منک العقاب یا کریم
برای دوستان شایسته خود که سزاوار شدند از تو پاداش را و ایمن گشتند بخشنودی تو از ایشان از تو عقوبت را ای بزرگوار
یا کریم صلّ علی محمّد و آل محمّد و افعل بی ذلک برحمتک یا ارحم الرّاحمین و هر مقدار از قرآن
ای بزرگوار رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بکن با من آنرا برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان
که ممکن باشد در اینشب بخواند و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم اخلاق و دعای توبه و روزهای
این شبها را نیز حرمت باید داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده
است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص غسل سنتست
و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد شده است و
منقولست که خدا عز و جل در اینشب دفع میکند بدیها و گناهان و جمیع انواع بلاها را از روزه داران
ماه رمضان و نیز عطا میکند حقتعالی بایشان نوری در گوشها و دیدهای ایشان و در شب بیست و هفتم نیز
بخصوص غسل وارد شده است و منقولست که حضرت امام زین العابدین ع
در اینشب مکرر این دعا را میخواندند از اول شب تا آخر شب و دعا اینست اللّهمّ ارزقنی التّجافی عن دار
خداوندا روزی کن مرا کناره کردن از سرای
الغرور و الانابة الی دار الخلود و الاستعداد للموت قبل حلول الفوت
فریبنده و بازگشت بسوی سرای جاوید و مهیا شدن برای موت پیش از فرود آمدن مرگ
و در شب بیست و نهم نیز بخصوص غسل وارد شده است و همچنین
در شب آخر غسل سنت است و زیارت حضرت امام حسین ع سنتست و وداع ماه مبارک رمضان سنتی
مؤکد است برای اظهار آنکه روزه و عبادات بنابر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان او بودیم و از مفارقت
آن آزرده و محزونیم و هر که لذت عبادات الهی را یافته است و فواید آنرا در دنیا و عقبی دانسته است عاشق
عبادت و بندگی میباشد پس میباید این ماه وافر البرکات را بنحوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام
مفارقت وداع میکند و معلوم است که غلامیکه از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از ترک
خدمت او دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت کند و بآن راضی نباشد و دعاهای وداع را در
شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوبست و در حدیث است که اگر آخر ماه مشتبه باشد
در شب بیست و نهم احتیاط است خواندن و دعاهای وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفه
کامله است و بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السّلام این دعای وداع منقولست

بسم الله الرّحمن الرّحیم
بنام خدای بخشاینده مهربان

وداع دعای

اللّهمّ إنّك قلت في كتابك المنزل على لسان نبيّك المرسل صلواتك عليه وآله و
قولك حقّ شهر رمضان الّذي أنزل فيه القرآن هدى للنّاس وبيّنات من الهدى والفرقان
وهذا شهر رمضان قد تصرّم وانقضت أيّامه ولياليه فأسألك بوجهك الكريم و
كلماتك التّامّة إن كان بقي عليّ ذنب لم تغفره لي أو تريد أن تعذّبني عليه أو تقايسني
به أن يطلع فجر هذه اللّيلة أو يتصرّم هذا الشّهر إلّا وقد غفرته لي يا أرحم الرّاحمين
اللّهمّ لك الحمد بمحامدك كلّها أوّلها وآخرها ما قلت منها لنفسك وما قال الخالقون الحامد
المجتهدون المعدّدون الموقّرون ذكرك والشّكر لك الّذين أعنتهم على أداء حقّك من أصناف
خلقك من الملائكة المقرّبين والنّبيّين والمرسلين وأصناف النّاطقين المسبّحين لك
من جميع العالمين على أنّك بلّغتنا شهر رمضان وعلينا من نعمك وعندنا من جزيل قسمك و
إحسانك وتظاهر امتنانك بذلك لك منتهى الحمد الخالد الدّائم الرّاكد المخلّد السّرمد الّذي
لا ينفد طول الأبد جلّ ثناؤك أعنتنا عليه حتّى قضيت عنّا صيامه وقيامه من صلاة
وما كان منّا فيه من برّ أو شكر أو ذكر اللّهمّ فتقبّله منّا بأحسن قبولك وتجاوزك وعفوك
وصفحك وغفرانك وحقيقة رضوانك حتّى تظفرنا فيه بكلّ خير مطلوب وجزيل عطاء موهوب
موهوب
وتوقّينا فيه من كلّ أمر مرهوب أو ذنب مكسوب اللّهمّ إنّي أسألك بعظيم ما سألك به أحد من خلقك
من كريم أسمائك وجميل ثنائك وخاصّة دعائك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تجعل شهر
هذا أعظم شهر رمضان مرّ علينا منذ أنزلتنا إلى الدّنيا بركة في عصمة ديني وخلاص نفسي و

قضاء

وداع دعای

قضاء حاجتي وتشفّعني في مسائلي وتمام النّعمة عليّ وصرف السّوء عنّي ولباس العافية لي
وأن تجعلني برحمتك ممّن حزت له ليلة القدر وجعلتها له خيرا من ألف شهر في أعظم
الأجر وكرائم الذّخر وطول العمر وحسن الشّكر ودوام اليسر اللّهمّ وأسألك برحمتك و
طولك وعفوك ونعمائك وجلالك وقديم إحسانك وامتنانك أن لا تجعله آخر
العهد منّا لشهر رمضان حتّى تبلّغناه من قابل على أحسن حال وتعرّفني هلاله مع النّاظر
إليه والمتعرّفين له في أعفى عافيتك وأتمّ نعمتك وأوسع رحمتك وأجزل قسمك
اللّهمّ يا ربّي الّذي ليس لي ربّ غيره لا يكون هذا الوداع منّي وداع فناء ولا آخر العهد
من اللّقاء حتّى ترينيه من قابل في أسبغ النّعم وأفضل الرّجاء وأنا لك على أحسن
في أسبغ
الوفاء إنّك سميع الدّعاء اللّهمّ اسمع دعائي وارحم تضرّعي وتذلّلي لك واستكانتي
لك وتوكّلي عليك وأنا لك مسلّم لا أرجو نجاحا ولا معافاة ولا تشريفا ولا تبليغا إلّا بك
ومنك فامنن عليّ جلّ ثناؤك وتقدّست أسماؤك بتبليغي شهر رمضان وأنا معافى
من كلّ مكروه ومحذور ومن جميع البوائق الحمد لله الّذي أعاننا على صيام هذا الشّهر
وقيامه حتّى بلّغنا آخر ليلة منه اللّهمّ إنّي أسألك بأجمع ما دعيت به وأرضى ما رضيت
به عن محمّد صلّى الله عليه وآله أن تصلّي على محمّد وآل محمّد ولا تجعل وداعي شهر رمضان
وداع خروجي من الدّنيا ولا وداع آخر عبادتك فيه ولا آخر صومي لك وارزقني العود
فيه ثمّ العود فيه برحمتك يا وليّ المؤمنين ووفّقني فيه لليلة القدر واجعلها لي

متابع دعاء

خيراً من ألف شهر ربّ الليل والنهار والجبال والبحار والظلم والأنوار والأرض والسماء

يا بارئ يا مصوّر يا حنّان يا منّان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حيّ يا قيّوم يا بديع السموات والأرض

لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسئلك بإسمك بسم الله

الرحمن الرحيم أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء

وروحي مع الشهداء وإحساني في علّيّين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر

به قلبي وإيماناً لا يشوبه شكّ ورضاً بما قسمت لي وأن تؤتيني في الدنيا حسنة وفي الآخرة

حسنة وأن تقيني عذاب النار الحريق اللّهمّ اجعل فيما تقضي وتقدّر من الأمر المحتوم

وفيما تفرق من الأمر الحكيم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يردّ ولا يبدّل ولا

يغيّر أن تكتبني من حجّاج بيتك الحرام المبرور حجّهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم

المكفّر عنهم سيّئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدّر أن تطيل عمري وأن تعتق رقبتي من

النار يا أرحم الراحمين اللّهمّ إنّي أسئلك ولم يسئل العباد مثلك جوداً وكرماً و

أرغب إليك ولم يرغب إلى مثلك أنت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين

أسئلك بأعظم المسائل كلّها وأفضلها وأنجحها التي ينبغي للعباد أن يسئلوك بها يا

الله يا رحمن وبأسمائك ما علمت منها وما لم أعلم وبأسمائك الحسنى وأمثالك العليا

ونعمك التي لا تحصى وبأكرم أسمائك عليك وأحبّها إليك وأشرفها عندك منزلة

وأقربها منك وسيلة وأجزلها منك ثواباً وأسرعها لديك إجابة وباسمك المكنون

المخزون

ودعاء

المخزون الحيّ القيّوم الأكبر الأجلّ الذي تحبّه وتهواه وترضى به عمّن دعاك به وتستجيب له

دعاءه وحقّ عليك أن لا تحرم سائلك وأسئلك بكلّ اسم هو لك دعاك به حملة

عرشك وملائكة سمواتك وجميع الأصناف من خلقك من نبيّ أو صدّيق أو شهيد وبحقّ

الراغبين إليك الفرقين منك المتعوّذين بك وبحقّ مجاوري بيتك الحرام حجّاجاً و

معتمرين ومتقدّسين والمجاهدين في سبيلك وبحقّ كلّ عبد متعبّد لك في برّ أو بحر

أو سهل أو جبل أدعوك دعاء من قد اشتدّت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه و

ضعف كدحه دعاء من لا يجد لنفسه سادّاً ولا لضعفه مقوّياً ولا لذنبه غافراً غيرك

هارباً إليك متعوّذاً بك متعبّداً لك غير مستكبر ولا مستنكف خائفاً بائساً فقيراً

مستجيراً بك أسئلك بعزّتك وعظمتك وجبروتك وسلطانك وبملكك وبهائك

وجودك وكرمك وبآلائك وحسنك وجمالك وبقوّتك على ما أردت من خلقك أدعوك

يا ربّ خوفاً وطمعاً ورهبة ورغبة وتخشّعاً وتملّقاً وتضرّعاً وإلحافاً وإلحاحاً خاضعاً

لك لا إله إلّا أنت وحدك لا شريك لك يا قدّوس يا قدّوس يا قدّوس يا الله يا الله

يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا ربّ يا ربّ يا ربّ أعوذ بك يا الله

الواحد الأحد الصمد الوتر المتكبّر المتعال وأسئلك بجميع ما دعوتك به وبأسمائك

التي تملأ أركانك كلّها أن تصلّي على محمّد وآل محمّد واغفر لي ذنبي وارحمني وأوسع عليّ

من فضلك العظيم وتقبّل منّي شهر رمضان وصيامه وفرضه ونوافله واغفر لي و

وقيامه

في التوبة والأعمال والوفود والقربان وتكال

ارحمني واعف عني ولا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وعبدتك فيه ولا
تجعل وداعي اياه وداع خروجي من الدنيا اللهم اوجب لي من رحمتك ومغفرتك
ورضوانك وخشيتك افضل ما اعطيت احدا من عبادك فيه اللهم لا تجعلني
آخر من سئلك فيه واجعلني ممن اعتقته في هذا الشهر من النار وغفرت له
ما تقدم من ذنبه وما تأخر واوجبت له افضل ما رجاك وامل منك يا ارحم
الراحمين اللهم ارزقني العود في صيامه لك وعبادتك فيه واجعلني ممن كتبته
في هذا الشهر من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المغفور لهم ذنبهم المتقبل
عملهم امين امين امين رب العالمين اللهم لا تدع لي فيه ذنبا الا غفرته ولا
خطيئة الا محوتها ولا عثرة الا اقلتها ولا دينا الا قضيته ولا عيلة الا اغنيتها
ولا هما الا فرجته ولا فاقة الا سددتها ولا عريانا الا كسوته ولا مرضا الا شفيته
ولا داء الا اذهبته ولا حاجة من حوائج الدنيا والآخرة الا قضيتها على افضل املي
ورجائي فيك يا ارحم الراحمين اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلنا
بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد
اذ اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من
نعمك علينا واحسانك الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا لما هو كائن منا فان في كرمك
وعفوك وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز عنا ولا تعاقبنا عليها

يا ارحم الراحمين اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهينني بعدها ابدا واعزني عزا
لا تذلني بعده ابدا وعافني عافية لا تبتليني بعدها ابدا وارفعني رفعة لا تضعني بعدها
ابدا واصرف عني شر كل شيطان مريد وشر كل جبار عنيد وشر كل قريب او بعيد و
شر كل صغير او كبير وشر كل دابة انت آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم
اللهم ما كان في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح او مرح او بطر او
بذخ او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او كفر او فسوق او معصية او شيء
لا تحب عليه وليا لك فاسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تمحوه من قلبي وتبدلني
مكانه ايمانا بوعدك ورضا بقضائك ووفاء بعهدك ووجلا منك وزهدا في الدنيا
ورغبة فيما عندك وثقة بك وطمانينة اليك وتوبة نصوحا اليك اللهم ان كنت
بلغتناه والا فاخر عنا آجالنا الى قابل حتى تبلغناه في يسر منك وعافية يا ارحم
الراحمين وصلى الله على محمد وآله كثيرا ورحمة الله وبركاته عليهم وداع جمعه
آخر نيز وداع جمعها بدين نيست و از جابر بن عبد الله انصاری منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلعم در جمعه
آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود این آخر جمعه ایست از ماه رمضان پس او را
وداع کن و بگو اللهم لا تجعله آخر العهد من صيامنا اياه فان جعلته فاجعلني مرحوما ولا
تجعلني محروما زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر مییابد
یا برسیدن ماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت الهی و بسند معتبر از
حضرت صادق منقولست که هر که در شب آخر ماه مبارک رمضان این دعا را بخواند اللهم لا تجعله آخر العهد من صيامي لشهر
رمضان واعوذ بك ان يطلع فجر هذه الليلة الا وقد غفرت لي حق تعالی پیش از صبح او را
بیامرزد و او را توبه و

اتابه روز کند وایضاً سنتست اللهم انی اسئلك باحب ما دعیت به وارضی ما رضیت به عن
ست که این دعا را بخوانند
محمد وعن اهل بیت محمد علیه وعلیهم السلام ان تصلی علیه وعلیهم ولا تجعل
وداع شهری هذا وداع خروجی من الدنیا ولا وداع آخر عبادتك ووفقنی فیه
للیلة القدر واجعلها لی خیرا من الف شهر مع تضاعف الاجر والاجابة والعفو عن
الذنب برضی الرب واز جمله چیزهائیکه سنتست در شب آخر آزاد کردن بندهاست زیراکه
شبیست که حقتعالی بنده بسیار از آتش جهنم آزاد میکرداند هر کاه بنده
ضعیف فرومایه بندگان از بند یقینا آزاد کند امید هست که خداوند قادر بیزوال با آن
وسعت و کمال او را از آتش جهنم آزاد کرداند و نام او را از جراید عاصیان محو نماید چنانچه
منقولست که حضرت امام زین العابدین بندها که در عرض سال تحصیل مینمود تا بیست نفر و زیاده
و کم در شب آخر ماه رمضان آزاد مینمود و میفرمود شما را آزاد کردم بامید آنکه خداوند رحیم
از تقصیر من درگذرد و مرا از عذاب جهنم آزاد کرداند و چون روز عید میشد جایزهای
عظیم بایشان میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از سؤال کردن از مردم و میگفت که حقتعالی در
هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد میکند از آنها که مستوجب جهنم
شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده است آزاد میکند و حضرت هیچ غلام و
کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرموده و در روز عرفه در عرفات بندهای خود را آزاد میفرمود و روایت
وارد شده است که سنتست که در شب آخر سوره انعام و کهف و یس بخواند و صد مرتبه بگوید
استغفر الله واتوب الیه **فصل هفتم** در دعاهای مخصوص دهه آخر ماه مبارک است
بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که آنحضرت اللهم انك قلت فی کتابك شهر رمضان
در هر شب از شبهای دهه آخر این دعا را میخواندند
الذی انزل فیه القرآن هدی للناس وبینات من الهدی والفرقان فعظمت حرمة شهر
رمضان بما انزلت فیه القرآن وخصصته بلیلة القدر وجعلتها خیرا من الف شهر
اللهم وهذه ایام شهر رمضان قد انقضت ولیالیه قد تصرمت وقد صرت یا الهی منه
الی ما انت اعلم به منی واحصی لعدده من الخلق اجمعین فاسئلك بما سئلك به

ملائکتك

ملائکتك المقربون وانبیاؤك المرسلون وعبادك الصالحون ان تصلی علی محمد وآل
محمد وان تفك رقبتی من النار وتدخلنی الجنة برحمتك وان تتفضل علیّ بالامن
یوم الخوف من کل هول اعددته لیوم القیمة الهی واعوذ بوجهك الکریم وبجلالك
العظیم ان ینقضی ایام شهر رمضان ولیالیه ولك قبلی تبعة او ذنب تؤاخذنی
به او خطیئة تریدان تقتصها منی لم تغفرها لی سیدی سیدی سیدی اسئلك یا لا اله
الا انت اذ لا اله الا انت ان کنت رضیت عنی فی هذا الشهر فازدد عنی رضا وان
لم تکن رضیت عنی فمن الآن فارض عنی یا ارحم الراحمین یا الله یا احد یا صمد یا من
لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد وبسیار یا ملین الحدید لداود علیه السلام
یا کاشف الضر والکرب العظام عن ایوب علیه السلام ای مفرج هم یعقوب
علیه السلام ای منفس غم یوسف علیه السلام صل علی محمد وآل محمد کما انت
انت اهله ان تصلی علیه وعلیهم اجمعین وافعل بی ما انت اهله ولا تفعل بی
ما انا اهله وبسند معتبر از آنحضرت منقولست که در هر شب اعوذ بجلالك وجهك الکریم
از شبهای دهه آخر این دعا را بخوانند
ان ینقضی عنی شهر رمضان او یطلع الفجر من لیلتی هذه وبقی لك عندی تبعة
او ذنب تعذبنی علیه یوم القاك وبسندهای معتبر در هر شب از دهه آخر دعای مخصوص
از حضرت صادق ع وارد شده است و بر مضامین دنیا
و آخرت مشتملست دعای یا مولج اللیل فی النهار ومولج النهار فی اللیل ومخرج الحی من
شب بیست و یکم
المیت ومخرج المیت من الحی یا رازق من یشاء بغیر حساب یا الله یا رحمن یا الله یا رحیم

مطالب

يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه وعليهم السلام

دعای شب بیست و دوم

يا سالخ النهار من الليل فإذا نحن مظلمون ومجري الشمس لمستقرها بتقديرك يا عزيز يا عليم ومقدر القمر منازل حتى عاد كالعرجون القديم يا نور كل نور ويا منتهى كل رغبة وولي كل نعمة يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا أحد يا واحد يا فرد يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسئلك أن تصلي على محمد وأهل بيته وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه وعليهم السلام

دعای شب بیست و سیم

يا رب ليلة

القدر

القدر وجاعلها خيراً من ألف شهر ورب الليل والنهار والجبال والبحار والظلم والأنوار والأرض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا الله يا قيوم يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلواتك عليه وعليهم

دعای شب بیست و چهارم

يا فالق الإصباح ويا جاعل الليل سكناً والشمس والقمر حسباناً يا عزيز يا عليم يا ذا المن والطول والقوة والحول والفضل والإنعام يا ذا الجلال والإكرام يا الله يا رحمن يا الله يا فرد يا وتر يا الله يا ظاهر يا باطن يا حي لا إله إلا أنت لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في عليين وإسائتي مغفورة وأن تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وإيماناً يذهب الشك عني ورضاً بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإنابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له

محمدا

صَلَواتُكَ

مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست و پنجم يا جاعِلَ اللَّيْلِ لِباساً وَالنَّهارِ مَعاشاً وَالأَرْضَ

مِهاداً وَالْجِبالِ أَوْتاداً يا اَللهُ يا قاهِرُ يا اَللهُ يا جَبّارُ يا اَللهُ يا سَميعُ يا اَللهُ يا قَريبُ يا اَللهُ

يا مُجيبُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الأَسْماءُ الْحُسْنى وَالأَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالآلاءُ

أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَ

رُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَإِحْساني في عِلِّيّينَ وَإِسائَتي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ

بِهِ قَلْبي وَإِيماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَرِضاً بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ

حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنابَةَ

وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست و ششم

يا جاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ آيَتَيْنِ يا مَنْ مَحى آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا

فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْواناً يا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصيلاً يا اَللهُ يا ماجِدُ يا وَهّابُ يا اَللهُ يا جَوادُ

يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الأَسْماءُ الْحُسْنى وَالأَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالآلاءُ أَسْئَلُكَ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ

الشُّهَداءِ وَإِحْساني في عِلِّيّينَ وَإِسائَتي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَ

إِيماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ

وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ

وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست و هفتم يا مادَّ الظِّلِّ وَ

وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ ساكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَليلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ قَبْضاً يَسيراً يا ذَا

الْحَوْلِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِياءِ وَالآلاءِ لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ لا

إِلهَ إِلاّ أَنْتَ يا قُدُّوسُ يا سَلامُ يا مُؤْمِنُ يا مُهَيْمِنُ يا عَزيزُ يا جَبّارُ يا مُتَكَبِّرُ يا اَللهُ يا

خالِقُ يا بارِئُ يا مُصَوِّرُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الأَسْماءُ الْحُسْنى وَالأَمْثالُ الْعُلْيا

وَالْكِبْرِياءُ وَالآلاءُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ

اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَإِحْساني في عِلِّيّينَ وَإِسائَتي مَغْفُورَةً وَ

أَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَإِيماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا

فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَ

شُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى

اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست و هشتم يا خازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَواءِ وَخازِنَ النُّورِ فِي السَّماءِ

وَمانِعَ السَّماءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الأَرْضِ إِلاّ بِإِذْنِهِ وَحابِسَهُما أَنْ تَزُولا يا عَليمُ يا عَظيمُ يا غَفُورُ

يا دائِمُ يا اَللهُ يا وارِثُ يا باعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الأَسْماءُ الْحُسْنى

وَالأَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالآلاءُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

تَجْعَلَ اسْمي في هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَإِحْساني في عِلِّيّينَ

وَإِسائَتي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَإِيماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّي

وَتُرْضِيَني بِما قَسَمْتَ لي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ

النّار

النَّارِ الحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالتَّوْبَةَ وَ
الْاِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دُعَای شب بیست و نهم يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ
الْاَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اَللهُ
يَا اَللهُ يَا اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي
وَاِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
اِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ دعای شب سی ام اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ لَا شَرِيكَ لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ كَمَا
كَمَا هُوَ اَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورَ الْقُدُسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ
يَا اَللهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اَللهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اَللهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا
اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا يُذْهِبُ

الشك

الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

فصل هشتم در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها

که مشهور است و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید شب دویم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه شب سیم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید چهارم هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل على محمد وآل محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله نهم شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل على محمد وآل محمد دهم بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید یازدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطيناك الكوثر دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه سیزدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید چهاردهم شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت پانزدهم چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید شانزدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر هفدهم دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دویم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله هجدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطيناك الكوثر نوزدهم پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن بیستم و بیست و یکم و بیست و دویم و بیست و سیم و بیست و چهارم در هر یک هشت رکعت هر سوره که میسر شود بیست و پنجم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید بیست و ششم هشت رکعت حمد و صد مرتبه توحید بیست و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید بخواند بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه

توحید

توحيد شب سيم دوازده ركعت در هر ركعت حمد و بيست مرتبه توحيد و بعد از فارغ شدن صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد و اين نمازها چنانچه مذكور شد هر دو ركعت بيك سلام است و اما دعاهای
روزها از ابن عباس روايت كرده اند كه حضرت رسول فضيلت بسيار از براى روزه هر روز ماه
مبارك رمضان بيان فرمود و از براى هر روز دعای مخصوص با فضيلت و ثواب بسيار از براى آن
دعا ذكر كرده اند و ما باصل دعا اللهم اجعل صيامي فيه صيام الصائمين وقيامي فيه قيام
اكتفا مينمائيم دعای روز اول
القائمين ونبهني فيه عن نومة الغافلين وهب لي جرمي فيه يا اله العالمين واعف عني
يا عافيا عن المجرمين روز دوم اللهم قربني فيه الى مرضاتك وجنبني فيه من سخطك
ونقماتك ووفقني فيه لقراءة آياتك برحمتك يا ارحم الراحمين روز سيم اللهم ارزقني فيه
الذهن والتنبيه وباعدني فيه من السفاهة والتمويه واجعل لي نصيبا من كل خير
تنزل فيه بجودك يا اجود الاجودين روز چهارم اللهم قوني فيه على اقامة امرك واذقني
فيه حلاوة ذكرك واوزعني فيه لاداء شكرك بكرمك واحفظني فيه بحفظك وسترك
يا ابصر الناظرين روز پنجم اللهم اجعلني فيه من المستغفرين واجعلني فيه من عبادك
الصالحين القانتين واجعلني فيه من اوليائك المقربين برأفتك يا ارحم الراحمين
روز ششم اللهم لا تخذلني فيه لتعرض معصيتك ولا تضربني فيه بسياط نقمتك وزحزحني
فيه من موجبات سخطك بمنك وأياديك يا منتهى رغبة الراغبين روز هفتم اللهم
اعني فيه على صيامه وقيامه وجنبني فيه من هفواته وآثامه وارزقني فيه ذكرك بدوامه بتوفيقك
يا هادي المضلين روز هشتم اللهم ارزقني فيه رحمة الايتام واطعام الطعام وافشاء
السلام وصحبة الكرام بطولك يا ملجأ الآملين روز نهم اللهم اجعل لي فيه نصيبا

من رحمتك

من رحمتك الواسعة واهدني فيه لبراهينك الساطعة وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة
بمحبتك يا امل المشتاقين روز دهم اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك واجعلني فيه
من الفائزين لديك واجعلني فيه من المقربين اليك باحسانك يا غاية الطالبين
روز يازدهم اللهم حبب الي فيه الاحسان وكره الي فيه الفسوق والعصيان وحرم علي فيه
السخط والنيران بعونك يا غياث المستغيثين دعای روز دوازدهم اللهم زيني فيه بالستر و
العفاف واسترني فيه بلباس الصبر والقنوع والكفاف واحملني فيه على العدل و
الانصاف وآمني فيه من كل ما اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين روز سيزدهم اللهم طهرني
فيه من الدنس والاقذار وصبرني فيه على كائنات الاقدار ووفقني فيه للتقى و
صحبة الابرار بعونك يا قرة عين المساكين دعای روز چهاردهم اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات
واقلني فيه من الخطايا والهفوات ولا تجعلني فيه غرضا للبلايا والآفات بعزتك
يا عز المسلمين روز پانزدهم اللهم ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري بانابة
المخبتين بامانك يا امان الخائفين دعای روز شانزدهم اللهم وفقني فيه لموافقة الابرار وجنبني
فيه مرافقة الاشرار وآوني فيه برحمتك الى دار القرار بالهيتك يا اله العالمين
روز هفدهم اللهم اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج
الى التفسير والسؤال يا عالما بما في صدور العالمين صل على محمد وآله الطاهرين روز هجدهم
اللهم نبهني فيه لبركات اسحاره ونور فيه قلبي بضياء انواره وخذ بكل اعضائي الى اتباع

آثارِ بنورِكَ يا منوِّرَ قلوبِ العارفينَ روز نوزدهم اللّهمّ وفّر حظّي فيه من بركاته وسهّل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته يا هاديًا الى الحقّ المبين روز بیستم اللّهمّ افتح لي فيه أبوابَ الجنان وأغلق عنّي فيه أبوابَ النيران ووفّقني فيه لتلاوة القرآن يا منزلَ السكينة في قلوب المؤمنين روز بیست و یکم اللّهمّ اجعل لي فيه الى مرضاتك دليلًا ولا تجعل للشيطان فيه عليّ سبيلًا واجعل الجنّة لي منزلًا ومقيلًا يا قاضي حوائج الطالبين روز بیست و دوم اللّهمّ افتح لي فيه أبواب فضلك وأنزل عليّ فيه بركاتك ووفّقني فيه لموجبات مرضاتك وأسكنّي فيه بحبوحات جنّاتك يا مجيب دعوة المضطرّين روز بیست و سیم اللّهمّ اغسلني فيه من الذنوب وطهّرني فيه من العيوب وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب يا مقيل عثرات المذنبين روز بیست و چهارم اللّهمّ إنّي أسألك فيه ما يرضيك وأعوذ بك ممّا يؤذيك وأسألك التوفيق فيه لأن أطيعك ولا أعصيك يا جواد السائلين روز بیست و پنجم اللّهمّ اجعلني فيه محبًّا لأوليائك ومعاديًا لأعدائك مستنًّا بسنّة خاتم أنبيائك يا عاصم قلوب النبيّين روز بیست و ششم اللّهمّ اجعل سعيي فيه مشكورًا وذنبي فيه مغفورًا وعملي فيه مقبولًا وعيبي فيه مستورًا يا أسمع السامعين روز بیست و هفتم اللّهمّ ارزقني فيه فضل ليلة القدر وصيّر أموري فيه من العسر الى اليسر واقبل معاذيري وحطّ عنّي الذنب والوزر يا رؤوفًا بعباده الصالحين روز بیست و هشتم اللّهمّ وفّر حظّي فيه من النوافل وأكرمني فيه بإحضار المسائل وقرّب فيه وسيلتي إليك من

بين الوسائل يا من لا يشغله إلحاح الملحّين روز بیست و نهم اللّهمّ غشّني فيه بالرحمة وارزقني فيه التوفيق والعصمة وطهّر قلبي من غياهب التهمة يا رحيمًا بعباده المؤمنين روز سیام اللّهمّ اجعل صيامي فيه بالشكر والقبول على ما ترضاه ويرضاه الرسول محكمة فروعه بالأصول بحقّ سيّدنا محمّد وآله الطاهرين والحمد لله ربّ العالمين مؤلّف گوید که در تقدیم و تأخیر دعاها و عبارات هر یک در کتب دعوات اختلاف کرده‌اند چون روایتش را معتبر ندانم متعرّض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و سیم خواندن دور نیست که انسب باشد والله يعلم

باب چهارم

در اعمال لیالی و ایّام متبرکه ماه شوّال و ماه ذی القعده است از جمله ایّام متبرکه ماه شوّال روز عید فطر است و شبش از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیاء آن احادیث بسیار است و از حضرت رسول منقولست که هر که احیا کند شب عید فطر را نمیرد دل او در روزیکه دلها از ترس بمیرد و از حضرت امام محمّد باقر ع مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آنشب در مسجد میماند و می‌گفت ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنّت است و شخصی بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که مردم میگویند آمرزش نازل میشود بر کسیکه روزه دارد ماه رمضان را در شب قدر حضرت فرمود که کارگر مزدش را نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن شب عید است راوی گفت چه کار سزاوار است که در آنشب بکنم فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضه مغرب و نافله آنرا بجا آوردی دستها را بسوی آسمان بلند کن و بگو يا ذا المنّ والطّول يا ذا الجود يا مصطفي محمّد وناصره صلّ على محمّد وآل محمّد واغفر لي كلّ ذنب أحصيته وهو عندك في كتاب مبين پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو أتوب الى الله پس هر حاجت داری از حق تعالی طلب کن که انشاء الله برآورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اوّل بعد از حمد هزار مرتبه سوره قل هو الله احد میخواندند و در رکعت دوّم یکمرتبه میخواندند پس برکوع و سجود میرفتند يا ذا المنّ والجود يا ذا و بعد از سلام بسجده میرفتند صد مرتبه میگفتند أتوب الى الله پس میگفتند المنّ والطّول يا مصطفي محمّد صلّى الله عليه وآله صلّ على محمّد وآله پس حاجات خود را از خدا میطلبیدند پس سر از سجود برمیداشتند و میفرمودند بحق آن خداوندیکه جانم بدست قدرت اوست که هر که این نماز را

بکند هر حاجت که از حق تعالی بطلبد البته او را عطا کند و اگر بعد دو رکعت این اسما را بخوانند یا الله یا الله
کناه داشته باشد خدا بیامرزد و بعد از نماز سنت است که این دعا را بخوانند الخدا الخدا

یا رحمن یا الله یا ملک یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیمن یا الله
ای بخشنده الخدا ای پادشاه الخدا ای منزه الخدا ای سالم الخدا ای امان دهنده الخدا ای بزرگ الخدا

یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله یا مصور یا الله یا
ای ارجمند الخدا ای کارساز ای قهر الخدا ای بزرگوار الخدا ای خالق الخدا ای پدید آورنده الخدا ای صورت دهنده الخدا ای

عالم یا الله یا عظیم یا الله یا علیم یا الله یا کریم یا الله یا حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع
دانا الخدا ای بزرگ الخدا ای دانا الخدا ای بزرگوار الخدا ای بردبار الخدا ای درست کردار الخدا ای شنونده

یا الله یا بصیر یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولی یا
الخدا ای بینا الخدا ای نزدیک الخدا ای پذیرنده الخدا ای بخشنده الخدا ای تنها الخدا ای دوست ای

الله یا وفی یا الله یا مولی یا الله یا قاضی یا الله یا سریع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف یا الله
الخدا ای وفا کننده الخدا ای صاحب ای خدا ای حکم کننده الخدا ای شتابنده الخدا ای سخت الخدا ای مهربان الخدا

یا رقیب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علی یا الله یا حفیظ یا الله یا
ای نگهبان الخدا ای اجابت کننده الخدا ای بخشنده الخدا ای بزرگ الخدا ای بلند الخدا ای نگهدارنده الخدا ای

محیط یا الله یا سید السادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا فاخر
فرو گیرنده الخدا ای آقای آقایان الخدا ای اول الخدا ای آخر الخدا ای ظاهر الخدا ای باطن الخدا ای بزرگوار

یا الله یا قاهر یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا ودود یا
الخدا ای صاحب قهر الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار ای مهربان

الله یا نور یا الله یا دافع یا الله یا مانع یا الله یا فاتح یا الله یا نفاع یا الله یا جلیل یا الله
الخدا ای نور الخدا ای دفع کننده الخدا ای باز دارنده الخدا ای گشاینده الخدا ای سود بخش الخدا ای بزرگوار الخدا

یا جمیل یا الله یا شهید یا الله یا شاهد یا الله یا حبیب یا الله یا فاطر یا الله یا مطهر یا الله
ای خوب الخدا ای گواه الخدا ای دانا الخدا ای دوست الخدا ای پدید آورنده الخدا ای پاک الخدا

یا مالک یا الله یا مقتدر یا الله یا قابض یا الله یا باسط یا الله یا محیی یا الله یا ممیت یا الله
ای مالک الخدا ای توانا ای خدا ای گیرنده الخدا ای پهن کننده الخدا ای زنده کننده الخدا ای میراننده الخدا

یا مجیب یا الله یا باعث یا الله یا معطی یا الله یا مفضل یا الله یا منعم یا الله یا حق یا الله یا
ای پذیرنده الخدا ای برانگیزاننده الخدا ای عطا کننده الخدا ای بخشنده الخدا ای نعمت دهنده الخدا ای ثابت الخدا ای

مبین یا الله یا طیب یا الله یا محسن یا الله یا مبدئ یا الله یا معید یا الله یا باری یا
ابتدا کننده الخدا ای پاک الخدا ای نیکو الخدا ای ابتدا کننده الخدا ای باز گرداننده الخدا ای آفریدگار ای

الله یا بدیع یا الله یا هادی یا الله یا کافی یا الله یا شافی یا الله یا علی یا الله یا حنان یا الله
خدای تازه الخدا ای رهنما الخدا ای کارگزار الخدا ای شفا بخشنده الخدا ای بلند الخدا ای مهربان الخدا

یا منان یا الله یا ذا الطول یا الله یا متعالی یا الله یا عدل یا الله یا ذا المعارج یا الله یا
ای انعام کننده الخدا ای خداوند بخشش الخدا ای بلند الخدا ای دادخواه الخدا ای صاحب بلندیها الخدا ای

صادق یا الله یا دیان یا الله یا باقی یا الله یا ذا الجلال یا الله یا ذا الاکرام یا الله یا معبود
راستگو الخدا ای جزا دهنده الخدا ای بی زوال الخدا ای با جلال الخدا ای صاحب گرامی الخدا ای پرستیده شده

یا الله یا محمود یا الله یا صانع یا الله یا معین یا الله یا مکون یا الله یا فعال یا الله یا لطیف
الخدا ای پسندیده الخدا ای آفریدگار الخدا ای یار الخدا ای وجود الخدا ای بسیار توانا الخدا ای مهربان

یا الله یا جلیل یا الله یا غفور یا الله یا شکور یا الله یا نور یا الله یا حنان یا الله یا قدیر
الخدا ای بزرگوار الخدا ای آمرزنده الخدا ای جزا دهنده الخدا ای روشنی الخدا ای مهربان الخدا ای توانا

یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله یا رباه یا الله
الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا

یا رباه یا الله اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و تمن علی برضاک و تعفو عنی
ای پروردگار الخدا سؤال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و منت نهی بر من بخوشنودی خود و درگذری از من

بحلمک و توسع علی من رزقک الحلال الطیب من حیث احتسب و من حیث لا احتسب فانی
بردباری خود و گشایش دهی بر من از روزی تو حلال پاکیزه از آنجا که گمان میبرم و از آنجا که گمان نمیبرم پس بدرستیکه من

عبدک لیس لی احد سواک و لا احد اسئله غیرک یا ارحم الراحمین ما شاء الله لا قوة الا
بنده توام نیست برای من احدی بغیر از تو و نیست احدی که در خواهم از او غیر تو ای بخشنده ترین بخشندگان آنچه خدا خواسته نیست توانائی مگر

بالله العلی العظیم پس بسجده یا الله یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله
بخدای بلند مرتبه بزرگ آنچه ... الخدا الخدا ای پروردگار الخدا ای پروردگار الخدا

یا منزل البرکات بک تنزل کل حاجة اسئلک بکل اسم فی مخزون الغیب عندک و الاسماء
ای فرود آورنده برکتها بتو فرود آورده میشود هر حاجتی سؤال میکنم ترا بهر اسمی که در خزانه پنهانست نزد تو و با نامهای

المشهورات عندک المکتوبة علی سرادق عرشک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تقبل منی
مشهور شده نزد تو نوشته بر سراپرده عرشش تو اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بپذیری از من

شهر رمضان و تکتبنی بالوافدین الی بیتک الحرام و تصفح لی عن الذنوب العظام و
ماه رمضان را و بنویسی مرا از زمره واردان بسوی خانه محترم و درگذری برای من از گناهان بزرگ

تستخرج یا رب کنوزک یا رحمن و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه قل هو الله احد نیز صد مرتبه
بیرون آوری ای پروردگار خزینهای بخشنده وارد شده است و ایضا سنت مؤکد است که بعد از نماز شام

و خفتن و صبح شب عید و نماز عید این تکبیرات را بخواند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله اکبر
خدا بزرگست خدا بزرگست نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگست خدا بزرگست

و لله الحمد الله اکبر علی ما هدینا و اما اعمال روز عید پس زکوة فطر واجب مؤکد است و ترکش
و مر خدا راست سپاس خدا بزرگست بر آنچه راهنمائی کرد ما را با تحقق شرایط موجب گناه کبیره است و شرط قبول روزه

ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که از تمامی روزه دادن زکوة است یعنی فطره
چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که روزه بدارد و زکوة فطره ندهد
روزه او مقبول نیست هرگاه عمدا ترک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند در تشهد نماز
نمازش مقبول نیست و خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا که فرموده است قد افلح من تزکی

وذکر اسم ربه فصلی یعنی بتحقیق که رستگاری یافت هر که زکوة فطره داد و پروردگار خود را یاد کرد بان
تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود و مال
از تلف محفوظ میماند چنانکه منقولست که هیچ مال در دریا و صحرا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة و هم
چنین فطره زکوة بدنست و بدن را پاکیزه میگرداند از علل و سایر کثافات معنویه و او را تا سال دیگر
از بلاها حفظ میکند چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق ع با معتب وکیل خرج خود فرمود
که برو و فطره جمیع عیال و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن که زکوة او را ندهی
زیرا که اگر یکی را ترک نمائی میترسم در عرض سال بمیرد و بدانکه زکوة فطره بر مال نابالغ و دیوانه و بنده واجب
نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجبست که فطره ایشان را بدهد و زکوة بنده
را مالکش بدهد بنا بر مشهور مگر آنکه در آن شب عیال دیگری باشد و اشهر و اقوی آنست که در وجوب
فطره توانگری شرطست و آن موافق مشهور آنست که قوت سالیانه خود و عیال خود را داشته
باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفا بمعیشت او و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید
بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجبست و اظهر آنست که بر او سنتست و اگر
فقیر یکسر فطره را با عیال خود دست بدست بگردانند و بعد از آن بفقیر دیگر بدهند همه ثواب
فطره را مییابند و باید غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه
عیال دیگری نباشد در شب فطر که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجبست و همچنین باید
بدهد از هر کس که در خانه او باشد از مهمان و غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن
خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه
و اگر پیش از شام داخل خانه شود و افطار از مال او نکند احوط آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان
باذن دیگری بمستحق بدهد قربة الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوه او را دهد
و در خانه دیگری باشد زکوة او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهة
همسایها طعامی بفرستند یا غنیمی یا چیزی بدهند یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد و در شب
عید افطار کرده بخانه او آید یا چیزی خورده باشد بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست
و احوط آنست که در صور اخیره هر دو بدهند بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است
و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب عیدست تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند
تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا
کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند قصور ندارد
و اگر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام قصد ادا و قضا نکند و اگر از روز عید
بگذرد بقصد قربة بدهد و قصد خصوص فطره میکند یا آنکه قصد کند که این را میدهم که اگر
قضا فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و پدر و مادر و جد و جده و فرزند
و فرزندزادگان هرگاه فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه او را خورند فطره

بر او نیست و اگر عیال شخص دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشند اشهر و احوط
آنست که او فطره ایشان را بدهد و اما جنس فطره آنست که هر چه قوت غالب او باشد میتواند داد
و احوط آنست که جو یا گندم یا خرما یا مویز یا کشک بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد و بعد از آن
مویز است و بعد از آن هر چه قوت غالب او باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان
نان گندم است بهتر آنست که گندم بدهند و مردم دهات که غالباً نان جو میخورند جو بدهند و در
حدیث است که اگر یکصاع خرما بدهم در فطره دوستتر میدارم از آنکه یکصاع طلا بدهم و اما مقدار
فطره از هر شخصی یکصاع باید داد و صاع موافق حساب مشهور علما یکمن تبریز و چهارده مثقال
و ربع مثقال است و احوط آنست که یکمن و نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یکمن شاه بدهند
و باید بکسی بدهند که قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشد و احوط آنست که متظاهر
بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در زمان غیبت امام ع بمجتهد جامع الشرایط عادل بدهند
که او بمستحقان برساند چون مصارف را او بهتر میداند و بعضی از علما این را واجب دانسته اند
و احوط آنست که فقیر را کمتر از یکصاع ندهند و بیک کس چندین سر میتوان داد و فطره را بواجب
النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است و بعد از آن بهمسایگان پریشان
و بعد از آن بکسانیکه فاضلتر و صالحتر و پریشانتر باشند و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد
و فطره سید را بسید و غیر سید هر دو میتوان داد و سنتست که در روز عید پیش از نماز عید در اول
روز افطار کنند و سنتست که بر خرما افطار کنند و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب
دانسته اند و از حضرت صادق ع منقولست که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و
پیش از غسل بگو اللهم ایمانا بک و تصدیقا بکتابک و اتباع سنة نبیک صلی الله علیه و آله
پس بسم الله بگو و غسل بکن اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهر دینی اللهم اذهب عنی الدنس
و چون از غسل فارغ شوی بگو
و زیارت حضرت امام حسین ع در روز عید نیز سنت مؤکد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است
و نماز عید در زمان حضور امام ع واجبست و در زمان غیبت امام ع اکثر علما سنت میدانند و بجماعت
کردن را سنت میدانند و میگویند تنها نیز میتوان کردن و بگمان فقیر واجبست که بجماعت بکنند
و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنتست و نماز عید دو رکعت
است و در رکعت اول بعد از قرائت پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخواند و در رکعت
دویم بعد از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوصی دارد و اگر کسی آن را
نداند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخواند بخواند و هر گاه بجماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از نماز
میخواند و قنوت مخصوص نماز عید این است اللهم اهل الکبریاء و العظمة و اهل الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة

واهل التقوى والمغفرة اسئلك بحق هذا اليوم الذى جعلته للمسلمين عيدا ولمحمد
صلى الله عليه واله كرامة وذخرا وشرفا ومزيدا ان تصلى على محمد وال محمد وان
تدخلنى فى كل خير ادخلت فيه محمدا وال محمد وان تخرجنى من كل سوء اخرجت منه
محمدا وال محمد صلواتك عليه وعليهم اللهم انى اسئلك خير ما سئلك به
عبادك الصالحون واعوذ بك مما استعاذ منه عبادك المخلصون و بعد از نماز عید
دعا بسیار وارد شده است و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و بسند صحیح از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیای رفتن بسوی
نماز جمعه و عید فطر و عید اللهم من تهيأ فى هذا اليوم او تعبأ او اعد واستعد لوفادة
قربان میشوی این دعا بخوان
الى مخلوق رجاء رفده ونوافله وفواضله وعطاياه فان اليك يا سيدى تهيئتى و
تعبئتى واعدادى واستعدادى رجاء رفدك وجوائزك ونوافلك وفواضلك وعطاياك

وفضائلك

وقد غدوت الى عيد من اعياد امة نبيك محمد صلواتك عليه واله ولم افد اليك
اليوم بعمل صالح اثق به قدمته ولا توجهت بمخلوق املته ولكن اتيتك خاضعا
مقرا بذنوبى واسائتى الى نفسى فيا عظيم يا عظيم اغفر لى العظيم من ذنوبى فانه لا
يغفر الذنوب العظام الا انت يا لا اله الا انت يا ارحم الراحمين و در حدیث معتبر از حضرت
صاحب الامر علیه السلام منقولست که بعد از نماز اللهم انى توجهت اليك بمحمد امامى وعلى من
صبح روز عید فطر این دعا را بخواند
خلفى وعن يمينى وائمتى عن يسارى استتر بهم من عذابك واتقرب اليك زلفى
لا اجد احدا اقرب اليك منهم فهم ائمتى فامن بهم خوفى من عقابك وسخطك

وادخلني

وادخلنى برحمتك فى عبادك الصالحين اصبحت بالله مؤمنا موقنا مخلصا على دين محمد و
سنته وعلى دين على وسنته وعلى دين الاوصياء وسنتهم امنت بسرهم وعلانيتهم
وارغب الى الله فيما رغب فيه اليه محمد وعلى والاوصياء ولا حول ولا قوة الا بالله
ولا عزة ولا منعة ولا سلطان الا لله الواحد القهار العزيز الجبار توكلت على الله
ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره اللهم انى اريدك فاردنى و
اطلب ما عندك فيسره لى واقض لى حوائجى فانك قلت فى كتابك وقولك الحق شهر
رمضان الذى انزل فيه القران هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فعظمت
حرمة شهر رمضان بما انزلت فيه من القران وخصصته وعظمته بتصييرك فيه
ليلة القدر فقلت ليلة القدر خير من الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها
باذن ربهم من كل امر سلام هى حتى مطلع الفجر اللهم وهذه ايام شهر رمضان
قد انقضت ولياليه قد تصرمت وقد صرت منه يا الهى الى ما انت اعلم به منى و
احصى لعدده من عددى فاسئلك يا الهى بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلى
على محمد وال محمد واهل بيت محمد وان تتقبل منى ما تقربت به اليك وتتفضل
على بتضعيف عملى وقبول تقربى وقرباتى واستجابة دعائى وهب لى منك عتق رقبتى
من النار ومن على بالفوز بالجنة والامن يوم الخوف من كل فزع ومن كل هول
اعددته ليوم القيمة اعوذ بحرمة وجهك الكريم وبحرمة نبيك وحرمة الصالحين ان

نماز عید فطر

وَاَهلَ التَّقوىٰ وَالمَغفِرةِ اَسئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا اليَومِ الَّذي جَعَلتَهُ لِلمُسلِمينَ عيداً وَلِمُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيهِ وَآلِهِ كَرامَةً وَذُخراً وَشَرَفاً وَمَزيداً اَن تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن
تُدخِلَني في كُلِّ خَيرٍ اَدخَلتَ فيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَن تُخرِجَني مِن كُلِّ سوءٍ اَخرَجتَ مِنهُ
مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيهِ وَعَلَيهِم اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ خَيرَ ما سَئَلَكَ بِهِ
عِبادُكَ الصّالِحونَ وَاَعوذُ بِكَ مِمَّا استَعاذَ مِنهُ عِبادُكَ المُخلَصونَ وبعد از نماز عید
دعای بسیار وارد شده است و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و بسند صحیح از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیای رفتن بسوی
نماز جمعه و عید فطر و عید اَللّٰهُمَّ مَن تَهَيَّأَ في هٰذَا اليَومِ اَو تَعَبَّأَ اَو اَعَدَّ وَاستَعَدَّ لِوِفادَةٍ
قربان میشوی این دعا بخوان
اِلىٰ مَخلوقٍ رَجاءَ رِفدِهِ وَنَوافِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَعَطاياهُ فَاِنَّ اِلَيكَ يا سَيِّدي تَهيِئَتي وَ
تَعبِئَتي وَاِعدادي وَاستِعدادي رَجاءَ رِفدِكَ وَجَوائِزِكَ وَنَوافِلِكَ وَفَواضِلِكَ وَعَطاياكَ
وَقَد غَدَوتُ اِلىٰ عيدٍ مِن اَعيادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيهِ وَآلِهِ وَلَم اَفِد اِلَيكَ
اليَومَ بِعَمَلٍ صالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمتُهُ وَلا تَوَجَّهتُ بِمَخلوقٍ اَمَّلتُهُ وَلٰكِن اَتَيتُكَ خاضِعاً
مُقِرّاً بِذُنوبي وَاِسائَتي اِلىٰ نَفسي فَيا عَظيمُ يا عَظيمُ اغفِر لِيَ العَظيمَ مِن ذُنوبي فَاِنَّهُ لا
يَغفِرُ الذُّنوبَ العِظامَ اِلّا اَنتَ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ و در حدیث معتبر از حضرت
صاحب الامر علیه السلام منقولست که بعد از نماز اَللّٰهُمَّ اِنّي تَوَجَّهتُ اِلَيكَ بِمُحَمَّدٍ اَمامي وَعَلِيٍّ مِن
صبح روز عید فطر این دعا را بخواند
خَلفي وَعَن يَميني وَاَئِمَّتي عَن يَساري اَستَتِرُ بِهِم مِن عَذابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيكَ زُلفىٰ
لا اَجِدُ اَحَداً اَقرَبَ اِلَيكَ مِنهُم فَهُم اَئِمَّتي فَآمِن بِهِم خَوفي مِن عِقابِكَ وَسَخَطِكَ

وفضائلك

وادخلني

عيد ... دعا ...

وَاَدخِلني بِرَحمَتِكَ في عِبادِكَ الصّالِحينَ ... مُؤمِناً موقِناً مُخلِصاً عَلىٰ دينِ مُحَمَّدٍ وَ
سُنَّتِهِ وَ ... سُنَّتِهِم آمَنتُ بِسِرِّهِم وَعَلانِيَتِهِم
وَاَرغَبُ ... الاَنبِياءِ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ
وَلا عِزَّةَ وَ ... العَزيزِ الجَبّارِ تَوَكَّلتُ عَلَى اللّٰهِ
وَمَن يَتَوَكَّل ... اَللّٰهُمَّ اِنّي اُريدُكَ فَاَرِدني وَ
اَطلُبُ ما عِندَكَ ... كِتابِكَ وَقَولُكَ الحَقُّ شَهرُ
رَمَضانَ الَّذي ... مِنَ الهُدىٰ وَالفُرقانِ فَعَظَّمتَ
حُرمَةَ شَهرِ ... عَظَّمتَهُ بِتَصييرِكَ فيهِ
لَيلَةَ القَدرِ ... المَلائِكَةُ وَالرّوحُ فيها
بِاِذنِ رَبِّهِم ... هٰذِهِ اَيّامُ شَهرِ رَمَضانَ
قَدِ انقَضَت ... اِلىٰ ما اَنتَ اَعلَمُ بِهِ مِنّي وَ
اَحصىٰ بِعَدَدِهِ ... عِبادُكَ الصّالِحونَ اَن تُصَلِّيَ
عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَيتِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَتَقَبَّلَ مِنّي ما تَقَرَّبتُ بِهِ اِلَيكَ وَتَتَفَضَّلَ
عَلَيَّ بِتَضعيفِ عَمَلي وَقَبولِ تَقَرُّبي وَقُرُباتي وَاستِجابَةِ دُعائي وَهَب لي مِنكَ عِتقَ رَقَبَتي
مِنَ النّارِ وَمُنَّ عَلَيَّ بِالفَوزِ بِالجَنَّةِ وَالاَمنِ يَومَ الخَوفِ مِن كُلِّ فَزَعٍ وَمِن كُلِّ هَولٍ
اَعدَدتَهُ لِيَومِ القِيٰمَةِ اَعوذُ بِحُرمَةِ وَجهِكَ الكَريمِ وَبِحُرمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرمَةِ الصّالِحينَ اَن

قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم انا مدينة
العلم وعلي بابها

نماز عید فطر

وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِىْ جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِيْنَ عِيْدًا وَلِمُحَمَّدٍ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ كَرَامَةً وَذُخْرًا وَشَرَفًا وَمَزِيْدًا اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

… تُدْخِلَنِىْ فِىْ كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيْهِ مُحَمَّدًا وَ

… مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

… عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا

… دعا بسیار وارد شده است و بهترین دعاها

… محمد باقر منقولست که در روز جمعه و عید فطر

… نماز جمعه و عید فطر و عید اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّ

… قربان میشوی این دعا بخوان

… اِلٰى مَخْلُوْقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ

وفضائلك

… تَعْبِئَتِىْ وَاِعْدَادِىْ وَاسْتِعْدَادِىْ رَجَاءَ رِفْدِكَ

… وَقَدْ غَدَوْتُ اِلٰى عِيْدٍ مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ

… الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْ

… مُقِرًّا بِذُنُوْبِىْ وَاِسَاءَتِىْ اِلٰى نَفْسِىْ فَيَا عَظِيْمُ

… يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ

صاحب الامر منقولست که بعد از نماز اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِىْ وَعَلِىٍّ مِنْ

صبح روز عید فطر این دعا را بخواند

خَلْفِىْ وَعَنْ يَمِيْنِىْ وَاَئِمَّتِىْ عَنْ يَسَارِىْ اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفٰى

لَا اَجِدُ اَحَدًا اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهُمْ اَئِمَّتِىْ فَاٰمِنْ بِهِمْ خَوْفِىْ مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ

وادخلني

وَاَدْخِلْنِىْ بِرَحْمَتِكَ فِىْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلٰى دِيْنِ مُحَمَّدٍ وَ

سُنَّتِهِ وَعَلٰى دِيْنِ عَلِىٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰى دِيْنِ الْاَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ اٰمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ

وَاَرْغَبُ اِلَى اللّٰهِ فِيْمَا رَغِبَ فِيْهِ اِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِىٌّ وَالْاَوْصِيَاءُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِيْزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اُرِيْدُكَ فَاَرِدْنِىْ وَ

اَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِىْ وَاقْضِ لِىْ حَوَائِجِىْ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِىْ كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ

رَمَضَانَ الَّذِىْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ

حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَخَصَصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ بِتَصْيِيْرِكَ فِيْهِ

لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ

قَدِ انْقَضَتْ وَلَيَالِيْهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا اِلٰهِىْ اِلٰى مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّىْ وَ

اَحْصٰى لِعَدَدِهِ مِنْ عَدَدِىْ فَاَسْئَلُكَ يَا اِلٰهِىْ بِمَا سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ اَنْ تُصَلِّىَ

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّىْ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ وَتَتَفَضَّلَ

عَلَىَّ بِتَضْعِيْفِ عَمَلِىْ وَقَبُوْلِ تَقَرُّبِىْ وَقُرُبَاتِىْ وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِىْ وَهَبْ لِىْ مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِىْ

مِنَ النَّارِ وَمُنَّ عَلَىَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ

اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَعُوْذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِيْنَ اَنْ

خلقات بما لا طاقة لنا به واکفنا کل امر من امر الدنیا والآخرة یا ذا الجلال والاکرام
صل علی محمد وآل محمد وترحم علی محمد وآل محمد وسلم علی محمد وآل محمد کافضل
ما صلیت وبارکت وترحمت وتحننت علی ابرهیم وآل ابرهیم انک حمید مجید
واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است ونهی از آن نیز
وارد شده است وظاهرا روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور
است وترکش بهتر است وهم چنین کراهیت نکاح کردن در میان عید فطر وعید قربان اصلی
ندارد وشاید اصلش از عامه بوده باشد ودر ماه شوال چون عقد عایشه در آن واقع شد است
واز بعضی روایات کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احتراز کنند بهتر است واما اعمال
ماه ذی القعده بدانکه اول ماههای حرامست که حقتعالی در قرآن یاد فرموده است وآنها ذو القعده
وذو الحجه ومحرم وماه رجبست ودر اینماهها ابتدا قتال با کافران نباید کرد وشیخ مفید عنبر
او از حضرت رسول روایت کرده اندکه هرکه در یکی از این ماههای حرام پنجشنبه وجمعه وشنبه را
متوالی روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود ودر روایتی از حضرت رسول
منقولست که در شب یکشنبه ماه ذی القعده حقتعالی بسوی بندگان خود نظر رحمت میکند وکسی
که آنشب را بعبادت بسر آورد ثواب صد عابد با وعطا کند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده
باشد چون نصف شب بکذرد بشروع کن بعبادت ونماز وحاجات خود را از حقتعالی طلب کن که هر حاجت
که طلب کنی مستجاب میگردد وبعضی از علما گفته اندکه در روز بیست وسیم ماه ذی القعده زیارت
حضرت امام رضا از نزدیک ودور سنتست ودر روز بیست وپنجم ذی القعده روز دحو الارض است
یعنی پهن شدن زمین از زیر کعبه بر روی آب وروز بسیار مبارکیست وکلینی از محمد بن عبد الله روایت
کرده است که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز بیست وپنجم ذی القعده بیرون آمدند وفرمودند که
امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فدای تو شویم امروز چه روز است فرمود امروز روزیست
که رحمت در این روز منتشر گردیده است وزمین در این روز پهن شده است وکعبه در این روز نصب
شده است وحضرت آدم در این روز بزمین فرود آمده است وابن بابویه روایت کرده است از حسن
وشا که گفت من با پدرم در خدمت امام رضا شام خوردیم در شب بیست وپنجم ذی القعده پس فرمود
که امشب حضرت ابرهیم وحضرت عیسی متولد شده اند وزمین از زیر کعبه پهن شده است پس هرکه
روزش را روزه بدارد چنانست که شصت ماه را روزه داشته است ودر این روز حضرت قائم ظاهر خواهد
شد وازحضرت رسول منقولست که حقتعالی رحمت خود را بر بندگان در این روز فرستاده است و
روزه اش مثل روزه هفتاد سالست وبروایت دیگر رحمت از آسمان در اینشب نازل شده است وتعظیم

کعبه

اعمال ذی القعده

کعبه بر آدم در این روز نازل شده است وهرکه این روز را روزه بدارد هرچه در میان زمین وآسمانست از
برای او استغفار کنند وطلب آمرزش نمایند واز حضرت امیر المومنین مرویست که اول رحمتی که از
آسمان بسوی زمین نازل شد در بیست وپنجم ماه ذی القعده بود هرکه این روز را روزه بدارد وشب آنرا بعبادت
بایستد از برای او عبادت صد سال نوشته شود که روزش را روزه داشته باشد وشبها بعبادت بسر
آورده باشد وهر جماعتی که در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق شوند حاجت
ایشان بر آورده شود ودر این روز هزار هزار رحمت حقتعالی بر بندگان نازل میکردد ونود ونه
رحمت از آنها مخصوص جمعی است که مجتمع کردند وبذکر خدا مشغول کردند وروزش را روزه بدارند
وشبش را عبادت کنند ودر روایتی وارد شده است که مستحبست در این روز در وقت چاشت دو رکعت
نماز بجا آورد ودر هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والشمس بخواند وبعد از سلام این دعا بخواند
لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقیل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب
دعوتی یا سامع الاصوات اسمع صوتی وارحمنی وتجاوز عن سیئاتی یا ذا الجلال والاکرام وشیخ طوسی
گفته است که در این روز اللهم داحی الکعبة وفالق الحبة وصارف اللزبة وکاشف کل
کربة اسئلک فی هذا الیوم من ایامک التی اعظمت حقها واقدمت سبقها وجعلتها
عند المؤمنین ودیعة والیک ذریعة وبرحمتک الوسیعة ان تصلی علی محمد عبدک
المنتجب فی المیثاق القریب یوم التلاق فاتق کل رتق وداع الی کل حق وعلی اهل بیته
الاطهار الهداة المنار دعائم الجبار وولاة اهل الجنة والنار واعطنا فی یومنا هذا من
عطائک المخزون غیر مقطوع ولا ممنون تجمع لنا به التوبة وحسن الاوبة یا خیر مدعو واکرم
مرجو یا کفی یا وفی یا من لطفه خفی الطف لی بلطفک واسعدنی بعفوک وایدنی بنصرک
ولا تنسنی کریم ذکرک بولاة امرک وحفظة سرک واحفظنی من شوائب الدهر الی یوم الحشر
والنشر واشهدنی اولیائک عند خروج نفسی وحلول رمسی وانقطاع عملی وانقضاء

أَجَلِي اللَّهُمَّ وَاذْكُرْنِي عَلَى طُولِ الْبِلَى إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسِيَنِي النَّاسُونَ مِنَ
الْوَرَى وَأَحْلِلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَائِكَ وَ
أَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ
مُبَرَّأً مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ اللَّهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أُحَلَّأُ وِرْدَهُ وَلَا عَنْهُ أُذَادُ
وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَبِحُقُوقِ أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثِرِينَ اللَّهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَأَهْلِكْ أَشْيَاعَهُمْ
وَعَامِلَهُمْ وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ
وَمُشَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ
وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُنْتَصِرًا وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلَائِكَةِ
النَّصْرِ وَبِمَا أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ
وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًّا وَيَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضًا وَيَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَأُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ
أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكْ بِنَا قِيَامَهُ وَأَشْهِدْنَا أَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ إِلَيْنَا سَلَامَهُ وَ
السَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

باب پنجم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی الحجه و در آن پنج فصل است

فصل اول

در بیان فضایل ماه ذی الحجه و دهه اول و اعمال آنست ایام این دهه در نهایت فضیلت و برکتند و حقتعالی
فرموده وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ یعنی یاد کنید خدا را در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده
است که وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ یعنی اعلام کن مردم را که بیایند بحج
تا آنکه بیابند منفعتهای دنیا و آخرت را یاد کنند خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه روزی کرده
است ایشانرا از گوشت چهارپایان که گاو و شتر و گوسفند و بز است و در احادیث معتبره بسیار از
ائمه منقولست که ایام معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم و یازدهم
و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد
حقتعالی محبوبتر نیست از ده روز اول ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعان اهتمام
عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق که پدرم امام محمد باقر
با من گفت ای فرزند گرامی البته در هر شب ده اول ذی الحجه دو رکعت نماز بجا آور در میان نماز
شام و خفتن و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و سوره قل هو الله و این آیه بخوان وَوَاعَدْنَا مُوسَى
ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي
فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک خواهی بود
هر چند بحج نروی و روز اول ذی الحجه روز مبارکیست
و در روایتی وارد شده است که حضرت ابرهیم خلیل در این روز متولد شده است و در این روز حقتعالی
حضرت ابرهیم را خلیل خود گردانید و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که روز اول ذی
الحجه را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و از حضرت امام موسی منقولست
که هر که نه روز از اول ذی الحجه را روزه بدارد حقتعالی ثواب روزه تمام عمر او از برای او بنویسد و شیخ
طوسی گفته است که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزه مستحبست و اگر نتواند روز اول را روزه بدارد
و در روز اول ذی الحجه حضرت رسول حضرت فاطمه را بحضرت امیر المؤمنین تزویج نمود و بروایت دیگر
روز ششم تزویج نمود و بدانکه روزه قضای ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز عرفه میتوان گرفت
چنانچه علما گفته اند و احادیث صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است
سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانچه در کتب مبسوطه دلایل آنرا ایراد نموده ام و
باز شیخ رحمه الله فرموده است که مستحبست در روز اول نماز حضرت فاطمه را بجا آورد و در روایت
شده است که آن چهار رکعتست مثل نماز حضرت امیر المؤمنین بدو سلام و در هر رکعت بعد از
سوره حمد پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه را بخواند و
تسبیح سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي
الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز
حضرت فاطمه دو رکعتست و در رکعت اول بعد از حمد

اعمال دهه اول

صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دویم صد مرتبه قل هو الله احد و اگر هر دو را بعمل آورد و اند عارا بعد از
هر ساعت بخواند بهتر است و اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند و بعد از آن این دعا را
شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است در روز اول نیم ساعت پیش از
زوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و ده مرتبه آیة الکرسی
و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول
ذی الحجه بگوید حسبی حسبی حسبی من سؤالی علمک بحالی حقتعالی کفایت شر آن ظالم را از آن بکند و
شیخ و تلعکبری و سید بن طاوس بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع در روز
اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از شام این دعا میخواند
اللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلٰى غَيْرِهَا مِنَ الْاَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ
عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ فِيهَا وَاَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ الْهُدٰى وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَالْعَمَلَ
فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا
شَاهِدَ كُلِّ مَلَاٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا
الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى
وَعَلٰى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلَايَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْاَلُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا اِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنْزِلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ وَ
اَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا اِلَّا
غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا دَيْنًا اِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا اِلَّا اَدَّيْتَهُ وَلَا حَاجَةً
مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا وَيَسَّرْتَهَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ

يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْاَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ يَا مَنْ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ
الْاَصْوَاتُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَائِزِينَ
بِجَنَّتِكَ وَالنَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
و شیخ مفید و سید بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده اند که جبرئیل از جانب رب
جلیل برای حضرت عیسی ع پنج دعا را هدیه آورد و گفت یا عیسی این پنج دعا را در دهه اول ذی الحجه
بخوان بدرستیکه هیچ عبادتی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از عبادت کردن در این دهه اول دعا اول
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ دویم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا سیم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ چهارم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پنجم حَسْبِيَ
اللّٰهُ وَكَفٰى سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللّٰهِ مُنْتَهٰى اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا وَاَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ
وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى پس حواریون گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسیکه این کلمات را بگوید
حضرت عیسی گفت که هر که دعای اول را صد مرتبه بخواند عمل هیچیک
از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن روز و روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد و هر که
صد مرتبه دعای دویم را بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریة و انجیل را خوانده باشد و ثواب
آنها را باو بدهند حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریة و انجیل چیست گفت طاقت بردار
یک حرف توریة و انجیل نداشت هر که در آسمانها هفتگانه است از ملائکه تا آنکه مبعوث شدم من
و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول و لا قوة الا بالله و هر که دعای سیم را صد مرتبه
بخواند حقتعالی بنویسد از برای او و باو بدهد ده هزار هزار حسنه و محو کند از او ده هزار هزار سیئه و بلند
کند از برای او در بهشت ده هزار هزار درجه و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار ملک که در دستها بر داشته باشند

فی الحجه تهلیلات دهه

وصلوات فرستند بر کسیکه اینکلمات را باین عدد خوانده است پس حضرت عیسیٰ گفت بجبرئیل یا ملک الله
صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد بانچه پیغمبران از جانب خدا آورده
اند و تغییر ندهند شریعت ایشانرا حقتعالی ثواب پیغمبران باو عطا میفرماید و هر که دعای چهارم را
صد مرتبه بخواند دعا را استقبال نماید ملکی و بالا رود بسوی حق تعالی پس نظر کند بسوی گوینده
این دعا برحمت و هر که را خدا نظر رحمت براو کند هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت عیسیٰ گفت
یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست گفت این دعای منست و حقتعالی مرا رخصت نداده است که ثواب آنرا بگویم
مؤلف گوید که اگر هر روز یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل باین روایت کرده
باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاوس
از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده اند که هر که در هر روز از اول دهه ذی الحجه این تهلیلات را ده مرتبه
بخواند حق تعالی عطا کند او را بهر تهلیلی درجه در بهشت از مروارید و یاقوت و از میان هر درجه تا
درجه دیگر صد سال راه باشد برفتار سوار تند و در هر درجه شهری بوده باشد و در آن شهر
قصری باشد از یک جوهر که در آن فصلی نباشد و در هر شهری از آن شهرها از انواع جواهر و غرفها
و خانها و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان و قابلها و متکاها و خانها و خدمتکاران و درختها و نهرها
و زیورها و حلها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید از هر
موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت نمایند بسوی او هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب چپ و
راست او راه روند تا او را بدر بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملائکه از
عقب او روند تا آنکه بشهری برسد که بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندرونش از زبرجد سبز و در آن
شهر بوده باشد همه نعمتی که حقتعالی در بهشت خلق کرده است پس ملائکه گویند که ای دوست خدا میدانی که این
شهر چیست گوید نه شما کیستید گویند ملکی چندیم که حاضر بودیم در هنگامیکه تو این تهلیلها را
میخواندی در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی بجهت ثواب تو است بر خواندن آن تهلیلها
و بشارت باد ترا به بهتر از این ثوابها و بوسنه در جوار رحمت الهی خواهی بود در دار السلام که بلائی
و غمی و مکروهی در آن نمیباشد و نعمتها و رحمتهای خدا هرگز از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات اینست

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَالدُّهُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُونِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ فِي اللَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِي

لا اله الا الله عدد القطر والمطر

والصخور

وَالصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْيَوْمِ اِلٰى يَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ و از بعضی روایات مستفاد میشود
که بیکمرتبه نیز اکتفا میتوان کرد و
اللّٰه یعلم

فصل دویم در اعمال روز ترویه و روز عرفه است و روز ترویه هشتم ذی الحجه است و
روز مبارکیست و ابن بابویه از حضرت امام موسی کاظم ع روایت کرده است که حضرت رسول ص فرمود
که حقتعالی برگزیده است از روزها چهار روز را روز جمعه و روز ترویه و روز عرفه و روز عید قربان
و ایضا از حضرت صادق ع روایت کرده است که روزه روز ترویه کفاره گناه شصت سالست و شب عرفه
از لیالی متبرکه است و از حضرت رسول ص منقولست که در شب عرفه دعا مستجابست و کسیکه آنشب را بعبادت
بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت دارد و آنشب مناجات با قاضی الحاجاتست و هر که در آنشب
توبه کند توبه اش مقبولست و از حضرت صادق ع منقولست که هر که اَللّٰهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَمَوْضِعَ
در شب عرفه یا شبهای جمعه این دعا را بخواند حق تعالی گناهانش بیامرزد
كُلِّ شَكْوَى وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ
التَّجَاوُزِ يَا جَوَادُ يَا مَنْ لَا يُوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا ظُلَمٌ ذَاتُ
ارْتِتَاجٍ يَا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا وَبِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمٰوَاتِ بِلَا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلٰى وَجْهِ
مَاءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَكْتُوبِ الطَّاهِرِ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ
بِهِ اَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلٰى كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ
نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ اِذَا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذَا بَلَغَ السَّمٰوَاتِ فُتِحَتْ وَاِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ
اهْتَزَّ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ
وَاِسْرَافِيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلٰى جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ
وَبِالْاِسْمِ الَّذِي مَشٰى بِهِ الْخَضِرُ عَلٰى قُلَلِ الْمَاءِ كَمَا مَشٰى بِهِ عَلٰى جَدَدِ الْاَرْضِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ
بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسٰى وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَاَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَمَنْ مَعَهُ وَ

باسمك الذي دعاك به موسى بن عمران من جانب الطور الايمن فاستجبت له والقيت عليه
محبة منك وباسمك الذي احيى به عيسى بن مريم الموتى وتكلم في المهد صبيا وابرء الاكمه
والابرص باذنك وباسمك الذي دعاك حملة عرشك وجبرئيل وميكائيل واسرافيل و
حبيبك محمد صلى الله عليه واله وملائكتك المقربون وانبياؤك المرسلون وعبادك
الصالحون من اهل السموات والارضين وباسمك الذي دعاك به ذو النون اذ ذهب
مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيته من الغم وكذلك تنجي المؤمنين وباسمك العظيم
الذي دعاك به داود وخر لك ساجدا فغفرت له ذنبه وباسمك الذي دعتك به آسية امرأة
فرعون اذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني من القوم
الظالمين فاستجبت لها دعاءها وباسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل به البلاء فعافيته
وآتيته اهله ومثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى للعابدين وباسمك الذي دعاك به
يعقوب فرددت عليه بصره وقرة عينه يوسف وجمعت شمله وباسمك الذي دعاك
به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعده انك انت الوهاب وباسمك الذي
سخرت به البراق لمحمد صلى الله عليه واله وسلم اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بعبده
ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له
مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون وباسمك الذي تنزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه واله

وباسمك

وباسمك الذي دعاك به آدم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسئلك بحق القرآن
العظيم وبحق محمد خاتم النبيين وبحق ابرهيم وبحق فصلك يوم القضاء وبحق الموازين
اذا نصبت والصحف اذا نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما احصى وبحق الاسم
الذي كتبته على سرادق العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر بالفي عام
واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله واسئلك
باسمك المخزون في خزائنك الذي استأثرت به في علم الغيب عندك لم يظهر عليه
احد من خلقك لا ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد مصطفى واسئلك باسمك
الذي شققت به البحار وقامت به الجبال واختلف به الليل والنهار وبحق السبع
المثاني والقرآن العظيم وبحق الكرام الكاتبين وبحق طه ويس وكهيعص وحمعسق
وبحق توراة موسى وانجيل عيسى وزبور داود وفرقان محمد صلى الله عليه واله وعلى
جميع الرسل وباهيا شراهيا اللهم اني اسئلك بحق تلك المناجات التي كانت
بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك باسمك الذي علمته
ملك الموت لقبض الارواح واسئلك باسمك الذي كتب على ورق الزيتون فخضعت
النيران لتلك الورقة فقلت يا نار كوني بردا وسلاما واسئلك باسمك الذي
كتبته على سرادق المجد والكرامة يا من لا يحفيه سائل ولا ينقصه نائل يا من به
يستغاث واليه يلجأ اسئلك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلَى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا
ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا
جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ
وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ إِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ
بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ أَسْأَلُكَ بِهٰذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ
أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ
أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا
مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ
مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ
يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ
النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ

الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَ
اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتّٰى
لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هٰذَا وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ
التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلٰى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي
كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلٰى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَحْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ
وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَاقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلٰى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ
وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ
وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً
طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ
مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَ
السُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى

حُسْنِ بَلٰائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدي خاصَّةً كَما خَلَقْتَني فَاَحْسَنْتَ خَلْقي وَعَلَّمْتَني فَاَحْسَنْتَ
تَعْليمي وَهَدَيْتَني فَاَحْسَنْتَ هِدايَتي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ اِنْعامِكَ عَلَيَّ قَديماً وَحَديثاً فَكَمْ مِنْ
كَرْبٍ يا سَيِّدي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يا سَيِّدي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يا سَيِّدي قَدْ كَشَفْتَهُ
وَكَمْ مِنْ بَلاءٍ يا سَيِّدي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يا سَيِّدي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ كُلِّ
حالٍ في كُلِّ مَثْوىً وَزَمانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقامٍ وَعَلىٰ هٰذِهِ الْحالِ وَكُلِّ حالٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني
مِنْ اَفْضَلِ عِبادِكَ نَصيباً في هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ اَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ اَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ
اَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها اَوْ عافِيَةٍ تُلْبِسُها فَاِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَديرٌ وَبِيَدِكَ خَزائِنُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْواحِدُ الْكَريمُ الْمُعْطِي الَّذي لا يُرَدُّ سائِلُهُ
وَلا يُخَيَّبُ امِلُهُ وَلا يَنْقُصُ نائِلُهُ وَلا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ بَلْ يَزْدادُ كَثْرَةً وَطيباً وَعَطاءً وَ
جُوداً وَارْزُقْني مِنْ خَزائِنِكَ الَّتي لا تَفْنىٰ وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْواسِعَةِ اِنَّ عَطاءَكَ لَمْ يَكُنْ
مَحْظُوراً وَاَنْتَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

فضیلت زیارت حضرت امام حسین ع — و احادیث بسیار در
در شب و روز عرفه وارد شده است و زیارت نزدیک را در کتاب تحفة الزائر
ذکر کرده‌ام و زیارت دور ان شاء الله بعد از این مذکور خواهد شد و پیشتر نیز زیارت آن حضرت
مذکور شد و اما روز عرفه از اعیاد عظیمه است و کسیکه توفیق یابد که در عرفات باشد ادعیه و
اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعاست حتی مستحبست که جمع کنند میان نماز ظهر و
عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا
از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقولست که ابرهیم
ابن هاشم گفت که من عبد الله جندب را دیدم در موقف عرفات و حال هیچ کس را بهتر از او ندیدم
پیوسته دستهای خود را بسوی آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رو پیش جاری بود تا بر زمین
میرسید چون مردم فارغ شدند گفتم وقوف هیچ کس را بهتر از وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که
دعا نکردم مگر از برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی ع شنیدم که هر که دعا کند از برای

برادرا

برادران مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا رسد با او که از برای تو صد هزار برابر او باد من نخواستم که
دست بردارم از صد هزار برابر دعا ملک که البته مستجابست برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب
خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق نیابد که در روز عرفه در تحت قبه مقدسه حضرت امام حسین باشد
ثوابش کمتر نیست از کسیکه در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که
هر که در روز عرفه بزیارت آنحضرت برود و حق او را بشناسد و او را امام واجب الاطاعه داند
بنویسد حقتعالی از برای او ثواب هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر مرسلی کرده
باشد یا امام عادلی راوی گفت کجاست ثواب وقوف عرفات حضرت از روی غضب بسوی او نظر کرد
و فرمود که بدرستیکه بنده مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل
کند و متوجه زیارت شود هر گام که برمیدارد ثواب یک حج و عمره برای او مینویسند و در روایت
دیگر فرمود که در روز عرفه حقتعالی اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین ع میکند و گناهان
ایشانرا می آمرزد و حاجات ایشانرا بر می آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان زوار
آنحضرت حرام زاده و فرزند زنا نیست و در میان اهل عرفات هست و کسیکه توفیق هیچیک از اینها را نیافته
باشد باید که در سایر بلاد غسل بکنند و در مجمع مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکنند
و اگر در بام بلندی یا صحرای گشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا
باشند تا در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق ع منقولست و احادیث در باب
روزه روز عرفه مختلفست و اکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده‌اند که اگر اشتباهی در ماه
نباشد و او را از دعا کردن ضعیف نکرداند سنتست و الا مکروهست یعنی ثوابش کمتر است و در
روایتی واقع شده است که روزه روز عرفه برابر است با روزه یکساله و اگر اشتباه در ماه باشد یا
با روزه از دعا خواندن ضعیف شود روزه نگرفتن بهتر است و از حضرت صادق ع منقولست که
هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف
کند نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاهای خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و گناهان گذشته
و آینده او آمرزیده گردد و شیخ مفید این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز
مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه سوره انا انزلناه
بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حول و لا قوة الا
بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها
دعای صحیفه کامله است آنرا با خشوع و خضوع و تأنی و رقت بخواند که مشتمل است بر جمیع
مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت
رسول بحضرت امیر المؤمنین گفت میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران پیش از منست میگوید

دعای عرفه

لا اله الا الله وحده لا شریك له له الملك وله الحمد یحیی ویمیت وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی كل شیء قدیر اللهم لك الحمد كالذی تقول وخیراً مما نقول وفوق ما یقول القائلون اللهم لك صلوتی ونسكی ومحیای ومماتی ولك براءتی وبك حولی ومنك قوّتی اللهم انّی اعوذ بك من الفقر ومن وسواس الصدور ومن شتات الامر ومن عذاب القبر اللهم انّی اسئلك خیر الرّیاح و اعوذ بك من شرّ ما یجیء به الرّیاح واسئلك خیر اللیل وخیر النهار اللهم اجعل فی قلبی نوراً وفی سمعی نوراً وفی بصری نوراً وفی لحمی نوراً وفی دمی وعظامی وعروقی ومقامی ومقعدی ومدخلی ومخرجی نوراً واعظم لی النور یا ربّ یوم القاك انّك علی كل شیء قدیر

واز حضرت امام رضاء منقولست كه این دعا را در روز عرفه بخوانند

اللهم كما سترت علیّ ما لم اعلم فاغفر لی ما تعلم وكما وسعنی علمك فلیسعنی عفوك وكما بدأتنی بالاحسان فاتمّ نعمتك بالغفران وكما اكرمتنی بمعرفتك فاشفعها بمغفرتك وكما عرّفتنی وحدانیّتك فاكرمنی بطاعتك وكما عصمتنی مما لم اكن اعتصم منه الا بعصمتك فاغفر لی ما لو شئت عصمتنی منه یا جواد یا كریم یا ذا الجلال والاكرام

واز حضرت امام موسی این دعا منقولست

اللهم انّی عبدك وابن عبدك ان تعذّبنی فبامور قد سلفت منّی وانا بین یدیك یومئذ وان تعف عنّی فاهل العفو انت یا اهل العفو یا احقّ من عفی اغفر لی ولاخوانی

دعای مشهور روز عرفه دعای حضرت سید الشهدا امام حسین است كه بشر وبشیر پسران غالب اسدی روایت كرده اند كه پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمد

دعای عرفه

باكروهی از اهل بیت وفرزندان وشیعیان خود با نهایت تذلّل وخشوع پس در جانب چپ كوه ایستادند وروی مبارك خود را بسوی كعبه كردانیدند ودستها را برابر رو برداشتند مانند مسكینی كه طعام طلبد واین دعا را خواندند

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی لیس لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا كصنعه صنع صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدائع واتقن بحكمته الصنائع ولا تخفی علیه الطلائع ولا تضیع عنده الودائع جازی كل صانع ورائش كل قانع وراحم كل ضارع ومنزل المنافع والكتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات سامع وللطعین نافع وللدرجات رافع وللكربات دافع وللجبابرة قامع وراحم عبرة كل ضارع ورافع ضرعة كل ضارع فلا اله غیره ولا شیء یعدله ولیس كمثله شیء وهو السمیع البصیر اللطیف الخبیر وهو علی كل شیء قدیر اللهم انّی ارغب الیك واشهد بالربوبیّة لك مقرّاً بانّك ربّی وانّ الیك مردّی ابتدأتنی بنعمتك قبل ان اكون شیئاً مذكوراً وخلقتنی من التراب ثم اسكنتنی الاصلاب آمناً لریب المنون واختلاف الدهور فلم ازل ظاعناً من صلب الی رحم فی تقادم الایام الماضیة والقرون الخالیة لم تخرجنی لرأفتك بی ولطفك لی واحسانك الیّ فی دولة ایام الكفرة الذین نقضوا عهدك وكذّبوا رسلك لكنّك اخرجتنی رأفة منك وتحنّناً علیّ للذی سبق لی من الهدی الذی یسّرتنی وفیه انشأتنی ومن قبل ذلك رؤفت بی بجمیل صنعك وسوابغ نعمتك فابتدعت خلقی من منیّ یمنی ثم اسكنتنی فی ظلمات ثلث بین لحم وجلد ودم ولم تشهرنی بخلقی ولم تجعل الیّ شیئاً

مِن اَمرى ثُمَّ اَخرَجتَنى اِلَى الدُّنيا تامّاً سَوِيّاً وَحَفِظتَنى فِى المَهدِ طِفلاً صَبِيّاً وَرَزَقتَنى مِنَ الغِذاءِ
لَبَناً مَرِيّاً وَعَطَفتَ عَلَىَّ قُلُوبَ الحَواضِنِ وَكَفَّلتَنى الاُمَّهاتِ الرَّواحِمَ وَكَلاَتَنى مِن طَوارِقِ
الجانِّ وَسَلَّمتَنى مِنَ الزِّيادَةِ وَالنُّقصانِ فَتَعالَيتَ يا رَحيمُ يا رَحمنُ حَتّى اِذَا استَهلَلتُ
ناطِقاً بِالكَلامِ اَتمَمتَ عَلَىَّ سَوابِغَ الاِنعامِ وَرَبَّيتَنى زائِداً فى كُلِّ عامٍ حَتّى اِذَا اكتَمَلَت فِطرَتى
وَاعتَدَلَت سَريرَتى اَوجَبتَ عَلَىَّ حُجَّتَكَ بِاَن اَلهَمتَنى مَعرِفَتَكَ وَرَوَّعتَنى بِعَجائِبِ
فِطرَتِكَ وَاَنطَقتَنى لِما ذَرَأتَ فى سَمائِكَ وَاَرضِكَ مِن بَدائِعِ خَلقِكَ وَنَبَّهتَنى لِذِكرِكَ
وَشُكرِكَ وَواجِبِ طاعَتِكَ وَعِبادَتِكَ وَفَهَّمتَنى ما جاءَت بِهِ رُسُلُكَ وَيَسَّرتَ لى
تَقَبُّلَ مَرضاتِكَ وَمَنَنتَ عَلَىَّ فى جَميعِ ذلِكَ بِعَونِكَ وَلُطفِكَ ثُمَّ اِذ خَلَقتَنى مِن حُرِّ
الثَّرى لَم تَرضَ لى يا اِلهى بِنِعمَةٍ دُونَ اُخرى وَرَزَقتَنى مِن اَنواعِ المَعاشِ وَصُنُوفِ الرِّياشِ
بِمَنِّكَ العَظيمِ عَلَىَّ وَاِحسانِكَ القَديمِ اِلَىَّ حَتّى اِذا اَتمَمتَ عَلَىَّ جَميعَ النِّعَمِ وَصَرَفتَ
عَنّى كُلَّ النِّقَمِ لَم يَمنَعكَ جَهلى وَجُراَتى عَلَيكَ اَن دَلَلتَنى عَلى ما يُقَرِّبُنى اِلَيكَ وَ
وَفَّقتَنى لِما يُزلِفُنى لَدَيكَ فَاِن دَعَوتُكَ اَجَبتَنى وَاِن سَاَلتُكَ اَعطَيتَنى وَاِن اَطَعتُكَ
شَكَرتَنى وَاِن شَكَرتُكَ زِدتَنى كُلُّ ذلِكَ اِكمالاً لِاَنعُمِكَ عَلَىَّ وَاِحسانِكَ اِلَىَّ فَسُبحانَكَ
سُبحانَكَ مِن مُبدِئٍ مُعيدٍ حَميدٍ مَجيدٍ تَقَدَّسَت اَسماؤُكَ وَعَظُمَت آلاؤُكَ فَاَىَّ
نِعَمِكَ يا اِلهى اُحصى عَدَداً وَذِكراً اَم اَىَّ عَطاياكَ اَقُومُ بِها شُكراً وَهِىَ يا رَبِّ اَكثَرُ مِن
اَن يُحصِيَهَا العادّونَ اَو يَبلُغَ عِلماً بِهَا الحافِظُونَ ثُمَّ ما دَرَأتَ وَصَرَفتَ عَنّى اَللّهُمَّ

مِنَ الضُّرِّ

مِنَ الضُّرِّ وَالضَّرّاءِ اَكثَرُ مِمّا ظَهَرَ لى مِنَ العافِيَةِ وَالسَّرّاءِ وَاَنَا اَشهَدُ يا اِلهى بِحَقيقَةِ
ايمانى وَعَقدِ عَزَماتِ يَقينى وَخالِصِ صَريحِ تَوحيدى وَباطِنِ مَكنُونِ ضَميرى وَعَلائِقِ
مَجارى نُورِ بَصَرى وَاَساريرِ صَفحَةِ جَبينى وَخُرقِ مَسارِبِ نَفسى وَخَذاريفِ مارِنِ
عِرنينى وَمَسارِبِ صِماخِ سَمعى وَما ضُمَّت وَاَطبَقَت عَلَيهِ شَفَتاىَ وَحَرَكاتِ لَفظِ
لِسانى وَمَغرَزِ حَنَكِ فَمى وَفَكّى وَمَنابِتِ اَضراسى وَبُلُوغِ حَبائِلِ بارِعِ عُنُقى وَمَساغِ
مَاكَلى وَمَشرَبى وَحِمالَةِ اُمِّ رَاسى وَجُملِ حَمائِلِ حَبلِ وَتينى وَمَا اشتَمَلَ عَلَيهِ تامُورُ
صَدرى وَنِياطِ حِجابِ قَلبى وَاَفلاذِ حَواشى كَبِدى وَما حَوَتهُ شَراسيفُ اَضلاعى وَحِقاقُ
مَفاصِلى وَاَطرافُ اَنامِلى وَقَبضُ عَوامِلى وَلَحمى وَدَمى وَشَعرى وَبَشَرى وَعَصَبى وَقَصَبى
وَعِظامى وَمُخّى وَعُرُوقى وَجَميعُ جَوارِحى وَمَا انتَسَجَ عَلى ذلِكَ اَيّامَ رِضاعى وَما اَقَلَّتِ
الاَرضُ مِنّى وَنَومى وَيَقظَتى وَسُكُونى وَحَرَكاتِ رُكُوعى وَسُجُودى اَن لَو حاوَلتُ وَ
اجتَهَدتُ مَدَى الاَعصارِ وَالاَحقابِ لَو عُمِّرتُها اَن اُؤَدِّىَ شُكرَ واحِدَةٍ مِن اَنعُمِكَ
مَا استَطَعتُ ذلِكَ اِلاّ بِمَنِّكَ المُوجَبِ عَلَىَّ بِهِ شُكرُكَ اَبَداً جَديداً وَثَناءً طارِفاً عَتيداً اَجَل
وَلَو حَرَصتُ اَنَا وَالعادّونَ مِن اَنامِكَ اَن نُحصِىَ مَدى اِنعامِكَ سالِفِهِ وَآنِفِهِ لَما
حَصَرناهُ عَدَداً وَلا اَحصَيناهُ اَمَداً هَيهاتَ اَنّى ذلِكَ وَاَنتَ المُخبِرُ عَن نَفسِكَ فى كِتابِكَ
النّاطِقِ وَالنَّبَاِ الصّادِقِ وَاِن تَعُدّوا نِعمَةَ اللّهِ لا تُحصُوها صَدَقَ كِتابُكَ اَللّهُمَّ وَ
اَنباؤُكَ وَبَلَّغَت اَنبِياؤُكَ وَرُسُلُكَ ما اَنزَلتَ عَلَيهِم مِن وَحيِكَ وَشَرَعتَ لَهُم وَبِهِم مِن دينِكَ

غيري الهي اشهد بجدي وجهدي ومبالغ طاقتي ووسعي واقول مؤمنا موقنا الحمد لله
الذي لم يتخذ ولدا فيكون موروثا ولم يكن له شريك في الملك فيضاده فيما ابتدع ولا ولي
من الذل فيرفده فيما صنع سبحانه سبحانه لو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا
وتفطرتا فسبحان الله الواحد الحق الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا
احد الحمد لله حمدا يعادل حمد ملائكته المقربين وانبيائه المرسلين وصلى الله على
خيرته من خلقه محمد خاتم النبيين وآله الطيبين الطاهرين پس شروع فرمود آنحضرت
در دعا و آب از دیدهای مبارکش جاری بود پس گفت اللهم اجعلني اخشاك كاني اراك واسعدني بتقواك ولا تشقني
بمعصيتك وخر لي في قضائك وبارك لي في قدرك حتى لا احب تعجيل ما اخرت ولا تاخير
ما عجلت اللهم اجعل غناي في نفسي واليقين في قلبي والاخلاص في عملي والنور في
بصري والبصيرة في ديني ومتعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين مني و
انصرني على من ظلمني وارني فيه ثاري ومآربي واقر بذلك عيني اللهم اكشف
كربتي واستر عورتي واغفر لي خطيئتي واخسا شيطاني وفك رهاني واجعل لي يا الهي
الدرجة العليا في الآخرة والاولى اللهم لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعا بصيرا
ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني حيا سويا رحمة بي وكنت عن خلقي غنيا رب
بما برأتني فعدلت فطرتي رب بما انشاتني فاحسنت صورتي يا رب بما احسنت الي وفي
نفسي عافيتني رب بما كلاتني ووفقتني رب بما انعمت علي فهديتني رب بما اوليتني

ومن كل خير اعطيتني رب بما اطعمتني وسقيتني رب بما اغنيتني واقنيتني
رب بما اعنتني واعززتني رب بما البستني من سترك الصافي ويسرت لي من صنعك
الكافي صل على محمد وآل محمد واعني على بوائق الدهور وصروف الايام والليالي ونجني
من اهوال الدنيا وكربات الآخرة واكفني شر ما يعمل الظالمون في الارض اللهم ما اخاف
فاكفني وما احذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي سفري فاحفظني وفي اهلي ومالي
وولدي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي وفي نفسي فذللني وفي اعين الناس فعظمني
ومن شر الجن والانس فسلمني وبذنوبي فلا تفضحني وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني
ونعمك فلا تسلبني والى غيرك فلا تكلني الهي الى من تكلني الى القريب يقطعني ام الى البعيد
يتجهمني ام الى المستضعفين لي وانت ربي ومليك امري اشكو اليك غربتي وبعد
داري وهواني على من ملكته امري فلا تحلل بي غضبك فان لم تكن غضبت علي فلا
ابالي سواك غير ان عافيتك اوسع لي يا رب فاسالك بنور وجهك الذي اشرقت
له الارض والسماوات وانكشفت به الظلمات وصلح عليه امر الاولين والآخرين
ان لا تميتني على غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى حتى ترضى قبل ذلك لا اله
الا انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق الذي احللته البركة و
جعلته للناس امنا يا من عفى عن العظيم من الذنوب بحلمه يا من اسبغ النعمة بفضله
يا من اعطى الجزيل بكرمه يا عدتي في شدتي يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي يا موليي

اللهم

دعاء عرفه

في حضرتي يا ولي نعمتي يا الهي واله آبائي ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ورب جبرئيل
وميكائيل واسرافيل ورب محمد خاتم النبيين وآله المنتجبين ومنزل التورية و
الانجيل والزبور والفرقان ومنزل كهيعص وطه ويس والقران الحكيم انت
كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق بي الارض برحبها ولولا رحمتك لكنت من
الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا سترك اياي لكنت من المفضوحين وانت مؤيدي
بالنصر على الاعداء ولولا نصرك اياي لكنت من المغلوبين يا من خص نفسه بالسمو و
الرفعة فاولياؤه بعزه يعتزون يا من جعلت له الملوك نير المذلة على اعناقهم فهم
من سطواته خائفون تعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور وغيب ما تأتي به الازمان
والدهور يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا من لا يعلم ما يعلمه الا هو يا من كبس الارض
على الماء وسد الهواء بالسماء يا من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا
يا مقيض الركب ليوسف في البلد القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية ملكا
يا راده على يعقوب بعد ان ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف الضر
والبلاء عن ايوب يا ممسك يد ابرهيم من الذبح عن ابنه بعد كبر سنه وفناء
عمره يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من اخرج يونس من
بطن الحوت يا من فرق البحر لبني اسرائيل فانجاهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقين
يا من ارسل الرياح مبشرات بين يدي رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه

دعاء عرفه

يا من استنقذ السحرة من بعد طول الجحود وقد غدوا في نعمته يأكلون رزقه ويعبدون
غيره وقد حادوه ونادوه وكذبوا رسله يا الله يا بدي لا بدء لك يا دائما لا نفاد
لك يا حي حين لا حي يا محيي الموتى يا من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له
شكري فلم يحرمني وعظمت عنده خطيئتي فلم يفضحني وراني على المعاصي فلم يخذلني
يا من حفظني في صغري يا من رزقني في كبري يا من اياديه عندي لا تحصى يا من نعمه
عندي لا تجازى يا من عارضني بالخير والاحسان وعارضته بالاساءة والعصيان
يا من هداني بالايمان قبل ان اعرف شكر الامتنان يا من دعوته مريضا فشفاني
وعريانا فكساني وجائعا فاطعمني وعطشانا فارواني وذليلا فاعزني وجاهلا
فعرفني ووحيدا فكثرني وغائبا فردني ومقلا فاغناني ومنتصرا فنصرني و
غنيا فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك فابتدأني فلك الحمد يا من اقال عثرتي
ونفس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرني على
عدوي وان اعد نعمك ومننك وكرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي
انعمت انت الذي احسنت انت الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي مننت
انت الذي اكملت انت الذي رزقت انت الذي وفقت انت الذي اعطيت انت الذي
اغنيت انت الذي اقنيت انت الذي آويت انت الذي كفيت انت الذي هديت
انت الذي عصمت انت الذي سترت انت الذي غفرت انت الذي اقلت انت الذي

مكنت انت الذي اغنيت انت الذي اعنت انت الذي عضدت انت الذي ايدت انت الذي
نصرت انت الذي شفيت انت الذي عافيت انت الذي اكرمت تباركت ربي وتعاليت
فلك الحمد دائما ولك الشكر واصبا ابدا ثم انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها لي انا
الذي اسات انا الذي اخطات انا الذي اغفلت انا الذي جهلت انا الذي هممت انا الذي
سهوت انا الذي اعتمدت انا الذي تعمدت انا الذي وعدت انا الذي اخلفت انا الذي
نكثت انا الذي اقررت انا الذي اعترفت بنعمتك علي وعندي وابوء بذنوبي فاغفرها لي يا من لا
تضره ذنوب عباده وهو الغني عن طاعتهم والموفق من عمل منهم صالحا بمعونته و
رحمته فلك الحمد الهي امرتني فعصيتك ونهيتني فارتكبت نهيك فاصبحت لا ذا برائة
فاعتذر ولا ذا قوة فانتصر فباي شيء استقبلك يا مولاي ابسمعي ام ببصري ام بلساني
ام بيدي ام برجلي اليس كلها نعمك عندي وبكلها عصيتك يا مولاي فلك الحجة و
السبيل علي يا من سترني من الاباء والامهات ان يزجروني ومن العشائر والاخوان
ان يعيروني ومن السلاطين ان يعاقبوني ولو اطلعوا يا مولاي على ما اطلعت عليه
مني اذا ما انظروني ولرفضوني وقطعوني فها انا ذا بين يديك يا سيدي خاضعا ذليلا
حصيرا حقيرا لا ذو برائة فاعتذر ولا ذو قوة فانتصر ولا حجة لي فاحتج بها ولا
قائل لم اجترح ولم اعمل سوءا وما عسى الجحود ولو جحدت يا مولاي ينفعني كيف وانى
ذلك وجوارحي كلها شاهدة علي بما قد عملت وعلمت يقينا غير ذي شك انك سائلي

عن عظائم الامور وانك الحكم العدل الذي لا يجور وعدلك مهلكي ومن كل عدلك مهربي
فان تعذبني يا الهي فبذنوبي بعد حجتك علي وان تعف عني فبحلمك وجودك وكرمك
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المستغفرين لا
اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من
الخائفين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الوجلين لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من السائلين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الراجين الراغبين لا اله
الا انت سبحانك اني كنت من المهللين المسبحين لا اله الا انت ربي ورب ابائي
الاولين اللهم هذا ثنائي عليك ممجدا واخلاصي لذكرك موحدا واقراري بالائك
معددة وان كنت مقرا اني لا احصيها لكثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الى
حادث ما لم تزل تتعهدني به معها منذ خلقتني وبرأتني من اول العمر من الاغناء بعد
الفقر وكشف الضر وتسبيب اليسر ودفع العسر وتفريج الكرب والعافية في البدن
والسلامة في الدين ولو رفدني على قدر ذكر نعمتك جميع العالمين من الاولين و
الاخرين لما قدرت ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت من رب عظيم كريم رحيم لا
تحصى الاؤك ولا يبلغ ثناؤك ولا تكافى نعماؤك صل على محمد وال محمد واتمم علينا
نعمك واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم انك تجيب دعوة المضطر
اذا دعاك وتكشف السوء وتغيث المكروب وتشفي السقيم وتغني الفقير وتجبر الكسير وترحم

دعاء عرفه

الصغير ويعين الكبير وليس دونك ظهير ولا فوقك قدير وانت العلي الكبير يا مطلق
المكبل الاسير يا رازق الطفل الصغير يا عصمة الخائف المستجير يا من لا شريك له
ولا وزير صل على محمد وآل محمد واعطني في هذه العشية افضل ما اعطيت و
انلت احدا من عبادك من نعمة توليها وآلاء تجددها وبلية تصرفها وكربة تكشفها
ودعوة تسمعها وحسنة تتقبلها وسيئة تتغمدها انك لطيف خبير وعلى كل شيء
قدير اللهم انك اقرب من دعي واسرع من اجاب واكرم من عفى واوسع من اعطى
واسمع من سئل يا رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما ليس كمثلك مسؤل ولا سواك
مامول دعوتك فاجبتني وسئلتك فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت
بك فنجيتني وفزعت اليك فكفيتني اللهم فصل على محمد عبدك ورسولك ونبيك
وعلى آله الطيبين الطاهرين اجمعين وتمم لنا نعماءك وهنئنا عطاءك واجعلنا
لك شاكرين ولآلائك ذاكرين آمين آمين رب العالمين اللهم يا من ملك فقدر
وقدر فقهر وعصي فستر واستغفر فغفر يا غاية رغبة الراغبين ومنتهى امل
الراجين يا من احاط بكل شيء علما ووسع المستقيلين رافة ورحمة وحلما اللهم
انا نتوجه اليك في هذه العشية التي شرفتها وعظمتها بمحمد نبيك ورسولك و
خيرتك من خلقك وامينك على وحيك اللهم صل على البشير النذير السراج
المنير الذي انعمت به على المسلمين وجعلته رحمة للعالمين اللهم فصل على محمد

دعاء عرفه

وآله كما محمد اهل ذلك يا عظيم صل عليه وعلى آله المنتجبين الطيبين الطاهرين
اجمعين وتغمدنا بعفوك عنا فاليك عجت الاصوات بصنوف اللغات واجعل لنا
في هذه العشية نصيبا في كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة تنشرها وعافية
تجللها وبركة تنزلها ورزق تبسطه يا ارحم الراحمين اللهم اقلبنا في هذا اليوم منجحين
مفلحين مبرورين غانمين ولا تجعلنا من القانطين ولا تخلنا من رحمتك ولا
تحرمنا ما نؤمله من فضلك ولا تردنا خائبين ولا من بابك مطرودين ولا تجعلنا
من رحمتك محرومين ولا لفضل ما نؤمله من عطاياك قانطين يا اجود الاجودين
ويا اكرم الاكرمين اليك اقبلنا موقنين ولبيتك الحرام آمين قاصدين فاعنا
على مناسكنا واكمل لنا حجنا واعف اللهم عنا وعافنا فقد مددنا اليك ايدينا فهي
بذلة الاعتراف موسومة اللهم فاعطنا في هذه العشية ما سألناك واكفنا ما استكفيناك
فلا كافي لنا سواك ولا رب لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك عدل
فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا من اهل الخير اللهم اوجب لنا بجودك عظيم
الاجر وكريم الذخر ودوام اليسر واغفر لنا ذنوبنا اجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين
ولا تصرف عنا رأفتك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت
ممن سألك فاعطيته وشكرك فزدته وتاب اليك فقبلته وتنصل اليك
من ذنوبه كلها فغفرتها له يا ذا الجلال والاكرام اللهم ونقنا وسددنا واعصمنا

واقبل تضرعنا یا خیر من سئل ویا ارحم من استرحم یا من لا یخفی علیه اغماض الجفون
ولا لحظ العیون ولا ما استقر فی المکنون ولا ما انطوت علیه مضمرات القلوب
الا کل ذلک قد احصاه علمک ووسعه حلمک سبحانک وتعالیت عما یقول الظالمون
علوا کبیرا تسبح لک السموات السبع والارضون ومن فیهن وان من شیء الا یسبح بحمدک
فلک الحمد والمجد وعلو الجد یا ذا الجلال والاکرام والفضل والانعام والایادی
الجسام وانت الجواد الکریم الرؤف الرحیم اللهم اوسع علی من رزقک الحلال و
عافنی فی بدنی ودینی وآمن خوفی واعتق رقبتی من النار اللهم لا تمکر بی ولا تستدرجنی
ولا تخذلنی وادرء عنی شر فسقة الجن والانس پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند کرد و از
دیدهای مبارکش آب میریخت مانند دو
مشک و بصدای بلند گفت یا اسمع السامعین ویا ابصر الناظرین ویا اسرع الحاسبین ویا ارحم
الراحمین صل علی محمد وآل محمد السادة المیامین واسئلک اللهم حاجتی التی
ان اعطیتنیها لم یضرنی ما منعتنی وان منعتنیها لم ینفعنی ما اعطیتنی اسئلک فکاک
رقبتی من النار لا اله الا انت وحدک لا شریک لک لک الملک ولک الحمد وانت
علی کل شیء قدیر پس مکرر میگفت یا رب و صداها بگریه بلند شد و باز گردیدند و روانه جانب
مشعر الحرام شدند و سید بن طاوس بسند معتبر روایت کرده است از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که در روز عرفه چون زوال شمس بشود نماز ظهر و عصر را بکن پس بر و بعجل وقوف
وصد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله
و صد مرتبه سوره قل هو الله احد و صد مرتبه لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله
سوره انا انزلناه بخوان پس این دعا را بخوان
العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضین السبع وما فیهن

وما بینهن ورب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین اللهم ایاک اعبد وایاک
استعین اللهم انی ارید ان اثنی علیک وما عسی ان ابلغ من مدحک مع قلة عملی و
قصر رأیی وانت الخالق وانا المخلوق وانت المالک وانا المملوک وانت الرب وانا
العبد وانت العزیز وانا الذلیل وانت القوی وانا الضعیف وانت الغنی وانا الفقیر
وانت المعطی وانا السائل وانت الغفور وانا الخاطی وانت الحی الذی لا تموت وانا
خلق اموت اللهم انت الله لا اله الا انت رب العالمین وانت الله لا اله الا انت
العزیز الحکیم وانت الله لا اله الا انت العلی العظیم وانت الله لا اله الا انت
الغفور الرحیم وانت الله لا اله الا انت مالک یوم الدین وانت الله لا اله الا انت
منک بدؤ الخلق والیک یعود وانت الله لا اله الا انت لم تزل ولا تزال وانت الله
لا اله الا انت خالق الجنة والنار وانت الله لا اله الا انت خالق الخیر والشر
وانت الله لا اله الا انت الواحد الاحد الفرد الصمد لم تلد ولم تولد ولم یکن لک
کفوا احد وانت الله لا اله الا انت عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم وانت الله
لا اله الا انت الملک القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار المتکبر سبحان
الله عما یشرکون وانت الله لا اله الا انت الخالق البارئ المصور لک الاسماء
الحسنی یسبح لک ما فی السموات والارض وانت العزیز الحکیم وانت الله لا اله الا
انت الکبیر المتعال والکبریاء رداؤک اللهم انک سابغ النعماء حسن البلاء جزیل

العطاء مقيل العثرات باسط اليدين بالرحمة نفّاع بالخيرات كاشف الكربات رافع
الدرجات منزل الآيات من فوق سبع سموات عظيم البركات مخرج من الظلمات الى
النور مبدل السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم انك دنوت في علوك
وعلوت في دنوك فدنوت فليس دونك شيء وارتفعت فليس فوقك شيء ترى ولا ترى
وانت بالمنظر الاعلى فالق الحب والنوى لك ما في السموات العلى ولك الكبرياء في
الآخرة والاولى اللهم انك غافر الذنب شديد العقاب ذو الطول لا اله الا
انت اليك المصير وسعت رحمتك كل شيء وبلغت حجتك ولا معقب لحكمك
انت لا تخيب سائلك انت الذي لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت انت الله
اثبت كل شيء بحكمتك واحصيت كل شيء بعلمك وابرمت كل شيء بحكمك ولا
يفوتك شيء بعلمك ولا يمتنع عنك شيء انت الذي لا يعجزك هارب ولا يرتفع
صريعك ولا يحيى قتيلك انت علوت فقهرت وملكت فقدرت وبطنت فخبرت
وعلى كل شيء ظهرت علمت خائنة الاعين وما تخفي الصدور وتعلم ما تحمل كل انثى و
ما تضع وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عندك بمقدار انت الله لا تنسى من
ذكرك ولا تضيع من توكل عليك انت الذي لا يشغلك ما في جو ارضك عما في جو سمواتك
ولا يشغلك ما في جو سمواتك عما في جو ارضك انت الذي تعززت في ملكك ولم يشركك
احد في جبروتك انت الذي علا كل شيء ملكك وملك كل شيء امرك انت الله الملك

الملوك بقدرتك واستعبدت الارباب بعزتك وانت الله قهرت كل شيء بقولك
وعلوت كل شيء بفضلك انت الذي لا يستطاع كنه وصفك ولا منتهى لما عندك انت
الذي لا يصف الواصفون عظمتك ولا يستطيع الزائلون تحويلك انت شفاء لما في
الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين انت الذي لا يخيب سائلك ولا ينقطع نائلك ولا
يبلغ مدحك مادح ولا قائل انت الكائن قبل كل شيء والمكون لكل شيء والكائن
بعد كل شيء انت الواحد الصمد الذي لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا احد ولم تتخذ
صاحبة ولا ولدا السموات ومن فيهن لك والارضون ومن فيهن لك وما بينهن
وما تحت الثرى احصيت كل شيء واحطت به علما وانت تزيد في الخلق ما تشاء وانت
لا تسئل عما تفعل وهم يسئلون وانت الفعال لما تريد وانت القريب وانت البعيد
وانت السميع وانت البصير وانت الماجد وانت الواجد وانت العليم وانت الحكيم
وانت الغني وانت الكريم وانت البار وانت الرحيم وانت القادر وانت القاهر
لك الاسماء الحسنى كلها وانت الجواد الذي لا تبخل وانت العزيز الذي لا تذل وانت
المنيع الذي لا ترام يسبح لك ما في السموات والارض وانت بالخير اجود منك بالشر انت
ربي ورب آبائي الاولين انت تجيب المضطر اذا دعاك انت نجيت نوحا من
الغرق وانت غفرت لداود ذنبه وانت نفست عن ذي النون كربه وانت كشفت
عن ايوب ضره وانت رددت موسى على امه وانت صرفت قلوب السحرة اليك

حَتّٰى قالُوا اٰمَنّا بِرَبِّ الْعالَمينَ وَاَنْتَ وَلِيُّ نَعْتِ الصّالِحينَ لا يُذْكَرُ مِنْكَ اِلّا الْحَسَنُ الْجَميلُ

وَما لا يُذْكَرُ اَكْثَرُ لَكَ الْاٰلاءُ وَالنِّعَمُ وَاَنْتَ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ لا نُبْلِغُ مِنْ حَقِّكَ وَلَا الثَّناءَ

عَلَيْكَ اَنْتَ كَما اَثْنَيْتَ عَلىٰ نَفْسِكَ سُبْحانَكَ وَبِحَمْدِكَ تَبارَكَتْ اَسْماؤُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ

وَما اَعْظَمَ شَاْنَكَ وَاَجَلَّ مَكانَكَ وَما اَقْرَبَكَ مِنْ عِبادِكَ وَاَلْطَفَكَ بِخَلْقِكَ وَاَمْنَعَكَ

بِقُوَّتِكَ اَنْتَ اَعَزُّ وَاَجَلُّ وَاَسْمَعُ وَاَبْصَرُ وَاَعْلىٰ وَاَكْبَرُ وَاَطْهَرُ وَاَشْكَرُ وَاَقْدَرُ وَاَعْلَمُ وَ

اَجْبَرُ وَاَكْبَرُ وَاَعْظَمُ وَاَقْرَبُ وَاَمْلَكُ وَاَوْسَعُ وَاَمْنَعُ وَاَعْطىٰ وَاَحْكَمُ وَاَفْضَلُ وَاَحْمَدُ

مِنْ اَنْ يُدْرِكَ الْعِبادُ عَظَمَتَكَ اَوْ يَصِفَ الْواصِفُونَ صِفَتَكَ اَوْ يَبْلُغُوا غايَتَكَ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَجَلُّ مَنْ ذُكِرَ وَاَشْكَرُ مَنْ عُبِدَ وَاَرْاَفُ مَنْ مَلَكَ وَاَجْوَدُ

مَنْ سُئِلَ وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطىٰ تَحْلُمُ بَعْدَما تَعْلَمُ وَتَعْفُو وَتَغْفِرُ بَعْدَما تَقْدِرُ لَمْ تُطَعْ قَطُّ

اِلّا بِاِذْنِكَ وَلَمْ تُعْصَ قَطُّ اِلّا بِعِلْمِكَ تُطاعُ رَبَّنا فَتَشْكُرُ وَتُعْصىٰ رَبَّنا فَتَغْفِرُ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَقْرَبُ حَفيظٍ وَاَدْنىٰ شَهيدٍ حُلْتَ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَاَخَذْتَ بِالنَّواصي وَاَحْصَيْتَ

الْاَعْمالَ وَعَلِمْتَ الْاَخْبارَ وَبِيَدِكَ الْمَقاديرُ وَالْقُلُوبُ اِلَيْكَ مُفْضاةٌ وَالسِّرُّ عِنْدَكَ

عَلانِيَةٌ وَالْمُهْتَدي مَنْ هَدَيْتَ وَالْحَلالُ مَنْ حَلَّلْتَ وَالْحَرامُ مَنْ حَرَّمْتَ وَالدّينُ ما

شَرَعْتَ وَالْاَمْرُ ما قَضَيْتَ تَقْضي وَلا يُقْضىٰ عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ

شَيْءٌ وَاَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الظّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْباطِنُ فَلَيْسَ

دُونَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ اَللّٰهُمَّ بِيَدِكَ مَقاديرُ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَبِيَدِكَ مَقاديرُ

الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَبِيَدِكَ مَقاديرُ النَّصْرِ وَالْخِذْلانِ وَبِيَدِكَ مَقاديرُ الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ وَبِيَدِكَ

مَقاديرُ الْمَوْتِ وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقاديرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي كُلَّ

ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ في ظُلَمِ اللَّيْلِ وَضَوْءِ النَّهارِ عَمْداً اَوْ خَطَاً سِرّاً اَوْ عَلانِيَةً اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَديرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسيرٌ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اُثْني

عَلَيْكَ بِاَحْسَنِ ما اَقْدِرُ عَلَيْهِ وَاَشْكُرُكَ بِما مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلَّمْتَني مِنْ شُكْرِكَ اَللّٰهُمَّ

لَكَ الْحَمْدُ بِمَحامِدِكَ كُلِّها وَعَلىٰ جَميعِ خَلْقِكَ حَتّٰى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ لَكَ اِلىٰ ما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضىٰ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما خَلَقْتَ وَعَدَدَ ما ذَرَاْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما بَرَاْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ

عَدَدَ ما اَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرَضينَ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ الدُّنْيا

وَالْاٰخِرَةِ پس ده مرتبه بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ

وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا

هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ پس بگو يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ ده مرتبه يا رَحْمٰنُ يا رَحْمٰنُ ده مرتبه يا رَحيمُ يا رَحيمُ

ده مرتبه يا بَديعَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ ده مرتبه يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ ده مرتبه يا حَنّانُ يا مَنّانُ ده مرتبه

يا حَيُّ يا قَيُّومُ ده مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه پس بگويد

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَاِلَيْكَ الْحَمْدُ وَمُنْتَهَى الْحَمْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزيزُ الْجُنْدِ قَديمُ الْمَجْدِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي

كانَ عَرْشُهُ عَلَى الْماءِ حينَ لا شَمْسٌ تُضيءُ وَلا قَمَرٌ يَسْري وَلا بَحْرٌ يَجْري وَلا رِياحٌ تَذْري وَلا

سَماءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلا اَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلا لَيْلٌ يَجُنُّ وَلا نَهارٌ يَكُنُّ وَلا عَيْنٌ تَدْمَعُ وَلا صَوْتٌ يُسْمَعُ

وَلَا جَبَلٌ مُرْسًى وَلَا سَحَابٌ مُنْشَأٌ وَلَا إِنْسٌ مُبْرَؤٌ وَلَا جِنٌّ مُذْرَؤٌ وَلَا مَلَكٌ كَرِيمٌ وَلَا شَيْطَانٌ

رَجِيمٌ وَلَا ظِلٌّ مَمْدُودٌ وَلَا شَيْءٌ مَعْدُودٌ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَحْمَدَ إِلَىٰ مَنِ اسْتَحْمَدَهُ مِنْ أَهْلِ

مَحَامِدِهِ لِيَحْمَدُوهُ عَلَىٰ مَا بَذَلَ مِنْ نَوَافِلِهِ الَّذِي فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِينَ وَعَدَا وَصْفَ الْوَاصِفِينَ

هَيْبَةُ جَلَالِهِ هُوَ أَهْلٌ لِكُلِّ حَمْدٍ وَمُنْتَهَىٰ كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا

بَدْأَ لَهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ الرَّفِيعُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ نَاظِرٌ ذُو الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ الْمَحْمُودُ

لِبَذْلِ نَوَالِهِ الْمَعْبُودُ لِهَيْبَةِ جَلَالِهِ الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ الْآلَاءِ الْمَنَّانُ بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ الْمَرْغُوبُ

إِلَيْهِ فِي تَمَامِ الْمَوَاهِبِ مِنْ خَزَائِنِهِ الْعَظِيمُ الشَّأْنِ الْكَرِيمُ فِي سُلْطَانِهِ الْعَلِيُّ فِي مَكَانِهِ

الْمُحْسِنُ فِي امْتِنَانِهِ الْجَوَادُ فِي فَوَاضِلِهِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَارِئِ خَلْقِ الْمَخْلُوقِينَ بِعِلْمِهِ وَمُصَوِّرِ

أَجْسَادِ الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَمُخَالِفِ الصُّوَرِ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ وَنَافِخِ الْأَرْوَاحِ فِي خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ

وَمُعَلِّمِ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ اسْمَهُ وَمُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ

شَيْءٍ خَلَقَ كُرْسِيَّهُ وَعَلَا بِعَظَمَتِهِ فَوْقَ الْأَعْلَيْنَ وَقَهَرَ الْمُلُوكَ بِجَبَرُوتِهِ الْجَبَّارُ الْأَعْلَىٰ

الْمَعْبُودُ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَسَلِّطُ بِقُوَّتِهِ الْمُتَعَالِي فِي دُنُوِّهِ الْمُتَدَانِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي ارْتِفَاعِهِ

الَّذِي نَفَذَ بَصَرُهُ فِي خَلْقِهِ وَحَارَتِ الْأَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُورِهِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَلِيمِ الرَّشِيدِ الْقَوِيِّ

الشَّدِيدِ الْمُبْدِئِ الْمُعِيدِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ وَكَاشِفِ الْكُرُبَاتِ وَمُعْطِي

السُّؤْلَاتِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ وَفِي كُلِّ أَوَانٍ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا يَنْسَىٰ مَنْ ذَكَرَهُ

وَلَا يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يُذِلُّ مَنْ وَالَاهُ الَّذِي يَجْزِي بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالصَّبْرِ نَجَاةً الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ

يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ آنَاءَ اللَّيْلِ

وَأَطْرَافَ النَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا

يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَىٰ

حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّمَا

حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُحْمَدَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ

أَنْ يُهَلَّلَ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بخوان این دعای مخزون را اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ بِحَقِّ أَسْمَائِكَ

الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الْمَكْنُونَةِ يَا اللّٰهُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْكَبِيرَةِ الْكِبْرِيَائِيَّةِ

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْعَزِيزَةِ الْمَنِيعَةِ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ

الْمَشْهُورَةِ يَا اللّٰهُ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي هِيَ رِضَاكَ يَا اللّٰهُ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ

الَّتِي لَا يَرُدُّهَا دُونَكَ أَحَدٌ يَا اللّٰهُ وَأَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ وَفِي الْعَهْدِ يَا اللّٰهُ

أَنْ لَا تُخَيِّبَ سَائِلَكَ يَا اللّٰهُ وَأَسْأَلُكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَفِي بِحَمْلِهَا شَيْءٌ غَيْرُكَ

يا اَللّٰهُ هفت وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ اَوْجَبْتَهُ وَكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ وَكُلِّ مَسْئَلَةٍ حَتّٰى يَنْتَهِيَ اِلٰى مرتبه
اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَكْبَرِ الْاَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْاَعْلَى الَّذِي اسْتَوَيْتَ بِهِ عَلٰى عَرْشِكَ وَ
اسْتَقْلَلْتَ بِهِ عَلٰى كُرْسِيِّكَ وَهُوَ اسْمُكَ الْفَاضِلُ الْكَامِلُ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلٰى جَمِيعِ اَسْمَائِكَ
يا رَحْمٰنُ هفت وَاَسْئَلُكَ بِمَا لَا اَعْلَمُهُ مَا لَوْ عَلِمْتُهُ لَسَئَلْتُكَ بِهِ يا اَللّٰهُ وَبِكُلِّ اسْمٍ مرتبه
اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ يا رَحْمٰنُ يا رَحْمٰنُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَنَبِيِّكَ وَاَمِينِكَ وَحَبِيبِكَ وَصِفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاصَّتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَنَجِيِّكَ
وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ
وَاَجْمَلِ وَاَزْكٰى وَاَطْهَرِ وَاَعْظَمِ وَاَكْثَرِ وَاَتَمِّ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ يا ذَا
الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي
الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاءِ الْاَعْلٰى وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي النَّبِيِّينَ وَ
الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَ
الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ اَللّٰهُمَّ اَكْرِمْ مَقَامَهُ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ نُورَهُ وَبُرْهَانَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ
وَاَعْلِ كَعْبَهُ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَاَظْهِرْ عُذْرَهُ وَدَعْوَتَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ
وَتَلَا آيَاتِكَ وَاَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَائْتَمَرَ بِهَا وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَانْتَهٰى عَنْهَا فِي سِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ
وَجَاهَدَ حَقَّ الْجِهَادِ فِيكَ عَبْدُكَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاهُ الْيَقِينُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى
اَهْلِهِ اَللّٰهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ عَلَيْهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ

وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا بِسُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلٰى مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِي شِيعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي
زُمْرَتِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَتْبَعُهُ وَلَا تَحْجُبْنَا عَنْ رُؤْيَتِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا مُرَافَقَتَهُ حَتّٰى تُسْكِنَنَا
غُرَفَهُ وَتُخَلِّدَنَا فِي جِوَارِ رَبٍّ اِنِّي اُحِبُّهُ فَاَحِبَّنِي لِذٰلِكَ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ طَرْفَةَ
عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ
تَطْهِيرًا اَللّٰهُمَّ وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا وَانْصُرْهُمْ نَصْرًا عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَاجْعَلْهُمْ اَئِمَّةً وَاجْعَلْهُمُ الْوَارِثِينَ اَللّٰهُمَّ اَرِهِمْ فِي
عَدُوِّهِمْ مَا يَأْمُلُونَ وَاَرِ عَدُوَّهُمْ مِنْهُمْ مَا يَحْذَرُونَ اَللّٰهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَهُمْ فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ
اَللّٰهُمَّ عَجِّلِ الرَّوْحَ وَالْفَرَجَ لِآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اجْمَعْ عَلَى الْهُدٰى اَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ قُلُوبَ خِيَارِهِمْ
وَاَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَاَعْتِقْهُمَا مِنَ النَّارِ وَارْحَمْهُمَا وَاَرْضِهِمَا عَنِّي وَاغْفِرْ
لِكُلِّ وَالِدٍ لِي دَخَلَ فِي الْاِسْلَامِ وَلِاَهْلِي وَوُلْدِي وَجَمِيعِ قَرَابَاتِي اِذْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي وَجَمِيعَ وَرَثَةِ اَبِي وَاِخْوَانِي فِيكَ مِنْ اَهْلِ وَلَايَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ فَاِنَّهُ
لَا يَقْدِرُ عَلٰى ذٰلِكَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَكَ وَاَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ
عَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي اِنِّي تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ وَاجْزِ وَالِدَيَّ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ وَالِدًا عَنْ وَلَدِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابَهُمَا عَنِّي جَنَّاتِ النَّعِيمِ
وَاغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا

يا رحمن

دعای عرفه

رَبَّنا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحيمٌ وَاغْفِرْ لَنا وَلِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ

اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ ذاتَ بَيْنِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى الْهُدىٰ اَمْرَهُمْ وَاجْعَلْني وَاِيّاهُمْ عَلىٰ طاعَتِكَ وَمَحَبَّتِكَ

اَللّٰهُمَّ وَالْمُمْ شَعْثَهُمْ وَاحْقِنْ دِماءَهُمْ وَوَلِّ عَلَيْهِمْ خِيارَهُمْ اَهْلَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْعَدْلِ

عَلَيْهِمْ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَللّٰهُمَّ بَديعَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ عالِمَ

الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطانِ وَالْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ

وَالْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْمِدْحَةِ وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةِ وَالْجُودِ وَالْعُلُوِّ وَالْحُجَّةِ

وَالْهُدىٰ وَالطّاعَةِ وَالْعِبادَةِ وَالْاَمْرِ وَالْخَلْقِ وَكُلُّ شَيْءٍ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ يا رَبِّ يا رَبِّ

يا رَبِّ اَسْئَلُكَ يا رَبِّ سُؤالَ الضّارِعينَ الْمُتَضَرِّعينَ الْمَساكينِ الْمُسْتَكينينَ الرّاغِبينَ

الرّاهِبينَ الَّذينَ لا يَجِدُونَ سِواكَ يا مَنْ يُجيبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَيُجيبُ الدّاعِيَ

وَيُعْطِي السّائِلَ اَسْئَلُكَ يا رَبِّ سُؤالَ مَنْ لَمْ يَجِدْ لِضَعْفِهِ مُقَوِّياً وَلا لِذَنْبِهِ غافِراً وَلا

لِفَقْرِهِ سادّاً غَيْرَكَ اَسْئَلُكَ سُؤالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ

يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَسْئَلُكَ يا رَبِّ مَسْئَلَةَ كُلِّ سائِلٍ وَرَغْبَةَ

كُلِّ راغِبٍ بَذْلَ اِذْ دَعَيْتُكَ اَجِبْتَ وَبِحَقِّ السّائِلينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبادِكَ

وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ اَنْ لا تُسْنِدَ رَحْيَ بِخَطيئَتي وَلا

تَجْعَلَ مُصيبَتي في ديني وَاذْكُرْني يا رَبِّ بِرِضاكَ وَلا تَنْسَني حينَ تَنْشُرُ رَحْمَتَكَ وَاَقْبِلْ عَلَيَّ

بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِكَرَمِ امْتِنانِكَ يا كَريمَ الْعَفْوِ وَاسْتَجِبْ دُعائي وَارْحَمْ تَضَرُّعي

دعای عرفه

فَاِنّي بائِسٌ فَقيرٌ خائِفٌ مُسْتَجيرٌ مِنْ عَذابِكَ لا اَثِقُ بِعَمَلي وَلٰكِنّي اَثِقُ بِرَحْمَتِكَ يا رَبِّ يا رَبِّ

يا رَبِّ اَللّٰهُمَّ كُنْ بي حَفِيّاً وَلا تَجْعَلْني بِدُعائِكَ رَبِّ شَقِيّاً وَامْنُنْ عَلَيَّ بِعافِيَتِكَ وَاَعْتِقْ

رَقَبَتي مِنَ النّارِ فَاِنّي لا اَسْتَغيثُ بِغَيْرِكَ وَاَسْتَجيرُكَ فَاَجِرْني مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَمَشَقَّةٍ وَخَوْفٍ

وَآمِنْ خَوْفي وَشَجِّعْ جُبْني وَقَوِّ ضَعْفي وَسُدَّ فاقَتي وَاَصْلِحْ لي جَميعَ اُمُوري يا رَبِّ اَعُوذُ

بِكَ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدّينِ فَاِنَّكَ تُجيرُ وَلا يُجارُ عَلَيْكَ يا رَبِّ

يا رَبِّ يا رَبِّ اَللّٰهُمَّ لا تُعْرِضْ عَنّي حينَ اَدْعُوكَ وَلا تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ حينَ اَسْئَلُكَ

فَلا رَبَّ لي سِواكَ وَاَعْطِني مَسْئَلَتي وَآمِنْ خَوْفي يَوْمَ اَلْقاكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ فَاَعِذْني

فَاِنّي ضَعيفٌ خائِفٌ مُسْتَجيرٌ بائِسٌ فَقيرٌ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ ضُرَّ ما اسْتَعَذْتُكَ

مِنْهُ وَاَلْبِسْني رَحْمَتَكَ وَجَلِّلْني عافِيَتَكَ وَآمِنّي بِرَحْمَتِكَ فَاِنَّكَ تُجيرُ وَلا يُجارُ عَلَيْكَ

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ خَلْوَتِهِ وَمِنْ ظُلْمَتِهِ وَضيقِهِ وَعَذابِهِ وَمِنْ

هَوْلِ ما اَتَخَوَّفُ بَعْدَهُ يا رَبَّ الْعالَمينَ يا رَبِّ يا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ

عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ صَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَنْ تَسْتَجيبَ لي دُعائي وَتُعْطِيَني

سُؤْلي وَاكْفِني اَمْرَ آخِرَتي وَدُنْيايَ وَارْحَمْ فاقَتي وَاغْفِرْ ذُنُوبي ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَأَخَّرَ

آتِني فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِني بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني

صِلَةَ قَرابَتي وَحَجّاً مَقْبُولاً وَعَمَلاً صالِحاً مَبْرُوراً تَرْضاهُ مِمَّنْ عَمِلَ بِهِ وَاَصْلِحْ لي اَهْلي وَوُلْدي

وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لي عَقِباً صالِحاً تُلْحِقُني مِنْ دُعائِهِمْ رِضْواناً وَمَغْفِرَةً وَزِيادَةً في

كرامتك انك على كل شيء قدير وانت ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب اللهم وكلما
كان في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح او مرح او بطر او فخر او خيلاء
او جبن او خيفة او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او كفر او فسوق او عصيان او
عظمة او شيء مما لا تحب عليه اولياءك فاسئلك بحق محمد وال محمد ان تمحو ذلك
من قلبي وان تبدل لي مكانه ايمانا بوعدك ورضا بقضائك ووفاء بعهدك ووجلا
منك وزهدا في الدنيا ورغبة فيما عندك وثقة بك وطمانينة اليك وتوبة اليك
نصوحا يا رب يا رب يا رب اللهم لك الحمد كما خلقتني ولم اك شيئا مذكورا فاعني على
اهوال الدنيا وبوائق الدهر ونكبات الزمان وكربات الاخرة ومصيبات الليالي والايام وا
كفني شر ما يعمل الظالمون في الارض اللهم بارك لي في قدرك ورضني بقضائك اللهم
افتح مسامع قلبي لذكرك وارزقني شكرا وتوفيقا وعبادة وخشية يا رب العالمين يا رب
يا رب يا رب اللهم اطلع علي اليوم اطلاعة تدخلني بها الجنة اللهم استجب دعائي
واقبله مني واجعله دعاء جامعا يوافق بعضه بعضا فان كل شيء عندك بمقدار اللهم
واجعله من شانك فانك كل يوم في شان اللهم واكتبه لي في عليين في كتاب لا يمحى ولا يبدل
بان تقول قد غفرت لعبدي ما تقدم من ذنبه وما تاخر واستجبت له دعوته ووفقته و
اصطفيته لنفسي وكرمته وفضلته وعصمته وهديته وزكيته واصلحته واستخلصته
وغفرت له وعفوت عنه امين يا رب يا رب يا رب اللهم اني اتوجه اليك بنبيك نبي

الرحمة محمد صلى الله عليه واله في خلاصي وخلاص والدي وما لدا واهلي وولدي وجميع
ذرية ابي واخواني فيك وجميع المؤمنين والمؤمنات وكل ولد لي دخل في الاسلام من
اهوال يوم القيمة ومن شر عذاب القبر ومن هموم الدنيا والاخرة واهوالها واسالك
ان تزرقني عزها وتصرف عني شرها وتثبتني بالقول الثابت في الحيوة الدنيا والاخرة انك
رؤف رحيم وصلى الله على محمد واله وسلم كثيرا وحسبنا الله ونعم الوكيل يا رب يا
رب يا رب اللهم اني اسئلك ان تصرف عني شر كل جبار عنيد وشيطان مريد وشر
كل ضعيف من خلقك وشديد ومن شر السامة والهامة واللامة والخاصة والعامة
ومن شر كل دابة صغيرة او كبيرة بالليل والنهار ومن شر فسقة العرب والعجم ومن شر
فسقة الجن والانس انك على كل شيء قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى
الله على محمد واله خير مخلوق دعا الى خير معبود اللهم ربنا واتنا في الدنيا حسنة وفي
الاخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار يا رب يا رب يا رب اللهم وما كان من خير او عمل
صالح اسئلك به واكون في رضوانك وعافيتك وما اصلح من نزلات من البر فامنن علي
اني اليك راغب وبك مستجير اللهم ما استعفيتك منه وما لم استعفك منه ووجب علي
به النار وسخطك فعافني منه وما عذت من المخازي يوم القيمة وسوء المطلع الى ما في
القبور فاعذني منه اللهم وما اندم عليه من فعل له واجازى عليه يوم المعاد او قرار
في الدنيا على الحال التي تورث سخطك فاسئلك بوجهك الكريم ان تعظم عافيتي من

ذلك يا ولي العافية يا رب يا رب يا رب واسئلك يا رب مع ذلك العافية من جهد البلاء
وسوء القضاء وشماتة الاعداء وان تحملني ما لا طاقة لي به وان تسلط علي ظالما او
تبتليني بما لا طاقة لي به وتناقشني الحساب مناقشة بمسائلي احوج ما اكون الى عفوك و
تجاوزك اسئلك بوجهك الكريم ان تعظم عافيتي في جميع ذلك يا ولي العافية اي من
عفى عن السيئات ولم يجاز بها ارحم عبدك يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله نفسي
نفسي ارحم عبدك يا سيداه عبدك بين يديك يا رباه يا رباه يا رباه يا منتهى رغبتاه
يا مجري الدم في عروق عبدك عبدك يا سيداه يا مالك عبده يا سيداه يا مالكاه يا هو يا
رباه لا حيلة لي ولا غناء بي عن نفسي ولا استطيع لها ضرا ولا نفعا ولا رجاء لي ولا اجد احدا
اصانعه تقطعت اسباب الخدائع واضمحل عني كل باطل افردني الدهر اليك فقمت هذا
المقام الهي بعلمك فكيف انت صانع بي ليت شعري ولا اشعر كيف تقول لدعائي اتقول
نعم ام تقول لا فان قلت لا فيا ويلتاه يا ويلتاه يا ويلتاه يا عولتاه يا عولتاه يا عولتاه يا
شقوتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا ذلاه يا ذلاه يا ذلاه الى من والى عند من وكيف او بماذا او
الى اي شيء ومن ارجو ومن يعود علي ان رفضتني يا واسع المغفرة وان قلت نعم كما
الظن بك فطوبى لي انا السعيد فطوبى لي انا المرحوم يا مترحم يا مترئف يا متعطف يا
متحنن يا متملك يا متسلط لا عمل لي ارجو به نجاح حاجتي ولا احد انفع لي منك يا من عرفني
نفسه يا من امرني بطاعته يا مدعو يا مسؤول يا مطلوب اليه رفضت وصيتك التي

اوصيتني

اوصيتني ولو اطعتك لكفيتني ما قمت اليك فيه من قبل ان اقوم وانا مع معصيتي لك راج
فلا تحل بيني وبين ما رجوته واردد يدي ملاء من خيرك بحقك يا سيدي يا وليي انا من قد
عرفت شر عبد وانت خير رب يا مخشي الانتقام يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله
يا محيطا بملكوت السموات والارض اصلحني لدنياي واصلحني لديني واصلحني لآخرتي و
اصلحني لاهلي واصلحني لولدي واصلح لي ما خولتني يا الهي واصلحني من خطاياي يا حنان يا
منان تفضل علي برحمتك وامنن علي باجابتك وصل اللهم على محمد النبي واهله و
سلم وحل بيني وبين ما حلت بينه وبين اهل بيت محمد من الباطل وآتنا في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة يا ارحم الراحمين پس بگو بسم الله الرحمن الرحيم
والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه
سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما
بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات و
الارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم الم الله لا اله الا هو الحي القيوم هو
الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم الذين يقولون ربنا
اننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار الصابرين والصادقين والقانتين
والمنفقين والمستغفرين بالاسحار شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة
واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام

دعای عرفه

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اِتَّبِعْ مَا

اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ

اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَ

رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا

اُمِرُوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اِلٰهًا وَاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ

اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتّٰى اِذَا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ اَنَّهُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو اِسْرَائِيلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا

اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

وَاِلَيْهِ مَتَابِ اَنْ اَنْذِرُوا اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُونِ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى

فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى اِنَّنِي اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي اِنَّمَا اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ

الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحِي اِلَيْهِ اَنَّهُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى

فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ

الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

الذي

دعای عرفه

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُولٰى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ

الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ

مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ اِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى

تُؤْفَكُونَ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْاَوَّلِينَ

فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ

وَمَثْوٰيكُمْ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ

الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ

الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ رَبُّ

الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا لبیک هفت مرتبه بگو وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَاْتِيهِ الْبَاطِلُ

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ لبیک بگو آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ

اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ

دُونِهِ إِلٰهاً لَقَدْ قُلْنَا إِذاً شَطَطاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللّٰهُ
لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ثُمَّ تَقُولُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ وَأَمِينَهُ عَلَى وَحْيِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَى خَلْقِهِ وَأَمِينُهُ عَلَى وَحْيِهِ وَبَابُ عِلْمِهِ
وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّتِهِ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ
أَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ إِلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَيْنَ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
يَا أُمَّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ مَا جَعَلَهُ اللّٰهُ لَكِ
حَلَالاً أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ
لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَشَايَعَتْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ
وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً
قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاحَتْ حَرِيمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ
بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللّٰهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِتْرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوَالِيَّ كُونُوا شُفَعَائِي عِنْدَ اللّٰهِ فِي حَطِّ وِزْرِي
وَخَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَبِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَأَتَوَالَى آخِرَكُمْ بِمَا أَتَوَالَى أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ
وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى يَا مَوَالِيَّ أَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ
لِمَنْ عَادَاكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ اللّٰهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ
أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللّٰهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى
بِكَ شَهِيداً وَأُشْهِدُ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلِيّاً وَالْأَئِمَّةَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا وَالثَّمَانِيَةَ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَالْأَرْبَعَةَ الْأَمْلَاكَ خَزَنَةَ عِلْمِكَ أَنِّي بَرِيءٌ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَعَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ
بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الصَّلَوٰةُ وَالسَّلَامُ اَللّٰهُمَّ أَقْرِرْ عَيْنِي بِصَلَاتِهِ وَصَلَوٰةِ أَهْلِ
بَيْتِهِ وَاجْعَلْ مَا هَدَيْتَنَا إِلَيْهِ مِنَ الْحَقِّ وَالْمَعْرِفَةِ بِهِمْ مُسْتَقَرّاً لَا مُسْتَوْدَعاً يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَعَرِّفْنِي نَفْسَكَ وَعَرِّفْنِي رُسُلَكَ وَعَرِّفْنِي مَلَائِكَتَكَ وَعَرِّفْنِي وُلَاةَ أَمْرِكَ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي لَا آخُذُ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ وَلَا أُوقَى إِلَّا مَا وَقَيْتَ اَللّٰهُمَّ لَا تُخْرِجْنِي مِنْ مَنَازِلِ أَوْلِيَائِكَ
وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَهَيِّئْ لِي مِنْ
أَمْرِي رَشَداً اَللّٰهُمَّ وَعَلِّمْنِي نَاطِقَ التَّنْزِيلِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْمَهَالِكِ اَللّٰهُمَّ وَخَلِّصْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ

وَحِزْبِهِ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَجُنْدِهِ وَمِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَأَعْوَانِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمَحْمُودِ وَبِعَلِيٍّ الْمَقْصُودِ وَبِحَقِّ شَبَّرٍ

وَشُبَيْرٍ وَبِحَقِّ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلِ الصَّفْوَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ

بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ

يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ وَيَا ذُخْرَ

مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ مَوْقِفًا مَحْمُودًا وَلَا

تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَأَشْرِكْنَا فِي صَالِحِ دُعَاءِ مَنْ دَعَاكَ بِمِنًى وَعَرَفَاتٍ وَمُزْدَلِفَةَ وَعِنْدَ قَبْرِ

نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ زَمْزَمَ وَالْمَقَامِ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ أَقْدَارَنَا عَنْ

شَدِّ الزَّنَانِيرِ فِي الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيمِ فِي الْأَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنَا زَنَادِقَةً

مُضِلِّينَ وَلَا مُدَّعِيَةً شَاكِّينَ مُرْتَابِينَ وَلَا مُعَارِضِينَ وَلَا عَنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ

عَلَيْهِ وَآلِهِ مُنْحَرِفِينَ اللّٰهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هٰذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنَتِنَا هٰذِهِ الْمُبَارَكَةِ

فَبَلِّغْنَا آخِرَهُ فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَعْوَامًا كَثِيرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا

رَبِّ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ يَا

مَوْلَايَاهُ يَا مَوْلَايَاهُ اللّٰهُمَّ وَمَا قَسَمْتَ لِي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ

وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ رَأْفَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ عِتْقٍ مِنَ النَّارِ

أَوْ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ أَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذٰلِكَ أَوْفَرَ النَّصِيبِ وَأَجْزَلَ الْحَظِّ

اللّٰهُمَّ وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ

حَرَقٍ أَوْ شَرَقٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ رَدْمٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ رَجْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ صَيْحَةٍ أَوْ

زَلْزَلَةٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرَدٍ أَوْ جُنُونٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ أَكْلِ سَبُعٍ أَوْ مِيتَةِ سَوْءٍ

وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ وَعَنْ جَمِيعِ

الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَغَرْبِهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ

وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ

وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ

اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهَا أَحْيَا وَ

عَلَيْهَا أَمُوتُ وَعَلَيْهَا أُبْعَثُ حَيًّا إِنْ شَاءَ اللّٰهُ بَعْدَ الْمَوْتِ رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ

دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ وَلِيًّا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِإِبْرَاهِيمَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَبِيِّنَا أَبًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ

عَلَيْهِ لِلْحَقِّ مُوضِحًا وَلِلْجَنَّةِ وَالنَّارِ قَاسِمًا وَبِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ إِخْوَانًا لَا أُشْرِكُ بِاللّٰهِ

شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا أَدَّعِي مَعَهُ إِلٰهًا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

إِلٰهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَظِيمِ

مِنَ الْآلَاءِ وَالْقَدِيمِ مِنْ نَعْمَائِكَ وَالْمَخْزُونِ مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارَتِ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ

وَمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

أن تصلي على محمد وآل محمد وأن ترحم هذه النفس الجزوعة وهذا البدن الهلوع الذي لا يطيق حر شمسك فكيف حر نارك إن تعاقبني لا يزيد في ملكك شيء أنت يا رب بخلقك أرحم وبعبادك أعلم وبسلطانك أرأف وبملكك أقدم وبعفوك أكرم وعلى عبادك أنعم لا يزيد في ملكك طاعة المطيعين ولا ينقص منه معصية العاصين واعف عني يا أكرم الأكرمين ويا أرحم الراحمين ألوذ بعزتك وأستظل بفنائك وأستجير بقدرتك وأستغيث برحمتك وأعتصم بحبلك ولا أثق إلا بك ولا ألجأ إلا إليك يا أعظم الرجاء يا كاشف البلاء ويا أحق من تجاوز وعفى اللهم إن ظلمي مستجير بعفوك وخوفي مستجير بأمانك وفقري مستجير بغناك ووجهي البالي الفاني مستجير بوجهك الدائم الباقي الذي لا يفنى ولا يزول يا من لا يشغله شأن عن شأن لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا أكبر همنا ولا تسلط علينا من لا يرحمنا وعد بحلمك على جهلنا وبإحسانك على إسائتنا وبقوتك على ضعفنا وبغناك على فقرنا وأعذنا من الأذى والقذى والضر وسوء القضا وشماتة الأعداء وسوء المنظر في المال والدين والأهل والولد وعند معاينة ملك الموت اللهم يا رب نشكو إليك غيبة نبينا عنا وقلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة الزمان علينا ووقوع الفتن بنا وتظاهر الخلق علينا اللهم صل على محمد وآل محمد وافرج ذلك بفرج منك تعجله ونصر تعزه وحق تظهره اللهم وابعث بقائم آل محمد صلى الله عليه وآله للنصر لدينك وإظهار حجتك والقيام بأمرك وتطهير أرضك من أرجاسها

برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم إني أعوذ بك أن أوالي لك عدوا أو أعادي لك وليا أو أسخط لك رضا أو أرضى لك سخطا أو أقول لحق هذا باطل أو أقول لباطل هذا حق أو أقول للذين كفروا هؤلاء أهدى من الذين آمنوا سبيلا اللهم صل على محمد وآله وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار وسابقا مذكور شد که عمل استفتاح را نیز در این روز بعمل آوردن مستحب است

فصل سیم در بیان اعمال ضروریه شب عید قربان و روزش

و ایام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید اضحی از جمله چهار شب است که احیای آنها سنت مؤکد است و منقولست که در این شب درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صدای دعاهای حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای مگس عسل در میان کندو و حقتعالی حاجیان را ندا میکند که منم پروردگار شما و شمائید بندگان من و حق مرا ادا کردید و بر من لازم است که دعای شما را مستجاب گردانم پس هر که مستحق آمرزش است همه گناهان او را می آمرزد و هر که سزاوار آن نیست گناهانش را کم میکند پس هر که با ایشان در دعا و عبادت شریک شود در ثواب با ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین در این شب سنت است و منقولست که هر که آنحضرت را در این شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و اما اعمال روز عید غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و بهتر آنست که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام سنت مؤکد است و بگمان فقیر واجبست بشرایط مقرره و نمازش بهمان کیفیتست که در عید فطر مذکور شد و دعاهای بسیار پیش از نماز و بعد از نماز وارد شده است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست اللهم هذا یوم مبارك و اگر دعای چهل و ششم که اولش یا من یرحم من لا یرحمه العباد است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ بلیغه صحیفه استحباب خواندن این دعا نیز وارد شده است و دعای ندبه بهترین دعاها است و در این روز و سایر اعیاد سنتست خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارت مذکور خواهد شد و در این عید سنتست که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از جمله احکام این عید قربانی است و آن سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق منقولست که اضحیه واجبست بر هر مسلمانی و فرمود که البته از برای خود بکن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از ام سلمه زوجه حضرت رسول منقولست که با آنحضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بخرم

حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز
یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست
که در دهه ذی الحجه خریده باشد و مکروهست قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد
و میباید یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر
باشد میباید پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز بوده باشد میباید یکسالش
تمام باشد و داخل در سال دویم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر گوسفند
باشد شش ماهه کافیست و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر است و میباید نقصی در اعضایش نباشد
و کور یکچشم یا هر دو چشم نبوده باشد که راه رفتن بر ان دشوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده
و جدا نشده باشد باکی نیست و اگر شق نیز نشده باشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد
بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد و سنتست که فربه بوده باشد و باید که بسیار لاغر
نبوده باشد که پیه بر گرده اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را نبریده باشند و مکروه
است اگر خصیه اش را مالیده باشند و اگر بغیر خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنتست که اگر
قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و سنتست که خود بکشد و اگر نتواند
دست بر روی دست قصاب بگذارد و مددی بکند و طریق کشتن آنست که اگر شتر باشد نحر کند یعنی
حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال پایین گردنش فرو برد و اگر بعوض ان ذبح کند حرام میشود و واجبست
که رو بقبله بدارد انرا و نام خدا ببرد و سنتست که انرا ایستاده بدارد رو بقبله و هر دو دستش را
از سر پا تا زانو بریسمان یا تسمه بربندد یا بر یکدیگر به پیچد و انکه نحر کند در جانب راست شتر بایستد و حربه را
در نحرش فرو برد و اگر گاو و یا گوسفند یا بز باشد باید چهار رگ را از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ
بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رگی که در پشت حلقوم است که آب و علف از ان رگ بجوف آن میرود
و اگر اینها را نحر کند حرام میشود و سنتست که دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت
صادق ع منقولست که چون قربانی را بخری وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِی فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ حَنِیفًا
گردانیدم روی خود را بکسی که آفرید آسمانها و زمین را میل کننده
رو انرا بقبله کن و در وقت نحر یا ذبح بگو
مُسْلِمًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِینَ اِنَّ صَلٰوتِی وَنُسُکِی وَمَحْیَایَ وَمَمَاتِی لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ لَا شَرِیکَ لَهُ
گردن نهنده و نیستم من از مشرکان زیرا که نماز من و طاعت من و زندگی من و مردن من برای خداست پروردگار عالمیان نیست شریکی او را
وَبِذٰلِکَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِینَ اَللّٰهُمَّ مِنْکَ وَلَکَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ پس نحر کند یا ذبح
و باین امر کرده شده‌ام و من از گردن نهندگانم خداوندا از تو و برای تو بنام خدا و خدا بزرگست
کند و بگوید
اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّی و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون پوست بکند سنتست که یک حصه را
خداوندا بپذیر از من
خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر انست که خود بان افطار کند و یک حصه برا همسایگان
هدیه بفرستد و اگر پریشان باشند بهتر است و یک حصه را بفقرا و سؤال کنندگان بدهد و اگر اکثر را
تصدق کند شاید بهتر باشد و سنتست که پوست و کله و جمیع اعضایش حلال انرا تصدق کند و تصرف

نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بتصدق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است
که پوستش را میتواند دباغت کند و بر روی ان نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود
سنتست که قیمت وسطش را تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال خود بکشد کافیست
و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر
خواهد بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از
برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهرا خوبست و منقولست که حضرت
رسول ص دو گوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده
است از اهل بیت من و در دویم فرمودند خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت
من و حضرت امیر المؤمنین ع هر سال اول یک گوسفند قربانی میکرد و میفرمود خداوندا این از
پیغمبر تو است پس یک گوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی فقیر باشند که هر یک
قربانی جدا بکنند جایز است با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و حقتعالی فرموده
است که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث
معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در منی باشد در عقب
پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است و اخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقب
ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور استحبابست و بعضی واجب دانسته
اند و اقلش بعد از هر نماز یکمرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید
خوبست و طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ
اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا هَدَانَا اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِیمَةِ الْاَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اَبْلَانَا

فصل چهارم در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر بهترینهاست

و عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال ان زیاده از
حد و احصا است و در این مقام بچند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از حضرت امام رضا ع
منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند با زینت تمام مانند عروسی
که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و در میان آنها
مانند ماه باشد در میان ستارگان و ان روزیست که حقتعالی ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد
و این روز را روزه داشت برای شکر حقتعالی و آن روزیست که خدا در آن روز کامل گردانید دین را بانکه
حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و وصی بودن او را
ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را و این روز کامل شدن دینست و روزیست که بینی
شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان و دوستان ال محمد ص در این روز مقبول
میشود و روزیست که حقتعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میگرداند مانند ذره‌ها که در میان هوا پراکنده
میشود و این روزیست که خدا عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را در برابر

حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز
یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست
که در دهه ذی الحجه خریده باشد و مکروهست قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد
و میباید یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر
باشد میباید پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز بوده باشد میباید یکسالش
تمام باشد و داخل در سال دویم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر گوسفند
باشد ششماه کافیست و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر است و میباید نقصی در اعضایش نباشد
و کور یکچشم یا هر دو چشم نبوده باشد که راه رفتن بر آن دشوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده
و جدا نشده باشد باکی نیست و اگر شق نیز نشده باشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد
بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد و سنتست که فربه بوده باشد و باید که بسیار لاغر
نبوده باشد که پیه بر گرده اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را نبریده باشند و مکروه
است اگر خصیه اش را مالیده باشند و اگر بغیر خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنتست که اگر
قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و سنتست که خود بکشد و اگر نتواند
دست بر روی دست قصاب بگذارد و مددی بکند و طریق کشتن آنست که اگر شتر باشد نحر کند یعنی
حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال پایین گردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام میشود و واجبست
که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنتست که آنرا ایستاده بدارد رو بقبله و هر دو دستش را
از سر پا تا زانو بریسمان یا تسمه بر یکدیگر به پیچد و آنکه نحر کند در جانب راست شتر بایستد و حربه را
در نحرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد باید چهار رگ را از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ
بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رگی که در پشت حلقوم است که آب و علف از آن رگ بجوف آن میرود
و اگر اینها را نحر کند حرام میشود و سنتست که دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت
صادق ع منقولست که چون قربانی را بخری وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض حنیفا
روی آنرا بقبله کن و در وقت نحر یا ذبح بگو *گردانیدم روی خود را بکه آفرید آسمانها و زمین را که میل کننده*
مسلما و ما انا من المشرکین ان صلاتی و نسکی و محیای و مماتی لله رب العالمین لا شریک له
گردن نهنده و نیستم من از مشرکان زیرا که نماز من و طاعت من و زندگی من و مردنم مر خدایراست پروردگار عالمیان نیست شریکی او را
و بذلک امرت و انا من المسلمین اللهم منک و لک بسم الله و الله اکبر پس نحر کند یا ذبح
و باین امر کرده شده ام و من از گردن نهندگانم خدایا از تو و برای تو بنام خدا و خدا بزرگتر کند و بگوید
اللهم تقبل منی و فرمود که تا نمیرد سر شترا جدا مکن و چون پوست بکند سنتست که یک حصه را
خداوندا بپذیر از من خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر آنست که خود بان افطار کند و یکحصه به همسایگان
بهدیه بفرستد و اگر پریشان باشند بهتر است و یکحصه را بفقرا و سؤال کنندگان بدهد و اگر اکثر را
تصدق کند شاید بهتر باشد و سنتست که پوست و کله و جمیع اعضای حلال آنرا تصدق کند و تصرف

نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بتصدق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است
که پوستش را میتواند دباغت کند و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود
سنتست [covered] تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال خود بکشد کافیست
و اگر یکی از [covered]
خواهند بو [covered]
برای حضر [covered]
رسول ص کر [covered]
است از [covered]
من و حضـ [covered]
پیغمبر نوا [covered]
قربانی [covered]
است که [covered]
معتبره [covered]
پانزده [covered]
ده نماز که از ظهر روز عید [covered]

اند و اولش بعد از ظهر نماز بکر نیه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید
خوبست و طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر الله
اکبر و لله الحمد الله اکبر علی ما هدینا الله اکبر علی ما رزقنا من بهیمة الانعام و الحمد لله علی ما ابلانا

فصل چهارم در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر هیجدهم ذیحجه است
و عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از
حد و احصا است و در این مقام بچند حدیث اکتفا مینمایم بسند معتبر از حضرت امام رضا ع
منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز را بسوی عرش الهی برند با زینت تمام مانند عروسی
که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و در میان آنها
مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حقتعالی ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد
و این روز را روزه داشت برای شکر حقتعالی و آن روزیست که خدا در آن روز کامل کرد دین را با آنکه
حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و وصی بودن او را
ظاهر کرد اینک بر مردم پس روزه داشت این روز را و این روز کامل شدن دینست و روزیست که بینی
شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد ع در این روز مقبول
میشود و روزیست که حقتعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میگرداند مانند ذره ها که در میان هوا پراکنده
میشود و این روزیست که خدا عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را در برابر این

قربان
کیفیت عید

حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست که در دهه ذی الحجه ... که در خانه تربیت کرده باشد
و میباید یا شتر یا
باشد میباید
تمام باشد و دا
باشد شش ماهه
و کور یک چشم باشد
و جدا نشده با
بهتر است و بهتر
نبوده باشد که
است اگر خصی
لیکن قربانی شتر را
دست برو
حربه را ماننده ...
که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت است که آنرا ایستاده بدارد و رو بقبله و هر
از سر یا تا زانو بر ریسمان یا تسمه بر یکدیگر به پیچد و آنکه نحر کند در جانب راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد باید چهار رگ را از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رگی که در پشت حلقوم است که آب و علف از آن رگ بجوف آن میرود و اگر اینها را نحر کند حرام میشود و سنت است که دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که چون قربانی را بخری وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا روی آنرا بقبله کن و در وقت نحر یا ذبح بگو مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ پس نحر کند یا ذبح کند و بگوید اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون پوست بکند سنت است که یک حصه را خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر آنست که خود بان افطار کند و یکحصه بر همسایگان هدیه بفرستد و اگر پریشان باشند بهتر است و یکحصه را بفقرا و سؤال کنندگان بدهد و اگر اکثر را تصدق کند شاید که بهتر باشد و سنت است که پوست و کله و جمیع اعضای حلال آنرا تصدق کند و تصرف

نکند

نکند و بقصاب ندهد مگر آنکه فقیر پریشان باشد و بتصدق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را میتواند دباغت کند و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود سنت است که قیمت وسطش را تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال خود بکشد کافیست و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهرا خوبست و منقولست که حضرت رسول ص دو گوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دویم فرمودند خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت امیر المؤمنین ع هر سال اول یک گوسفند قربانی میکرد و میفرمود خداوندا این از پیغمبر تواست پس یک گوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و حقتعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در منی باشد در عقب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور استحبابست و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد از هر نماز یکمرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست و طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اللّٰهُ أَكْبَرُ عَلَىٰ مَا هَدَانَا اللّٰهُ أَكْبَرُ عَلَىٰ مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَىٰ مَا أَبْلَانَا

فصل چهارم در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر بهترین عیدها است و عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد احصا است و در این مقام بچند حدیث اکتفا مینمایم بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند با زینت تمام مانند عروسی که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حقتعالی ابرهیم خلیل را از آتش نجات داد و این روز را روزه داشت برای شکر حقتعالی و آن روزیست که خدا در آن روز کامل کرد دین را بانکه حضرت رسول حضرت امیر المؤمنین را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر کرد بر مردم پس روزه داشت این روز را و این روز کامل شدن دینست و روزیست که بینی شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد ع در این روز مقبول میشود و روزیست که حقتعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میگرداند مانند ذره ها که در میان هوا پراکنده میشود و این روزیست که خدا عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را در برابر

غدیر کیفیت عید

بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی بالا میرود و ملئکه از جمیع آسمانها نزد او جمع میشوند و ثنا میکنند بر محمد و آل محمد
و استغفار برای شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهرین و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست
که امر میکند حقتعالی ملئکه نویسنده کان اعمال را که قلم بردارند از محبان اهل بیت و شیعیان ایشان
تا سه روز از روز غدیر و ننویسند هیچ خطا و گناه ایشانرا برای کرامت محمد و علی و ائمه صلوات الله
علیهم و این روزیست که خدا مخصوص محمد و آل او و شیعیان ایشان گردانیده و این روزیست که خدا زیاد
میگرداند مال کسی را که عبادت خدا کند در این روز و توسعه دهد روزی را بر عیال خود و برادران
مؤمن خود و او را آزاد میگرداند از آتش جهنم و این روزیست که خدا سعی شیعیان را شکر میکند یعنی مزد
میدهد و گناه ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را قبول میکند و این روزیست که خدا غمهای شیعیان
را زایل میگرداند و گناهان ایشانرا کم میکند و روز بخشش است و روز عطیه است و روز پهن کردن علم است
و روز بشارتست و روز عید بزرگست و روز یست که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقف
بزرگست و روز پوشیدن جامهای نیکوست و روز بخشیدن گناهان شیعیانست و روز یست که
صلوات بر محمد و آل محمد باید فرستاد و روز خوشنودیست و روز عید اهل بیت محمد است و روز
قبول اعمالست و روز طلب زیادتی ثوابست و روز استراحت مؤمنانست و روز سوداگری
ایشانست و روز دوستی کردن شیعیانست با یکدیگر و روز رسیدن برحمت خدا است و روز
ترک کبایر و گناهانست و روز عبادتست و روز افطار فرمودن روزه دارانست پس هر که روزه داری
را در این روز افطار فرماید چنانست که ده فئام را اطعام کرده باشد و هر فئامی صد هزار کس است
و روز تهنیت و مبارکباد است پس هر مؤمنی که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید الحمد لله
الذی جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین والائمة علیهم السلام یعنی حمد و سپاس
خداوندی را سزا است که گردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان
و ائمه علیهم السلام و این روز تبسم است در روی مؤمنان پس هر که تبسم کند در روی برادر
مؤمن خود در روز غدیر حقتعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او برحمت و برآورد هزار حاجت
او را و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی گرداند و این روز
زینت است پس هر که زینت کند برای روز غدیر حقتعالی بیامرزد از برای او هر گناهی که کرده است
از صغیره و کبیره و بفرستد حقتعالی بسوی او ملکی چند را که بنویسند برای او حسنات و بلند کنند
برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهیدان داشته
باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی کند و هر که طعامی دهد در این روز مؤمنی را چنان باشد
که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن کند در این روز مؤمنی را داخل گرداند
خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده گرداند و زیارت کنند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک
و بشارت دهند او را ببهشت و در روز غدیر حقتعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را
بر اهل آسمانهای هفتگانه پس پیشی گرفتند باقرار بآن اهل آسمان هفتم پس زینت داد آنرا بعرش

بعد از آن

غدیر روزه

بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زینت داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت گرفتند
اهل آسمان اول پس آنرا زینت بخشید بستارگان پس حقتعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی
گرفت باقرار بآن مکه معظمه پس زینت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس زینت داد
آنرا بمحمد مصطفی پس سبقت کرد بسوی آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر حضرت امیر المؤمنین پس عرض
کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهیکه اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت
و باین سبب این جواهرها در آنها بهم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن
طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر جایی که اقرار نکردند معدن هیچ چیز نگردیدند و بار دیگر
روز غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد
پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخنگو و خوش آواز گردید و هر یک قبول
نکرد لال و بد آواز گردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین در روز غدیر مانند
مثل ملئکه است در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت آن حضرت نکردند
در روز غدیر مانند مثل شیطانست در قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر این آیه نازل شد الیوم
اکملت لکم دینکم واتممت علیکم نعمتی ورضیت لکم الاسلام دینا یعنی امروز کامل گردانیدم از
برای شما دین شما را و تمام گردانیدم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت
فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبری را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرده است و
کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر
جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است
فرمود که آن روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و آقای
اویم علی مولا و آقا و پیشوای اوست و آن روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چکار در آن روز باید
کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید
و وصیت کرد رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت
میکرد که این روز را عید گردانند و بروایت دیگر فرمود که روزه روز غدیر کفاره شصت ساله
گناهست و بروایت دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را
روزه بدارم فرمود آری والله آری والله بدرستیکه در این روز خدا توبه حضرت آدم را
قبول کرد و بشکر این روز را روزه داشت و در این روز خدا حضرت ابرهیم را از آتش نجات داد بشکر
آن این روز را روزه داشت و در این روز حضرت موسی هرون را وصی خود گردانید و این روز را
بشکر این نعمت روزه داشت و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شمعون الصفا را
ظاهر گردانید و این روز را بشکر حقتعالی روزه داشت و در این روز حضرت رسول حضرت
امیر المؤمنین را خلیفه و جانشین خود گردانید و فضیلت و وصایت او را بر خلق ظاهر گردانید
و این روز را بشکر این نعمتها روزه داشت و این روز روزه داشتن است و روز عبادتست و روز

فضیلت روز غدیر

طعام دادنست ببرادران مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان خوشنود میگردد و بینی شیطان بخاک
مالیده میشود و بسند معتبر از ابی نصر منقولست که گفت روزی در خدمت امام رضا ع بودم و جماعت
بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود
که پدرم از پدرانش روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین بدرستیکه خدا
را در فردوس اعلی قصری هست که یکخشت آن از طلاست و یکخشت آن از نقره و در آن قصر صد هزار
قبه است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن
چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری از عسل و در دور آن درختا
هست از انواع میوهها و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدنهای آنها از مروارید است
و بالهای آنها از یاقوت و با انواع نغمها خوانندگی میکنند چون روز عید غدیر میشود در آن قصر
حاضر میشوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و تهلیل حقتعالی میکنند و آن مرغان پرواز می
کنند و در میان آب فرو میروند و بر آن مشک و عنبر میغلطند و چون ملئکه جمع شدند پرواز می
کنند و مشک و عنبر بر سر ایشان میافشانند و در این روز نثار حضرت فاطمه ع را که در شب زفاف
آنحضرت سدرة المنتهی و درخت طوبی نثار کردند برای یکدیگر بهدیه میفرستند و چون آخر این
روز میشود ندا از جانب رب الاعلی بایشان میرسد که برگردید بسوی درجها و مرتبهای خود بتحقیق
که ایمن گردیدید از گناهان و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال آینده برای کرامت محمد و علی ع پس
حضرت فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین ع حاضر شوی
بدرستیکه خدا در این روز می آمرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و در این
روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب
فطر و یکدرهم که در این روز ببرادر مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی
و احسان کن در این روز ببرادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا
سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه
با ایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت امیر المؤمنین ع در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک
و دور و موافق روایت صفوانی و غیر آن اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند
و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا انزلناه و در رکعت دویم سوره قل هو الله احد بخوانند پس
این دعا را اللّهمّ صلّ علی ولیّك واخی نبیّك ووزیره وحبیبه وخلیله وموضع سرّه و
بخوانند خدایا رحمت فرست بر دوست خود و برادر پیغمبر خود و وزیر او و دوست او و صدیق او و جایگاه راز او
خیرته من اسرته ووصیّه وصفوته وخالصته وامینه ووليّه واشرف عترته الّذین
برگزیده او از قبیله او و وصی او و برگزیده او و خالص او و امین او و دوست او و بزرگوارتر خویشان او آنانکه
آمنوا به وابی ذرّیّته وباب حکمته والنّاطق بحجّته والدّاعی الی شریعته والماضی علی
گرویدند باو و پدر فرزندان او و در گاه حکمت او و گویا برهان او و خواننده بسوی شریعت او و گذرنده بر

سنّته

دعای زیارت غدیر

سنّته وخلیفته علی امّته سیّد المسلمین وامیر المؤمنین وقائد الغرّ المحجّلین افضل ما
طریقه او و جانشین او بر امت او بزرگ گردن نهندگان و پادشاه گروندگان و پیشرو سفیدان ... بهتر از آنچه
صلّیت علی احد من خلقك واصفیائك واوصیاء انبیائك اللّهمّ انّی اشهد انّه
رحمت فرستی بر یکی از خلق خود و برگزیدگان خود و جانشینان پیغمبران خود خدایا بدرستیکه من گواهی میدهم که او
قد بلّغ عن نبیّك صلّی الله علیه وآله ما حمّل ورعی ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلّل
رسانید از پیغمبر تو رحمت خدا بر او و آل او آنچه بار کرده شد و رعایت نمود آنچه خواسته حفظ کرده شد ... حلال کرد
حلالك وحرّم حرامك واقام احكامك ودعا الی سبیلك ووالی اولیاءك وعادی
حلال ترا و حرام کرد حرام ترا و بر پا داشت احکام ترا و خواند بسوی راه تو و دوستی کرد دوستان ترا و دشمنی کرد
اعداءك وجاهد النّاکثین عن سبیلك والقاسطین والمارقین عن امرك صابرا
دشمنان ترا و کارزار کرد با آنکه بیعت شکستند از راه تو و با آنکه جور کردند و بیرون رفتند از امر تو شکیبا
محتسبا مقبلا غیر مدبر لا تاخذه فی الله لومة لائم حتّی بلغ فی ذلك الرّضا وسلّم الیك
خالص گرداننده ... که فرا نگرفت او را در راه خدا ملامت ملامت کننده تا آنکه رسید در این خوشنودی و گذاشت بسوی تو
القضاء وعبدك مخلصا ونصح لك مجتهدا حتّی اتاه الیقین فقبضته الیك شهیدا
حکم را و پرستید ترا خالص و نصیحت کرد برای تو با کوشش تا آنکه آمد او را مرگ پس فرا گرفتی او را بسوی تو گواه
سعیدا ولیّا تقیّا رضیّا زکیّا هادیا مهدیّا اللّهمّ صلّ علی محمّد وعلیه افضل ما صلّیت
نیکبخت دوست پرهیزکار پسندیده پاکیزه راهنما راه یافته خدایا رحمت فرست بر محمد و بر او بهتر از آنچه رحمت فرستادی
علی احد من انبیائك واصفیائك یا ربّ العالمین واگر ایشان کنند بانگشت شهادت
بر یکی از پیغمبران خود و برگزیدگان خود ای پروردگار جهانیان بجانب قبر شریف آنحضرت و این
زیارت را نیز بخوانند
بهتر است
السّلام علیك یا امیر المؤمنین ورحمة الله وبرکاته السّلام علیك
درود بر تو ای پادشاه گروندگان و رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو
یا امین الله فی ارضه وحجّته علی عباده اشهد لقد جاهدت یا امیر المؤمنین فی الله
ای امانت دار خدا در زمین او و حجت او بر بندگان او گواهی میدهم که کارزار نمودی ای پادشاه گروندگان در راه خدا
حقّ جهاده وعملت بكتابه واتّبعت سنن نبیّه صلّی الله علیه وآله حتّی دعاك الله
حق کارزار و عمل نمودی بکتاب او و پیروی کردی طریقه پیغمبر خود را رحمت خدا بر او و آل او تا آنکه خواند ترا خدا
الی جواره فقبضك الیه باختیاره لك كریم ثوابه والزم اعداءك الحجّة فی قتلهم
بهمسایگی او پس فرا گرفت ترا بسوی او باختیار او برای تو بخشش ثواب خود را و لازم گردانید بر دشمنان خود حجت را در قتل ایشان
ایّاك مع ما لك من الحجج البالغة علی جمیع خلقه اللّهمّ صلّ علی محمّد وآله واجعل
ترا با آنچه بود ترا از حجتهای رسا بر همه خلق او خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و گردان
نفسی مطمئنّة بقدرك راضیة بقضائك مولعة بذكرك ودعائك محبّة لصفوة
نفس مرا آرام بتقدیر خود خوشنود بحکم خود حریص بیاد نمودن خود و یاد نمودن خود دوست برگزیده
اولیائك محبوبة فی ارضك وسمائك صابرة عند نزول بلائك شاكرة لفواضل
دوستان تو دوست داشته شده در زمین تو و آسمان تو شکیبا نزد فرود آمدن بلای تو شاکر مر زیادتی

غدیر دعای روز

نعمائك ذاكرة لسوابغ آلائك مشتاقة الى فرحة لقائك متزودة التقوى ليوم جزائك
مستنة بسنن اوليائك مفارقة لاخلاق اعدائك مشغولة عن الدنيا بحمدك وثنائك
اللهم ان قلوب المخبتين اليك والهة وسبل الراغبين اليك شارعة واعلام القاصدين
اليك واضحة وافئدة العارفين منك فازعة واصوات الداعين اليك صاعدة وابواب
الاجابة لهم مفتحة ودعوة من ناجاك مستجابة وتوبة من اناب اليك مقبولة وعبرة
من بكى من خوفك مرحومة والاغاثة لمن استغاث بك موجودة والاعانة لمن استعان
بك مبذولة وعداتك لعبادك منجزة وزلل من استقالك مقالة واعمال
العاملين لديك محفوظة وارزاق الخلائق من لدنك نازلة وعوائد المزيد
اليهم واصلة وذنوب المستغفرين مغفورة وحوائج خلقك عندك مقضية و
جوائز السائلين عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين معدة و
مناهل الظماء لديك مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني و
بين اوليائي واحبائي بحق محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والائمة من
ذرية الحسين آمين انك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي و
مثواي و اگر بعد از نماز اول این زیارت را بعمل آورد و آخر اند دعا را بخواند شاید بهتر باشد شب
عید غدیر نیز شب بسیار مبارکیست و در این شب مناسبست که این زیارت را بعمل
آورند و نمازی در این شب وارد شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم و اما فضیلت
روزه داشتن و تصدق کردن و افطار روزه دار نمودن در این روز در این ابواب احادیث
بسیار است از جمله آنها این روایتست که حضرت صادق ع فرمود که روزهٔ روز عید غدیر برابر
است با روزهٔ عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد و روزهٔ این روز

برابرست

غدیر فضیلت عید

برابر است با ثواب آن و روزه اش برابر است با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا
نفرستاده است پیغمبری را مگر آنکه این روز را عید کرده است و حرمتش را دانسته است و نا
مش در آسمان روز عید معهود است و نامش در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است
و هر که در این روز مؤمنی را افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فئام را طعام دهد که هر فئامی
صد هزار کس است و ثواب کسی را دارد که طعام دهد و آب دهد باین عدد که مذکور شد
از پیغمبران و اوصیا ایشان و شهیدان و صالحان را در سال قحط و یک درهم که در این روز
تصدق کنند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کنند پس فرمود که شاید
گمان کنی که خدا روزی خلق کرده است که حرمتش از این روز بیشتر باشد نه والله نه والله نه والله
و بروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماههای حرام که روزه بدارند و
فرمود که روز عید و سرور و شادیست و بسند معتبر از فیاض بن محمد منقولست که گفت در
روز عید غدیر در مرو در خدمت حضرت امام رضا ع بودم و آنحضرت مخصوصان و خویشان و
اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشانرا نگاه داشته بود که در شب افطار کنند و بخانهای ایشان
طعام و زرها و خلعتها فرستاده بود حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و بایشان خلعتهای فاخر شفقت
فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود را جامهای نو بسیار نفیس پوشانیده بود و فضیلت این روز را
برای مردم نقل میفرمود از جمله آنکه گفت که در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المؤمنین
روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع شدند پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت حضرت
بر منبر بالا رفت و خطبهٔ طولانی خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود که بعد از انقضای
این مجمع برگردید بخانهای خود و توسعه دهید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت ببرادران
مؤمن خود و در خانهای خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکوئی کنید نسبت بایشان و یکدیگر
را تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن در این روز مال و عمر را زیاده میکند و مهربانی
با یکدیگر کردن موجب رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و با برا
دران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر
مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود برابر کنید بدرستیکه دادن یک درهم در
این روز برابر است با دویست هزار درهم و حقتعالی زیاده نیز عطا میکند و روزهٔ این روز را حقتعالی
سنت گردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی گردانیده که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند
بآنکه روزها روزه بدارد و شبها بعبادت بایستد و کسیکه بر آورد حاجت برادر مؤمن را پیش
از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه دا
شته باشد و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هر که در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان
باشد که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسیکه
متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه شود و هر گاه چنین کند من ضامنم بر خدا که

[illegible]

غدیر فضیلت غدیر

امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آن شب یا در آن روز یا بعد از آن تا عید غدیر آینده
بدون آنکه کبیره بیا بیاید بکند البته امر زیده است و هر که قرضی بکند در این روز برای برادران
خود من ضامنم بر خدا که اگر او زنده بدارد یا بمیراند قرض را از او متحمل شود و از دوش او بردارد و
چون یا یکدیگر ملاقات کنید مصافحه نمایید و بر یا نها یکدیگر را تهنیت بگویید و آنچه گفتم حاضرا
بغایبان بگویید و توانگران رعایت کنند فقیران را و اقویا دستگیری کنند ضعیفان را حضرت
رسول خدا مرا بهمه اینها امر فرمود و بدانکه غسل در اول این روز سنت موکد است و اما کیفیت نماز
روز عید غدیر نماز مشهورش آنست که از حضرت صادق ع روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت
پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد یک مرتبه قل هو الله احد و
انا انزلناه و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون هر یک ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حقتعالی با
صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت که از حاجتهای دنیا و آخرت که از خداوند کریم سوال کند
البته با سانی و عافیت بر آورده شود الحمد لله الذی اکرمنا بهذا الیوم وجعلنا من الموفین
وچون برادر مومن را ملاقات کنی بگو
بعهده الذی عهده الینا ومیثاقه الذی واثقنا به من ولایة ولاة امره والقوام بقسطه
ولم یجعلنا من الجاحدین والمکذبین بیوم الدین یعنی سپاس خداوند را سزاست که ما را
گرامی داشت باین روز و گردانید ما را از
ایمان آورندگان و گردانید ما را از وفا کنندگان بعهد خود که عهد گرفته است بر ما و پیمانی که محکم
گردانیده است بر ما ولایت والیان امر امامت است و آنها که حکم میکنند بعدالت در میان خلق و
نگردانید ما را از انکار کنندگان و تکذیب کنندگان بر روز جزا و فرمود که بعد از نماز این دعا بخوا
ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا و
کفر عنا سیاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم
القیمة انک لا تخلف المیعاد اللهم انی اشهدک وکفی بک شهیدا واشهد ملائکتک
وانبیاءک وحملة عرشک وسکان سمواتک وارضک بانک انت الله لا اله الا
انت المعبود فلا نعبد سواک فتعالیت عما یقول الظالمون علوا کبیرا واشهد ان
محمدا عبدک ورسولک واشهد ان امیر المومنین عبدک ومولانا ربنا سمعنا و

غدیر دعای بعد از نماز

واندذنه

اجبنا وصدقنا المنادی رسولک صلی الله علیه وآله اذ نادی بنداء عنک بالذی
امرته ان یبلغ ما انزلت الیه من ولایة ولی امرک وحذرته ان لم یبلغ ما امرته
به ان تسخط علیه ولما یبلغ رسالاتک عصمته من الناس فنادی مبلغا عنک الا
من کنت مولاه فعلی مولاه ومن کنت ولیه فعلی ولیه ومن کنت نبیه فعلی
امیره ربنا قد اجبنا داعیک النذیر عبدک ورسولک الی الهادی المهدی عبدک
الذی انعمت علیه وجعلته مثلا لبنی اسرائیل علی امیر المومنین ومولیهم وولیهم
ربنا واتبعنا مولانا وولینا وهادینا وداعینا وداعی الانام وصراطک المستقیم
وحجتک البیضاء وسبیلک الداعی الیک علی بصیرة هو ومن اتبعه وسبحان الله
عما یشرکون واشهد انه الامام الهادی الرشید امیر المومنین الذی ذکرته فی کتابک
وقولک الحق وانک قلت وانه فی ام الکتاب لدینا لعلی حکیم اللهم فانا نشهد
بانه عبدک والهادی بعد نبیک النذیر المنذر وصراطک المستقیم وامیر
المومنین وقائد الغر المحجلین وحجتک البالغة ولسانک المعبر عنک فی خلقک
وانه القائم بالقسط فی بریتک ودیان دینک وخازن علمک وامینک المامون
الماخوذ میثاقه ومیثاق رسولک علیهما السلام من جمیع خلقک وبریتک شاهدا
بالاخلاص لک والوحدانیة والربوبیة بانک انت الله لا اله الا انت وان محمدا
عبدک ورسولک وان علیا امیر المومنین جعلته ولیک والاقرار بولایته

اجبنا

تمام وحد انبيائك وكمال دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك فقلت وقولك

الحق اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا فلك

الحمد بموالاته واتمام نعمتك علينا بالذي جددت من عهدك وميثاقك وذكرتنا ذلك

وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من

اتباع المغيرين والمبدلين والمنحرفين والمبتكين اذان الانعام والمغيرين خلق الله

ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان فانسيهم ذكر الله وصدهم عن السبيل والصراط

المستقيم اللهم العن الجاحدين والناكثين والمغيرين والمبدلين والمكذبين

بيوم الدين من الاولين والاخرين اللهم فلك الحمد على انعامك علينا بالهدى الذي

هديتنا به الى ولاة امرك من بعد نبيك صلى الله عليه واله الائمة الهداة

الراشدين واعلام الهدى ومنار القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكمال دينك و

تمام نعمتك ومن بهم وبموالاتهم رضيت لنا الاسلام دينا ربنا فلك الحمد امنا

وصدقنا بمنك علينا بالرسول النذير المنذر ووالينا وليهم وعادينا عدوهم وبرئنا

من الجاحدين والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما كان ذلك من شانك يا صادق الوعد

يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كل يوم في شان اذ اتممت علينا نعمتك بموالاة

اوليائك المسؤول عنهم عبادك فانك قلت ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم و

قلت وقولك الحق وقفوهم انهم مسؤلون ومننت علينا بشهادة الاخلاص و

بولاية اوليائك الهداة بعد النذير المنذر السراج المنير فاكملت لنا بهم الدين و

اتممت علينا النعمة وجددت لنا عهدك وذكرتنا ميثاقك المأخوذ منا في ابتداء

خلقك ايانا وجعلتنا من اهل الاجابة ولم تنسنا ذكرك فانك قلت واذ اخذ ربك

من بني ادم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا

بمنك ولطفك بانك انت الله لا اله الا انت ربنا ومحمد عبدك ورسولك و

نبينا وعلي امير المؤمنين عبدك الذي انعمت به علينا وجعلته اية لنبيك

صلى الله عليه واله وايتك الكبرى وصراطك المستقيم والنبأ العظيم الذي هم

فيه مختلفون وعنه مسؤلون اللهم فكما كان من شانك ان انعمت علينا

بالهداية الى معرفتهم فليكن من شانك ان تصلي على محمد وال محمد وان تبارك لنا

في يومنا هذا الذي اكرمتنا به وذكرتنا فيه عهدك وميثاقك واكملت ديننا

واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنك من اهل الاجابة لك والبراءة من اعدائك

واعداء اوليائك المكذبين بيوم الدين فاسئلك يا رب تمام ما انعمت وان

تجعلنا من الموفين ولا تلحقنا بالمكذبين واجعل لنا قدم صدق مع المتقين واجعل

لنا مع المتقين اماما يوم ندعوا كل اناس بامامهم واحشرنا في زمرة اهل بيت نبيك

الائمة الصادقين واجعلنا من البراء من الذين هم دعاة الى النار ويوم القيامة

هم من المقبوحين واحينا على ذلك ما احييتنا واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل

لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ فِي الْهِجْرَةِ إِلَيْهِمْ وَاجْعَلْ مَحْيَانَا خَيْرَ الْمَحْيَا وَمَمَاتَنَا خَيْرَ الْمَمَاتِ وَمُنْقَلَبَنَا

برای ما قدم ثابت در کوچ کردن بسوی ایشان و بگردان زندگی ما را بهتر زندگی و مردن ما را بهترین مردن و بازگشت ما را

خَيْرَ الْمُنْقَلَبِ عَلَى مُوَالاَةِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ حَتَّى تَوَفَّانَا وَأَنْتَ عَنَّا رَاضٍ

بهتر بازگشتی بر دوستی دوستان تو و دشمنی دشمنان تو تا بمیرانی ما را و تو از ما خوشنود

قَدْ أَوْجَبْتَ لَنَا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمَثْوَى مِنْ جِوَارِكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ

تحقیق که واجب کرده باشی برای ما بهشت خود را برحمت خود ای بخشنده‌ترین بخشندگان و آرامگاه از جوار خود در سرای اقامت

مِنْ فَضْلِكَ لاَ يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلاَ يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

از فضل تو که نرسد ما را در آن رنجی و نرسد ما را در آن ماندگی پروردگارا بیامرز ما را گناهان ما را و باز دار از ما

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکوان پروردگارا و بده ما را آنچه وعده کردی ما را بر رسولان خود و خوار مکن ما را روز رستخیز

إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللّٰهُمَّ احْشُرْنَا مَعَ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ مِنْ آلِ رَسُولِكَ وَنُؤْمِنُ بِسِرِّهِمْ

بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده را خدایا برانگیز ما را با پیشوایان راهنما از آل پیغمبر تو و بگرویم بنهانشان

وَعَلاَنِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ

و آشکاراشان و حاضرانشان و غایبانشان خدایا بدرستیکه من میخواهم از تو بحق آنکه گردانیدی آن را نزد ایشان

وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً أَحَدٌ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ

یگانه و یکتای بی‌نیازی که نزاده و زائیده نشده و نیست باشد مرترا مانندی هیچکس و اینکه محمد بنده تو و فرستاده تو رحمتهای تو

عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَيَّ بِأَنْ جَعَلْتَنِي

بر او و آل او ای آنکه او هر روز در کاریست چنانکه بوده از کار تو اینکه بخشش نمودی بر من باینکه بگردانیدی مرا

مِنْ أَهْلِ إِجَابَتِكَ وَأَهْلِ دِينِكَ وَأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَّقْتَنِي لِذَلِكَ فِي مُبْتَدَءِ خَلْقِي

از اهل اجابت نمودن خود و اهل دین خود و اهل خواندن خود و توفیق دادی مرا برای این در ابتداء خلق من

تَفَضُّلاً مِنْكَ وَكَرَماً وَجُوداً ثُمَّ أَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ جُوداً وَالْكَرَمَ كَرَماً رَأْفَةً

بتفضل خود و بزرگواری و وجود خود پس از پی درآوردی فضل را فضلی و جود را جودی و نوازش را نوازشی مهربانتر

مِنْكَ وَرَحْمَةً إِلَى أَنْ جَدَّدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيداً بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي وَكُنْتُ

از تو و رحمت بسوی اینکه تازه گردی آن پیمان را برای من از تازه کردنی بعد تازه کردن تو خلق مرا و بودم

نَسْياً مَنْسِيّاً نَاسِياً سَاهِياً غَافِلاً فَأَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِأَنْ ذَكَّرْتَنِي ذَلِكَ وَمَنَنْتَ بِهِ

بیقدر و منزلت بی‌نام و نشان بیخبر پس تمام کردی نعمت خود را باینکه یاد کنی مرا بآن و انعام کردی آن

عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلاَيَ أَنْ تُتِمَّ لِي ذَلِكَ وَلاَ

بر من و راه نمودی مرا برای پس باید که بوده باشد کار تو ای خداوند من و بزرگ من و آقای من اینکه تمام کنی از برای من آن را و

الْمِيعَادَ فَإِنَّا رَبَّنَا بِمَنِّكَ وَ لُطْفِكَ وَجُودِكَ أَجَبْنَا دَاعِيَكَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ وَ

صَدَّقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ فَوَلِّنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَ احْشُرْنَا مَعَ أَئِمَّتِنَا

فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ آمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ

وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ أَئِمَّةً وَقَادَةً وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ

دُونَ خَلْقِهِ لَا نَبْتَغِي بِهِمْ بَدَلاً وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيجَةً وَبَرِئْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ

نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ

وَالْأَوْثَانِ الْأَرْبَعَةِ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ

أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا نُشْهِدُكَ أَنَّا نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَدِينُنَا مَا دَانُوا بِهِ مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَمَا دَانُوا بِهِ دِنَّا

وَمَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالَوْا وَالَيْنَا وَمَنْ عَادَوْا عَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّؤُوا

مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ آمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا

مَوَالِيَنَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرّاً

ثَابِتاً عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَاراً وَأَحْيِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا عَلَيْهِ وَأَمِتْنَا إِذَا أَمَتَّنَا

عَلَيْهِ آلُ مُحَمَّدٍ أَئِمَّتُنَا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَإِيَّاهُمْ نُوَالِي وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللَّهِ نُعَادِي فَاجْعَلْنَا

مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّا بِذَلِكَ رَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بسجده

رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شكراً لله بگويد پس حضرت فرمود كه هر كه اين

عمل را بجا آورد ثواب كسى داشته باشد كه در روز غدير در نزد حضرت رسول خدا حاضر شده

شده باشد

شده باشد و با حضرت رسول و حضرت امير المؤمنين بر ولايت آنحضرت بيعت كرده باشد

و درجه او در بهشت با درجه راستگويان و تصديق كنندگان باشد كه تصديق خدا و رسول

در آن روز از روى اخلاص كردند مانند سلمان و ابوذر و مقداد و مانند كسى باشد كه شهيد

شده باشد با حضرت رسول و امير المؤمنين و حسن و حسين صلوات الله عليهم و مانند

كسى باشد كه در زير علم حضرت صاحب الامر و در زير خيمه آنحضرت بوده باشد از نجيبان و نقيبان

و برگزيدگان اصحاب آنحضرت و ايضا شيخ مفيد روايت كرده است كه سنت است اين دعا را در

روز غدير بخوانند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّأْنِ وَالْقَدْرِ

الَّذِي خَصَصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَأَنْ تَبْدَأَ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ

عَاجِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَئِمَّةِ الْقَادَةِ وَالدُّعَاةِ السَّادَةِ وَالنُّجُومِ

الزَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ

وَالسَّفِينَةِ النَّاجِيَةِ الْجَارِيَةِ فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزَّانِ عِلْمِكَ

وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ وَمَعَادِنِ كَرَامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ

وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَتْقِيَاءِ الْأَنْقِيَاءِ النُّجَبَاءِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُبْتَلَى بِهِ

النَّاسُ مَنْ أَتَاهُ نَجَا وَمَنْ أَبَاهُ هَوَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ

الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَسْأَلَتِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ

وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنِ اقْتَصَّ آثَارَهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا

بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ

وَبِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ وَالصِّدِّيقِ

الاكبر والفاروق بين الحق والباطل والشاهد لك والدال عليك والصادع بامرك و
المجاهد في سبيلك لم تاخذه فيك لومة لائم ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعلني في
هذا اليوم الذي عقدت فيه لوليك في اعناق خلقك واكملت لهم الدين من العارفين
بحرمته والمقرين بفضله ومن عتقائك وطلقائك من النار ولا تشمت بي حاسدي النعم
اللهم فكما جعلته عيدك الاكبر وسميته في السماء يوم العهد المعهود وفي
الارض يوم الميثاق الماخوذ والجمع المسؤل صل على محمد وال محمد واقرر به عيوننا
واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد اذ هديتنا واجعلنا لانعمك من الشاكرين يا ارحم
الراحمين الحمد لله الذي عرفنا فضل هذا اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرفنا
بمعرفته وهدانا بنوره يا رسول الله يا امير المؤمنين عليكما وعلى عترتكما وعلى محبيكما
مني افضل السلام ما بقي الليل والنهار وبكما اتوجه الى الله ربي وربكما في نجاح
طلبتي وقضاء حوائجي وتيسير اموري اللهم اني اسئلك بحق محمد وال محمد ان
تصلي على محمد وال محمد وان تلعن من جحد حق هذا اليوم وانكر حرمته فصد عن
سبيلك لاطفاء نورك فابى الله الا ان يتم نوره اللهم فرج عن اهل بيت محمد نبيك
واكشف عنهم وبهم عن المؤمنين الكربات اللهم املاء الارض بهم عدلا كما ملئت
ظلما وجورا وانجز لهم ما وعدتهم انك لا تخلف الميعاد واگر بعد از اين دعا بسجده رود و
صد مرتبه شكرا وصد مرتبه
الحمد لله بگويد وصد مرتبه الحمد لله على اكمال الدين واتمام النعمة ورضى الرب الكريم
يا انچه تواند بگويد

والحمد لله

والحمد لله رب العالمين والصلوة على خير خلقه محمد وعترته الطاهرين بهتر خواهد بود چنانكه
سيد بن باقي وكفعمي
روايت كرده اند اما شيخ مفيد رحمه الله اين زيادتي را نقل نكرده است فصل پنجم
در فضيلت واعمال روز مباهله است ثاني آخر ماه ودر تعيين روز مباهله ميان علما خلافست و
اشهر واقوى آنست كه روز بيست وچهارم است وبعضي بيست وپنجم وبعضي بيست وهفتم وبعضي
بيست ويكم نيز گفته اند واگر در هر يك از اينها اعمال مستحبه را بعمل آورند بهتر است وانچه مشهور
است بيست وچهارم است وسبب فضيلت روز مباهله انست كه چون حضرت رسول رسولان
فرستاد بسوي نصاراي نجران كه اعظم ترسايان عرب بودند وايشان بكتب خود رجوع كردند و
اوصاف حضرت رسالت را در كتب جميع انبيا مشاهده كردند حب دنيا بر اكثر علماي ايشان
غالب شد وايمان نياوردند وهفتاد نفر از علما وعظماي خود را فرستادند كه صفاتيكه در كتب
سابقه براي حضرت ديده اند مشاهده نمايند وبمدينه داخل شدند وصفات را موافق يافتند
وحضرت رسول حجتهاي شافي بر ايشان تمام كرد وباز بعضي از ايشان بسبب حب رياست واغراض
باطله مضايقه كردند در ايمان آوردن وحقتعالي اين آيه كريمه را فرستاد فمن حاجك فيه
من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا و
انفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين يعني پس هر كه با تو مجادله كند در امر عيسي بعد
از آنچه آمده است بسوي تو از علم وبرهان والقا كردي بر ايشان وقبول نكردند پس بگو اي محمد بيائيد
بخوانيم پسران خود را وپسران شما را وزنان خود را وزنان شما را وجانهاي خود را وجانهاي شما را يعني
آنها كه بمنزله جان ما اند وآنهائيكه بمنزله جان شما اند پس تضرع كنيم پس بگردانيم لعنت خدا را و
دوري از رحمت خدا بر آنها كه دروغ گويند از ما وشما پس حضرت رسول عباي بر دوش مبارك را
گرفت وحضرت امير المؤمنين وفاطمه وحسن وحسين را در زير عبا داخل كرد وگفت پروردگارا
هر پيغمبر را اهل بيتي بوده است كه مخصوص ترين خلق بوده اند باو خداوندا اينها اهل بيت
منند پس از ايشان برطرف كن شك وگناه را وپاك كن ايشان را پاك كردني پس جبرئيل نازل شد
واين آيه كريمه را در شان آورد انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم
تطهيرا يعني نيست جز اينكه اراده دارد حقتعالي كه زايل كرداند از شما اهل بيت بدي وشك را و
پاك گرداند شما را از گناهان پاك گردانيدني پس حضرت رسول وعلي وفاطمه وحسن وحسين
صلوات الله عليهم را با خود بيرون بردند از مدينه براي مباهله وچون نصاري حقيقت انحضرت
را دانسته بودند وبعد از ايستادن انحضرت با اين بزرگواران در مقام مباهله آثار نزول عذاب
در زمين وآسمان ظاهر شد وعالم بزرگ ايشان گفت بخدا سوگند كه روي چندي مي بينم كه اگر
دعا كنند كه كوهي از جاي كنده شود كنده خواهد شد پس جرات نكردند بر مباهله واستدعاي
مصالحه ومصالحه كردند وقبول كردند كه هر سال جزيه بدهند وحضرت ايشان را نفرين نكرد و

مباهله کیفیت

بامر الهی بر ایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود بخدا سوگند که هلاک و عذاب آویخته شد بر اهل
نجران و اگر مباهله میکردم همه بوزینه و خوک میشدند و این وادی بر ایشان
آتش میشد و سرایت میکرد به نجران و همه ترسایان نجران میسوختند و پیش از آنکه سال تمام
شود جمیع نصاری هلاک میشدند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمی ماند و باین سبب چندین امر بر
عالمیان ظاهر شد اول حقیت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیت خود نمیداشت خود را و عزیز
ترین اهل خود را در معرض مباهله بدر نمی آورد و اگر آن جماعت حقیت آنحضرت بر ایشان ظاهر
نشده بود مباهله میکردند و بذلت و خواری جزیه را بر خود قرار نمیدادند دویم آنکه ظاهر شد
که آل عبا بزرگترین خلق بودند که ایشانرا آنحضرت در دعا با خود شریک گردانید سیم آنکه ایشان
عزیزترین خلق بودند نزد آنحضرت که برای اظهار حقیت خود ایشانرا در معرض نفرین بدر آورد
زیرا که بسیار است که آدمی خود را بمهالک می افکند اما اعزه عیال خود را راضی نمیشود که در معرض
خطر درآورد چنانچه صاحب کشاف و غیر او از متعصبان سنیان اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه
حسن و حسین ع فرزند حقیقی آنحضرت شدند و رتبه ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و
رسول با آن صغر سن پنجم آنکه حضرت فاطمه ع بهترین زنان بوده و از زوجات و سایر قربات آن
حضرت اخص و اقرب بوده و منزلت او نزد حقتعالی از همه بیشتر ششم آنکه باتفاق عامه و خاصه
حضرت امیرالمؤمنین در مباهله داخل بود و داخل ابنا و نسا نیست پس باید داخل انفسنا باشد
و حقیقت در اینجا مراد نمیتوان بود زیرا که اتحاد دو نفس محالست پس مراد اینست که اختصاص آنحضرت
بحضرت رسالت در کمالات و صفات بمرتبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت بود پس هر کمالی که در
حضرت رسول بود باید که در آنحضرت باشد بغیر از پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه
و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد بآنحضرت و اعز خلق باشد نزد او و
روایات مفصله این قصه شریفه و فوایدی که از آن مستفاد میشود در کتاب حیات القلوب
ذکر کرده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و از جمله اموریکه در روز بیست و چهارم واقع شده
و موجب مزید فضل آن گردیده است که در این روز حضرت امیرالمؤمنین ع در رکوع نماز انگشتری
خود را بسائل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آنحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید انما
ولیکم الله و رسوله و الذین آمنوا الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم راکعون یعنی نیست
اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند
و چنانچه باید بجا می آورند و زکوة میدهند در رکوع و این آیه نص صریح است بر امامت آنحضرت
چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنتست و زیارت حضرت امیرالمؤمنین ع را
در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسبست و روزه این روز مستحبست و تاسی بمولای
خود امیرالمؤمنین کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجات بآنچه مقدور و میسر باشد مطلوب
است و اعمال این روز مبارک بسیار است اول شیخ طوسی رحمه الله از حضرت صادق ع روایت کرده است

که در این روز

مباهله دعای

که در این روز پیش از زوال نیم ساعت دو رکعت نماز بکند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه از سوره قل هو الله و آیه الکرسی تا هم فیها خالدون و سوره انا انزلناه ده مرتبه بخواند
اگر این نماز را بعمل آورد نزد خدا برابر است با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتهای
دنیا و آخرت از حقتعالی سؤال کند البته برآورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز
است که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد عمل دویم از اعمال این روز دعائیست که شیخ طوسی و سید بن
طاوس قدس الله روحهما بسندهای معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده اند و آنحضرت از پدر بزرگوار
خود امام محمد باقر ع روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حقتعالی هست
هر آینه راست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا در اجابت چگونه تاثیر مینماید البته بهر نحو که
مقدور باشد سعی مینمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند و مرا هر حاجت که عارض
میشود این دعا را میخوانم و بعد از آن حاجت خود را میطلبم و البته مستجاب میگردد و این دعائیست
که در وقتی که آیه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر حضرت سید رسل ص نازل شد
این دعا را آورد و گفت برای مباهله بیرون رو و وصی خود علی بن ابی طالب و سیده نسا فاطمه زهرا
و دو نور دیده و فرزند پسندیده خود حسن و حسین ع را با خود ببر و این دعا را بخوان و با ترسایان مباهله
کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق ع گفت که هر گاه این دعا را خوانید جهد و سعی
کنید در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود گردانید در حاجتها و از کسیکه اهلش نباشد از سفیهان
و منافقان پنهان دارید و بایشان تعلیم ننمائید که از علمهای مخزونست و هر که قابل این گوهر گرانمایه
نیست و دعا اللهم انی اسئلک من بهائک بابهاه و کل بهائک بهی اللهم انی اسئلک ببهائک
این است خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از نیکوترین تو بنیکوئی آن و همه نیکوئیهای تو نیکوست خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بنیکوئی تو
کله اللهم انی اسئلک من جلالک باجله و کل جلالک جلیل اللهم انی اسئلک
همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از بزرگواری تو ببزرگوارتران و همه بزرگیهای تو بزرگوارست خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا
بجلالک کله اللهم انی اسئلک من جمالک باجمله و کل جمالک جمیل اللهم انی
ببزرگواری تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا از نیکوئیهای تو بنیکوتران و همه نیکوئی تو نیکوست خداوندا بدرستیکه من
اسئلک بجمالک کله اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی اللهم انی
سؤال میکنم ترا بنیکوئیهای تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه فرمودی پس بپذیر از من اجابه چنانکه وعده کردی خدایا بدرستیکه من
اسئلک من عظمتک باعظمها و کل عظمتک عظیمة اللهم انی اسئلک بعظمتک
سؤال میکنم ترا از بزرگواری تو ببزرگترآن و همه بزرگیهای تو بزرگست خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا ببزرگواری تو
کلها اللهم انی اسئلک من نورک بانوره و کل نورک نیر اللهم انی اسئلک بنورک
همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا از روشنائیهای تو بروشنترآن و همه روشنی تو روشنست خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بروشنی تو
کله اللهم انی اسئلک من رحمتک باوسعها و کل رحمتک واسعة اللهم انی اسئلک
همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از رحمت تو بفراگیرنده ترآن و همه رحمت تو فراگیرنده است خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا

برحمتك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك
من كمالك باكمله وكل كمالك كامل اللهم اني اسئلك بكمالك كله اللهم اني
اسئلك من كلماتك باتمها وكل كلماتك تامة اللهم اني اسئلك بكلماتك كلها
اللهم اني اسئلك من اسمائك باكبرها وكل اسمائك كبيرة اللهم اني اسئلك
باسمائك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني
اسئلك من عزتك باعزها وكل عزتك عزيزة اللهم اني اسئلك بعزتك كلها
اللهم اني اسئلك من مشيتك بامضاها وكل مشيتك ماضية اللهم اني اسئلك
بمشيتك كلها اللهم اني اسئلك بقدرتك التي استطلت بها على كل شيء وكل
قدرتك مستطيلة اللهم اني اسئلك بقدرتك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من علمك بانفذه وكل علمك نافذ
اللهم اني اسئلك بعلمك كله اللهم اني اسئلك من قولك بارضاه وكل
قولك رضي اللهم اني اسئلك بقولك كله اللهم اني اسئلك من مسائلك
باحبها وكل مسائلك اليك حبيبة اللهم اني اسئلك بمسائلك كلها اللهم اني
ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من شرفك باشرفه وكل
شرفك شريف اللهم اني اسئلك بشرفك كله اللهم اني اسئلك من سلطانك
بادومه وكل سلطانك دائم اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم اني

اسئلك

اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم اني اسئلك بملكك كله اللهم اني
ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من علائك باعلاه وكل
علائك عال اللهم اني اسئلك بعلائك كله اللهم اني اسئلك من اياتك باعجبها
وكل اياتك عجيبة اللهم اني اسئلك باياتك كلها اللهم اني اسئلك من منك
باقدمه وكل منك قديم اللهم اني اسئلك بمنك كله اللهم اني ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني اللهم واني اسئلك بما انت فيه من الشئون والجبروت
اللهم واني اسئلك بكل شان وكل جبروت اللهم واني اسئلك بما تجيبني
به حين اسئلك يا الله يا لا اله الا انت اسئلك ببهاء لا اله الا انت يا لا اله
الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بلا اله الا
انت اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من رزقك
باعمه وكل رزقك عام اللهم اني اسئلك برزقك كله اللهم اني اسئلك من
عطائك باهنئه وكل عطائك هني اللهم اني اسئلك بعطائك كله اللهم
اني اسئلك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم اني اسئلك بخيرك كله اللهم
اني اسئلك من فضلك بافضله وكل فضلك فاضل اللهم اني اسئلك بفضلك
كله اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم صل على محمد وال محمد
وابعثني على الايمان بك والتصديق برسولك عليه واله السلام والولاية لعلي بن

دعای مباهله

أبي طالب والبراءة من عدوّهم والائتمام بالأئمة من آل محمد عليهم السلام فإني قد
رضيت بذلك يا ربّ اللهم صلّ على محمد عبدك ورسولك في الأوّلين وصلّ على
محمد وآل محمد في الآخرين وصلّ على محمد وآله في الملأ الأعلى وصلّ على محمد وآله
في المرسلين اللهم أعط محمداً الوسيلة والشرف والفضيلة والدرجة الكبيرة
اللهم صلّ على محمد وآل محمد وقنّعني بما رزقتني وبارك لي فيما أعطيتني واحفظني
في غيبتي وفي كلّ غائب هو لي اللهم صلّ على محمد وآل محمد وأسئلك خير الخير
رضوانك والجنة وأعوذ بك من شرّ الشرّ سخطك والنار اللهم صلّ على محمد
وآل محمد واحفظني من كلّ مصيبة ومن كلّ بليّة ومن كلّ عقوبة ومن كلّ فتنة
ومن كلّ بلاء ومن كلّ شرّ ومن كلّ مكروه ومن كلّ آفة نزلت أو تنزل من السماء إلى
الأرض في هذه الساعة وفي كلّ ساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا
الشهر وفي هذه السنة اللهم صلّ على محمد وآل محمد واقسم لي من كلّ سرور ومن
كلّ بهجة ومن كلّ استقامة ومن كلّ فرج ومن كلّ عافية ومن كلّ سلامة ومن كلّ
كرامة ومن كلّ رزق واسع حلال طيّب ومن كلّ نعمة ومن كلّ سعة نزلت أو
تنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي
هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم إن كانت ذنوبي قد أخلقت وجهي عندك وحالت
بيني وبينك وغيّرت حالي عندك فإني أسئلك بنور وجهك الذي لا يطفأ وبوجه

محمد

محمد حبيبك المصطفى وبوجه وليّك عليّ المرتضى وبحقّ أوليائك الذين انتجبتهم أن تصلّي
على محمد وآل محمد وأن تغفر لي ما مضى من ذنوبي وأن تعصمني فيما بقي من عمري وأعوذ
بك اللهم أن أعود في شيء من معاصيك أبداً ما أبقيتني حتى تتوفّاني وأنا لك مطيع
وأنت عنّي راض وأن تختم لي عملي بأحسنه وتجعل لي ثوابه الجنّة وأن تفعل بي
ما أنت أهله يا أهل التقوى ويا أهل المغفرة صلّ على محمد وآل محمد وارحمني برحمتك
يا أرحم الراحمين وبعد از آن هر حاجت که داری از حقتعالی طلب کن که انشاء الله بر آورده است
مؤلف گوید که خواندن این دعا در روز مباهله انسب است و شیخ طوسی
نیز در این روز روایت کرده است و از روایت مذکور معلوم میشود که در همه وقت میتوان
خواندن و در دعا اختلافی هست میان روایات و آنچه در اینجا ذکر شده است موافق روایت
شیخ است و روایت دیگر را با ترجمه در رساله دیگر ایراد نموده ام و شبیه باین دعا در سحرهای
ماه مبارک رمضان و روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و آن عظیمترین
دعاها است عمل سیم آنست که شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر روایت
کرده اند که روز مباهله روز بیست چهارم ماه ذی الحجه است و در این روز آنچه خواهی از
نماز بکن و در هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ربي وأتوب إليه
بگو پس بایستی و بموضع سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی و
بروایت دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباهله است و باید که این روز را روزه بداری
برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و باید
تو را نیز بوی خوش خود را خوشبو کن و باید که با آرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد مشرفه
باشی نزد آن ضریح مقدس حاضر شوی و الا بجای خلوتی برو و یا بر کوه بلندی بر آئی یا بصحرا
بروی و باید که از منزل خود بیرون برود و غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد و چون بمحل
دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند با آداب و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار
کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود الحمد لله ربّ
که پس هر دعائی که خواهی بکن باز دو رکعت نماز بکن و دعا کن و دعا این است
العالمين الحمد لله فاطر السموات والأرض الحمد لله الذي له ما في السموات وما في
الأرض الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل الظلمات والنور ثمّ الذين

كفروا بهم يعدلون الحمد لله الذي عرفني ما كنت به جاهلا ولولا تعريفه اياي لكنت

هالكا اذ قال وقوله الحق قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى فبين لي

القرابة وقال سبحانه انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم

تطهيرا فبين لي اهل البيت بعد القرابة ثم قال تعالى مبينا عن الصادقين

الذين امرنا بالكون معهم والرد اليهم بقوله سبحانه يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله

وكونوا مع الصادقين فاوضح عنهم وابان عن صفتهم بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا

ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل

لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب ولك المن حيث هديتني وارشدتني حتى

لم يخف على الاهل والبيت والقرابة فعرفتني نساءهم واولادهم ورجالهم اللهم

اني اتقرب اليك بذلك المقام الذي لا يكون اعظم منه فضلا للمؤمنين ولا اكثر

رحمة لهم بتعريفك اياهم شانه وابانتك فضل اهله الذين بهم ادحضت باطل

اعدائك وثبت بهم قواعد دينك ولولا هذا المقام المحمود الذي انقذتنا به و

دللتنا على اتباع المحقين من اهل بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم

من لغو المقال ومدانس الافعال لخصم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الالحاد

وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك واياديك اللهم

فصل على محمد وآل محمد الذين افترضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا

ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم وشرفتنا باتباع آثارهم وثبتنا بالقول الثابت الذي عرفونا

فاعنا على الاخذ بما بصرونا واجز محمدا عنا افضل الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه

في ابلاغ رسالاتك واخطر بنفسه في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي من بعده

الى دينه والمقيم سنته علي امير المؤمنين صلوات الله عليه وصل على الائمة من ابنائه

الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم دار الكرامة يا ارحم

الراحمين اللهم هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اللهم اجعلهم شفعاءنا

واسئلك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود ان تغفر لي وتتوب علي انك انت

التواب الرحيم اللهم اني اشهد ان ارواحهم وطينتهم واحدة وهي الشجرة التي طاب

اصلها وفرعها واغصانها واوراقها اللهم ارحمنا بحقهم واجرنا من مواقف الخزي في الدنيا

والآخرة بولايتهم واوردنا موارد الامن من اهوال يوم القيمة بحبهم واقرارنا بفضلهم

واتباعنا آثارهم واهتدائنا بهديهم واعتقادنا ما عرفوناه من توحيدك ووقفونا

عليه من تعظيم شانك وتقديس اسمائك وشكر آلائك ونفي الصفات ان تحلك

والعلم ان يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمتهم حججا على خلقك ودلائل على

توحيدك وهداة تنبه على امرك وتهدي الى دينك وتوضح ما اشكل على عبادك

وبابا للمعجزات التي يعجز عنها غيرك وبها تبين حجتك وتدعو الى تعظيم السفير بينك

وبين خلقك وانت المتفضل عليهم حيث قربتهم من ملكوتك واختصصتهم بسرك

وَاصْطَفَيْتَهُمْ لِوَحْيِكَ وَاَوْرَثْتَهُمْ غَوَامِضَ تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً لِخَلْقِكَ وَلُطْفاً بِعِبَادِكَ وَحَنَاناً

و برگزیدی ایشان را برای پیغام خود و میراث دادی ایشان را مشکلات تفسیر کتاب خود بخشش بر خلق خود و مهربانی به بندگان خود و رحم کردن

عَلَى رَعِيَّتِكَ وَعِلْماً بِمَا تَنْطَوِي عَلَيْهِ ضَمَائِرُ اُمَنَائِكَ وَمَا يَكُونُ مِنْ شَأْنِ صَفْوَتِكَ وَ

بر خلق خود و دانا بآنچه در بر دارد براو دلهای امانت داران تو و آنچه باشد از کار برگزیدگان تو

طَهَّرْتَهُمْ فِي مَنْشَأِهِمْ وَمُبْتَدَئِهِمْ وَحَرَسْتَهُمْ مِنْ نَفْثِ نَافِثٍ اِلَيْهِمْ وَاَرَيْتَهُمْ بُرْهَاناً عَلَى مَنْ عَرَضَ

پاک کردی ایشان را در آفرینش و ابتدای کار ایشان و نگاه داشتی ایشان را از دمیدن دمنده بسوی ایشان و نمودی ایشان را حجتی بر آنکه میل

بِسُوءٍ لَهُمْ فَاسْتَجَابُوا لِاَمْرِكَ وَشَغَلُوا اَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَمَلَؤُا اَجْزَاءَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا

با خوشی ایشان پس اجابت کردند امر ترا و مشغول کردند نفس خود را بطاعت تو و پر کردند اجزای خود را از یاد تو و آباد کردند

قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ اَمْرِكَ وَجَزَّؤُا اَوْقَاتَهُمْ فِيمَا يُرْضِيكَ وَاَخْلَوْا دَخَائِلَهُمْ مِنْ مَعَارِيضِ الْخَطَرَاتِ

دلهای خود را بتعظیم فرمان تو و قسمت کردند اوقات خود را در آنچه خوشنودی تو و خالی نمودند باطن خود را از پوشیده های اندیشه ها

الشَّاغِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ مَكَامِنَ لِاِرَادَتِكَ وَعُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ لِاَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَ

باز دارنده از تو پس گردانیدی دلهای ایشان را نگهبان برای خواست خود و خردهای خود را قرارگاه امر خود و نهی خود و

اَلْسِنَتَهُمْ تَرَاجِمَةً لِسُنَّتِكَ ثُمَّ اَكْرَمْتَهُمْ بِنُورِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ اَهْلِ زَمَانِهِمْ وَالْاَقْرَبِينَ

زبانهای ایشان را بیان کننده شریعت خود گرامی داشتی ایشان را بنور خود تا آنکه زیادتی دادی ایشان را میان اهل زمان ایشان و نزدیکان

اِلَيْهِمْ فَخَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَاَنْزَلْتَ اِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَاَمَرْتَنَا بِالتَّمَسُّكِ بِهِمْ وَالرَّدِّ اِلَيْهِمْ وَ

بایشان پس مخصوص کردی ایشان را به پیغام تو و فرستادی بایشان کتاب خود و امر کردی ما را بچنگ زدن بایشان و برگردانیدن بایشان و

الْاِسْتِنْبَاطِ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِكِتَابِكَ وَبِعِتْرَةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ

گرفتن از ایشان خداوندا پس بدرستیکه ما چنگ زدیم بکتاب تو و بخویشان پیغمبر رحمتهای تو بر آنان که

اَقَمْتَهُمْ لَنَا دَلِيلاً وَعَلَماً وَاَمَرْتَنَا بِاتِّبَاعِهِمْ اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَارْزُقْنَا شَفَاعَتَهُمْ حِينَ

بپا داشتی ایشان را برای ما دلیل و نشانه و امر کردی ما را بپیروی ایشان خداوندا پس بدرستیکه ما چنگ زدیم بایشان پس روزی کن ما را شفاعت ایشان آنگاه که

يَقُولُ الْخَائِبُونَ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُصَدِّقِينَ

میگویند نا امیدان پس نیست ما را هیچ شفاعت کننده و نه دوست نزدیک و بگردان ما را از راستگویان تصدیق کنندگان

لَهُمُ الْمُنْتَظِرِينَ لِاَيَّامِهِمُ النَّاظِرِينَ اِلَى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ

مر ایشان را چشم دارنده مر روزگار دولت ایشان را و درخواست ایشان و گمراه مکن ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود

رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلَى اَخِيهِ

بخشش بدرستیکه تو بخشنده بپذیر ای پروردگار جهانیان خداوندا رحمت فرست بر محمد پیغمبر تو و بر برادرش

وَصِنْوِهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقِبْلَةِ الْعَارِفِينَ وَعَلَمِ الْمُهْتَدِينَ وَثَانِي الْخَمْسَةِ الْمَيَامِينَ الَّذِينَ

و برگزیده پادشاه گروندگان و قبله شناسان و نشانه راه یافتگان و دومی پنج تن امرکنندگان آنانکه

فَخَرَ بِهِمُ الرُّوحُ الْاَمِينُ وَبَاهَلَ اللّٰهُ تَعَالَى بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ وَهُوَ اَصْدَقُ الْقَائِلِينَ

نازید بایشان روح الامین و مباهله نمود خدا تعالی بایشان مباهله کنندگان پس گفت و او راستگوترین گویندگان است

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَاءَنَا وَاَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا

پس هر که مخاصمه کند در او پس از آنکه آمد ترا از دانش پس بگو بیایید بخوانیم پسران خود را و شما پسران خود را و زنان خود را

وَنِسَاءَكُمْ

وَنِسَاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ذٰلِكَ الْاِمَامُ الْمَخْصُوصُ

و شما زنان خود را و نفسهای خود را و شما نفسهای خود را پس زاری کنیم پس لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم آن امامی که مخصوص شده

بِمُؤَاخَاتِهِ يَوْمَ الْاِخَاءِ وَالْمُؤْثِرُ بِالْقُوتِ بَعْدَ ضُرِّ الطَّوَى وَمَنْ شَكَرَ اللّٰهُ سَعْيَهُ فِي هَلْ اَتَى وَمَنْ

ببرادری او در روز برادری و بطعام ضروری خود … از گرسنگی و آنکه پسندیده خدا کوشش او را در هل اتی و آنکه

شَهِدَ بِفَضْلِهِ مُعَادُوهُ وَاَقَرَّ بِمَنَاقِبِهِ جَاحِدُوهُ مَوْلَى الْاَنَامِ وَمُكَسِّرُ الْاَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْهُ

گواهی داده بفضل او دشمنان او و اقرار کرده بفضایل او انکار کننده او مالک اختیار مردم و شکننده بتان و آنکه فرا نگرفته او را

فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَاَوْرَقَتِ الْاَشْجَارُ وَعَلَى

در راه خدا سرزنش سرزنش کننده رحمت خدا بر او و آل او مادام که طلوع کند آفتاب روز و برگ آورد درختان و بر

النُّجُومِ الْمُشْرِقَاتِ مِنْ عِتْرَتِهِ وَالْحُجَجِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ و این دعا بحسب سند و متن اصح ادعیه

ستارگان درخشان از ذریت او و حجت روشن از فرزندان او است و دیگر از ایام متبرکه روز بیست

و پنجم است و مشهور آنست که در این روز سوره کریمه هل اتی در شأن حضرت امیر المؤمنین و فاطمه
زهرا و امام حسن و امام حسین ع نازل شده بسبب آنکه حسن و حسین بیمار شدند و حضرت سید رسل
بعیادت ایشان رفت و امر فرمود که حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین ع نذر کردند که اگر خدا
ایشان را عافیت دهد سه روز روزه بگیرند و چون خدا عافیت کرامت فرمود آن چهار بزرگوار با فضه خادمه
ایشان روزه گرفتند و نداشتند چیزی که بآن افطار نمایند پس حضرت امیر قدری پشم از شمعون یهودی
گرفت با سه صاع جو که حضرت فاطمه هر روز ثلث آن پشم را بریسد و یک صاع از آن جو اجیر خود بردارد
پس در روز اول فاطمه ع قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد آن صاعی از جو برداشت و آرد کرد و
پنج گرده نان پخت و چون حضرت امیر با حضرت رسول ص نماز شام کرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه پنج گرده
نان را حاضر کرد خواستند افطار نمایند مسکینی بر در خانه ندا کرد که السلام علیکم یا اهل بیت محمد
من مسکینی از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائده های بهشت طعام دهد پس حضرت
امیر ابتدا کرد و فرمود که من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت ع با فضه با آنحضرت موافقت کردند
و نانهای خود را بسائل دادند و بآب افطار کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت فاطمه ع
بمزد رشتن ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر را از جو برداشت و آرد کرد و پنج گرده دیگر پخت و چون خواستند
افطار کنند سائلی بر در خانه آمد و صدا زد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد من یتیمی ام از اولاد
مهاجرین و پدرم در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید تا خدا شما را از خوانهای بهشت
طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان اول نان خود را داد و بعد از او فاطمه زهرا و بعد از او دو گوشوار
عرش خدا و بعد از ایشان فضه سعادتمند همگی نانهای خود را بیتیم دادند و بآب افطار نمودند و
روز سیم روزه داشتند و باز حضرت سیدة النساء در روز سیم بقیه پشم را رشت و بقیه جو را گرفت
و در آسیا خورد کرد و باز پنج گرده نان پخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت حضرت فاطمه طعام
را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیری از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم یا اهل بیت محمد

مارا اسیر میکنید و می بندید و طعام نمیدهید بخوریم پس بخوشبها سابق همه کرد همانرا با سائل دادند
و باب مختصا فطار فرمودند چون صبح شد حقتعالی سوره کریمه هل اتی را در شان ایشان فرستاد و کرد
آنسوره اشاره باین قصه نمود که یوفون بالنذر ویخافون یوما کان شره مستطیرا ویطعمون الطعام
علی حبه مسکینا ویتیما واسیرا انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم جزاء ولا شکورا انا نخاف من ربنا
یوما عبوسا قمطریرا یعنی وفا میکنند بنذر و میترسند از روزی که شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است
ومیخورانند طعام را با خواهش و محبت آن یا از برای محض محبت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند
یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست که ما طعام نمیدهیم شما را مگر از برای رضای خدا نمیخواهیم از
شما نه جزا و پاداشی را و نه شکر و ثنائی را ما میترسیم از روز قیامت که در نهایت شدت و هولست
و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره هل اتی در مدح ایشان نازل شد حضرت
رسول بخانه اهل بیت آمد و ایشان را بان شدت گرسنگی و آن حالت غریب مشاهده نمود گریست و
فرمود که این چه حالتست که در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین را دید که از نهایت
بیماری و از گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون آید میلرزند و حضرت فاطمه را دید در محراب عبادت
ایستاده بود و از گرسنگی شکم مبارکش به پشت چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود و چون از نماز
فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه بود و گوشت و ثریدی گرم در میان آن
بود که میجوشید و بوی بهتر از مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را بنزد حضرت رسول آورد
حضرت فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی
دهد بیحساب حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه مریم مادر عیسی را دیدم پس
از آن تناول نمودند تا هفت روز از آن میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق فرمود که آن کاسه نزد
ما است و حضرت صاحب الامر آنرا ظاهر خواهد کرد و طعام بهشت از آن تناول خواهد نمود و شیعیان
نیز این روایت با نزول مائده بطرق بسیار نقل کرده اند و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام
پس مناسبست که شیعیان اهل بیت در این ایام تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن بر مساکین و
یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید رحمه الله گفته است که مستحبست که این روز را
روزه بدارند برای شکر نزول سوره هل اتی در شان آل عبا و ایضا مناسبست غسل زیارت و زیارت ائمه
علیهم السلام و زیارت جامعه را خواندن در این روز مناسبست و چون بعضی از علما این روز را روز
مباهله میدانند دعای مباهله را در این روز خواندن خوبست و روز بیست و ششم بنا بر مشهور عمر
علیه اللعنه را خنجر بر شکمش زده اند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز بیست و هفتم مروان
که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم واصل شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله برطرف شد پس
در این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی در این روز متولد شده است
و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور عمر باسفل درک منتقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد
و در روز آخر ذی الحجه که آخر سال عربیست روایت کرده اند که سنتست که دو رکعت نماز بجا آورند و در

هر رکعت

هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و ده مرتبه سوره قل هو الله احد اللهم ما عملت فی هذه السنة
و ده مرتبه آیة الکرسی بخوانند و بعد از سلام این دعا را بخوانند
من عمل نهیتنی عنه ولم ترضه ونسیته ولم تنسه ودعوتنی الی التوبة بعد اجترائی
علیک اللهم فانی استغفرک منه فاغفر لی وما عملت من عمل یقربنی الیک فاقبله
منی ولا تقطع رجائی منک یا کریم

باب ششم در بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است

فصل اول در اعمال دهه اول ماه

محرم است از حضرت امام رضا منقولست که حضرت رسول در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند
و چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند و این دعا را سه مرتبه میخواندند
اللهم انت الاله القدیم وهذه سنة جدیدة فاسئلک فیها العصمة من الشیطان
والقوة علی هذه النفس الامارة بالسوء والاشتغال بما یقربنی الیک یا کریم یا ذا
الجلال والاکرام یا عماد من لا عماد له یا ذخیرة من لا ذخیرة له یا حرز من لا حرز له
یا غیاث من لا غیاث له یا سند من لا سند له یا کنز من لا کنز له یا حسن
البلاء یا عظیم الرجاء یا عز الضعفاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا منعم یا مجمل
یا مفضل یا محسن انت الذی سجد لک سواد اللیل ونور النهار وضوء القمر وشعاع
الشمس ودوی الماء وحفیف الشجر یا الله لا شریک لک اللهم اجعلنا خیرا
مما یظنون واغفر لنا ما لا یعلمون ولا تؤاخذنا بما یقولون حسبی الله لا اله الا
هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم آمنا به کل من عند ربنا وما یذکر الا اولوا
الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت
الوهاب و چون حضرت سید الشهداء در دهم این ماه بسعادت شهادت فایز گردیده و در اکثر
این دهه محزون و غمگین بودند و اخبار موحشه بایشان میرسید باید که شیعیان

ایشان در مجموع این ده روز بلوازم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر ذکر مصائب ایشان باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت امام رضا منقولست که ماه محرم ماهی بود که کافران در این ماه جنگ کردن را حرامی داشتند و منافقان این امت در این ماه خون ما را حلال دانستند و هتک حرمت ما کردند و زنان و فرزندان ما را اسیر کردند و آتش در خیمهای ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت کردند و حرمت حضرت رسالت پناه را در باب ما رعایت نکردند بدرستیکه مصیبت حضرت امام حسین چشمهای ما را مجروح کرد و آب دیدهای ما را جاری ساخت و عزیز ما را ذلیل گردانید و واقعه کربلا کرب و بلا برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پس باید بر مصیبت آنحضرت گریه کنند کان بگریند بدرستیکه گریه بر آنحضرت گناهان بزرگ را بر طرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی چون ماه محرم داخل میشد کسی آنحضرت را خندان نمیدید و اثر حزن و اندوه بر آنحضرت ظاهر میشد در مجموع دهه اول ماه و چون روز دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهادت امام حسین است و در حدیث دیگر فرمود که چون جدم حسین شهید شد آسمان خون و خاک سرخ بارید اگر بر آنحضرت آنقدر گریه کنی که آب از دیده بر روی تو جاری گردد حقتعالی جمیع گناهان کوچک و بزرگ تو را بیامرزد پس فرمود که اگر خواهی که در غرفهای بهشت با حضرت رسول و آل او باشی لعنت کن قاتلان حسین را و اگر خواهی ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت آنحضرت بیاد آوری بگو یا لیتنی کنت معهم فافوز فوزا عظیما یعنی ای کاشکی میبودم با ایشان پس رستگاری مییافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک باش و از برای شادی ما شاد باش و بدانکه روزه روز اول محرم سنت است و از حضرت امام رضا منقولست که در روز اول محرم حضرت زکریا دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حقتعالی دعای او را مستجاب گردانید و حضرت یحیی را با و عطا کرد پس هر که این روز را روزه دارد و دعا کند حقتعالی دعای او را مستجاب گرداند چنانکه دعای زکریا را مستجاب کرد و شیخ مفید رحمه الله گفته که روز سیم محرم روز مبارکیست و در این روز حضرت یوسف از چاه بیرون آمد هر که این روز را روزه دارد حقتعالی کارهای صعب او را آسان گرداند و غمهای او را زایل گرداند و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشته اند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول بسته اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنة از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا منقولست که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و پی کاری نرود حقتعالی حوائج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حقتعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را براو مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گرداند پس باید که آدمی در روز عاشورا مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و افاد بر خود میباشند و قدری از خوردن و آشامیدن امساک کنند بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه بشربتی آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت لعنت کند و بگوید اللهم العن قتلة الحسين و در روایتی وارد شده است از حضرت صادق که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید که احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای تأسی حضرت امام حسین و اصحاب او که در آن شب در صحرای کربلا در میان سی هزار نفر از کافران بیحیا تا صباح احیا کردند و عبادت و تهیه سعادت میکردند

فصل دویم در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت محشور گردد بخون خود آلوده و بهیئت شهدای کربلا در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد و اما زیارت مشهور آنحضرت شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان روایت کرده اند از سیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمة ابن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را در روز دهم محرم با نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک را با رسول خدا و ائمه طاهرین علیهم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست برای کسیکه در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلند تر در خانه خود و اشاره کند بسوی قبر آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین بر قاتل آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین و امر کند هر که را که در خانه او است و از او تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر پا دارد باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن و تعزیت گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم بر خدا که هر گاه این کارها را بکند حقتعالی جمیع این ثوابها را با ایشان عطا فرماید مالک گفت

توضامنی و کفیلی از برای ایشان باین ثواب فرمود بلی پرسید که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود
که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا بالحسین علیه السلام وجعلنا وایاکم من الطالبین
بثاره مع ولیه الامام المهدی من آل محمد علیهم السلام و اگر توانی در این روز از خانه بیرون
مرو که این روز نحسی است که حاجت
هیچ مؤمنی در این روز بر آورده نمیشود و اگر بر آورده شود برای او مبارک نیست و در آن خیری و رشدی
نیست و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هرکه ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره
کرده است و اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پس کسیکه چنین
کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که همه را با رسول
خدا کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدیکه
مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتیکه خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علقمه
ابن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر ع که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم در این روز هرگاه خواهم
آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دور و دعائیکه هرگاه در شهرهای دور باشم خواهم که اشاره کنم و آن
حضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی اندو رکعت را بعد از آنکه اشاره کرده باشی
بجانب آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از اشاره و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده
خواهی بود بدعائیکه ملائکه میخوانند در وقتیکه زیارت آنحضرت میکنند و می نویسد خدا برای تو بآن
زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو در بهشت هزار
هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین بن علی ع تا آنکه شریک شوی با ایشان در
درجات ایشان و نشناسند ترا مگر از آنها که با آنحضرت شهید شده باشند و نوشته شود برای تو
ثواب هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هرکه زائر السلام علیک یا ابا عبد الله السلام
آنحضرت را زیارت کرده است از روزیکه شهید شده است میگوئی
علیک یابن رسول الله السلام علیک یابن امیر المؤمنین وابن سید الوصیین السلام
علیک یابن فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر
الموتور السلام علیک وعلی الارواح التی حلت بفنائک علیکم منی جمیعا سلام الله
ابدا ما بقیت وبقی اللیل والنهار یا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیة وجلت المصیبة
بک علینا وعلی جمیع اهل الاسلام وجلت وعظمت مصیبتک فی السموات علی جمیع

اهل السموات فلعن الله امة اسست اساس الظلم والجور علیکم اهل البیت ولعن الله
امة دفعتکم عن مقامکم وازالتکم عن مراتبکم التی رتبکم الله فیها ولعن الله امة قتلتکم
ولعن الله الممهدین لهم بالتمکین من قتالکم برئت الی الله والیکم منهم ومن اشیاعهم
واتباعهم واولیائهم یا ابا عبد الله انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم الی
یوم القیمة ولعن الله آل زیاد وآل مروان ولعن الله بنی امیة قاطبة ولعن الله
ابن مرجانة ولعن الله عمر بن سعد ولعن الله شمرا ولعن الله امة اسرجت والجمت و
تنقبت لقتالک بابی انت وامی لقد عظم مصابی بک فاسئل الله الذی
اکرم مقامک واکرمنی بک ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور من اهل بیت محمد
صلی الله علیه واله اللهم اجعلنی عندک وجیها بالحسین ع فی الدنیا والاخرة یا ابا
عبد الله انی اتقرب الی الله والی رسوله والی امیر المؤمنین والی فاطمة والی الحسن و
الیک بموالاتک وبالبراءة ممن قاتلک ونصب لک الحرب وبالبراءة ممن اسس اساس
الظلم والجور علیکم وابرء الی الله والی رسوله ممن اسس اساس ذلک وبنی علیه بنیانه
وجری فی ظلمه وجوره علیکم وعلی اشیاعکم برئت الی الله والیکم منهم واتقرب الی الله
ثم الیکم بموالاتکم وموالاة ولیکم وبالبراءة من اعدائکم والناصبین لکم الحرب و
بالبراءة من اشیاعهم واتباعهم انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم وولی
لمن والاکم وعدو لمن عاداکم فاسئل الله الذی اکرمنی بمعرفتکم ومعرفة اولیائکم و

رزقني البراءة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا والآخرة وان يثبّت لي عندكم قدم
صدق في الدنيا والآخرة واسئله ان يبلّغني المقام المحمود لكم عند الله وان يرزقني
طلب ثاري مع امام مهدي ظاهر ناطق منكم واسئل الله بحقّكم وبالشأن الذي لكم عنده
ان يعطيني بمصابي بكم افضل ما يعطي مصاباً بمصيبته مصيبة ما اعظمها واعظم رزيّتها
في الاسلام وفي جميع اهل السموات والارض اللهمّ اجعلني في مقامي هذا ممّن تناله
منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهمّ اجعل محياي محيا محمّد وآل محمّد ومماتي ممات
محمّد وآل محمّد اللهمّ انّ هذا يوم تبرّكت به بنو اميّة وابن آكلة الاكباد اللعين ابن
اللعين على لسان نبيّك صلّى الله عليه وآله في كلّ موطن وموقف وقف فيه نبيّك
صلواتك عليه وآله اللهمّ العن اباسفيان ومعوية بن ابي سفيان ويزيد بن معوية
عليهم منك اللعنة ابد الآبدين وهذا يوم فرحت به آل زياد وآل مروان بقتلهم
الحسين صلوات الله عليه اللهمّ ضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهمّ انّي
اتقرّب اليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا وايّام حيوتي بالبراءة منهم واللعنة عليهم
وبالموالاة لنبيّك وآل نبيّك عليهم السلام پس صد مرتبه میگوئی اللهمّ العن اوّل ظالم ظلم
حقّ محمّد وآل محمّد وآخر تابع له على ذلك اللهمّ العن العصابة التي جاهدت الحسين
عليه السلام وشايعت وبايعت على قتله اللهمّ العنهم جميعاً پس صد مرتبه میگوئی السلام
عليك يا اباعبد الله وعلى الارواح التي حلّت بفنائك عليك منّي سلام الله ابداً

ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد منّي لزيارتكم السلام على الحسين
وعلى عليّ بن الحسين وعلى اولاد الحسين وعلى اصحاب الحسين پس میگوئی اللهمّ خصّ انت اوّل
ظالم باللعن منّي وابدأ به اوّلاً ثمّ الثاني ثمّ الثالث ثمّ الرابع اللهمّ العن يزيد بن
معوية خامساً والعن عبيد الله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمراً وآل ابي
سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة پس بسجده میروی و میگوئی اللهمّ لك الحمد حمد الشاكرين
لك على مصابهم الحمد لله على عظيم رزيّتي اللهمّ ارزقني شفاعة الحسين عليه السلام
يوم الورود وثبّت لي قدم صدق عندك مع الحسين واصحاب الحسين الذين بذلوا
مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه گفت که حضرت امام محمّد باقر ع فرمود که اگر توانی هر روز
آنحضرت را باین کیفیت زیارت کنی بکن که جمیع این ثوابها
برای تو خواهد بود و روایت کرده محمّد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت من با صفوان جمال
و جماعتی از اصحاب خود رفتیم بسوی نجف بعد از آنکه حضرت صادق ع بیرون رفته بودند از حیره
بمدینه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت امیر المؤمنین ع فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید
بسوی قبر حضرت امام حسین ع و گفت که زیارت کنید حضرت امام حسین ع را از این مکان از بالای
سر حضرت امیر المؤمنین ع که حضرت امام جعفر صادق ع چنین کردند و قتیکه من در خدمت آنحضرت
باین مکان شریف آمده بودم پس خواند صفوان آن زیارت را که علقمه از حضرت امام محمّد باقر ع برای
روز عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز زیارت کرد نزد سر امیر المؤمنین ع و وداع کرد بعد
نماز امیر المؤمنین ع را و رو بجانب امام حسین ع کرد و آنحضرت را نیز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از
آن دو رکعت خواند این دعا بود يا الله يا الله يا الله يا مجيب دعوة المضطرّين يا كاشف كرب المكروبين
يا غياث المستغيثين ويا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب اليّ من حبل الوريد و
يا من يحول بين المرء وقلبه ويا من هو بالمنظر الاعلى وبالافق المبين ويا من هو الرحمن
الرحيم على العرش استوى ويا من يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور ويا من لا يخفى

عليه خافية يا من لا تشتبه عليه الأصوات ويا من لا تغلطه الحاجات ويا من لا يبرمه
إلحاح الملحين يا مدرك كل فوت ويا جامع كل شمل ويا بارئ النفوس بعد الموت ويا من
هو كل يوم في شأن يا قاضي الحاجات يا منفس الكربات يا معطي السؤلات يا ولي الرغبات
يا كافي المهمات يا من يكفي من كل شيء ولا يكفي منه شيء في السموات والأرض أسألك
بحق محمد وعلي وبحق فاطمة بنت نبيك وبحق الحسن والحسين فإني بهم أتوجه إليك في
مقامي هذا وبهم أتوسل وبهم أتشفع إليك وبحقهم أسألك وأقسم وأعزم
عليك وبالشأن الذي لهم عندك وبالقدر الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم على العالمين
وباسمك الذي جعلته عندهم وبه خصصتهم دون العالمين وبه أبنتهم وأبنت
فضلهم من فضل العالمين حتى فاق فضلهم فضل العالمين أن تصلي على محمد وآل
محمد وأن تكشف عني غمي وهمي وكربي وتكفيني المهم من أموري وتقضي عني ديني و
تجيرني من الفقر وتجيرني من الفاقة وتغنيني عن المسألة إلى المخلوقين وتكفيني
هم من أخاف همه وعسر من أخاف عسره وحزونة من أخاف حزونته وشر من أخاف
شره ومكر من أخاف مكره وبغي من أخاف بغيه وجور من أخاف جوره وسلطان
من أخاف سلطانه وكيد من أخاف كيده ومقدرة من أخاف بلاء مقدرته علي
وترد عني كيد الكيدة ومكر المكرة اللهم من أرادني فأرده ومن كادني فكده واصرف
عني كيده ومكره وبأسه وأمانيه وامنعه عني كيف شئت وأنى شئت اللهم اشغله

عني بفقر لا تجبره وببلاء لا تستره وبفاقة لا تسدها وبسقم لا تعافيه وذل لا تعزه و
بمسكنة لا تجبرها اللهم اضرب بالذل نصب عينيه وأدخل عليه الفقر في منزله
والعلة والسقم في بدنه حتى تشغله عني بشغل شاغل لا فراغ له وأنسه ذكري كما
أنسيته ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه
وأدخل عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه حتى تجعل ذلك له شغلا شاغلا به عني
وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك فإنك الكافي لا كافي سواك ومفرج لا مفرج
سواك ومغيث لا مغيث سواك وجار لا جار سواك خاب من كان جاره سواك ومغيثه
سواك ومفزعه إلى سواك ومهربه وملجاه إلى غيرك ومنجاه من مخلوق غيرك فأنت
ثقتي ورجائي ومفزعي ومهربي وملجاي ومنجاي فبك أستفتح وبك أستنجح وبمحمد
وآل محمد أتوجه إليك وأتوسل وأتشفع فأسألك يا الله يا الله يا الله فلك الحمد ولك
الشكر وإليك المشتكى وأنت المستعان فأسألك يا الله يا الله بحق محمد وآل محمد أن
تصلي على محمد وآل محمد وأن تكشف عني غمي وهمي وكربي في مقامي هذا كما كشفت
عن نبيك همه وغمه وكربه وكفيته هول عدوه فاكشف عني كما كشفت عنه وفرج
عني كما فرجت عنه واكفني كما كفيته واصرف عني هول ما أخاف هوله ومؤونة ما
أخاف مؤونته وهم ما أخاف همه بلا مؤونة على نفسي من ذلك واصرفني بقضاء حوائجي
وكفاية ما أهمني همه من أمر آخرتي ودنياي يا أمير المؤمنين ويا أبا عبد الله عليكما

مِنّی سَلامُ اللهِ أَبَداً ما بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِکُما وَلا فَرَّقَ اللهُ بَیْنی وَبَیْنَکُما اللّٰهُمَّ أَحْیِنی حَیٰوةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّیَّتِهِ وَأَمِتْنی مَماتَهُمْ وَتَوَفَّنی عَلیٰ مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِهِمْ وَلا تُفَرِّقْ بَیْنی وَبَیْنَهُمْ طَرْفَةَ عَیْنٍ أَبَداً فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا أَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَیا أَبا عَبْدِ اللهِ أَتَیْتُکُما وَ(اگر از دور خوانَد: تَوَجَّهْتُ إِلَیْکُما) زائِراً وَمُتَوَسِّلاً إِلَی اللهِ رَبّی وَرَبِّکُما وَمُتَوَجِّهاً إِلَیْهِ بِکُما وَمُسْتَشْفِعاً بِکُما إِلَی اللهِ فی حاجَتی هٰذِهِ فَاشْفَعا لی فَإِنَّ لَکُما عِنْدَ اللهِ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ وَالْجاهَ الْوَجیهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفیعَ وَالْوَسیلَةَ إِنّی أَنْقَلِبُ عَنْکُما مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحاجَةِ وَقَضائِها وَنَجاحِها مِنَ اللهِ بِشَفاعَتِکُما لی إِلَی اللهِ فی ذٰلِکَ فَلا أَخیبُ وَلا یَکُونُ مُنْقَلَبی مُنْقَلَباً خائِباً خاسِراً بَلْ یَکُونُ مُنْقَلَبی مُنْقَلَباً راجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً بِقَضاءِ جَمیعِ حَوائِجی وَتَشَفَّعا لی إِلَی اللهِ أَنْقَلِبُ عَلیٰ ما شاءَ اللهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ مُفَوِّضاً أَمْری إِلَی اللهِ مُلْجِئاً ظَهْری إِلَی اللهِ وَمُتَوَکِّلاً عَلَی اللهِ وَأَقُولُ حَسْبِیَ اللهُ وَکَفیٰ سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعا لَیْسَ لی وَراءَ اللهِ وَوَراءَکُمْ یا سادَتی مُنْتَهیٰ ما شاءَ رَبّی کانَ وَما لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ أَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَلا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی إِلَیْکُما انْصَرَفْتُ یا سَیِّدی یا أَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَمَوْلایَ وَأَنْتَ یا أَبا عَبْدِ اللهِ یا سَیِّدی وَسَلامی عَلَیْکُما مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ وَاصِلٌ ذٰلِکَ إِلَیْکُما غَیْرُ مَحْجُوبٍ عَنْکُما سَلامی إِنْ شاءَ اللهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّکُما أَنْ یَشاءَ ذٰلِکَ وَیَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمیدٌ مَجیدٌ انْقَلَبْتُ یا سَیِّدَیَّ عَنْکُما تائِباً حامِداً

لِلّٰهِ شاکِراً راجِیاً لِلْإِجابَةِ غَیْرَ آیِسٍ وَلا قانِطٍ آئِباً عائِداً راجِعاً إِلیٰ زِیارَتِکُما غَیْرَ راغِبٍ عَنْکُما وَلا مِنْ زِیارَتِکُما بَلْ راجِعٌ عائِدٌ إِنْ شاءَ اللهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ یا سادَتی رَغِبْتُ إِلَیْکُما وَإِلیٰ زِیارَتِکُما بَعْدَ أَنْ زَهِدَ فیکُما وَفی زِیارَتِکُما أَهْلُ الدُّنْیا فَلا خَیَّبَنِیَ اللهُ مِمّا رَجَوْتُ وَما أَمَّلْتُ فی زِیارَتِکُما إِنَّهُ قَریبٌ مُجیبٌ

سیف بن عمیره گفت من بصفوان گفتم که علقمه این زیارت را از امام محمد باقر ع از برای ما روایت کرد این دعا را نقل نکرد صفوان گفت من وارد شدم با سید خود حضرت امام جعفر صادق ع باین مکان پس کرد آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را خواند در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت نماز را کرد و آن وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق ع بمن گفت که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول باشد و سعیش مزد داده شود و سلامش بآنحضرت برسد و محجوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد بر آورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامن از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین ع با همین ضامنی و او از امام حسین ع با همین ضامنی و او از پدرش امیر المؤمنین با همین ضامنی و امیر المؤمنین ع از رسول خدا با همین ضامنی و رسول خدا از جبرئیل با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامنی و بتحقیق که حقتعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین ع را باین روش زیارت کند از نزدیک یا دور و این دعا را بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد بر آورم هر چند بزرگ باشد و هر سؤال که بکند عطا کنم و از درگاه من نا امید بر نگردد و او را بر گردانم شاد و خوشحال ببر آمدن حاجتش و فایز شدن ببهشت و آزاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسیکه دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله حقتعالی مرا بسوی تو فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابیطالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق ع فرمود ای صفوان هر گاه ترا حاجتی بسوی خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار خود را بطلب که البته بر آورده است و حقتعالی خلف وعده خود نمیفرماید مؤلف گوید که چون عبارت حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت السَّلامُ عَلَیْکَ یا أَبا عَبْدِ اللهِ را تا آل نَبِیِّکَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ بخواند و زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد از صد مرتبه لعنت باز دیگر نماز نکند و بعد از صد مرتبه سلام باز دیگر نماز کند و متصل بسجده رود و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید بجمیع احتمالات

خود حاجت

عمل کرده باشد و اگر اول یکی از این زیارات بعیده را بعمل آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهراً کافی باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین ع را با این زیارت ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را در نزد ضریح امیر المؤمنین ع بعمل آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بجا اللّهم انّ هذا یوم تبرّکت به بنو امیّة بگوید اللّهم انّ قتل الحسین صلواتک علیه یوم تبرّکت به بنو امیّة فصل پنجم در سایر زیارات این روز است و از جمله آنها زیارتیست که بسند صحیح عبد الله سنان روایت کرده است که رفتم بخدمت حضرت صادق ع در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته رنگ و اندوهناک یافتم و آب از دیدهای مبارک آنحضرت مانند مروارید میریخت گفتم یابن رسول الله سبب گریهٔ شما چیست خدا هرگز دیدهای شما را گریان نکرداند حضرت فرمود مگر غافلی و نمیدانی که در مثل این روز حضرت امام حسین ع شهید شده گفتم ای سیّد من چه میفرمائید در روزه اش فرمود که روزه بدار بی آنکه شب نیت روزه بکنی و افطار بکن نه از روی شماتت و یکروز تمام روزه مگیر و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد بیکساعت بشربتی از آب زیرا که در اینوقت جنگ برطرف شد از آل رسول و در زمین سی نفر از اهل بیت و موالیان ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در آنها حضرت رسالت بود و اگر آنحضرت در دنیا میبود بایست آنحضرت را برای ایشان تعزیت بگویند پس آنحضرت چندان گریست که ریش مبارکش از آب دیده اش تر شد پس حضرت فرمود که بهترین کاری که در این روز بکنی آنست که جامهای پاکیزه بپوشی و بندهای را بگشائی و آستینها را تا مرفق بالا کنی بروش مصیبت زدگان پس بیرون رو بسوی بیابان یا بجائی که کسی ترا نبیند یا خانه خالی از برای نفیته از بستان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز بجا آوری با خشوع و خضوع و رکوع نیکو و بعد از هر دو رکعت سلام بگوئی و در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ قل یا ایها الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سورهٔ قل هو الله احد و در دو رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ احزاب بخوانی و در رکعت دوم سورهٔ اذا جاءک المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوان پس بگردانی روی خود را بجانب روضهٔ مقدسهٔ آنحضرت و بخاطر آوری شهادت آن امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب آنجناب را و سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بروایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی بر قاتلان آنحضرت که بهر لعنی هزار حسنه برای تو نوشته میشود و هزار گناه از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و بهتر آنست که هزار مرتبه بگوید اللّهم العن قتلة الحسین و اصحابه پس فرمود که بعد از آن از موضعیکه ایستاده چند گام پیش رو و بگو انّا لله و انّا الیه راجعون رضاً بقضائه و تسلیماً لامره و اگر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک باشی اللّهم عذّب الفجرة الذین شاقّوا رسولک و حاربوا اولیاءک و پس بجا خود برگرد و بگو عبدوا غیرک و استحلّوا محارمک والعن القادة و الاتباع و من کان منهم فخبّ و اوضع

یوم

معهم او رضی بفعلهم لعناً کثیراً اللّهم و عجّل فرج آل محمّد و اجعل صلواتک علیه و علیهم و استنقذهم من ایدی المنافقین المضلّین و الکفرة الجاحدین و افتح لهم فتحاً یسیراً و اتح لهم روحاً و فرجاً قریباً و اجعل لهم من لدنک علی عدوّک و عدوّهم سلطاناً نصیراً پس دست بدعا بردار و قصد کن دشمنان آل محمّد را و بگو اللّهم انّ کثیراً من الامّة ناصبت المستحفظین من الائمّة و کفرت بالکلمة و عکفت علی القادة الظلمة و هجرت الکتاب و السنّة و عدلت عن الحبلین اللذین امرت بطاعتهما و التمسّک بهما فاماتت الحقّ و حادت عن القصد و مالأت الاحزاب و حرّفت الکتاب و کفرت بالحقّ لمّا جاءها و تمسّکت بالباطل لمّا اعترضها و ضیّعت حقّک و اضلّت خلقک و قتلت اولاد نبیّک و خیرة عبادک و حملة علمک و ورثة حکمتک و وحیک اللّهم فزلزل اقدام اعدائک و اعداء رسولک و اهل بیت رسولک اللّهم و اخرب دیارهم و افلل سلاحهم و خالف بین کلمتهم و فتّ فی اعضادهم و اوهن کیدهم و اضربهم بسیفک القاطع و ارمهم بحجرک الدامغ و طمّهم بالبلاء طمّاً و قمّهم بالعذاب قمّاً و عذّبهم عذاباً نکراً و خذهم بالسنین و المثلات التی اهلکت بها اعداءک انّک ذو نقمة من المجرمین اللّهم انّ سنّتک ضائعة و احکامک معطّلة و عترة نبیّک فی الارض هائمة اللّهم فاعن الحقّ و اهله و اقمع الباطل و اهله و منّ علینا بالنجاة و اهدنا الی الایمان و عجّل فرجنا و انظمه بفرج اولیائک و اجعلهم لنا ودّاً و اجعلنا لهم وفداً اللّهم و اهلک من جعل یوم قتل

ابن نبيك وخيرتك عبداً واستهلّ به فرحاً ومرحاً وخذ آخرهم كما أخذت أولهم وضاعف اللهم
العذاب والتنكيل على ظالمي أهل بيت نبيك وأهلك أشياعهم وقادتهم وأبر حماتهم و
جماعتهم اللهم وضاعف صلواتك ورحمتك وبركاتك على عترة نبيك العترة الضائعة
الخائفة المستذلة بقية من الشجرة الطيبة الزاكية المباركة وأعل اللهم كلمتهم و
أفلج حجتهم واكشف البلاء واللأواء وحنادس الأباطيل والعمى عنهم وثبت قلوب شيعتهم
وحزبك على طاعتك وولايتهم ونصرتهم وموالاتهم وأعنهم وامنحهم الصبر على
الأذى فيك واجعل لهم أياماً مشهودة وأوقاتاً محمودة مسعودة توشك فيها
فرجهم وتوجب فيها تمكينهم ونصرهم كما ضمنت لأوليائك في كتابك المنزل فإنك قلت
وقولك الحق وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الأرض
كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد
خوفهم أمناً يعبدونني لا يشركون بي شيئاً اللهم فاكشف غمتهم يا من لا يملك كشف الضر
إلا هو يا واحد يا أحد يا حي يا قيوم وأنا يا إلهي عبدك الخائف منك والراجع إليك
السائل لك المقبل عليك اللاجئ إلى فنائك العالم بأنه لا ملجأ منك إلا إليك
اللهم فتقبل دعائي واسمع يا إلهي علانيتي ونجواي واجعلني ممن رضيت عمله
وقبلت نسكه ونجيته برحمتك إنك أنت العزيز الكريم اللهم وصل أولاً وآخراً على
محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد وارحم محمداً وآل محمد بأكمل وأفضل ما صليت

وباركت وترحمت على أنبيائك ورسلك وملائكتك وحملة عرشك بلا إله إلا أنت
اللهم ولا تفرق بيني وبين محمد وآل محمد صلواتك عليه وعليهم واجعلني يا مولاي
من شيعة محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وذريتهم الطاهرة المنتجبة وهب لي
التمسك بحبلهم والرضا بسبيلهم والأخذ بطريقتهم إنك جواد كريم پس بسجده برو و دو طرف
روی خود را بر خاک بگذار
وبگو يا من يحكم ما يشاء ويفعل ما يريد أنت حكمت فلك الحمد محموداً مشكوراً فعجل يا مولاي
فرجهم وفرجنا بهم فإنك ضمنت إعزازهم بعد الذلة وتكثيرهم بعد القلة وإظهارهم
بعد الخمول يا أصدق الصادقين ويا أرحم الراحمين فأسئلك يا إلهي وسيدي متضرعاً
إليك بجودك وكرمك بسط أملي والتجاوز عني وقبول قليل عملي وكثيره والزيادة في أيامي
وتبليغي ذلك المشهد وأن تجعلني ممن يدعى فيجيب إلى طاعتهم وموالاتهم ونصرهم و
تريني ذلك قريباً سريعاً في عافية إنك على كل شيء قدير پس سر خود را بسوی آسمان بلند کن و بگو أعوذ بك
أن أكون من الذين لا يرجون أيامك فأعذني يا إلهي برحمتك من ذلك چون چنين كنی اين عمل
بهتر است از برای تو
از حجها بسیار و عمرها بسیار که مال بسیار در آن صرف نمائی و بدن خود را در آنها بتعب افکنی و از اهل و
عیال و فرزندان خود جدا شوی و بدانکه کسیکه این نماز را در این روز بکند و این دعا را از روی اخلاص
بخواند و این عمل را با یقین و تصدیق بجا آورد حق تعالی ده خصلت باو عطا کند که از جمله آنها آنست که
او را از مردنهای بد حفظ کند مانند غرق شدن و سوختن و در زیر عمارت ماندن و امثال اینها و تا
مردن دشمن بر او مسلط نگرداند و نگاه دارد او را از پریشانی و خوره و پیسی در خودش و فرزندانش تا
چهار پشت و شیطان و دوستان و یاوران شیطان را مسلط نگرداند بر او و بر نسل او تا چهار پشت
زیارت دیگر زیارتیست که مشتملست بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت حضرت رسول خدا و ائمه
هدی صلوات الله علیهم است و مناسبست که در این روز خوانده شود و اگر در آخر روز خوانده شود
شاید انسب باشد السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث نوح
و زیارت اینست

نبيّ الله السلام عليك يا وارث ابرهيم خليل الله السلام عليك يا وارث موسى كليم

پیغمبر خدا درود برتو ای میراث برنده ابراهیم دوست خدا درود برتو ای میراث برنده موسی همسخن

الله السلام عليك يا وارث عيسى روح الله السلام عليك يا وارث محمّد حبيب الله

خدا درود برتو ای میراث برنده عیسی روح خدا درود برتو ای میراث برنده محمد دوست خدا

السلام عليك يا وارث امير المؤمنين عليّ السلام عليك يا وارث الحسن الشهيد سبط

درود برتو ای میراث برنده امیر المؤمنین درود برتو ای میراث برنده حسن شهید فرزندزاده

رسول الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن البشير النذير وابن سيّد

رسول خدا درود برتو ای پسر فرستاده خدا درود برتو ای پسر مژده دهنده بیم کننده و پسر بزرگ

الوصيّين السلام عليك يا ابن فاطمة سيّدة نساء العالمين السلام عليك يا ابا عبد

اوصیا درود برتو ای پسر فاطمه بزرگ زنان جهانیان درود برتو ای اباعبدالله

الله السلام عليك يا خيرة الله وابن خيرته السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره السلام

درود برتو ای برگزیده خدا و پسر برگزیده او درود برتو ای خونخواه خدا و پسر خونخواه او درود

عليك ايّها الوتر الموتور السلام عليك ايّها الامام الهادي الزكيّ وعلى ارواح حلّت

برتو ای آنکه خون برتو وارد شده درود برتو ای پیشوای راهنمای پاک و بر جانها که فرود آمدند

بفنائك واقامت في جوارك ووفدت مع زوّارك السلام عليك منّي ما بقيت وبقي الليل

بکرد آگرد تو و درنگ نمودند در پناه تو و آمدند با زیارت کنان تو درود برتو از من تا پاینده باشم و پاینده باشد شب

والنهار فلقد عظمت بك الرزيّة وجلّ المصاب في المؤمنين والمسلمين وفي اهل السموات

و روز پس بحقیق که بزرگ شده بتو مصیبت و بزرگ است این قضیه در زمره مؤمنین و مسلمین و در اهل آسمانها

اجمعين وفي سكّان الارضين فانّا لله وانّا اليه راجعون وصلوات الله وبركاته

همه و در ساکنان زمینها پس ما برای خدائیم و بسوی او بازگشت کننده ایم و رحمتهای خدا و برکتهای او

وتحيّاته عليك وعلى آبائك الطيّبين المنتجبين وعلى ذراريهم الهداة المهديّين

و درودهای او برتو و بر پدران تو که پاکیزه اند و برگزیده اند و بر فرزندان ایشان راه نما و راه یافتگانند

السلام عليك يا مولاي وعليهم وعلى روحك وعلى ارواحهم وعلى تربتك وعلى تربتهم

درود برتو ای مولای من و بر ایشان و بر روح تو و بر روح ایشان و بر خاک تو و بر خاک ایشان

اللهمّ لقّهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله

خداوندا برسان ایشان را بخشایش و خوشنودی را و آسایش را درود برتو ای مولای من ای اباعبدالله

يا ابن خاتم النبيّين ويا ابن سيّد الوصيّين ويا ابن سيّدة نساء العالمين السلام عليك

ای پسر آخر پیغمبران و ای پسر بزرگ اوصیا و ای پسر بزرگ زنان جهانیان درود برتو

يا شهيد يا ابن الشهيد يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء اللهمّ بلّغه عنّي في هذه الساعة وفي

ای شهید پسر شهید ای برادر شهید ای پدر شهیدان خداوندا برسان او را از من در این ساعت و در

هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كلّ وقت تحيّة كثيرة وسلاما سلام الله عليك ورحمة

این روز و در این وقت و در هر وقت درود بسیار و سلام فراوان سلام خدا برتو و رحمت

الله

الله وبركاته يا ابن سيّد العالمين وعلى المستشهدين معك سلاما متّصلا ما اتّصل الليل

خدا و برکتهای او ای پسر بزرگ جهانیان و بر آنانکه شهید شدند با تو سلام پیوسته تا پیوسته باشد شب

والنهار السلام على الحسين بن عليّ الشهيد السلام على عليّ بن الحسين الشهيد السلام

و روز درود بر حسین پسر علی شهید درود بر علی پسر حسین شهید درود

على العبّاس بن امير المؤمنين الشهيد السلام على الشهداء من ولد الحسن السلام على

بر عباس پسر امیر المؤمنین شهید درود بر شهیدان از فرزند حسن درود بر

الشهداء من ولد الحسين السلام على الشهداء من ولد جعفر وعقيل السلام على كلّ

شهیدان از فرزند حسین درود بر شهیدان از فرزند جعفر و عقیل درود بر هر

مستشهد معهم من المؤمنين اللهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وبلّغهم عنّي تحيّة كثيرة وسلاما

شهید با ایشان از گرویدگان خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برسان بایشان از من درود بسیار و سلام

السلام عليك يا رسول الله احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك

درود برتو ای فرستاده خدا نیکو گرداند خدا برای تو صبر را در فرزند تو حسین درود برتو

يا فاطمة احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك يا امير المؤمنين احسن

ای فاطمه نیکو گرداند خدا برای تو صبر در فرزند تو حسین درود برتو ای پادشاه گروندگان نیکو کند

الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك يا ابا محمّد الحسن احسن الله لك

خدا برای تو صبر را در فرزند تو حسین درود برتو ای ابا محمد حسن نیکو کند خدا برای تو

العزاء في اخيك الحسين يا مولاي يا ابا عبد الله انا ضيف الله وضيفك وجار الله وجارك

صبر در برادر تو حسین ای مولای من ای اباعبدالله منم مهمان خدا و مهمان تو و همسایه خدا و همسایه تو

ولكلّ ضيف وجار قرى وقراي في هذا الوقت ان تسئل الله سبحانه وتعالى ان يرزقني

و برای هر مهمان و همسایه مهمانی است و مهمانی من در این وقت اینکه درخواهی از خدا پاک او و برتر است که روزی کند مرا

فكاك رقبتي من النار انّه سميع الدعاء قريب مجيب وشيخ مفيد رحمه الله گفته است که

خلاصی گردنم از آتش بدرستیکه او شنونده دعاست نزدیک اجابت کننده در شب بیست و یکم ماه محرم زفاف حضرت

فاطمه و امیر المؤمنین واقع شد باید که امروز برای شکر این نعمت عظمی شیعیان روزه بدارند و شیخ

طوسی گفته است که در روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل که بجهة خراب کردن کعبه آمده بودند

برگشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم اینماه حضرت امام زین العابدین بعالم اعلا

ارتحال نمود باب هفتم در اعمال ماه صفر است و این ماه مشهور است بنحوست و دو وجه میتوان

داشت اول آنکه موافق قول علما شیعه وفات حضرت رسالت پناه در اینماه واقع شده و دویم

آنکه در سه ماه متوالی که اشهر حرم اند چون عرب قتال نمیکرده اند در اینماه شروع بقتال می

کرده اند لهذا نحس شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزیکه دلالت بر نحوست کند و در روایات

غیر معتبره عامه وارد شده است و سید بن طاوس از بعضی کتب معتبره روایت کرده است که در

روز سیم اینماه مستحبست که دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انّا فتحنا بخوانند

و در رکعت دویم سوره توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اللهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وصد

مرتبه اللّهمّ العن آل ابی سفیان وصد مرتبه استغفر الله ربّی واتوب الیه و روز بیستم اینماه مشهور است
بروز اربعین یعنی روز چهلم شهادت حضرت امام حسین (ع) و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری (ع) روایت
کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز و زیارت
اربعین و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجدهٔ شکر بر خاک گذاشتن و بسم الله الرّحمن الرّحیم
را بلند گفتن و کیفیت زیارت اربعین بسند معتبر منقولست از صفوان جمّال که گفت مولای من حضرت
صادق علیه السّلام بمن گفت که در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد
میگوئی السّلام علی ولیّ الله وحبیبه السّلام علی خلیل الله ونجیبه السّلام علی صفیّ الله و
ابن صفیّه السّلام علی الحسین المظلوم الشّهید السّلام علی اسیر الکربات وقتیل
العبرات اللّهمّ انّی اشهد انّه ولیّک وابن ولیّک وصفیّک وابن صفیّک الفائز
بکرامتک اکرمته بالشّهادة وحبوته بالسّعادة واجتبیته بطیب الولادة وجعلته
سیّداً من السّادة وقائداً من القادة وذائداً من الذّادة واعطیته مواریث الانبیاء
وجعلته حجّة علی خلقک من الاوصیاء فاعذر فی الدّعاء ومنح النّصح وبذل مهجته
فیک لیستنقذ عبادک من الجهالة وحیرة الضّلالة وقد توازر علیه من غرّته الدّنیا
وباع حظّه بالارذل الادنی وشری آخرته بالثّمن الاوکس وتغطرس وتردّی فی هواه و
اسخطک واسخط نبیّک واطاع من عبادک اهل الشّقاق والنّفاق وحملة الاوزار المستوجبین
النّار فجاهدهم فیک صابراً محتسباً حتّی سفک فی طاعتک دمه واستبیح حریمه اللّهمّ
فالعنهم لعناً وبیلاً وعذّبهم عذاباً الیماً السّلام علیک یا ابن رسول الله السّلام علیک
یا ابن سیّد الاوصیاء اشهد انّک امین الله وابن امینه عشت سعیداً ومضیت حمیداً ومتّ
فقیداً مظلوماً شهیداً واشهد انّ الله منجز لک ما وعدک ومهلک من خذلک ومعذّب

من قتلک واشهد انّک وفیت بعهد الله وجاهدت فی سبیل الله حتّی اتیک الیقین فلعن
الله من قتلک ولعن الله من ظلمک ولعن الله امّة سمعت بذلک فرضیت به اللّهمّ انّی
اشهدک انّی ولیّ لمن والاه وعدوّ لمن عاداه بابی انت وامّی یا ابن رسول الله اشهد انّک
کنت نوراً فی الاصلاب الشّامخة والارحام الطّاهرة لم تنجّسک الجاهلیّة بانجاسها ولم
تلبسک المدلهمّات من ثیابها واشهد انّک من دعائم الدّین وارکان المسلمین ومعقل
المؤمنین واشهد انّک الامام البرّ التّقیّ الرّضیّ الزّکیّ الهادی المهدیّ واشهد انّ
الائمّة من ولدک کلمة التّقوی واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجّة علی اهل الدّنیا و
اشهد انّی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری
لامرکم متّبع ونصرتی لکم معدّة حتّی یأذن الله لکم فمعکم معکم لا مع عدوّکم صلوات
الله علیکم وعلی ارواحکم واجسادکم وشاهدکم وغائبکم وظاهرکم وباطنکم آمین ربّ العالمین
و دو رکعت نماز میکنی و هر دعا که خواهی میکنی و برمیگردی و سیّد بن طاوس گفته است که من
برای این زیارت وداعی نیافته ام که مخصوص است باین زیارت باید که بایستی پیش روی ضریح و
بگوئی السّلام علیک یا ابن رسول الله السّلام علیک یا ابن علیّ المرتضی وصیّ رسول الله
السّلام علیک یا ابن فاطمة الزّهراء سیّدة نساء العالمین السّلام علیک یا وارث
الحسن الزّکیّ السّلام علیک یا حجّة الله فی ارضه وشاهده علی خلقه السّلام علیک
یا ابا عبد الله الشّهید السّلام علیک یا مولای وابن مولای اشهد انّک قد اقمت الصّلوة
وآتیت الزّکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت فی سبیل الله حتّی اتیک الیقین

وأشهد أنك قد أقمت الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله حتى أتاك اليقين وأشهد أنك على بينة من ربك أتيتك واگر از دور زیارت کند بگوید

توجهت إليك يا مولاي زائراً وافداً راغباً مقراً لك بالذنوب هارباً إليك من الخطايا لتشفع لي عند ربك يا ابن رسول الله صلى الله عليك حياً وميتاً فإن لك عند الله مقاماً معلوماً وشفاعة مقبولة لعن الله من ظلمك ولعن الله من حرمك وغصب حقك ولعن الله من قتلك ولعن الله من خذلك ولعن الله من دعوته فلم يجبك ولم يعنك ولعن الله من منعك من حرم الله وحرم رسوله وحرم أبيك وأخيك ولعن الله من منعك من شرب ماء الفرات لعناً كثيراً يتبع بعضها بعضاً اللهم فاطر السموات والأرض عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارته وارزقنيه أبداً ما بقيت وحييت يا رب وإن مت فاحشرني في زمرته يا أرحم الراحمين واگر زیارت آخر روز عاشورا را نیز در این روز بخواند مناسبست و بدانکه مشهور آنست که سبب تأکید زیارت آنحضرت در این روز آنست که حضرت امام زین العابدین با سایر اهل بیت ع در این روز بعد از مراجعت از شام بکربلای معلی وارد شده اند و سرهای مقدس شهدا را به بدنهای مطهر ایشان ملحق کردند و این بسیار بعید است از جهات بسیار که ذکر آنها موجب تطویل است و بعضی گفته اند که در این روز اهل بیت ع وارد مدینه طیبه شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام زین العابدین ع باعجاز وطی الارض مخفی بکربلا رفته باشند از شام و سرها را به بدنها ملحق کرده باشند و این ممکنست اما روایتی در این باب بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات منافی فی الجمله با این دارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود آنست که اول کسیکه از صحابه حضرت رسالت ص بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبدالله انصاری بود و او در این روز بکربلا رسید و آنحضرت را با شهدا زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر

داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تفحص سببش ضرور نیست و مشهور میان علمای امامیه آنست که وفات حضرت سید انبیا در روز بیست و هشتم ماه صفر واقع شد و شیخ طوسی و جمعی دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی ع نیز در این روز واقع شد پس قیام بمراسم تعزیت این دو بزرگوار و زیارت ایشان از نزدیک و دور مناسبست و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه چیزیکه دلالت بر این کند بنظر نرسیده است و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً چهارشنبه آخر هر ماه وارد شده است و چون این ماه بنا بر اسبابیکه مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکنست که چهارشنبه آخر آن نحوستش از چهارشنبه های دیگر بیشتر باشد اگر در این روز از قبیل احتراز از طیره است دفع بلایا بتصدقات و ادعیه و استعاذات که از ائمه علیهم السلام وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس الهی که کفاره طیره است مناسبست و اگر بلائی متوجه باشد بآنها رفع میشود نه آنکه بروش جهال عجم متابعت مجوسان کنند بلهو و لعب و سور و سرور و روشنائی و ساز و اعمال قبیحه مشغول شوند که موجب استحکام قضاهای آسمانی و تنفر برکات ربانی گردد. **باب هشتم** در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاول و در آن دو فصل است **فصل اول** در فضیلت و اعمال روز اول تا روز شانزدهم است شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران گفته اند که حضرت رسالت پناه ص در شب اول ماه ربیع الاول اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن شب بغار رفت و حضرت امیرالمؤمنین ع جان شریف خود را فدای جان شریف خود را فدای مقدس حضرت رسول ص کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای کین قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان بر همگان ظاهر گردید و حق تعالی با ملائکه سموات با آنحضرت مباهات نمود و آیه کریمه ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله در شان او نازل شد چنانکه تفصیلش در حیات القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن دو جان مقدس را از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روزش را که روز اول ماه ربیع الاولست مستحبست که برای شکر این نعمت عظیمه روزه بدارند و هر چند علما در این روز زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول ص و زیارت حضرت امیرالمؤمنین ع در این روز مناسبست بجهاتیکه مذکور شد و شیخ طوسی رحمه الله در مصباح گفته است که در روز اول این ماه حضرت امام حسن عسکری بعالم بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر ع بمنصب جلیل امامت فایز گردید پس زیارت آن دو امام عالیمقدار در این روز نیز مناسبست و اما شیخ ره در تهذیب و کلینی و محمد بن جریر طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات حضرت امام حسن عسکری ع در روز هشتم این ماه بوده پس در این روز زیارت آن دو بزرگوار انسبست و اما روز نهم این ماه بدانکه میان علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنه خلافست و مشهور میان فریقین آنست که قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شده چنانچه سابقا اشاره بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این دو قول نقل مورخانست و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است قتل او در روز نهم ربیع الاول واقع شده

عمر علیه اللعنة کشته شد

وسابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بوده است وسید بزرگوار علی بن طاوس در کتاب اقبال اشاره نموده است باینکه ابن بابویه ره روایتی از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که آنملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدرك الاسفل جهنم متوجه شده است واز نقل او چنین مفهوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هرچند سید خود این حدیث را تاویلات نموده است وایضا سید ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته این روز با بسبب تعظیم و تکریم نموده اند وخلف بزرگوار سید علی بن طاوس در کتاب زوائد الفوائد این مذهب را تقویت کرده است وروایت معتبری در این باب ایراد نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند که محمد بن ابی العلاء همدانی ویحیی بن محمد جریح بغدادی که روزی ما منازعه کردیم در باب قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنة والعذاب ورفتیم بشهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص اصحاب حضرت امام علی نقی وامام حسن عسکری ع بود وبخدمت حضرت صاحب الامر ع نیز رسیده بود وچون در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون آمد واحوال احمد را از او پرسیدیم گفت او امروز مشغول اعمال عید است زیرا که روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای مؤمنان چهار است عید فطر وعید اضحی وعید غدیر وروز جمعه آن دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی ع روایت میکند که امروز روز عید است وبهترین عیدها است نزد اهل بیت رسالت ع وشیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او آییم چون آن دختر او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما ولنگی بسته بود وبوی مشك از او ساطع بود ما گفتیم این چه حالست که در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شده ام گفتیم مگر امروز عید است گفت بلی وما را بخانه خود در آورد وبر روی کرسیها نشاندند وگفت روزی با جمعی از برادران خود بنزد مولای خود امام حسن عسکری ع رفتیم در سر من رای در مثل امروز که شما بنزد من آمده اید چون رخصت یافتیم وبخدمت آنحضرت رسیدیم دیدیم که آنحضرت مجلس خود را آراسته ومجمره در پیش خود گذاشته است وبدست مبارك خود عود در آن مجمره می اندازد ومجلس خود را مزین کرده است وبر غلامان وخدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است گفتیم یابن رسول الله پدران ومادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز فرحی تازه روی داده است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت عظیم تر است بدرستیکه خبر داد مرا پدرم که حذیفة ابن یمان در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر جدم حضرت رسول خدا حذیفه گفت که دیدم حضرت امیر المؤمنین ع وحضرت امام حسن وامام حسین علیه السلم را که با حضرت رسالت پناه ع طعام تناول میفرمودند وآنحضرت بروی ایشان تبسم مینمود وبحضرت امام حسن وامام حسین میگفت بخورید گوارا باد برای شما برکت وسعادت این روز بدرستیکه این روزیست که خدا تعالی هلاك میکند در این روز دشمن خود ودشمن جد شما را ومستجاب میگرداند در این روز دعای مادر شما را بخورید که این روزیست که حقتعالی در این روز قبول میکند اعمال محبان وشیعیان شما را بخورید که این روزیست که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید فتلك بیوتهم خاویة بما ظلموا یعنی اینست خانهای ایشان که خالی گردیده بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز شوکت دشمن جد شما

ویاری کننده دشمن شما بخورید که این روزیست که در این روز هلاك میشود فرعون اهل بیت من وستم کننده بر ایشان وغصب کننده حق ایشان بخورید که این روزیست که حقتعالی عملهای دشمنان شما را باطل وهبا میگرداند حذیفه گفت که من گفتم یا رسول الله آیا در میان امت تو کسی خواهد بود که هتك این حرمتها نماید حضرت فرمود که ای حذیفه بتی از منافقان بر ایشان سرکرده خواهد شد ودعوی ریاست در میان ایشان خواهد کرد ومردم را بسوی خود دعوت خواهد کرد وتازیانه ظلم وستم را بردوش خود خواهد کشید ومردم را از راه خدا منع خواهد کرد وکتاب خدا را تحریف خواهد نمود وسنت مرا تغییر خواهد داد ومیراث فرزندم را متصرف خواهد شد وخود را پیشوای مردم خواهد خواند وزیادتی بر وصی من علی بن ابیطالب خواهد کرد ومالهای خدا را بنا حق بر خود حلال خواهد کرد ومرا وبرادر من ووزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد ودختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد ودختر من او را نفرین خواهد کرد وحق تعالی نفرین او را در این روز مستجاب خواهد کردانید حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نمیکنی که حقتعالی او را در حیات تو هلاك گرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم که جرأت کنم بر قضای خدا واز او طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته است ولیکن از حقتعالی سؤال کردم که فضیلت دهد آنروزی را که در آن روز او بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام آن روز سنتی گردد در میان دوستان من وشیعیان اهل بیت من پس حقتعالی وحی کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است که در یابد ترا واهل بیت ترا محنتهای دنیا وبلاها وستمهای منافقان وغصب کنندگان از بندگان من آن منافقانیکه تو خیرخواهی ایشان کردی وبا تو خیانت کردند وتو با ایشان راستی کردی وایشان با تو مکر کردند وتو با ایشان صاف بودی وایشان دشمنی تو را بدل گرفتند وتو ایشانرا خوشنود کردانیدی وایشان ترا تکذیب کردند وتو ایشانرا برگزیدی وایشان ترا در بلیه گذاشتند وسوگند یاد میکنم بحول وقوه وپادشاهی خود که البته بگشایم بروح کسیکه غصب کند حق علی را که وصی تو است بعد از تو هزار در از پست ترین طبقهای جهنم که از فیلوق میگویند واو را واصحاب او را در قعر جهنم جا دهم که شیطان از مرتبه خود بر او مشرف شود واو را لعنت کند وآن منافقرا در قیامت عبرتی کردانم برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بودند وبرای سایر دشمنان دین وایشانرا ودوستان ایشانرا بسوی جهنم برم با دیدهای کبود ورو های ترش با نهایت مذلت وخواری وپشیمانی وایشانرا ابد الاباد در عذاب خود بدارم ای محمد نمیرسد علی بمنزلت تو مگر بآنچه میرسد باو از بلاها از فرعون او وغصب کننده حق او که جرأت میکند بر من وکلام مرا بدل میکند وشرك بمن میآورد ومردم را منع میکند از راه رضای من وگوساله از برای امت تو برپا میکند که آن ابوبکر است وکافر میشود بمن در عرش وعظمت وجلال من بدرستیکه امر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای شیعیان ومحبان دین شما عید کنند آن روزیرا که آنملعون کشته میشود وامر کرده ام ایشانرا که کرسی کرامت مرا نصب کنند در برابر بیت المعمور وثنا کنند بر من وطلب آمرزش نمایند برای شیعیان ومحبان شما از فرزندان آدم وامر کرده ام ملائکه نویسندگان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند وننویسند گناهان ایشانرا برای کرامت تو ووصی تو ای محمد این

روز را عید کردانیدم برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان باشد از مؤمنان و شیعیان ایشان و
سوگند یاد میکنم بعزّت و جلال خود و علوّ منزلت و مکان خود که عطا کنم کسیرا که عید کند این روز
را از برای من ثواب آنها که بدور عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاد کنم
مال او را اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار هزار کس از موالیان
و شیعیان شما را از آتش جهنّم آزاد کردانم و اعمال ایشان را قبول کنم و گناهان ایشان را بیامرزم حذیفه گفت
که پس برخاست رسول خدا و بخانهٔ امّ سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم در کفر عمر تا آنکه
بعد از وفات رسول خدا دیدم که او چه فتنها برانگیخت و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت و دامن
بی حیائی و وقاحت برای غصب امامت و خلافت بر زد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانهٔ وحی و رسالت
زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و ملّت پیغمبر را تغییر داد و سنّت آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت
امیرالمؤمنین ع را رد کرد و فاطمه دختر رسول خدا را بدروغ نسبت داد و فدک را غصب کرد و یهود و نصاری
و مجوس را از خود راضی کرد و نور دیدهٔ مصطفی را بخشم آورد و رضاجوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع سنّتهای
حضرت رسول را برطرف کرد و تدبیر کشتن امیرالمؤمنین ع کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد
و هرچه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هرچه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر
درهم و دینار بسازند و خرج کنند و در بر روی شکم فاطمه زهرا زد و بر منبر حضرت رسالت بغصب و جور بالا رفت
و بر حضرت امیرالمؤمنین ع افترا بست و با آنحضرت معاضه کرد و رای آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه
گفت که پس حقتعالی دعای برگزیده خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب کردانید و قتل او را بر
دست کشندهٔ او رحمه الله جاری ساخت پس رفتم بخدمت حضرت امیرالمؤمنین که آنحضرت را تهنیت و
مبارکباد بگویم بآنکه آن منافق کشته شد و بعذاب حق تعالی واصل کردید چون حضرت مرا دید گفت ای
حذیفه آیا در خاطر داری آن روز را که آمدی بنزد سیّد من رسول خدا ص و من و دو سبط او حسن و حسین ع
نزد او نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم پس تو را دلالت کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای برادر رسول
خدا حضرت فرمود که بخدا سوگند که این روزیست که حقتعالی در آن دیدهٔ آل رسول را روشن کردانید
و من برای این روز هفتاد و دو نام میدانم حذیفه گفت یا امیرالمؤمنین ع میخواهم که این نامها را از تو بشنوم
حضرت فرمود که این روز استراحت است که مؤمنان از شرّ آن منافق امان یافتند و روز زایل شدن کرب
و غم است و روز غدیر دوم است و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز اختیار نیکوئی برای مؤمنان
و روز برداشتن قلم از شیعیان است و روز بر هم شکستن بنای کفر و عدوان است و روز عافیت است و روز
برکت است و روز طلب خونهای مؤمنان است و روز عید بزرگ خدا است و روز مستجاب شدن دعا است
و روز موقف اعظم است و روز وفای بعهد است و روز شرط است و روز کندن جامهٔ سیاه است
و روز ندامت ظالم است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نفی هموم است و روز فتح است
و روز عرض اعمال کافران است و روز ظهور قدرت خدا است و روز عفو از گناه شیعیان است و روز فرج
ایشان است و روز توبه است و روز انابه است بسوی حقتعالی و روز زکوهٔ بزرگ است و روز فطر دوم است

و روز اندوه یاغیان است و روز گره شدن آب دهان در گلوی مخالفان است و روز خوشنودی مؤمنان است و روز
عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعون است و روز مقبول شدن اعمال شیعیان است و
روز پیش فرستادن تصدّقات است و روز زیادتی مثوبات است و روز قتل منافقان است و روز وقت معلوم
است و روز سرور اهل بیت است و روز مشهود است و روز قهر بر دشمن است و روز خراب شدن بنیان
ضلالت است و روزیست که ظالم انگشت ندامت بدندان میگزد و روز تنبیه است و روز شرف است و روز
خلاص شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادت است و روز درگذشتن از گناهان مؤمنان است و روز نمای
بوستان اهل ایمان است و روز شیرینی کام ایشان است و روز خوشی دلهای مؤمنان است و روز برطرف
شدن پادشاهی منافقان است و روز توفیق اهل ایمان است و روز رهائی مؤمنان از شرّ کافران است و
روز مظاهره است و روز مفاخره است و روز قبول اعمال است و روز تبجیل و تعظیم است و روز نحله و
عطاست و روز شکر حق تعالی است و روز یاوری مظلومان است و روز زیارت کردن مؤمنان است
و روز محبّت کردن با ایشان است و روز رسیدن برحمتهای الهی است و روز پاک کردانیدن اعمال است و روز
فاش کردانیدن رازها است و روز برطرف شدن بدعتها است و روز ترک گناهان کبیره است و روز
ندا کردن بحقّ است و روز عبادت است و روز موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان دین است
حذیفه گفت که پس از خدمت حضرت امیرالمؤمنین ع برخواستم و گفتم اگر در نیابم از افعال خیر و آنچه
امید ثواب از آن دارم مگر محبّت این روز و دانستن فضیلت این روز را هر آینه منتهای آرزوی من
خواهد بود پس محمّد و یحیی راویان این حدیث گفتند که چون این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم پس
هر یک برخواستیم سر و روی او را بوسیدیم و گفتیم حمد و شکر میکنیم خداوندیرا که برانگیخت تو را
از برای ما تا آنکه فضیلت این روز را بما رسانید پس بجای خود برگشتیم و این روز را عید کردیم
و صاحب کتاب زوائد الفوائد گفته است که این حدیث را از خط علی بن محمّد قمی رحمه الله نوشتیم و در کتب
دیگر که تتبّع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافتم پس اعتماد بر این روایات نمودم و سزاوار است که
شیعیان این روز را تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در این روز بکنند و شیخ ابرهیم بن علی کفعمی
در کتاب مصباح گفته است که صاحب کتاب مسارّ الشیعه روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه
ربیع الاوّل چیزی انفاق کند حقتعالی گناهان او را بیامرزد و مستحبّ است در این روز اطعام برادران مؤمن
و خوشبو کردانیدن ایشان و توسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامهای نو و شکر و عبادت
حق تعالی و این روز برطرف شدن غمها است و روز روزه داشتن نیست مؤلّف گوید که از نقل این
بزرگواران معلوم شد که بر فضیلت این روز و وقوع این قضیّه مبارکه در آن احادیث بسیار وارد
شده است و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده است و برخلاف روایتی بنظر این قاصر
نرسیده و اتّفاق مورّخان عامّه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی استبعاد کند که چنین
واقعهٔ عظیمی که سبب حزن جمعی و سرور جمعی کردد چون میتواند بود که مضبوط نماند جوابش آنست که
این واقعه از واقعهٔ وفات حضرت رسالت و شهادت حضرت امیرالمؤمنین ع عظیم تر نیست و در هر یک از آنها

خلاف میان خاصه و عامه است و در روایه اول اتفاق دارند خاصه بر خلاف آنچه مختار شیعه است و
اگر گویند که باعث بر افترای ایشان در اینجا چیست جواب میگوییم که شبهه درهم دو چیز است و باعث
قوی در اینجا هست زیرا که ممکنست که برای دفع شماتت شیعیان اخفای آن نموده باشند و علی ای
حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات باحادیث ضعیفه متمسک میشوند بنا بر
احادیث صحیحه که از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین وارد شده است که هر که ثوابی از خدا باو
برسد بر عملی و او را بجا آورد آن ثواب باو داده میشود هر چند چنان نباشد که باو رسیده است پس اگر
اعمال اینروز را که نوعش از شارع وارد شده باشد و مخالفتی با آیات و اخبار نداشته باشد کسی بعمل
آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی میگویند که عمر بن سعد علیه اللعنه
در اینروز بجهنم واصل شده است و اگر چنین باشد این شرافت نیز برای او کافیست و شیخ مفید
گفته است که در روز دهم اینماه حضرت رسول ص خدیجه کبری رضی الله عنها را تزویج نمود و مستحبست برای
شکر این مواصلت عظیم البرکه شیعیان روزه بدارند و گفته است که در روز دوازدهم اینماه حضرت
رسول ص داخل مدینه طیبه شد و از شر دشمنان ایمن گردید و باین جهت روز مبارکیست و ایضا
دولت بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از جمله دشمنان اهل بیت بودند در اینروز دولت ایشان
بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای این روز و اکثر سنیان ولادت با سعادت
حضرت رسول ص را در اینروز میدانند و محمد بن یعقوب کلینی ره از علمای امامیه نیز در کتاب کافی
چنین قایل شده است و بعضی از ارباب حساب موافق فحوای بعضی از روایات این را اظهر میدانند و
اگر چه خلاف مشهور میان علمای امامیه است اما اگر روزه و غسل و زیارت و سایر اعمال که در
هفدهم مذکور خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند باحتیاط اقرب است و سید بن طاوس رحمه الله
از بعضی علمای عجم روایت کرده است که سنتست که در روز دوازدهم اینماه دو رکعت نماز بجا آورند
و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت دویم سه مرتبه قل هو الله احد
بخوانند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی روایت کرده اند که یزید پلید علیه اللعنة و العذاب الشدید
در روز چهاردهم این ماه باسفل درک جهنم منتقل شده باید که شیعیان اینروز را بر خود مبارک دانند
و شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی بجا آورند و بعضی روزه اینروز را سنت دانسته اند فصل دویم
در فضایل و اعمال روز هفدهم اینماه است مشهور میان علمای شیعه آنست که ولادت کثیر السعاده
حضرت رسالت پناه ص در روز جمعه هفدهم ماه ربیع الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد
شده است که عروج آنحضرت باسمانها نیز در شب هفدهم واقع شده است و شب و روزش هر دو مبارک
است و در هر دو زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر المؤمنین ع مناسبست و علما ذکر کرده اند و
روزه اینروز فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید رحمه الله گفته است که اینروز شریفیست و پیوسته فرقه
محقه شیعه از قدیم الایام الی الآن تعظیم آن میکرده اند و حق آنرا میشناخته اند و روزه میداشته
اند و از ائمه هدی علیهم السلام روایت کرده اند که هر که اینروز را روزه دارد ثواب روزه یکساله برای او

نوشته

نوشته شود و مستحبست که تصدقات بارباب حاجات بدهند و مؤمنان و مومنات را شاد کنند و زیارت
مشاهد مشرفه بروند خصوصا مرقد مطهر حضرت رسالت پناه و ضریح منور حضرت امیر المؤمنین ع
و شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت
رسول ص را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و
بایست و دل خود را متوجه آن حضرت گردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا
گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر او را و گواهی میدهم اینکه محمد
عبده و رسوله و انه سید الاولین و الآخرین و انه سید الانبیاء و المرسلین
بنده او و فرستاده او و اینکه او بزرگ پیشینیان و پسینیانست و هر آینه که او بزرگ همه پیغمبران و فرستادگانست
اللهم صل علیه و علی اهل بیته الائمة الطیبین پس بگو السلام علیک یا
خداوندا رحمت فرست بر او و بر خانواده او پیشوایان پاکیزه درود بر تو ای
رسول الله السلام علیک یا خلیل الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک
فرستاده خدا درود بر تو ای دوست خدا درود بر تو ای پیغمبر خدا درود بر تو
یا صفی الله السلام علیک یا رحمة الله السلام علیک یا خیرة الله السلام
ای برگزیده خدا درود بر تو ای بخشایش خدا درود بر تو ای برگزیده خدا درود
علیک یا حبیب الله السلام علیک یا نجیب الله السلام علیک یا خاتم النبیین
بر تو ای دوست خدا درود بر تو ای برگزیده خدا درود بر تو ای آخر پیغمبران
السلام علیک یا سید المرسلین السلام علیک یا قائما بالقسط السلام علیک
درود بر تو ای بزرگ فرستادگان درود بر تو ای ایستاده براستی درود بر تو
یا فاتح الخیر السلام علیک یا معدن الوحی و التنزیل السلام علیک یا مبلغا عن
ای گشاینده خیر درود بر تو ای قرارگاه وحی و قرآن درود بر تو ای رساننده از جانب
الله السلام علیک ایها السراج المنیر السلام علیک یا مبشر السلام علیک یا
خدا درود بر تو ای چراغ روشن درود بر تو ای مژده دهنده درود بر تو ای
نذیر السلام علیک یا منذر السلام علیک یا نور الله الذی یستضاء به السلام
بیم کننده درود بر تو ای بیم نماینده درود بر تو ای روشنی خدا که روشن شود بآن درود
علیک و علی اهل بیتک الطیبین الطاهرین الهادین المهدیین السلام علیک
بر تو و بر خانواده تو که پاکان و پاکیزگانند راه نمایان راه یافتگان درود بر تو
و علی جدک عبد المطلب و علی ابیک عبد الله السلام علی امک آمنة بنت وهب
و بر جد تو عبد المطلب و بر پدر تو عبد الله درود بر مادر تو آمنه دختر وهب
السلام علی عمک حمزة سید الشهداء السلام علی عمک و کفیلک ابی طالب
درود بر عم تو حمزه بزرگ شهیدان درود بر عم تو و کارگزار تو ابوطالب
السلام علی ابن عمک جعفر الطیار فی جنان الخلد السلام علیک یا محمد السلام
درود بر پسر عم تو جعفر طیار در بهشت جاوید درود بر تو ای محمد درود

عليك يا احمد السلام عليك يا حجة الله على الاولين والآخرين والسابق في طاعة
رب العالمين والمهيمن على رسله والخاتم لانبيائه والشاهد على خلقه والشفيع
اليه والمكين لديه والمطاع في ملكوته الاحمد من الاوصاف المحمد لسائر الاشراف
الكريم عند الرب والمكلم من وراء الحجب الفائز بالسباق والفائت عن اللحاق
تسليم عارف بحقك معترف بالتقصير في قيامه بواجبك غير منكر ما انتهى اليه من
فضلك موقن بالمزيدات من ربك مؤمن بالكتاب المنزل عليك محلل حلالك محرم
حرامك اشهد يا رسول الله مع كل شاهد واتحملها عن كل جاحد انك قد بلغت رسالات
ربك ونصحت لامتك وجاهدت في سبيل ربك وصدعت بامره واحتملت الاذى
في جنبه ودعوت الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة الجميلة واديت الحق الذي
كان عليك وانك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت على الكافرين وعبدت الله
مخلصا حتى اتاك اليقين فبلغ الله بك اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين
وارفع درجات المرسلين حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق ولا يسبقك سابق
ولا يطمع في ادراكك طامع الحمد لله الذي استنقذنا بك من الهلكة وهدانا بك من
الضلالة ونورنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث افضل ما جازى
نبيا عن امته ورسولا عمن ارسل اليه بابي انت وامي يا رسول الله زرتك عارفا
بحقك مقرا بفضلك مستبصرا بضلالة من خالفك وخالف اهل بيتك عارفا

بالهدى

بالهدى الذي انت عليه بابي انت وامي ونفسي واهلي ومالي وولدي انا اصلي عليك
كما صلى الله عليك وصلى عليك ملائكته وانبياؤه ورسله صلاة متتابعة
وافرة متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا اجل صلى الله عليك وعلى اهل بيتك
الطيبين الطاهرين كما انتم اهله اللهم اجعل جوامع صلواتك
ونوامي بركاتك وفواضل خيراتك وشرائف تحياتك وتسليماتك وكراماتك
ورحماتك وصلوات ملائكتك المقربين وانبيائك المرسلين وائمتك
المنتجبين وعبادك الصالحين واهل السموات والارضين ومن سبح لك يا رب
العالمين من الاولين والآخرين على محمد عبدك ورسولك وشاهدك ونبيك
ونذيرك وامينك ومكينك ونجيك ونجيبك وحبيبك وخليلك وصفيك و
صفوتك وخاصتك وخالصتك ورحمتك وخير خيرتك من خلقك نبي الرحمة
وخازن المغفرة وقائد الخير والبركة ومنقذ العباد من الهلكة باذنك وداعيهم
الى دينك القيم بامرك اول النبيين ميثاقا وآخرهم مبعثا الذي غمسته في بحر
الفضيلة والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة واودعته
الاصلاب الطاهرة ونقلته منها الى الارحام المطهرة لطفا منك له وتحننا
منك عليه اذ وكلت لصونه وحراسته وحفظه وحياطته من قدرتك عينا
عاصمة حجبت بها عنه مدانس العهر ومعائب السفاح حتى رفعت به نواظر العباد

وأحييت به ميت البلاد بان كشفت عن نور ولادته ظلم الأستار والبست حرمك
به حلل الأنوار اللهم فكما خصصته بشرف هذه المرتبة الكريمة وذخر هذه المنقبة
العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك وبلغ رسالاتك وقاتل اهل الجحود على توحيدك
وقطع رحم الكفر في اعزاز دينك ولبس ثوب البلوى في مجاهدة أعدائك واوجبت
له بكل اذى مسه او كيد احس به من الفئة التي حاولت قتله فضيلة تفوق الفضائل
وتملك بها الجزيل من نوالك وقد اسر الحسرة واخفى الزفرة وتجرع الغصة ولم يتخط
ما مثل له وحيك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته صلوة ترضيها لهم وبلغهم منا
تحية كثيرة وسلاما وآتنا من لدنك في موالاتهم فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا
انك ذو الفضل العظيم پس چهار ركعت نماز زيارت بكن بعد سلام با هر سوره كه خواهی
وچون فارغ شوی تسبيح حضرت فاطمه زهرا را بخوان پس بگو
اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه واله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم
جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ولم احضر زمان
رسولك عليه واله السلام اللهم وقد زرته راغبا تائبا من سيئ عملي ومستغفرا
لك من ذنوبي ومقرا لك بها وانت اعلم بها مني ومتوجها اليك بنبيك نبي الرحمة
صلواتك عليه واله فاجعلني اللهم بمحمد واهل بيته عندك وجيها في الدنيا
والآخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله بابي انت وامي يا نبي الله يا سيد خلق الله اني
اتوجه بك الى الله ربك وربي ليغفر لي ذنوبي ويتقبل مني عملي ويقضي لي حوائجي فكن لي

شفيعا عند ربك وربي فنعم المسؤول المولى ربي ونعم الشفيع انت يا محمد عليك
وعلى اهل بيتك السلام اللهم واوجب لي منك المغفرة والرحمة والرزق الواسع
الطيب النافع كما اوجبت لمن اتى نبيك محمدا صلواتك عليه واله وهو حي
فاقر له بذنوبه واستغفر له رسولك عليه واله السلام فغفرت له برحمتك
اللهم وقد املتك ورجوتك وقمت بين يديك ورغبت اليك عمن سواك وقد
املت جزيل ثوابك واني لمقر غير منكر وتائب اليك مما اقترفت وعائذ بك في هذا
المقام مما قدمت من الاعمال التي تقدمت الي فيها ونهيتني عنها واوعدت عليها العقاب و
اعوذ بكرم وجهك ان تقيمني مقام الخزي والذل يوم تهتك فيه الاستار وتبدو
فيه الاسرار والفضائح وترعد فيه الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الآفكة يوم
الآزفة يوم التغابن يوم الفصل يوم الجزاء يوما كان مقداره خمسين الف سنة يوم
النفخة يوم ترجف الراجفة تتبعها الرادفة يوم النشر يوم العرض يوم يقوم الناس
لرب العالمين يوم يفر المرء من اخيه وامه وابيه وصاحبته وبنيه يوم تشقق
الارض واكناف السماء يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها يوم يردون الى الله فينبئهم
بما عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون الا من رحم الله انه هو العزيز
الرحيم يوم يردون الى عالم الغيب والشهادة يوم يردون الى الله موليهم الحق يوم يخرجون
من الاجداث سراعا كانهم الى نصب يوفضون كانهم جراد منتشر مهطعين الى الداع

إلى الله يوم الواقعة يوم ترجّ الأرض رجّا يوم تكون السماء كالمهل وتكون الجبال
كالعهن ولا يسئل حميم حميما يوم الشاهد والمشهود يوم تكون الملائكة صفّا صفّا
اللهمّ ارحم موقفي ذلك اليوم بموقفي في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الموقف بما جنيت
على نفسي واجعل يا ربّ في ذلك اليوم مع أوليائك منطلقي وفي زمرة محمّد وأهل بيته
عليهم السلام محشري واجعل حوضه موردي وفي الغرّ الكرام مصدري وأعطني كتابي
بيميني حتّى أفوز بحسناتي وتبيّض به وجهي وتيسّر به حسابي وترجّح به ميزاني وأمضي مع الفائزين
من عبادك الصالحين إلى رضوانك وجنانك إله العالمين اللهمّ إنّي أعوذ
بك من أن تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلائق بجريرتي أو أن ألقى الخزي و
الندامة بخطيئتي أو أن تظهر فيه سيّئاتي على حسناتي أو أن تنوّه بين الخلائق
باسمي يا كريم يا كريم العفو العفو الستر الستر اللهمّ وأعوذ بك من أن يكون في ذلك
اليوم في مواقف الأشرار موقفي أو في مقام الأشقياء مقامي وإذا ميّزت بين خلقك
فسقت كلا بأعمالهم زمرا إلى منازلهم فسقني برحمتك في عبادك الصالحين وفي
زمرة أوليائك المتّقين إلى جنّاتك يا ربّ العالمين پس وداع كن السلام عليك يا رسول الله
أيّها البشير النذير السلام عليك أيّها السراج المنير السلام عليك أيّها السفير
بين الله وبين خلقه أشهد يا رسول الله أنّك كنت نورا في الأصلاب الشامخة
والأرحام المطهّرة لم تنجّسك الجاهلية بأنجاسها ولم تلبسك من مدلهمّات

ثيابها وأشهد يا رسول الله إنّي مؤمن بك وبالأئمّة من أهل بيتك موقن بجميع ما
أتيت به راض مؤمن وأشهد أنّ الأئمّة من أهل بيتك أعلام الهدى والعروة
الوثقى والحجّة على أهل الدنيا اللهمّ لا تجعله آخر العهد من زيارة نبيّك
عليه وآله السلام وإن توفّيتني فإنّي أشهد في مماتي على ما أشهد عليه في حياتي
أنّك أنت الله لا إله إلّا أنت وحدك لا شريك لك وأنّ محمّدا عبدك ورسولك
وأنّ الأئمّة من أهل بيته أولياؤك وأنصارك وحججك على خلقك وخلفاؤك
في عبادك وأعلامك في بلادك وخزّان علمك وحفظة سرّك وتراجمة وحيك
اللهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وبلّغ روح نبيّك محمّد وآله في ساعتي هذه وفي كلّ ساعة
تحيّة منّي وسلاما والسلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته لا جعله
الله آخر تسليمي عليك مؤلف گوید که این زیارت اگرچه سندش بنظر نرسیده ولهذا در تحفة الزائر
ایراد نکرده ام اما زیارت جامع کاملیست و در همه اوقات میتوان بجا آورد
واگر کسی نتواند زیارت مختصری که بعد از این ان شاء الله مذکور خواهد شد بعمل آورد و علما ذکر کرده
اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین ع در این روز سنتست و خصوص این زیارت را در این روز ذکر
کرده اند و از بعضی روایات خصوص این روز معلوم نمیشود و بهترین زیارات از جهت لفظ و معنی
و سند بسیار معتبر منقولست و در همه ایام و اوقات از نزدیک و دور میتوان کرد خصوصا در این
روز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاوس رحمهم الله روایت کرده اند که حضرت امام
جعفر صادق ع زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین ع در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم
فرمود زیارت را براوی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی و فرمود که چون بیائی بمشهد حضرت
امیر المؤمنین ع غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را
خوشبو کن و برو بآرام دل و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه
که ضریح مقدس نمایان میشود پس رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس بگو
السلام على رسول الله السلام على خيرة الله السلام على البشير النذير السراج

الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اَنْبِيَآءِ اللهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللهِ الْحَافِّينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا الضَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْاَوْصِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْاَتْقِيَآءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا سَيِّدَ الشُّهَدَآءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللهِ الْعُظْمَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ اَهْلِ
الْعَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْاَتْقِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْاَوْلِيَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النُّجَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْاَخِلَّاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَنَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَظَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنَى
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَهْفَ الْفُقَرَآءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ
وَزُوِّجَ فِي السَّمَآءِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ السَّفَرَةُ الْاَصْفِيَاءُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ الضِّيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْحِبَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْاَنْبِيَاءِ وَوَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْدَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُونَ الصَّفَا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَنْجَى اللهُ
سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ اَخِيهِ حَيْثُ الْتَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
تَابَ اللهُ بِهِ وَبِاَخِيهِ عَلَى آدَمَ اِذْ غَوَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ
نَجَا وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْهُ هَوَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذِئْبَ الْفَلَا اَلسَّلَامُ

عليك

عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى مَنْ
كَفَرَ وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ ذَوِي الْاَلْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ
الْحِكْمَةِ وَفَصْلِ الْخِطَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْاَحْزَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَخْلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى
فِرَاشِهِ فَاَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَآءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ
الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ
وَبِمَا هُوَ آتٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَ
مُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَا مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ الْمَبْعُوثِ

السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمٍ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِما
الْمُتَّقِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا غِياثَ الْمَكْرُوبِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُظْهِرَ الْبَراهِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا طٰهٰ وَيٰسٓ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبْلَ
اللهِ الْمَتِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلوتِهِ بِخاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا قالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْماءِ الْمَعِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ
اللهِ النّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْباسِطَةَ وَلِسانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصاحِبَ لِواءِ الْحَمْدِ وَساقِيَ
اَوْلِيائِهِ مِنْ حَوْضِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ
وَوالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ
الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِراطِهِ السَّوِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْاِمامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ اَلسَّلامُ
عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْاِمامِ اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلَى اِمامِ الْهُدىٰ وَمِصْباحِ الدُّجىٰ وَعَلَمِ التُّقىٰ وَمَنارِ الْهُدىٰ وَذِي النُّهىٰ وَكَهْفِ الْوَرىٰ
وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقىٰ وَالْحُجَّةِ عَلىٰ اَهْلِ الدُّنْيا وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلىٰ نُورِ الْاَنْوارِ
وَحُجَّةِ الْجَبّارِ وَوالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَطْهارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْآثارِ الْمُدَمِّرِ
عَلَى الْكُفّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْاَوْزارِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِالطّاهِرَةِ
التَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْاَسْتارِ الْمُزَوَّجِ فِي السَّماءِ بِالْبَرَّةِ الطّاهِرَةِ

الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ ابْنَةِ الْاَطْهارِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيمِ
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلىٰ نُورِ اللهِ الْاَنْوَرِ
وَضِيائِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخالِصَةَ
اللهِ وَخاصَّتَهُ اَشْهَدُ يا وَلِيَّ اللهِ لَقَدْ جاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهاجَ
رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَهُ وَشَرَعْتَ اَحْكامَهُ
وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فِي
سَبِيلِ اللهِ صابِراً ناصِحاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً عِنْدَ اللهِ عَظِيمَ الْاَجْرِ حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ
اللهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزالَكَ عَنْ مَقامِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ
اُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِياءَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ (پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو) اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلامِي وَ
تَشْهَدُ مَقامِي وَاَشْهَدُ لَكَ يا وَلِيَّ اللهِ بِالْبَلاغِ وَالْاَداءِ يا مَوْلايَ يا حُجَّةَ اللهِ يا اَمِينَ اللهِ
يا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي مِنَ الرُّقادِ وَذِكْرُها
يُقَلْقِلُ اَحْشائِي وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلىٰ سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ
اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ كُنْ لِي اِلَى اللهِ شَفِيعاً وَمِنَ
النّارِ مُجِيراً وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيراً (پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو) يا وَلِيَّ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ يا بابَ حِطَّةِ
اللهِ وَلِيُّكَ وَزائِرُكَ وَاللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّازِلُ بِفِنائِكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي جِوارِكَ

يسئلك ان تشفع له الى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته في الدنيا والآخرة

فان لك عند الله الجاه العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي من همك و

ادخلني في حزبك والسلام عليك وعلى ضجيعيك آدم ونوح والسلام عليك وعلى

ولديك الحسن والحسين وعلى الأئمة الطاهرين من ذريتك ورحمة الله وبركاته

پس از روی تضرع وخشوع هر حاجت که داری از خدا طلب نماید مؤلف گوید که چون از دور زیارت

کند در بهذا الحرم وبهذا الضريح قصد روضه وضريح حضرت امير المؤمنين ميكند وزيارتها

ودعاها متصل بيكديگر ميخواند ونزديك رفتن وبوسيدن نميباشد يعني بعوض انها در كار نيست

كه بعمل آورد وسيد بن طاوس گفته است كه مستحبست در اين روز دو ركعت نماز بكند ودر

هر ركعت بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه وده مرتبه قل هو الله احد بخواند

وچون سلام بگويد در جا نماز خود بنشيند واين دعا را بخواند انت حي لا

تموت وخالق لا تغلب وبدئ لا تنفد وقريب لا تبعد وقادر لا تضاد وغافر لا

تظلم وصمد لا تطعم وقيوم لا تنام وعالم لا تعلم وقوي لا تضعف وعظيم لا

توصف ووفي لا تخلف وغني لا تفتقر وحكيم لا تجور ومنيع لا تقهر ومعروف

لا تنكر ووكيل لا تخفى وغالب لا تغلب وفرد لا تستشير ووهاب لا تمل وسريع لا

تذهل وجواد لا تبخل وعزيز لا تذل وحافظ لا تغفل وقائم لا تزول ومحتجب لا

ترى ودائم لا تفنى وباق لا تبلى وواحد لا تشبه ومقتدر لا تنازع اللهم اني

اسئلك بعلم الغيب عندك وقدرتك على الخلق اجمعين ان تحييني ما علمت الحيوة

خيرا لي وان تتوفني اذا كانت الوفاة خيرا لي واسئلك الخشية في الغيب والشهادة

واسئلك اللهم كلمة الحق في الغضب والرضا واسئلك نعيما لا ينفد واسئلك

الرضا بعد القضاء واسئلك برد العيش بعد الموت واسئلك لذة النظر الى وجهك

الكريم آمين رب العالمين اللهم اني اسئلك بمنك الكريم وفضلك العظيم ان تغفر لي

وترحمني يا لطيف الطف بي في كل ما تحب وترضى اللهم اني اسئلك فعل الخيرات وترك

المنكرات وحب المساكين ومخالطة الصالحين وان تغفر لي وترحمني واذا اردت

بقوم فتنة فتوفني غير مفتون واسئلك حبك وحب من يحبك وحب كل عمل

يقربني الى حبك اللهم بحق محمد صلى الله عليه وآله حبيبك وبحق ابراهيم خليلك

وصفيك وبحق موسى كليمك وبحق عيسى روحك واسئلك بصحف ابراهيم و

توراة موسى وانجيل عيسى وزبور داود وفرقان محمد صلى الله عليه وآله واسئلك

بكل وحي اوحيته وبحق كل قضاء قضيته وبكل سائل اعطيته واسئلك بكل

اسم انزلته في كتابك واسئلك باسمائك التي استقل بها عرشك واسئلك

باسمائك التي وضعتها على النار فاستنارت واسئلك باسمائك التي وضعتها

على الليل فاظلم واسئلك باسمائك التي وضعتها على النهار فاضاء واسئلك

باسمائك التي وضعتها على الارض فاستقرت واسئلك باسمك الاحد الصمد الذي

ملأ اركان كل شيء واسئلك باسمك الطهر الطاهر المبارك الحي القيوم لا اله

الا هو الرحمن الرحيم واسئلك بمعاقد العز من عرشك ومبلغ الرحمة من كتابك

وباسمائك العظام وجدك الاعلى وكلماتك التامات ان ترزقنا حفظ القرآن

والعمل

وَالعَمَلِ بِهِ وَالطّاعَةِ لَكَ وَالعَمَلِ الصّالِحِ وَاَن تُثبِتَ ذٰلِكَ فى اَسماعِنا وَاَبصارِنا وَاَن
تَخلِطَ ذٰلِكَ بِلَحمى وَدَمى وَمُخّى وَشَحمى وَاَن تَستَعمِلَ بِذٰلِكَ بَدَنى وَقُوَّتى فَاِنَّهُ لا يَقوى
عَلىٰ ذٰلِكَ اِلّا اَنتَ وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ يا اَللّٰهُ الواحِدُ الرَّبُّ القَديرُ يا اَللّٰهُ الخالِقُ
البارِئُ المُصَوِّرُ يا اَللّٰهُ الباعِثُ الوارِثُ يا اَللّٰهُ الفَتّاحُ العَزيزُ العَليمُ يا اَللّٰهُ المَلِكُ
القاهِرُ المُقتَدِرُ اغفِر لى وَارحَمنى اِنَّكَ اَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اَنتَ قُلتَ وَقَولُكَ
الحَقُّ ادعونى اَستَجِب لَكُم فَاَسئَلُكَ يا اَللّٰهُ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ آدَمُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيهِ
فَاَوجَبتَ لَهُ الجَنَّةَ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ شيثُ بنُ آدَمَ فَجَعَلتَهُ وَصِىَّ اَبيهِ
بَعدَهُ اَن تَستَجيبَ دُعاءَنا وَاَن تَرزُقَنا اِنفاذَ كُلِّ وَصِيَّةٍ لِاَحَدٍ عِندَنا وَاَن تُقَدِّمَ وَصِيَّنا
اَمامَنا وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ اِدريسُ فَرَفَعتَهُ مَكاناً عَلِيّاً اَن تَرفَعَنا اِلىٰ
اَحَبِّ البِقاعِ اِلَيكَ وَتَمُنَّ عَلَينا بِمَرضاتِكَ وَتُدخِلَنا الجَنَّةَ بِرَحمَتِكَ وَاَسئَلُكَ
بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ نوحٌ فَنَجَّيتَهُ مِنَ الغَرَقِ وَاَهلَكتَ القَومَ الظّالِمينَ اَن تُنَجِّيَنا
مِمّا نَحنُ فيهِ مِنَ البَلاءِ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ هودٌ عَلَيهِ السَّلامُ فَنَجَّيتَهُ
مِنَ الرّيحِ العَقيمِ اَن تُنَجِّيَنا مِن بَلاءِ الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَعَذابِهِما وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى
دَعاكَ بِهِ صالِحٌ فَنَجَّيتَهُ مِن خِزىِ يَومِئِذٍ اَن تُنَجِّيَنا مِن خِزىِ الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَعَذابِهِما
وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ لوطٌ فَنَجَّيتَهُ مِنَ المُؤتَفِكَةِ وَالمَطَرِ السَّوءِ اَن تُنَجِّيَنا
مِن مَخازِى الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ شُعَيبٌ فَنَجَّيتَهُ مِن

عَذابِ يَومِ الظُّلَّةِ اَن تُنَجِّيَنا مِنَ العَذابِ اِلىٰ رَوحِكَ وَرَحمَتِكَ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ
الَّذى دَعاكَ بِهِ اِبراهيمُ فَجَعَلتَ النّارَ عَلَيهِ بَرداً وَسَلاماً اَن تُخَلِّصَنا كَما خَلَّصتَهُ
وَاَن تَجعَلَ ما نَحنُ فيهِ بَرداً وَسَلاماً كَما جَعَلتَها عَلَيهِ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى
دَعاكَ بِهِ اِسمٰعيلُ عِندَ العَطَشِ وَاَخرَجتَ مِن زَمزَمَ الماءَ الرَّوِىَّ اَن تَجعَلَ مَخرَجَنا
اِلىٰ خَيرٍ وَاَن تَرزُقَنا المالَ الواسِعَ بِرَحمَتِكَ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ
يَعقوبُ فَرَدَدتَ عَلَيهِ بَصَرَهُ وَوَلَدَهُ وَقُرَّةَ عَينِهِ اَن تُخَلِّصَنا وَتَجمَعَ بَينَنا وَ
بَينَ اَولادِنا وَاَهالينا وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ يوسُفُ فَاَخرَجتَهُ مِنَ السِّجنِ
اَن تُخرِجَنا مِنَ السِّجنِ وَتُمَلِّكَنا نِعمَتَكَ الَّتى اَنعَمتَ بِها عَلَينا وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى
دَعاكَ بِهِ الاَسباطُ فَتُبتَ عَلَيهِم وَجَعَلتَهُم اَنبِياءَ اَن تَتوبَ عَلَينا وَتَرزُقَنا
طاعَتَكَ وَعِبادَتَكَ وَالخَلاصَ مِمّا نَحنُ فيهِ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ
اَيّوبُ اِذ حَلَّ بِهِ البَلاءُ فَقالَ رَبِّ اِنّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ فَاستَجَبتَ
لَهُ وَكَشَفتَ عَنهُ ضُرَّهُ وَرَدَدتَ عَلَيهِ اَهلَهُ وَمِثلَهُم مَعَهُم رَحمَةً مِنكَ وَذِكرىٰ
لِلعابِدينَ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَقولُ كَما قالَ رَبِّ اِنّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ فَاستَجِب
لَنا وَارحَمنا وَخَلِّصنا وَرُدَّ عَلَينا اَهلَنا وَمالَنا وَمِثلَهُم مَعَهُم رَحمَةً مِنكَ وَ
اجعَلنا مِنَ العابِدينَ لَكَ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ موسىٰ وَهٰرونُ فَقُلتَ
عَزَّ مِن قائِلٍ قَد اُجيبَت دَعوَتُكُما اَن تَستَجيبَ دُعاءَنا وَتُنَجِّيَنا كَما نَجَّيتَهُما وَاَسئَلُ

وَالعَمَلَ بِهِ وَالطّاعَةَ لَكَ وَالعَمَلَ الصّالِحَ وَاَن تُثَبِّتَ ذٰلِكَ فى اَسماعِنا وَاَبصارِنا وَاَن
تَخلِطَ ذٰلِكَ بِلَحمى وَدَمى وَمُخّى وَشَحمى وَاَن تَستَعمِلَ بِذٰلِكَ بَدَنى وَقُوَّتى فَاِنَّهُ لا يَقوى
عَلىٰ ذٰلِكَ اِلّا اَنتَ وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ يا اَللّٰهُ الواحِدُ الرَّبُّ القَديرُ يا اَللّٰهُ الخالِقُ
البارِئُ المُصَوِّرُ يا اَللّٰهُ الباعِثُ الوارِثُ يا اَللّٰهُ الفَتّاحُ العَزيزُ العَليمُ يا اَللّٰهُ المَلِكُ
القاهِرُ المُقتَدِرُ اغفِر لى وَارحَمنى اِنَّكَ اَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اَنتَ قُلتَ وَقَولُكَ
الحَقُّ ادعونى اَستَجِب لَكُم فَاَسئَلُكَ يا اَللّٰهُ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ آدَمُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيهِ
فَاَوجَبتَ لَهُ الجَنَّةَ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ شيثُ بنُ آدَمَ فَجَعَلتَهُ وَصِىَّ اَبيهِ
بَعدَهُ اَن تَستَجيبَ دُعاءَنا وَاَن تَرزُقَنا اِنفاذَ كُلِّ وَصِيَّةٍ لِاَحَدٍ عِندَنا وَاَن تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنا
اَمامَنا وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ اِدريسُ فَرَفَعتَهُ مَكاناً عَلِيّاً اَن تَرفَعَنا اِلىٰ
اَحَبِّ البِقاعِ اِلَيكَ وَتَمُنَّ عَلَينا بِمَرضاتِكَ وَتُدخِلَنَا الجَنَّةَ بِرَحمَتِكَ وَاَسئَلُكَ
بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ نوحٌ فَنَجَّيتَهُ مِنَ الغَرَقِ وَاَهلَكتَ القَومَ الظّالِمينَ اَن تُنَجِّيَنا
مِمّا نَحنُ فيهِ مِنَ البَلاءِ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ هودٌ عَلَيهِ السَّلامُ فَنَجَّيتَهُ
مِنَ الرّيحِ العَقيمِ اَن تُنَجِّيَنا مِن بَلاءِ الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَعَذابِهِما وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى
دَعاكَ بِهِ صالِحٌ فَنَجَّيتَهُ مِن خِزىِ يَومَئِذٍ اَن تُنَجِّيَنا مِن خِزىِ الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَعَذابِهِما
وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ لوطٌ فَنَجَّيتَهُ مِنَ المُؤتَفِكَةِ وَالمَطَرِ السَّوءِ اَن تُنَجِّيَنا
مِن مَخازِى الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ شُعَيبٌ فَنَجَّيتَهُ مِن

في حياة الخضر دعاء آدم على نبينا وآله وعليه السلام اللهم إنا نسألك بحق الأكرمين عليك محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والأئمة
في تفسير الإمام عليه السلام عن رسول الله صلى الله عليه وآله لما وقعت الخطيئة من آدم عليه السلام وأخرج من
الجنة دعوته ... قال يا رب إن تبت وأصلحت أتردني إلى الجنة قال بلى قال آدم فكيف أصنع يا رب
حتى أكون تائباً تقبل توبتي فقال الله تعالى تسبحني بما أنا أهله وتعرف بخطيئتك كما أنت أهله وتتوسل إلي
بالفاضلين الذين علمتك بأسمائهم وفضلتك على ملائكتي بهم محمد وآله الطيبين وأصحابه الخيرين فوفقه الله
تعالى فقال يا رب لا إله إلا أنت سبحانك اللهم وبحمدك عملت سوءاً وظلمت نفسي
فارحمني وأنت أرحم الراحمين بحق محمد وآله الطيبين وأخيار أصحابه المنتجبين سبحانك اللهم
وبحمدك لا إله إلا أنت عملت سوءاً وظلمت نفسي فتب علي إنك أنت التواب الرحيم
بحق محمد وآله الطيبين وخيار أصحابه المنتجبين عن كتاب الإمامة للطبرسي
أبو جعفر محمد بن ... التلعكبري قال حدثني أبو الحسن بن أبي البغل الكاتب قال تقلدت عملاً
من أبي منصور بن الصالحان وجرى بيني وبينه ما أوجب استتاري فطلبني وأخافني فمكثت مستتراً خائفاً ثم
قصدت مقابر قريش ليلة الجمعة واعتمدت المبيت هناك للدعاء والمسألة وكانت ليلة ريح ومطر فسألت ابن جعفر
القيم أن يغلق الأبواب وأن يجتهد في خلوة الموضع لأخلو بما أريده من الدعاء والمسألة وآمن من دخول إنسان مما لم آمنه
وخفت من لقائه ففعل وقفل الأبواب وانتصف الليل وورد من الريح والمطر ما قطع الناس عن الموضع ومكثت
أدعو وأزور وأصلي فبينا أنا كذلك إذ سمعت وطئة عند مولانا موسى عليه السلام وإذا رجل يزور فسلم على آدم وأولي العزم
ثم الأئمة واحداً واحداً إلى أن انتهى إلى صاحب الزمان عليه السلام فلم يذكره فعجبت من ذلك قلت لعله نسي أو لم يعرف أو هذا
مذهب لهذا الرجل فلما فرغ من زيارته صلى ركعتين وأقبل إلى عند مولانا أبي جعفر عليه السلام فزار مثل الزيارة وذلك السلام
وصلى ركعتين وأنا خائف منه إذ لم أعرفه ورأيته شاباً تاماً من الرجال عليه ثياب بياض وعمامة محنك بها بذؤابة
وردى على كتفه مسبل فقال لي يا أبا الحسن بن أبي البغل أين أنت من دعاء الفرج فقلت وما هو يا سيدي فقال تصلي
ركعتين وتقول يا من أظهر الجميل وستر القبيح يا من لم يؤاخذ بالجريرة ولم يهتك الستر
يا عظيم المن يا كريم الصفح يا حسن التجاوز يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة
يا منتهى كل نجوى يا غاية كل شكوى يا عون كل مستعين يا مبتدئاً بالنعم قبل استحقاقها
يا رباه عشر مرات يا سيداه عشر مرات يا مولاياه عشر مرات يا غايتاه عشر مرات يا منتهى
غاية رغبتاه عشر مرات أسألك بحق هذه الأسماء وبحق محمد وآله الطاهرين عليهم السلام
إلا ما كشفت كربي ونفست همي وفرجت غمي وأصلحت حالي وتدعو بعد ذلك بما
شئت وتسأل حاجتك ثم تضع خدك الأيمن على الأرض وتقول مائة مرة في سجودك ...

لِلعابِدينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ ... اَقولُ كَما قالَ رَبِّ اِنّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ فَاستَجِب
لَنا وَارحَمنا وَخَلِّصنا وَرُدَّ عَلَينا اَهلَنا وَمالَنا وَمِثلَهُم مَعَهُم رَحمَةً مِنكَ وَ
اجعَلنا مِنَ العابِدينَ لَكَ وَاَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ موسىٰ وَهارونُ فَقُلتَ
عَزَّت مِن قائِلٍ قَد اُجيبَت دَعوَتُكُما اَن تَستَجيبَ دُعاءَنا وَتُنَجِّيَنا كَما نَجَّيتَهُما وَاَسئَلُ

دعاء زیارت

والعمل به والطاعة
تخلط ذلك بالجور وقد
على انك لك الا انت
البارئ المصور يا
القابض المقتدر يا غ
الحق ادعوك استجب
فاوجبت له الجنة
بعده ان تستجيب
امامنا واسئلك
احب اللقاء اليك
باسمك الذي دعاك
مما نحن فيه من ا

يا محمد يا علي يا علي يا محمد اكفياني فانكما كافياي وانصراني فانكما ناصراي وتضع خدك الايسر على الارض وتقول مائة مرة ادركني وتقول الغوث الغوث وتكرر ما اكثر حتى ينقطع نفسك وترفع راسك فان الله بكرمه يقضي حاجتك ان شاء الله تعالى الحديث عن عدة الداعي عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده عن النبي صلى الله عليه وآله ان جبرئيل نزل عليه بهذا الدعاء من السماء ونزل عليه ضاحكا مستبشرا فقال السلام عليك يا محمد قال وعليك السلام يا جبرئيل فقال ان الله عز وجل بعث اليك بهدية قال وما تلك الهدية يا جبرئيل قال قل يا من اظهر الجميل وستر القبيح يا من لم يؤاخذ بالجريرة ولم يهتك الستر يا عظيم العفو يا حسن التجاوز يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا صاحب كل نجوى ومنتهى كل شكوى يا كريم الصفح يا عظيم المن يا قديم الاحسان يا مبتدئا بالنعم قبل استحقاقها يا ربنا ويا سيدنا ويا مولانا ويا غاية رغبتنا اسئلك يا الله ان لا تشوه خلقي بالنار وفي نسخة اسئلك بك وبمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الحجة الهادي المهدي عليهم السلام يا الله الخ فقال رسول الله صلى الله عليه وآله لجبرئيل ما ثواب هذه الكلمات قال هيهات هيهات انقطع العمل لو اجتمع ملائكة سبع سموات وسبع ارضين على ان يصفوا ثواب ذلك الى يوم القيمة ما وصفوا من كل جزء جزءا واحدا فاذا قال العبد يا من اظهر الجميل وستر القبيح ستره الله برحمته في الدنيا وجمله في الاخرة وستر الله عليه الف ستر في الدنيا والاخرة واذا قال يا من لم يؤاخذ بالجريرة ولم يهتك الستر لم يحاسبه الله تعالى يوم القيمة ولم يهتك ستره يوم يهتك الستور واذا قال يا عظيم العفو غفر الله له ذنوبه ولو كانت خطيئته مثل زبد البحر واذا قال يا حسن التجاوز تجاوز الله عنه حتى السرقة وشرب الخمر واهاويل الدنيا وغير ذلك من الكبائر واذا قال يا واسع المغفرة فتح الله تعالى له سبعين بابا من الرحمة فهو يخوض في رحمة الله تعالى حتى يخرج من الدنيا واذا قال يا باسط اليدين بالرحمة بسط الله يده عليه بالرحمة واذا قال يا صاحب كل نجوى ومنتهى كل شكوى اعطاه الله من الاجر ثواب كل مصاب وكل سالم وكل مريض وكل ضرير وكل مسكين وكل فقير وكل صاحب مصيبة الى يوم القيمة واذا قال يا كريم الصفح اكرمه الله كرامة الانبياء واذا قال يا عظيم المن اعطاه الله تعالى يوم القيمة منيته ومنية الخلائق واذا قال يا مبتدئا بالنعم قبل

من الريح العقيم ان ينجينا من بلاء الدنيا والاخرة وعذابهما واسئلك باسمك الذي
از باد بی نفع | اینکه برهانی ما را از بلای دنیا و آخرت و عذاب هردو و میخوانم ترا بنام تو که

دعاك به صالح فنجيته من خزي يومئذ ان تنجينا من خزي الدنيا والاخرة وعذابهما
خواند ترا بآن صالح پس رهانیدی او را از خواری آن روز اینکه خلاصی دهی ما را از خواری دنیا و آخرت و عذاب آنها

واسئلك باسمك الذي دعاك به لوط فنجيته من المؤتفكة والمطر السوء ان تنجينا
و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن لوط پس رهانیدی او را از شهر زیر و زبر شده و باران بد اینکه برهانی ما را

من مخازي الدنيا والاخرة واسئلك باسمك الذي دعاك به شعيب فنجيته من
از خواری دنیا و آخرت و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن شعیب پس رهانیدی او را از

زیارت دعاء بعد

قبل استحقاقها اعطاه الله من الاجر بعدد من شكر نعمائه واذا قال يا ربنا ويا سيدنا قال الله تعالى اشهدوا ملائكتي اني غفرت له واعطيته من الاجر بعدد من خلقته في الجنة والنار والسموات السبع والارضين السبع والشمس والقمر والنجوم وقطر الامطار وانواع الخلق والجبال والحصى والثرى وغير ذلك والعرش والكرسي واذا قال يا مولينا ملأ الله قلبه من الايمان واذا قال يا غاية رغبتنا اعطاه الله تعالى يوم القيمة رغبته ومثل رغبة الخلائق واذا قال اسئلك يا الله ان لا تشوه خلقي بالنار قال الجبار استعتقني عبدي من النار اشهدوا ملائكتي اني قد اعتقته من النار واعتقت ابويه واخوته واهله وولده وجيرانه وشفعته في الف رجل ممن وجبت له النار واجرته من النار فعلمهن المتقين ولا تعلمهن المنافقين فانها دعوة مستجابة لقائلهن ان شاء الله تعالى وهو دعاء اهل البيت المعمور حوله اذا كانوا يطوفون به اختيار ابن الباقي عن الريان بن الصلت قال سمعت الرضا عليه السلام يدعو بكلمات فحفظتها عنه فما دعوت بها في شدة الا فرج الله عني وهي هذه
اللهم انت ثقتي في كل كربة وانت رجائي في كل شدة وانت لي في كل امر نزل بي ثقة وعدة كم من كرب يضعف عنه الفؤاد وتقل فيه الحيلة ويعييني فيه الامور ويخذل فيه القريب والبعيد والصديق وتشمت فيه العدو انزلته بك وشكوته اليك راغبا اليك فيه عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيتنيه فانت ولي كل نعمة وصاحب كل حاجة ومنتهى كل رغبة فلك الحمد كثيرا ولك المن فاضلا ايتني من معروفك معروفا تغنيني به عن معروف من سواك برحمتك يا ارحم الراحمين
عن البحار من الاستبصار والكافي وقبس المصباح اخبرنا الشيخ ابو الحسن محمد بن الحسين الصقال ببغداد في مسجد الحجة بالكرخ في رجب سنة اثنين واربعين واربعمائة قال حدثنا الشيخ ابو المفضل محمد بن عبد الله بن المطلب الشيباني يوم السبت التاسع من شهر ربيع الاول سنة ست وثمانين وثلثمائة بالترقية قال سمعت ابا العباس احمد بن كشمرد في داره ببغداد وقد ساله شيخنا ابو علي بن همام ان يذكر حاله اذ كان محبوسا عند الهجريين بالاحساء وحدثنا ابو العباس انه كان ممن اسر بالهبير مع ابي الهيجاء قال وكان ابو طاهر سليمان بن الحسن مكرما لابي الهيجاء برايه وكان يستدعيه الى طعامه فيتغدى معه ويستدعيه للحديث معه فلما كان

للعابدين لهما ... قال ربي ... وانت ارحم الراحمين فاستجب
پس پرستنده گان ترا خدایا ... ای پروردگار رسیده مرا سختی ... و تو بخشنده ترین بخشندگانی پس بپذیر

لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا اهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك و
برای ما و رحم کن ما را و خلاص کن ما را و بازگردان بر ما اهل ما را و مال ما را و مانند ایشان را با ایشان رحمت از تو

اجعلنا من العابدين لك واسئلك باسمك الذي دعاك به موسى وهرون فقلت
بگردان ما را از پرستندگان تو و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن موسی و هرون و گفتی

عز من قائل قد اجيبت دعوتكما ان تستجيب دعاءنا وتنجينا كما نجيتهما واسئلك
غالبی تو از گوینده بتحقیق مستجاب شد دعای شما اینکه بپذیری دعای ما را و برهانی ما را چنانکه رهانیدی ایشان را و میخوانم ترا

ذات ليلة سئلت ابا الهيجاء ان يجري ذكري عند سليمان بن الحسن في ليلة في الطلاق فاجابني الى ذلك ومضى الى ابي الطاهر في تلك الليلة على رسمه في عادته عنده ولم يتكفر وكان من عاداته ان يغاتني ورفيق يغني الى الحال في كل ليلة عند عودته من التقائه مع سليمان بن الحسن فيسكن نفوسنا ويعرفنا اخبار الدنيا فلما لم يعاود التيان تلك العشية سؤالي اياه الحظات في امري استوحشت لذلك فقدرت اليه الى منزله الموسوم به وكان ابو الهيجاء مسرتا في دينه مخلصا في ولاية ساداته متوفرا على اخوانه فلما وقع طرفه علي بكى بكاء شديدا وقال لا ادري والله يا ابا العباس اني مرضت سنة كاملا ولم اجد ذكرك له قال فقلت ولم قال لاني لما ذكرتك له اشتد غضبه وعظم وحلف بالذي يحلف به شيء ليامرن غدا فيضرب قبتك مع طلوع الشمس ولقد اجتهدت في اليه في ازالته هذا عنك بكل حيلة واوردت عليه كل لطيف فاصر على قوله واعاد يمينه ليفعلن ما اخبرتك به قال ثم جعل ابو الهيجاء يطيب نفسي قال يا اخي الا اني ظننت ان لك وصية او حالا تحتاج الى ذكرها الطويت عنك وما اطلعتك عليه من ذلك وسترتك ما اخبرتك به عنه ومع هذا فثق بالله تعالى وارجع فيما دهمك من هذا الحال الغليظة عليه فانه جل ذكره يجير ولا يجار عليه وتوجه اليه تعالى بالعدة والذخيرة للشدائد والامور العظام محمد والصلوات الله عليهم قال ابو العباس فانصرفت الى منزله الذي انزلته فيه وانا في صورة غليظة من الاياس من الحياة واستشعار الهلكة فاغتسلت ولبست ثيابا جعلتها اكفاني واقبلت الى القبلة فجعلت اصلي واناجي ربي واتضرع اليه واعترف له بذنوبي واتوب منها ذنبا ذنبا وتوجهت الى الله بمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي وحجة الله في ارضه والمأمول للاخذ بدينه صلى الله عليهم اجمعين ثم لم ازل اذا انا كرب فلق الفزع الى امير المؤمنين صلوات الله عليه واقول يا مولاي يا امير المؤمنين اتوجه بك الى الله ربي وربك فيما دهمني واظلني ثم لم ازل اقول هذا وما اشبهه من الكلام الى ان انتصف الليل وجاء وقت الصلوة والدعاء فقمت وعليت دعوت دنم عند قبينا انا كذلك اذ فرغت من الصلوة وانا استغيث الى الله تعالى واتوسل اليه بامير المؤمنين صلوات عليه اذ نعست عيني فحملني النوم فرقدت فرايت امير المؤمنين صلوات الله عليه في منامي ذلك فقال لي يا ابن كثير قلت لبيك يا مولاي فقال ما لي اراك على هذا الحال قلت يا مولاي يا امير المؤمنين او ما يحق لي بقتل صباح هذا الليلة غريبا عن اهله وولده وبغير وصية يسند الى المتكفل بها ان يشتد قلقه وجزعه فقال بل تحول كفاية الله عز وجل ووقاه بلك وبان الذي توعدك فيما ارصدك به من سطواته اكتب بسم الله الرحمن الرحيم وعلم فاتحة الكتاب وآية الكرسي واكتب من العبد الذليل فلان بن فلان الى المولى الجليل الذي لا اله الا هو الحي القيوم وسلام على آل يس محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي وحجتك يا رب على خلقك اللهم اني اسئلك باني اشهد انك

انك الله الهي واله الاولين والآخرين لا اله غيرك واتوجه اليك بحق هذه الاسماء التي اذا دعيت بها اجبت واذا سئلت بها اعطيت لما صليت عليهم و هونت علي خروج روحي وكنت لي قبل ذلك غياثا ومجيرا ممن اراد ان يفرط علي وان يطغى واجعل الرقعة في كتلة طين واقرء سورة يس وادع وارم بها في البحر فقلت يا امير المؤمنين ان البحر بعيد مني وانا محبوس ممنوع من التصرف فيما التمس فقال ارم بها في البئر او فيما دنا منك من منابع الماء قال ابن كثير فانتبهت وقمت ففعلت ما امرني به امير المؤمنين عليه السلام وانا في ذلك قلق غير ساكن النفس لعظم المحنة وضعف اليقين من الاومين فلما اصبحنا وطلعت الشمس استدعيت فلم اشك ان ذلك لما توعدني به من القتل فضيع الداعي واتانا ايس من الحيوة فادخلت على ابي الطاهر واذا هو جالس في صدر مجلس كبير على كرسي وعن يمينه رجلان على كرسيين وعن شماله ابو الهيجاء على كرسي واذا كرسي آخر الى جانب ابي الهيجاء ليس عليه احد فلما انصرني ابو طاهر استدعاني حتى وصلت الى الكرسي ثم امرني بالجلوس عليه فجلست وقلبي في نفسي ورايت الآخر فاقبل علي وقال قد كنا عزمنا على امر كما بلغك ثم رايتا بعد ذلك ان نفرج عنك وان نخيرك احد امرين اما تخدمنا فنحسن اليك او تنصرف الى عيالك فنحسن اجازتك فقلت لي في المقام عند السيد النفع والشرف وفي الانصراف الى اهلي والدة لي عجوز كبيرة ثواب جزيل فقال افعل ما شئت والأمر فيه مردود الى اختيارك فخرجت منصرفا من بين يديه فردني فقال ممن تكون من علي بن ابي طالب عليه السلام فقلت لست نسيبا له ولكن وليه قال فتمسك بولايته فهو امرنا باطلاقك فلم يلبثنا المخالفة لامره ثم امر فخرجت واصحبني من اوصلني مكة الى مأمني فلله الحمد قال الشيخ ابو الفضل ثم قد كرمت هذا الحديث في مجلس ابي وابل داود بن حمدان بنصيبين سنة اثنتين وعشرين وثلثمائة وحضر هذا المجلس يومئذ رجل من اهل نصيبين يقال له ابو عثمان سعيد بن السندي الشاعر وكان من شهود البلد فقال ابو عثمان عند ذلك كان الحديث على يدي وذلك اني حججت في سنة النهب ومن السنة قبلها ما تقدم من قول ابي العباس بن كثير والمال وفلفل الخادم وغيرهم من وجوه الاولياء مع ابي الهيجاء التي اسر فيها ابو العباس بن كثير محبسنا وكنت اقول الشعر فامتدحت السيد ابي طاهر بقصيدة اوصلها اليه ابو الهيجاء فاذن لي السيد بالدخول والخروج من الحبس فكنت ادخل على ابي العباس بن كثير وكان يانس بي وحديثي فارس الاذات يوم في السحر قبل طلوع الشمس فقال لي خذ هذه الرقعة وهي في الكتلة الطين وامض بها الى موضع وصفه لي وكان فيه ماء جار فالقه واقرء سورة يس واطرح الرقعة في الماء فاخذتها فمضيت الى الماء واحببت ان اقف على الرقعة ففعلت

دعاك به صالح فنجيته من خزي يومئذ ان تنجينا من خزي الدنيا والآخرة وعذابهما

واسئلك باسمك الذي دعاك به لوط فنجيته من المؤتفكة والمطر السوء ان تنجينا

من مخازي الدنيا والآخرة واسئلك باسمك الذي دعاك به شعيب فنجيته من

لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا اهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك و

اجعلنا من العابدين لك واسئلك باسمك الذي دعاك به موسى وهرون فقلت

عز من قائل قد اجيبت دعوتكما ان تستجيب دعاءنا وتنجينا كما نجيتهما واسئلك

دعاء زيارت

والعمل به والـ
تخلط ذلك بـ
على ذلك الا
البارئ المصو
القاهر المقتد
الحق ادعوك
فاوجبت له الـ
بعده ان تنجي
امامنا واستـ
احب البقاء
باسمك الذي
مما نحن فيه
من الريح العقيم

الطين عنها دفنتها وقرات ما فيها على ابي غسان واخذت عودا و بللته في الماء و كتبت ما في الرقعة
على كفي وكتبت اسمي واسم ابي وامي واعدت الرقعة في الطين وقرات سورة يس عشرا وغسلت
كفي في الماء ثم قرات سورة يس عن ابي العباس بن كشمرد وطرحت الرقعة في الماء وعدت الى
محدث ذلك بعقب طلوع الشمس فلم يمض الا ساعة زمانية واذا رسول السيد يامر باحضاري
فحضرت فلما نظر الي قال انه قد القى في قلبي رحمة لك وقد عملت على اطلاقك فكيف تحب ان تسير
الا هلك في البر ام في البحر فخشيت ان سرت في البر ان يبدو له فيلحقني فيردوني فقلت في
البحر فامر ان يدفع لي كفايتي من زاد وتمر وخرجت في البحر فسرت الى البصرة فلما كان بعد ثلثة
ايام من وصول البصرة جلست عند اصحاب الكتب فاذا انا بابي العباس بن كشمرد راكب في موكب عظيم والامراء
من خلفه وقد خرج امير البصرة فاستقبله والجند بين يديه ومن خلفه والعساكر محدقة به وهو دامر
البصرة مبا بران فلما رايته قمت اليه فلما ابصرني نزل عن دابته ووقف علي وقال يا فتى كيف عملت
حتى تخلصت فحدثته ما صنعت من كتبي ما كان في الرقعة بالماء على كفي وغسلت بالماء يدي كما كنت
كتبت عليها قبل ان رميت رقعته فقال لي انا وانت من طلقاء امير المؤمنين صلوات الله عليه
فقلت نعم ومضى حتى نزل في دار اعدت له وحمل اليه امير البصرة الهدايا والعباس والالات والدواب
والفرش وغير ذلك فلما استقر في موضعه ارسل الي فدخلت عليه واقمت عنده ايام واحسن الي وحملني
مكرما الى بلدي فتعجب ابو وائل من ذلك وقال يا ابا الفضل انت صادق في حديثك لقد اتفق لكم
الكثير فهذه الرقعة موقوفة بين اصحابنا يعلمونها ويعولون عليها في الامور العظيمة والشدايد فالروايات
فيها مختلفة لكن اوردت ما هو سار ببغداد وقد ذكر شيخنا الموثق ابو جعفر الطوسي عليه الرحمة
في كتاب المصباح ومختصر المصباح ايضا انها تكتب في قطوع ثم تكتب رقعة اخرى الى صاحب الزمان عليه السلام
وتجعل الرقعة في طي رقعة الامام عليه السلام وتجعل في الطين وترمي في البحر او البئر يكتب بسم الله الرحمن
الرحيم الى الله سبحانه ولقد بسطت اسمائه يا رب الارباب وقاصم الجبابرة العظام عالم الغيب
وكاشف الضر الذي سبق في علمه ما كان وما يكون من عبده الذليل المسكين الذي انقطعت
به الاسباب وطال عليه العذاب وهجره الاهل وباينه الصديق الحميم فبقي مرتهنا بذنبه
قد اوبقته جرمه وطلب النجاة فلم يجد ملجأ ولا منجا غير القادر على حل العقد ومؤبد
الابد ففزعي اليه واعتمادي عليه ولا لجاء ولا ملجأ الا اليه اللهم اني اسئلك بعلمك الماضي
وبنورك العظيم وبوجهك الكريم وبحجتك البالغة ان تصلي على محمد وعلى ال محمد وان
تاخذ

دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اَنْ تُنَجِّيَنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْمُؤْتَفِكَةِ وَالْمَطَرِ السَّوْءِ اَنْ تُنَجِّيَنَا
مِنْ مَخَازِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنْ

عذاب

دعاء ابن زهره

باسمك
خلصته
بمك الذي
كل مخرجنا
مالك به
لمستاو
من النجس
لك الذي
رزقنا
عالك به
استجب
بذكري

تاخذ بيدي وتجعلني ممن تقبل دعوته وتقيل عثرته وتكشف كربته وتزيل ترحته
وتجعل له من امره فرجا ومخرجا وترد عني باس هذا الظالم الغاشم وباس الناس يا رب
الملائكة والناس حسبي انت وكفى من انت حسبه يا كاشف الامور العظام فانه لا حول
ولا قوة الا بك وان كان له مطلب اخر غير دفع الظالم يكتب بدل ترد عني باس هذا الظالم الغاشم مطلبه ثم
تكتب وترد عني باس الناس الخ ثم تكتب رقعة اخرى الى مولينا صاحب الزمان عجل الله فرجه الشريف بسم الله
الرحمن الرحيم توسلت بحجة الله الخلف الصالح محمد بن الحسن بن علي بن محمد بن علي بن موسى بن جعفر بن
محمد بن علي بن الحسين بن علي بن ابيطالب النبأ العظيم والصراط المستقيم والحبل المتين عصمة الملجأ و
قسيم الجنة والنار واتوسل اليك بابائك الطاهرين الخيرين المنتجبين وامهاتك الطاهرات الباقيات
الصالحات وبجدك رسول الله صلى الله عليه واله وخليله وحبيبه وخيرته من خلقه ان تكون وسيلتي
الى الله تعالى في كشف ضري وحل عقدي وفرج حسرتي وكشف بليتي وتنفيس ترحتي بكهيعص و
بيس والقران الحكيم وبالكلمة الطيبة وبمجاري القران وبمستقر الرحمة وبجبروت العظمة وباللوح
المحفوظ وبحقيقة الايمان وقوام البرهان وبنور النور وبمعدن النور والحجاب المستور والبيت
المعمور وبالسبع المثاني والقران العظيم وفرايض الاحكام والمكلم بالعبراني والمترجم باليونانية والمناجي
بالسريانية وما دار في الخطرات وما لم يحط به الظنون من علمك المخزون وبسرك المصون والتوراة
والانجيل والزبور يا ذا الجلال والاكرام صل على محمد وال محمد وخذ بيدي وفرج عني بانوارك واقسامك
وكلماتك البالغة انك جواد كريم وحسبنا الله ونعم الوكيل ولا حول ولا قوة الا بالله العظيم وصلواته وسلامه على
صفوة من بريته محمد وذريته وتطيب الرقعتين وتجعل رقعة الباري تعالى في رقعة الامام عليه السلام وتطرحهما في نهر
جار او بئر ماء بعد ان تجعلهما في طين حر وتصلي ركعتين وتتوجه الى الله تعالى بمحمد واله عليهم السلام وتطرحها ليلة الجمعة واستشعر
فيها الاجابة لا على سبيل التجربة ولا تكون عند الشدايد والامور الصعبة ولا تكتبها لغير اهلها فانها لا تنفعه وان امانة
في عنقك وسوف تسئل عنها واذا رميتها فادع بهذا الدعاء اللهم اني اسئلك بالقدرة التي لحظت بها
البحر العجاج فازبد وهاج وماج وكان كالليل الداج طوعا لامرك وخوفا من سطوتك فانفتق اجاجه و
ائتلق منهاجه وسبحت جزائره وقدست جواهره تناديك حيتانه باختلاف لغاتها الهنا وسيدنا
ما الذي نزل بنا وما الذي حل ببحرنا فقلت لها اسكني سا سكنك مليا واجاور بك عبدا زكيا فسكن وسبح
ووعد بضمائر المنح فلما نزل به ابن متى بما الم الظنون كلما ادار فيها سبح في امعائها فبكت الجبال عليه تلهفا
واشفقت عليه الارض تاسفا فيونس في حوتها كموسى في تابوته لامرك طائع ولوجهك ساجد خاضع
فلما احببت ان تقيه القاه بساط البحر بشاطئ لا تنظر عيناه ولا تبطش يداه ولا تركض رجلاه وانبت
منه منة عليه شجرة من يقطين واجريت عليه فراتا من معين فلما استغفر وتاب خرقت له الى الجنة

لِلْعَابِدِينَ ... وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ
لَنَا وَارْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا وَرُدَّ عَلَيْنَا اَهْلَنَا وَمَالَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَ
اجْعَلْنَا مِنَ الْعَابِدِينَ لَكَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسٰى وَهٰرُونَ فَقُلْتَ
عَزَّ مِنْ قَائِلٍ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا اَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَاءَنَا وَتُنَجِّيَنَا كَمَا نَجَّيْتَهُمَا وَاَسْئَلُ اللّٰهَ

باسمك

دعاء زيارت ابر

عذاب يوم الذلة ان تنجينا من العذاب الى روحك ورحمتك واسئلك باسمك

الذي دعاك به ابرهيم فجعلت النار عليه بردا وسلاما ان تخلصنا كما خلصته

وان تجعل ما نحن فيه بردا وسلاما كما جعلتها عليه واسئلك باسمك الذي

دعاك به اسمعيل عند العطش واخرجت من زمزم الماء الروي ان تجعل مخرجنا

الى خير وان ترزقنا المال الواسع برحمتك واسئلك باسمك الذي دعاك به

يعقوب فرددت عليه بصره وولده وقرة عينه ان تخلصنا وتجمع بيننا و

بين اولادنا واهالينا واسئلك باسمك الذي دعاك به يوسف فاخرجته من السجن

ان تخرجنا من السجن وتملكنا نعمتك التي انعمت بها علينا واسئلك باسمك الذي

دعاك به الاسباط فتبت عليهم وجعلتهم انبياء ان تتوب علينا وترزقنا

طاعتك وعبادتك والخلاص مما نحن فيه واسئلك باسمك الذي دعاك به

ايوب اذ حل به البلاء فقال رب اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين فاستجبت

له وكشفت عنه ضره ورددت عليه اهله ومثلهم معهم رحمة منك وذكرى

للعابدين اللهم اني اقول كما قال رب اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين فاستجب

لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا اهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك و

اجعلنا من العابدين لك واسئلك باسمك الذي دعاك به موسى وهرون فقلت

عز من قائل قد اجيبت دعوتكما ان تستجيب دعاءنا وتنجينا كما نجيتهما واسئلك

باسمك

دعاء زيارت

والعمل به والا...

تخلط ذلك با...

على ذلك الا...

البارئ المصـ...

القابض المقـ...

الحي ادعو...

فاوجبت له ا...

بعده ان تستـ...

امامنا واسـ...

احب اللقاء...

باسمك الذ...

مما نحن فيه

من الريح العقـ...

باب امك انت الوهاب و... [illegible]

دعاك به صالح فنجيته من خزي يومئذ ان تنجينا من خزي الدنيا والاخرة وعذابها

واسئلك باسمك الذي دعاك به لوط فنجيته من المؤتفكة والمطر السوء ان تنجينا

من مخازي الدنيا والاخرة واسئلك باسمك الذي دعاك به شعيب فنجيته من

عذاب

باسمك الذي دعاك به داود فغفرت ذنبه وتبت عليه ان تغفر ذنبي وتتوب
علي انك انت التواب الرحيم واسئلك باسمك الذي دعاك به سليمان فرددت
عليه ملكه وامكنته من عدوه وسخرت له الجن والانس والطير ان تخلصنا من
عدونا وترد علينا نعمتك وتستخرج لنا من ايديهم حقنا وتخلصنا منهم انك على
كل شيء قدير واسئلك باسمك الذي دعاك به الذي عنده علم من الكتاب على
عرش ملكة سبا ان يحمل اليه فاذا هو مستقر عنده ان تحملنا من عامنا هذا الى
بيتك الحرام حجاجا وزوار القبر نبيك عليه واله السلام واسئلك باسمك
الذي دعاك به يونس بن متى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من
الظالمين فاستجبت له ونجيته من بطن الحوت ومن الغم وقلت عز من قائل
وكذلك ننجي المؤمنين فنشهد انا مؤمنون ونقول كما قال لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من الظالمين فاستجب لي ونجني من غم الدنيا والاخرة كما ضمنت ان تنجي
المؤمنين واسالك باسمك الذي دعاك به زكريا وقال رب لا تذرني فردا وانت
خير الوارثين فاستجبت له ووهبت له يحيى واصلحت له زوجه وجعلتهم يسارعون
في الخيرات ويدعونك رغبا ورهبا وكانوا لك خاشعين فاني اقول كما قال رب
لا تذرني فردا وانت خير الوارثين فاستجب لي واصلح لي شاني وجميع ما انعمت به على
وخلصني مما انا فيه وهب لي كرامة الدنيا والاخرة واولادا صالحين يرثوني ولتجعلنا

ممن يدعوك رغبا ورهبا ومن الخاشعين المطيعين لك واسئلك باسمك الذي دعاك
به يحيى فجعلته برد القيمة ولم يعمل معصية ولم يهم بها ان تعصمني من اقتراف
المعاصي حتى نلقاك طاهرين ليس لك قبلنا معصية واسئلك باسمك الذي
دعتك به مريم فنطق ولدها بحجتها ان توفقنا وتخلصنا بحجتنا عندك وعند
كل ملة حتى تظهر حجتنا على ظالمينا واسالك باسمك الذي دعاك به عيسى ابن
مريم فاحييت به الموتى وابرء الاكمه والابرص ان تخلصنا وتبرئنا من كل سوء
وافة والم وتحيينا حيوة طيبة في الدنيا والاخرة وان ترزقنا العافية في ابداننا
واسئلك باسمك الذي دعاك به الحواريون فاعنتهم حتى بلغوا عن عيسى ما امرهم
به وصرفت عنهم كيد الجبارين وتوليتهم ان تخلصنا وتجعلنا من الدعاة الى
طاعتك واسئلك باسمك الذي دعاك به جرجيس فرفعت عنه الم العذاب ان
ترفع عنا الم العذاب في الدنيا والاخرة وان لا تبتلينا وان ابتليتنا فصبرنا واجعله
احب الينا واسئلك باسمك الذي دعاك به الخضر حتى ابقيته ان تفرج عنا و
تنصرنا على من ظلمنا وتردنا الى مامنك واسئلك باسمك الذي دعاك به حبيبك
محمد صلى الله عليه واله فجعلته سيد المرسلين وايدته بعلي سيد الوصيين
ان تصلي عليهما وعلى ذريتهما الطاهرين وان تقبلني في هذا اليوم عثرتي وتغفر لي
ما سلف من ذنوبي وخطاياي ولا تصرفني من مقامي هذا الا بسعي مشكور وذنب مغفور

وعمل مقبول ورحمة ومغفرة ونعيم موصول بنعيم الآخرة برحمتك يا حنان يا منان
يا ذا الجلال والاكرام انك على كل شيء قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

باب نهم در بيان اعمال ماه ربيع الثاني وجمادى الاولى وجمادى الثانيه است ودر آن سه فصل است

فصل اول در اعمال ماه ربيع الثاني است

سيد بن طاوس روايت كرده است كه در روز اول اين ماه مستحبست كه ايندعا بخوانند اللهم انت اله كل شيء وخالق كل حي ورب كل شيء
اسئلك بالعروة الوثقى والغاية المنتهى وبما خالفت به بين الانوار والظلمات
والجنة والنار والدنيا والآخرة وباعظم اسمائك في اللوح المحفوظ واتم
اسمائك في التورية نبلا وازهر اسمائك في الزبور عزا واجل اسمائك في الانجيل
قدرا وارفع اسمائك في القرآن ذكرا واعظم اسمائك في الكتب المنزلة وافضلها
واسر اسمائك في نفسك الذي ليس كمثله شيء واسئلك بعزتك وقدرتك و
بالعرش العظيم وما حمل وبالكرسي الكريم وما وسع ان تصلي على محمد وآل محمد و
تتيح لي من عندك فرجك القريب العظيم الاعظم اللهم اتمم علي احسانك القديم
الاقدم وتابع الي معروفك الدائم الادوم وانعشني بعز جلالك الكريم الاكرم
والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه
سنة ولا نوم الم الله لا اله الا هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الارحام كيف
يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم
قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة

لاريب

لا ريب فيه ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء
وكيل اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها
الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله الا هو
يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه
لعلكم تهتدون وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون
فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش
العظيم حتى اذا ادركه الغرق قال آمنت انه لا اله الا الذي آمنت به بنوا اسرائيل
وانا من المسلمين قل هو ربي لا اله الا هو عليه توكلت واليه متاب ينزل الملائكة
بالروح من امره على من يشاء من عباده ان انذروا انه لا اله الا انا فاتقون و
ان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى
وانا اخترتك فاستمع لما يوحى انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة
لذكري انما الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما وما ارسلنا من قبلك
من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب مغاضبا
فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت
من الظالمين فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله لا اله
الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والآخرة وله

الحكم واليه ترجعون ولا تدع مع الله الها آخر لا اله الا هو كل شيء هالك الا وجهه
له الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله
يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم له الملك
لا اله الا هو فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا
اله الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم
الله ربكم فتبارك الله رب العالمين هو الحي لا اله الا هو فادعوه مخلصين له الدين
الحمد لله رب العالمين رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا
هو يحيي ويميت ربكم ورب آبائكم الاولين فانى لهم اذا جاءتهم ذكريهم فاعلم انه
لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذي لا اله الا
هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس
السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون الله لا اله الا
هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون اللهم اني اسئلك عفوا ليس بعده عقوبة ورضا
ليس بعده سخط وعافية ليس بعدها بلاء وسعادة ليس بعدها شقاء وهدى لا
يكون بعده ضلالة وايمانا لا يداخله كفر وقلبا لا يداخله فتنة اللهم اني
اسئلك السعة في القبر والحجة البالغة والقول الثابت وان تنزل علي الامان
والفرج والسرور ونضرة النعيم اللهم صل على محمد وآل محمد وعرفني بركة هذا

الشهر ويمنه وارزقني خيره واصرف عني شره واجعلني فيه من الفائزين برحمتك يا ارحم
الراحمين اللهم انت وهاب الخير فهب لي شوقا الى لقائك واشفاقا من عذابك و
حياء منك وتوقيرا واجلالا لاجئ يوجل من ذلك قلبي ويقشعر منه جلدي ويتجافى
له جنبي وتدمع منه عيني ولا اخلو من ذكرك في ليلي ونهاري يا ارحم الراحمين اللهم
اني اثني عليك وما عسى ان يبلغ مدحي وثنائي مع قلة عملي وقصر رأيي وانت الخالق
وانا المخلوق وانت المليك وانا المملوك وانت الرب وانا العبد وانت العزيز
وانا الذليل وانت القوي وانا الضعيف وانت الغني وانا الفقير وانت المعطي
وانا السائل وانت الحي الذي لا تموت وانا خلق اموت فاغفر لي وارحمني واعطني
سؤلي في دنياي وآخرتي وتجاوز عني وعن جميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين و
المسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيك و
صفيك وخيرتك من خلقك اللهم ارفع درجته وكرم مقامه واجزل ثوابه وافلج
حجته واظهر عذره وعظم نوره وادم كرامته والحق به امته وذريته واقرر بذلك
عينه اللهم اجعل محمدا اكرم النبيين تبعا واعظمهم منزلة واشرفهم كرامة و
اعلاهم درجة وافسحهم في الجنة منزلا اللهم بلغ محمدا درجة الوسيلة وشرف بنيانه
وعظم نوره وبرهانه وتقبل شفاعته في امته عليه اللهم صل على محمد كما بلغ
رسالاتك وتلا آياتك ونصح لعبادك وجاهد في سبيلك حتى اتاه اليقين اللهم

زِدْ مُحَمَّداً مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً وَمَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلاً وَمَعَ كُلِّ كَرامَةٍ كَرامَةً وَمَعَ كُلِّ سَعادَةٍ
سَعادَةً حَتّى تَجْعَلَ مُحَمَّداً فِي الشَّرَفِ الْأَعْلى مِنَ الدَّرَجاتِ الْعُلى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لي مَحَبَّتي وَبَلِّغْني اُمْنِيَّتي وَوَسِّعْ عَلَيَّ في رِزْقي وَاقْضِ عَنّي دَيْني وَفَرِّجْ
عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي وَيَسِّرْ لي اِرادَتي وَاَوْصِلْني اِلى بُغْيَتي سَريعاً عاجِلاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
و شیخ مفید گفته است که در روز دهم ماه ربیع الثانی سال دویست و سی و دو از هجرت نبوی حضرت
امام حسن عسکری مُتولّد شده است و روز شریف بسیار مبارکیست و مستحبست که بشکر این
نعمت عظمی روزه بدارند مؤلف گوید زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر در این روز با برکت مناسبست

فصل دوّم در اعمال ماه جمادی الاولی است

سید بن طاوس رضی الله عنه از بعضی
کتب معتبره نقل کرده است که در روز اوّل این ماه مستحبست که این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزيزُ وَاَنْتَ الْجَبّارُ وَاَنْتَ
الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخالِقُ وَاَنْتَ الْبارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ
وَالْآخِرُ وَالظّاهِرُ وَالْباطِنُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى اَسْئَلُكَ يا رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْماءِ
وَبِحَقِّ اَسْمائِكَ كُلِّها اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآتِنَا اللّٰهُمَّ فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ وَالشَّهادَةِ في سَبيلِكَ وَعَرِّفْنا بَرَكَةَ شَهْرِنا هٰذا وَ
يُمْنَهُ وَارْزُقْنا خَيْرَهُ وَاصْرِفْ عَنّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنا فيهِ مِنَ الْفائِزينَ وَقِنا بِرَحْمَتِكَ
عَذابَ النّارِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس این آیات را بخوانند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ هُوَ اللّٰهُ الَّذي خَلَقَكُمْ مِنْ طينٍ ثُمَّ قَضى اَجَلاً وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰواتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ ما تَكْسِبُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
اَنْزَلَ عَلى عَبْدِهِ الْكِتابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجاً قَيِّماً لِيُنْذِرَ بَأْساً شَديداً مِنْ لَدُنْهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذي لَهُ ما فِي السَّمٰواتِ وَما فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكيمُ الْخَبيرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
فاطِرِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلاً اُولي اَجْنِحَةٍ مَثْنى وَثُلاثَ وَرُباعَ
يَزيدُ فِي الْخَلْقِ ما يَشاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ما يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِكَ
لَها وَما يُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي هَدانا
لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
وَهَبَ لي عَلَى الْكِبَرِ اِسْماعيلَ وَاِسْحاقَ اِنَّ رَبّي لَسَميعُ الدُّعاءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي نَجّانا مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي فَضَّلَنا عَلى كَثيرٍ مِنْ عِبادِهِ
الْمُؤْمِنينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُريكُمْ آياتِهِ فَتَعْرِفُونَها وَما رَبُّكَ بِغافِلٍ عَمّا تَعْمَلُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنا لَغَفُورٌ شَكُورٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي صَدَقَنا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ
نَتَبَوَّءُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعامِلينَ وَتَرَى الْمَلائِكَةَ حافّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ
السَّمٰواتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعالَمينَ وَلَهُ الْكِبْرِياءُ فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزيزُ
الْحَكيمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لي ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبي وَتَدارَكْني فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري وَتَوَضَّعْني

للذي خلقتني له وحببت إليّ الإيمان وزينته في قلبي وقد دعوتك كما أمرتني فاستجب لي
كما وعدتني اللهم أصبحت لك عبدا لا أستطيع دفع ما أكره ولا أملك ما أرجو و
أصبح مرتهنا بعملي فلا فقير أفقر مني إليك يا رب العالمين أسألك أن تشغلني
عمل من استيقن حضور أجله لا بل عمل من قد مات فرأى عمله ونظر إلى ثواب عمله إنك
على كل شيء قدير اللهم هذا مكان العائذ بمعافاتك من غضبك اللهم اجعلني ممن
دعاك فأجبته وسألك فأعطيته وآمن بك فهديته وتوكل عليك فكفيته و
تقرب إليك فأدنيته وافتقر إليك فأغنيته واستغفرك فغفرت له ورضيت
عنه وأرضيته وهديته إلى مرضاتك واستعملته بطاعتك ولذلك فرغته
أبدا ما أحييته فتب علي يا رب وأعطني سؤلي ولا تحرمني شيئا مما سألتك واكفني
شر ما يعمل الظالمون في الأرض وأستغفر الله الذي لا يغفر الذنوب إلا هو اللهم
صل على محمد وآل محمد وأعني على الدنيا وارزقني خيرها وكره إليّ الكفر والفسوق و
العصيان واجعلني من الراشدين اللهم قوني لعبادتك واستعملني في طاعتك وبلغني
الذي أرجو من رحمتك يا أرحم الراحمين اللهم إني أسألك الري يوم الظماء والنجاة
يوم الفزع الأكبر والفوز يوم الحساب والأمن يوم الخوف وأسألك النظر إلى وجهك
الكريم والخلود في جنتك في دار المقامة من فضلك والسجود يوم يكشف عن ساق
والظل يوم لا ظل إلا ظلك ومرافقة أنبيائك ورسلك وأوليائك اللهم اغفر لي

ما قدمت

ما قدمت من ذنوبي وما أخرت وما أسررت وما أعلنت وما أسرفت على نفسي وما أنت
أعلم به مني وارزقني التقى والهدى والعفاف والغنى ووفقني للعمل بما تحب وترضى
اللهم أصلح لي ديني الذي هو عصمة أمري وأصلح لي دنياي التي فيها معاشي وأصلح لي
آخرتي التي إليها منقلبي واجعل الحيوة زيادة لي في كل خير واجعل الموت راحة لي
من كل سوء اللهم إني أسألك يا رب الأرباب ويا سيد السادات ويا مالك الملوك
أن ترحمني وتستجيب لي وتصلحني فإنه لا يصلح من صلح من عبادك إلا أنت فإنك أنت
ربي وثقتي ورجائي ومولاي وملجائي ولا راحم لي غيرك ولا مغيث لي سواك ولا مالك
سواك ولا مجيب إلا أنت أنا عبدك وابن عبدك وابن أمتك الخاطي الذي وسعته
رحمتك وأنت العالم بحالي وحاجتي وكثرة ذنوبي والمطلع على أموري كلها فأسألك
يا لا إله إلا أنت أن تغفر لي ما تقدم من ذنبي وما تأخر اللهم لا تدع لي ذنبا إلا غفرته
ولا هما إلا فرجته ولا حاجة هي لك رضا إلا قضيتها ولا عيبا إلا أصلحته اللهم
وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار اللهم أعني على أهوال
الدنيا وبوائق الدهور ومصيبات الليالي والأيام اللهم واحرسني من شر ما يعمل
الظالمون في الأرض فإنه لا حول ولا قوة إلا بك اللهم إني أسألك إيمانا ثابتا وعملا
متقبلا ودعاء مستجابا ويقينا صادقا وقولا طيبا وقلبا شاكرا وبدنا صابرا
ولسانا ذاكرا اللهم انزع حب الدنيا ومعاصيها وذكرها وشهوتها من قلبي اللهم

[illegible] جمادی [illegible]

اِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَشْكُرُ الْيَسيرَ مِنْ عَمَلي فَاعْفُ لِيَ الْكَثيرَ مِنْ ذُنُوبي وَكُنْ لي وَلِيّاً وَنَصيراً وَ

بدرستیکه تو بکرم خود جزا میدهی عمل کم از کردار مرا پس درگذر برای بسیاری از گناهانم و باش برای من دوست و یاور

مَنيعاً وَحافِظاً اَللّٰهُمَّ هَبْ لي قَلْباً اَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبي وَلِساناً اَدْوَمَ لَكَ ذِكْراً

بازدارنده و نگهدارنده خدایا ببخش برای من دلی سخت ترسنده مر ترا از دل من و زبانی پیوسته تر مر ترا یاد کننده

مِنْ لِساني وَجِسْماً اَقْوىٰ عَلىٰ طاعَتِكَ وَعِبادَتِكَ مِنْ جِسْمي اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوالِ

از زبان من و بدنی توانا تر بر فرمان تو و پرستش تو از بدن من خدایا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از زایل شدن

نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجاءَةِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ تَحْويلِ عافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ

نعمت تو و از ناگاهی عقوبت تو و از گردیدن عافیت تو و از درآمدن خشم تو و پناه میبرم بتو از

جَهْدِ الْبَلاءِ وَدَرَكِ الشَّقاءِ وَمِنْ شَماتَةِ الْاَعْداءِ وَسُوءِ الْقَضاءِ فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ

سختی بلا و دریافتن بدبختی و از شادی دشمنان و بدی حکم در دنیا و آخرت

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَريمِ وَعَرْشِكَ الْعَظيمِ وَمُلْكِكَ الْقَديمِ يا وَهّابَ الْعَطايا

خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بنام بزرگوار تو و عرش بزرگ تو و پادشاهی دیرینه تو ای بخشنده عطایا

وَيا مُطْلِقَ الْاُسارىٰ وَيا فَكّاكَ الرِّقابِ وَيا كاشِفَ الْعَذابِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُخْرِجَني مِنَ الدُّنْيا

وای رها کننده دستگیرها ای خلاصی ده گردنها وای زایل کننده عذاب میخوانم ترا اینکه بیرون کنی مرا از دنیا

سالِماً غانِماً وَاَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ اٰمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ اَوَّلَ شَهْري هٰذا صَلاحاً

سالم و بهره ور و اینکه در آوری مرا بهشت برحمت خود ایمن و اینکه بگردانی اول این ماه مرا شایستگی

وَاَوْسَطَهُ فَلاحاً وَاٰخِرَهُ نَجاحاً اِنَّكَ اَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ مؤلف گوید که کلینی بسند صحیح از

و میانش را رستگاری و آخرش را رستگاری بدرستیکه تو داننده غیبهائی حضرت صادق ع روایت کرده است

که حضرت فاطمه صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت ص زنده بود پس بنابر مشهور که

که وفات حضرت رسول ص در بیست و هشتم ماه صفر بود باید که وفات حضرت فاطمه ع در سیزدهم

یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت در این ایام مناسبست خصوصا

در چهاردهم که ظاهر تر است و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در شب پانزدهم اینماه حضرت

امام زین العابدین ع متولد شده است و روز شریفیست و مستحبست که روزه بدارند و اعمال خیر از

عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی ره گفته است که فتح بصره برای امیر المؤمنین نیز در

این روز میسر شد مؤلف گوید که زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و اگر زیارت جامعه در

این قسم ایام بخوانند چنانچه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است **فصل سیم** در اعمال

ماه جمادی الثانیه است سید بن طاوس رحمه الله روایت کرده است که در اینماه در هر روز که خواهد

سنتست چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد یکمرتبه آیة الکرسی بخواند

و بیست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دویم الهیکم التکاثر یکمرتبه و بیست و پنج مرتبه قل هو

الله احد و در رکعت سیم یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در

الثانی در اعمال ماه جمادی

رکعت چهارم یکمرتبه اذا جاء نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت چهارم

هفتاد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ

مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ پس سر بسجده بگذارد و سه بار

بگوید يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ يا رَحيمُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس هر حاجت که دارد

از حقتعالی طلب نماید هر که چنین کند خدای تعالی خودش را و مالش را و زنان و فرزندان او را و دین

و دنیای او را حفظ کند و اگر در آن سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد

و شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب دلائل الامامه بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده

است که ولادت با سعادت حضرت فاطمه علیها السلام در بیستم ماه جمادی الثانیه واقع شده است

و شهادت آنحضرت نیز در سیم اینماه واقع شده و شیخ طوسی و سید بن طاوس و دیگران چنین ذکر

کرده اند و اگر چه وفات منافی روایتی است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است و روایت

معتبر دارد باید که در روز سیم اینماه مراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن

بسیار بر قاتلان آنحضرت و غاصبان حق او بکنند خصوصا ابوبکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم

آنحضرت را باز زیارت کنند و چنانچه شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه

بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق وارد شده است اول آنکه سید بن

طاوس روایت کرده است که هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا سَيِّدَةَ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ

درود بر تو ای بزرگ زنان جهانیان درود

عَلَيْكِ يا والِدَةَ الْحُجَجِ عَلَى النّاسِ اَجْمَعينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّها

بر تو ای مادر حجتها بر مردمان همه درود بر تو ای ستم رسیده منع کرده شده حق خود

پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ صَلٰوةً تُزْلِفُها فَوْقَ

بگو خداوندا رحمت فرست بر کنیز خود و دختر پیغمبر خود و زن وصی پیغمبر خود رحمتی که نزدیک کند بهتر

زُلْفىٰ عِبادِكَ الْمُكَرَّمينَ مِنْ اَهْلِ السَّماواتِ وَاَهْلِ الْاَرَضينَ پس طلب آمرزش کند از حقتعالی

نزدیکی بندگان خود که گرامی داشته از اهل آسمانها و اهل زمینها و حقتعالی گناهان او را بیامرزد

و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصر معتبر است و هر وقت میتوان کرد دویم زیارت

مبسوطیست که علما ذکر کرده اند در کتب زیارت و سندش بنظر فقیر نرسیده و آن زیارت اینست

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ

درود بر تو ای دختر پیغمبر خدا درود بر تو ای دختر فرستاده خدا درود بر تو ای دختر

حَبيبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ خَليلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ صَفِيِّ اللّٰهِ

دوست خدا درود بر تو ای دختر دوست خدا درود بر تو ای دختر برگزیده خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ اَمينِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ

درود بر تو ای دختر امین خدا درود بر تو ای دختر بهترین خلق خدا درود بر تو ای دختر

افضل انبياء الله السلام عليك يا بنت خير البرية السلام عليك يا سيدة نساء
العالمين من الاولين والاخرين السلام عليك يا زوجة ولي الله وخير خلقه بعد
رسول الله السلام عليك يا ام الحسن والحسين سيدي شباب اهل الجنة السلام
عليك يا ام المؤمنين السلام عليك ايتها الصديقة الشهيدة السلام عليك
ايتها الرضية المرضية السلام عليك ايتها الصادقة الرشيدة السلام عليك
ايتها الفاضلة الزكية السلام عليك ايتها الحوراء الانسية السلام عليك
ايتها التقية النقية السلام عليك ايتها المحدثة العليمة السلام عليك ايتها
المعصومة المظلومة السلام عليك ايتها الطاهرة المطهرة السلام عليك ايتها
المضطهدة المغصوبة السلام عليك ايتها الغراء الزهراء السلام عليك يا فاطمة
بنت محمد رسول الله ورحمة الله وبركاته صلى الله عليك يا مولاتي وابنة مولاي
وعلى روحك وبدنك اشهد انك مضيت على بينة من ربك وان من سرك فقد
سر رسول الله ومن جفاك فقد جفا رسول الله صلى الله عليه واله ومن اذاك فقد
اذى رسول الله ومن وصلك فقد وصل رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول
الله لانك بضعة منه وروحه التي بين جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة
واكمل السلام اشهد الله وملائكته اني ولي لمن والاك وعدو لمن عاداك وحرب
لمن حاربك انا يا مولاتي بك وبابيك وبعلك والائمة من ولدك موقن وبولايتهم

مؤمن ولطاعتهم ملتزم اشهد ان الدين دينهم والحكم حكمهم وهم قد بلغوا عن الله عز
وجل ودعوا الى سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لا تاخذهم في الله لومة لائم
وصلوات الله عليك وعلى ابيك وبعلك وذريتك الائمة الطاهرين اللهم صل
على محمد واهل بيته وصل على البتول الطاهرة الصديقة المعصومة التقية النقية
الرضية الزكية الرشيدة المظلومة المقهورة المغصوبة حقها الممنوعة ارثها المكسور
ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعة لحمه وصميم قلبه
وفلذة كبده والنخبة منك له والتحفة خصصت بها وصيه وحبيبة المصطفى
وقرينة المرتضى وسيدة النساء ومبشرة الاولياء حليفة الورع والزهد و
تفاحة الفردوس والخلد التي شرفت مولدها بنساء الجنة وسللت منها انوار
الائمة وارخيت دونها حجاب النبوة اللهم صل عليها صلوة تزيد في محلها عندك
وشرفها لديك ومنزلتها من رضاك وبلغها منا تحية وسلاما واتنا من لدنك
في حبها فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انك ذو العفو الكريم وسيد بن طاوس
گفته است پس نماز
زيارت بكن واگر تواني نماز حضرت را بجا آور وان دو ركعت است ودر هر ركعت بعد از حمد شصت
مرتبه سورة قل هو الله احد بخوان واگر نتواني دو ركعت بكن ودر ركعت اول بعد از فاتحه يكمرتبه
سورة قل هو الله احد بخوان ودر ركعت دويم يكمرتبه سورة
قل يا ايها الكافرون وبعد از نماز تسبيح حضرت را بخوان وبگو اللهم اني اتوجه اليك بنبينا
محمد وباهل بيته صلواتك عليه وعليهم واسئلك بحقك العظيم عليهم الذي
لا يعلم كنهه سواك واسئلك بحق من حقه عندك عظيم وباسمائك الحسنى التي

أمرتني أن أدعوك بها وأسئلك باسمك الأعظم الذي أمرت به إبراهيم أن يدعو به
الطير فأجابته وباسمك العظيم الذي قلت للنار به كوني برداً وسلاماً على إبراهيم
فكانت وبأحب الأسماء إليك وأشرفها وأعظمها لديك وأسرعها إجابة و
أنجحها طلبة وبما أنت أهله ومستحقه ومستوجبه وأتوسل إليك وأرغب
إليك وأتضرع وألح عليك وأسئلك بكتبك التي أنزلتها على أنبيائك ورسلك
صلواتك عليهم من التورية والإنجيل والزبور والقرآن العظيم فإن فيها اسمك
الأعظم وبما فيها من أسمائك العظمى أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تفرج عن آل
محمد وشيعتهم ومحبيهم وعني وتفتح أبواب السماء لدعائي وترفعه في عليين و
تأذن لي في هذا اليوم وفي هذه الساعة بفرجي وإعطائي أملي وسؤلي في الدنيا والآخرة
يا من لا يعلم أحد كيف هو وقدرته إلا هو يا من سد الهواء بالسماء وكبس الأرض
على الماء واختار لنفسه أحسن الأسماء يا من سمى نفسه بالاسم الذي يقضي به حاجة
من يدعوه أسئلك بحق ذلك الاسم فلا شفيع أقوى لي منه أن تصلي على محمد وآل محمد
وتقضي لي حوائجي وتسمع بمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين و
محمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد
والحسن بن علي والحجة المنتظر لإذنك صلواتك وسلامك ورحمتك وبركاتك
عليهم صوتي ليشفعوا لي إليك وتشفعهم في ولا تردني خائباً بحق لا إله إلا أنت

پس حاجتهای خود را بطلب که برآورده است **باب دوم** در اعمال هر ماهست بدانکه در وقت دیدن
ماه نو خواه در شب اول و خواه در دوم و خواه در سیم مستحبست که دعاهای منقول را بخواند و
بهترین آنها دعاء هلال صحیفه کامله است که دعاء چهل و سیم است و هفت مرتبه سوره حمد
خواندن برای دفع درد چشم منقولست و اندکی پنیر خوردن گفته اند مستحبست و از حضرت صادق ع
منقولست که نیکو لقمه ایست پنیر دهان را شیرین و خوشبو میکند و اشتهای طعام می آورد و باعث
هضم طعام میشود و هر که در اول ماه بخورد حاجت او روا میشود و از حضرت صادق ع منقولست که
هر که در شب اول ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره انعام بخواند و از
حقتعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نه بیند در آن ماه امری را که مکروه
او باشد و از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که چون ماه تازه در آید در روز اول ماه دو رکعت
نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم بعد
از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و بعد از نماز تصدق بکن چون چنین کنی سلامتی تمام ماه را از
حقتعالی خریده و در روایت دیگر وارد شده است که مستحبست که بعد از این دو رکعت این دعا بخوانند
بسم الله الرحمن الرحيم وما من دابة في الأرض إلا على الله رزقها ويعلم مستقرها
ومستودعها كل في كتاب مبين بسم الله الرحمن الرحيم وإن يمسسك الله بضر
فلا كاشف له إلا هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء من عباده
وهو الغفور الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم سيجعل الله بعد عسر يسرا ما شاء الله
لا قوة إلا بالله حسبنا الله ونعم الوكيل وأفوض أمري إلى الله إن الله بصير بالعباد
لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين رب إني لما أنزلت إلي من خير فقير رب
لا تذرني فرداً وأنت خير الوارثين و بدانکه از جمله سنتهای مؤکده که حضرت رسول ص بر آن
مواظبت نمود تا از دنیا رفت روزه سه روز در هر
ماه است و آن موافق مشهور پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از دهه میان
ماه و بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر و
پنجشنبه اول از دهه میان و اول اشهر و بهتر است و سنن آنحضرت تالی واجباتست در فضیلت
و تاکید و آنحضرت نماز سنت در هر شب و روز دو برابر نماز واجب مقرر فرمود هشت رکعت نافله

پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت وتیره بعد
نماز خفتن و چون نشسته کرده میشود برابر یک رکعتست و یازده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از
نماز صبح و اینها متمم فریضه اند و در ثواب و تاکید مثل اند و مانند فریضه اگر ترک کند سنت
است که قضا کند و از برای ترک آن کفاره یک مد از گندم یا جو برای نافله روز و یک مد از برای نافله شب
مقرر کرده اند و هم چنین روزه سنت دو برابر واجبست که تمام ماه شعبانست و در ده ماه دیگر
هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنتست که قضا کند و اگر در تابستان دشوار باشد سنتست که در
زمستان قضا کند و اگر دشوار باشد بدل هر روز یک درهم بدهند که بحساب زر ده دانگی سه بیستی
و سه نار باشد و بحساب زرهای ناقص این زمان احوط چهارده غازبکی است یا یک مد گندم که بحساب
وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد و اگر صد درم شاه بدهند احوط است و درهم دادن
بهتر است و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول در مدینه روزه سنت نفل گرفت
که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدتی افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزه سنت
نخواهد گرفت پس مدتی روزه حضرت داود را میگرفت که یک روز روزه میداشت و یک روز افطار
میفرمود پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزه سه روز در هر ماه بنحویکه گذشت تا آنکه بر امت آسان باشد
متابعت آنحضرت و فرمود که این روزه ثوابش برابر است با روزه تمام سال و وسواس شیطانی را از
سینه برطرف میکند راوی پرسید که کدام روزها است فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول
دهه دوم و پنجشنبه آخر پرسید که چرا این روزها را روزه میدارند فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای
سابق در این روزها نازل شده است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب
و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه برای آن روزه میدارند که اعمال بندگان را در این روز بر
خدا عرض میکنند و چهارشنبه میان را برای این روزه میدارند که آتش جهنم در روز چهار
شنبه خلق شده است و روزه سپر آتش جهنم است و بروایت دیگر هر عذابی که بر امتهای گذشته
نازل شده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد
پنجشنبه اول را گرفتن بهتر است و اگر میسر نشود پنجشنبه دوم را بگیرد و اگر در دهه آخر دو پنج
شنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه دوم افضل است چنانچه در حدیث صحیح وارد
شده است و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده
اند بر صورتیکه محتمل باشد که پنجشنبه دوم اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق
منقولست که کسیکه در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید که با هیچکس مجادله نکند و سفاهت
و تند خوئی و بیحرمتی نکند و مبادرت نکند بسوگند خوردن بخدا و اگر کسی با او سفاهت و بی
خردی کند در گذرد و معارضه نکند و اگر در ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن خود وارد شود
و او را تکلیف کند افطار کند افطار کردن افضل است از روزه داشتن بهفتاد برابر یا نود برابر
چنانکه در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل

ایام البیض کیفیت روزه

شود بخانه برادر مؤمن خود و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او منت گذارد
حقتعالی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر این سه روز را در اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه
بعمل آورد خوبست و فی الجمله متابعت سنت کرده است و ثواب روزه سال می یابد چنانکه حقتعالی
فرموده است که من جاء بالحسنة فله عشر امثالها یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد از برای
او هست ده برابران و این مضمون در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که بنحوی
باشد که اول مذکور شد و از جمله روزهای سنت هر ماه روزه ایام البیض است یعنی سیزدهم
و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت این سه روز از طرق عامه و خاصه منقولست
و در بعضی از روایات وارد شده است که چون حضرت آدم مرتکب آن امر مکروه شد در بهشت
او را بزمین فرستادند بدنش سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پای او مانده بود چون
ملائکه این حالت را دیدند در او خروش برآوردند بدرگاه حقتعالی و گریستند و استغاثه کردند پس
منادی از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار روز سیزدهم ماه بود چون روزه داشت ثلث
آن سیاهی برطرف شد پس در روز چهاردهم ندا رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه داشت
یک ثلث دیگر برطرف شد پس در روز پانزدهم باز باو ندا رسید چون روزه داشت تمام سیاهی
برطرف شد پس باو ندا رسید از آسمان که ای آدم روزه این سه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر
کردم که هر که در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در تمام عمر خود روزه باشد
و ابن بابویه گفته است که روزه دو پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده است و
منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد
اما اکثر احادیث ایام البیض از طرق عامه است و ابن طاوس رحمه الله از حضرت رسول روایت
کرده است که جبرئیل بر من نازل شد و گفت بگو بعلی که بگیر روزه هر ماه سه روز تا نوشته شود
برای تو بسبب روزه روز اول روزه ده هزار سال و بروزه روز دوم سی هزار سال و بروزه روز
سیم صد هزار سال حضرت امیر المؤمنین گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای همه کس آن
حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را روزه بدارد این ثواب برای او خواهد بود گفت
کدام روزها است از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است و از جمله روزهای مرغوب
روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسیکه حاجت داشته باشد چنانکه در
ربیع الاسابیع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و
جمعه را روزه گرفتن سنتست مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه واقع شود و بسند
صحیح از حضرت صادق منقولست که کسیکه اراده عمل خیری داشته باشد مانند تصدق کردن
و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف
است و ابن جنید گفته است که مستحب نیست روز جمعه را تنها روزه گرفتن و اگر ملحق سازد
بآن یک روز پیش یا یک روز بعد را جایز است و گفته است که استحباب روزه روز دوشنبه و پنجشنبه

منسوخ است و روزه شنبه نهی از آن وارد شده است مؤلف گوید که اکثر آنچه ابن جنید گفته است خلاف مشهور است میان علمای ما و شیخ طوسی ره در مصباح گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است و بهتر آنست که از تنها روزه ندارد مگر آنکه یک روز پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر آنست که نهی از تنها گرفتن روزه روز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابو هریره نقل کرده اند و بعضی از علما نهی از روزه روز جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت آن در صورتیست که او را ضعیف گرداند از فرایض و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل بد نیست و اما روز دوشنبه احادیث بر نهی از روزه آن واقع شده است و بهتر ترک است خصوصا هرگاه بقصد برکت روز دوشنبه باشد مگر آنکه با روز متبرکی از روزهای ماه موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و امثال اینها و نهی از روزه روز سه شنبه بنظر فقیر نرسیده اما فضیلتی هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر آنچه شیخ مفید قدس سره روایت کرده است که هر که در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرم و پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال بنویسد

باب بیستم در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بغیر آنچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی در همه اوقات از نزدیک و دور مستحبست و اگر بعد از غسل باشد بهتر است خصوصا در شب و روز جمعه و سایر ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند زیارت بعید و زیارت جامعه و دعای ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینمائیم اما زیارت حضرت رسالت ص از حضرت رسول منقولست که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هر که از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال نمود که هر چه بندگان خدا گویند او بشنود و حقتعالی باو عطا کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علی محمد و آله و سلم البته آن ملک میگوید و علیک یعنی بر تو باد نیز سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانیده است بر شما پس حضرت میفرماید و علیه السلام یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام کند میشنوم و در حدیث حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق ع عمر را امر فرمود که در مسجد حضرت رسول ص بسیار نماز کن تا توانی و فرمود که همیشه تو را میسر نمیشود که باین مکان شریف بیائی و فرمود که نزد قبر رسول ص میروی گفتم بلی فرمود بدرستیکه سلام تو از نزدیک که میگوئی آنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلام تو بآنحضرت میرسد و در حدیث معتبر دیگر منقولست که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات فرستید بر حضرت رسول در پهلوی قبر آنحضرت هر چند

زیارت حضرت رسول

صلوات مؤمنان هر جا که باشند بآنحضرت میرسد و این حدیث احتمال آن نیز دارد که در نزدیک و دور کنند و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت در شهرهای دور بسیار است و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا ع عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود که میگوئی

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ
درود بر تو ای فرستاده خدا و رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو ای محمد

ابْنَ عَبْدِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبِیبَ اللّهِ اَلسَّلامُ
پسر عبدالله درود بر تو ای برگزیده خدا درود بر تو ای دوست خدا درود

عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِینَ اللّهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ رَسُولُ اللّهِ وَاَشْهَدُ
بر تو ای خاص خدا درود بر تو ای معتمد خدا گواهی میدهم اینکه تو فرستاده خدائی و گواهی میدهم

اَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجاهَدْتَ فِی سَبِیلِ رَبِّکَ وَ
که تو محمد پسر عبدالله و گواهی میدهم که تو بتحقیق پند دادی امت خود را و کارزار کردی در راه پروردگارت و

عَبَدْتَهُ حَتّی اَتاکَ الْیَقِینُ فَجَزاکَ اللّهُ یا رَسُولَ اللّهِ اَفْضَلَ ما جَزی نَبِیّاً عَنْ اُمَّتِهِ
پرستیدی او را تا آمد ترا مرگ پس پاداش دهد ترا خدا ای فرستاده خدا بهترین پاداش که داده پیغمبری را از امت او

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اِبْرهِیمَ وَآلِ اِبْرهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد بهتر از آنچه رحمت فرستادی بر ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده بزرگواری

و در روایت معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای حجتهای خدا صلوات الله علیهم را و او در شهرهای خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرا پس چهار رکعت نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و این زیارت را بخواند

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَ
درود بر تو ای پیغمبر و رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو ای پیغمبر فرستاده و

الْوَصِیُّ الْمُرْتَضی وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْراءُ وَالسِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَالْاَوْلادُ الْاَعْلامُ وَالْاُمَناءُ
وصی پسندیده و بانوی درخشنده و دو فرزندزاده برگزیدگان و فرزندان هدایت و امانت

الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطاعاً اِلَیْکُمْ وَاِلی آبائِکُمْ وَوَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلی بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِی لَکُمْ
برگزیدگان آمدم بریده از خلق بسوی شما و بسوی پدران شما و فرزند شما جانشین به زیادتی راستی پس دل من برای شما

مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّی یَحْکُمَ اللّهُ لِدِینِهِ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنِّی لَمِنَ
منقاد است و یاری من برای شما مهیاست تا حکم کند خدا برای دین خود پس منم با شما با شما نه با دشمنان شما بدرستیکه من از

الْقائِلِینَ بِفَضْلِکُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکُمْ لا اُنْکِرُ لِلّهِ قُدْرَةً وَلا اَزْعُمُ اِلّا ما شاءَ اللّهُ سُبْحانَ
گویندگان بفضل شما اقرار دارنده بازگشت شما انکار نمیکنم برای خدا قدرت را و اعتقاد نمیکنم مگر آنچه را خواسته خدا پاک است

زیارت ائمه

اللهِ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ یُسَبِّحُ اللهَ بِاَسْمَائِهِ جَمیعُ خَلْقِهِ وَالسَّلامُ عَلی اَرْواحِکُمْ وَ
اَجْسادِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ و حمیری روایت کرده است که این زیارت را در
بام خانه خود بکن و زیارت حضرت فاطمه ع
سابقاً مذکور شد و اما زیارت حضرت امام حسین ع بسندهای معتبر از سدیر صیرفی منقولست
که گفت که حضرت صادق ع بمن فرمود که چه مانعست ترا از اینکه زیارت کنی قبر امام حسین ع
را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یکمرتبه گفتم فدای تو شوم میان من و آنحضرت فرسخهای
بسیار است فرمود که بالا میروی ببام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس سر خود
را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو بجانب آنحضرت میکردانی و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ تا نوشته شود برای تو ثواب حجی و عمره سدیر گفت
بسیار است که من در روزی زیاده از بیست مرتبه چنین
زیارت میکنم و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که کسیکه ناحیه اش بعید و خانه اش دور باشد
از ما پس بالا رود ببام خانه خود و دو رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما که آن سلام
بما میرسد و در حدیث معتبر منقولست از سلیمان بن عیسی که گفت پدرم عرض کرد بخدمت حضرت
صادق ع که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر
بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو بساز و بالا رو بر بام خانه خود و دو رکعت
نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستیکه هر که مرا زیارت کند در حیات من چنانست که مرا
زیارت کرده است بعد از موت من و کسیکه زیارت کند مرا بعد از موت من چنانست که مرا زیارت
کرده است در حیات من مؤلف گوید که این حدیث دلالت میکند بر اینکه در این زمانها حضرت
صاحب الامر ع را در همه موضع زیارت توان کرد و اگر رو بسامره کند دور و قت زیارت بهتر است و
بعضی از زیارات مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله و در حدیث معتبر دیگر مرویست
که حضرت صادق ع بسدیر گفت که بسیار زیارت میکنی قبر حسین بن علی ع را گفت از بسیاری شغل مرا
مقدور نمیشود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت
نوشته شود گفتم بلی فدای تو شوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و اشاره کن بجانب آنحضرت
بسلام کردن تا نوشته شود از برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حنان بن
سدیر رفت بخدمت حضرت صادق ع و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب او حاضر بودند پس فرمود ای حنان
زیارت حضرت امام حسین ع میکنی هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر
سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار جفا کار بید بسید و آقای خود گفت یا بن رسول الله مانع من
بکی توشه و دوری مسافتست فرمود که میخواهی شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول باشد هر چند

زیارت امام حسین ع

زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارت کنم یا بن رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا
هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین جامههای خود را و بالا رو بر بلند ترین بامهای خانههای خود یا برو بصحرائی
و رو بجانب قبر آن حضرت کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ وَسَیِّدی وَابْنَ سَیِّدی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ یا قَتیلَ بْنَ الْقَتیلِ الشَّهیدَ بْنَ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَنَا زائِرُکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ بِقَلْبی وَلِسانی وَجَوارِحی وَاِنْ لَمْ اَزُرْکَ بِنَفْسی وَالْمُشاهَدَةِ
لِقُبَّتِکَ فَعَلَیْکَ السَّلامُ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ وَوارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ وَوارِثَ
اِبْراهیمَ خَلیلِ اللهِ وَوارِثَ مُوسی کَلیمِ اللهِ وَوارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ وَکَلِمَتِهِ وَوارِثَ
مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ وَنَبِیِّهِ وَرَسُولِهِ وَوارِثَ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ اللهِ وَ
خَلیفَتِهِ وَوارِثَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَصِیِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ لَعَنَ اللهُ قاتِلیکَ وَجَدَّدَ عَلَیْهِمُ
الْعَذابَ فی هذِهِ السّاعَةِ وَفی کُلِّ ساعَةٍ اَنَا یا سَیِّدی مُتَقَرِّبٌ اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ
وَاِلی جَدِّکَ رَسُولِ اللهِ وَاِلی اَبیکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَاِلی اَخیکَ الْحَسَنِ وَاِلَیْکَ یا
مَوْلایَ عَلَیْکَ سَلامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَکاتُهُ بِزِیارَتی لَکَ بِقَلْبی وَلِسانی وَجَمیعِ
جَوارِحی فَکُنْ یا سَیِّدی شَفیعی لِقَبُولِ ذلِکَ مِنّی وَاَنَا بِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکَ وَاللَّعْنَةِ
لَهُمْ وَعَلَیْهِمْ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ اَجْمَعینَ فَعَلَیْکَ صَلَواتُ اللهِ وَرِضْوانُهُ وَرَحْمَتُهُ
پس آنکه میکردی بجانب چپ خود و رو میکردانی بسوی قبر علی بن الحسین که او نزد پای پدر خود
مدفونست و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود
پس چهار رکعت نماز میگذاری که نماز زیارت هشت رکعتست یا شش رکعت یا چهار رکعت
یا دو رکعت و بهترش هشت رکعتست پس رو میکنی بجانب قبر حضرت امام حسین ع و میگوئی

زیارت کننده

أَنَا مُوَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي وَمُوَدِّعُكَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي

من وداع کننده‌ام ترا ای مولای من و پسر مولای من ... وداع کننده‌ام ترا ای بزرگ و پسر بزرگ من

يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُوَدِّعُكُمْ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الشُّهَدَاءِ فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَ

ای علی پسر حسین و وداع کننده شمایم ای آقایان من ای گروه شهیدان پس بر شما باد درود خدا و رحمت او و

بَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ مؤلف گوید که چون عبارت حدیث تشویش و اضطرابی دارد و چند احتمال دارد

برکتهای او و خشنودی او

بهتر آنست که همین زیارت را با وداع چنانچه رو بقبر شریف میخوانند رو بقبله

نیز بکنند و بخوانند تا آنکه بهمه احتمالات عمل کرده باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث

در همه جا یابن وارث بگوید یا از وارث قصد وراثت امامت و خلافت نکند زیرا که آنحضرت امام

نبوده است و بدانکه این حدیث دلالت میکند بر اینکه از دور که زیارت کنند نماز زیارت را بعد

زیارت باید بکنند و دور نیست که مخیر باشد و اگر این زیارت را بکنند بهمین نحو که وارد شده است

بکنند و از این احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بعید مستحبست و از بعضی هم مفهوم

شد که بی غسل نیز میتوان کرد و از بعضی عمومات مستفاد میشود که بر هر حالی میتوان کرد چنانکه

اکثر علما گفته اند و اگر در بام خانه یا صحرائی واقع سازد احوط و اولی است و در حدیث معتبر

از حسین بن ثویر منقولست که بخدمت حضرت صادق عرض کرد که من بسیار امام حسین را یاد میکنم

در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ که سلام بآنحضرت

میرسد از دور و نزدیک و شیخ طوسی ره ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد ائمه را از دور چنانچه

از نزدیک ایشان را زیارت میکنند اما در جائیکه قَصَدْتُكَ بِقَلْبِي زَائِراً إِذْ عَجَزْتُ عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِ

أَتَيْتُكَ زَائِراً باشد نگوید بلکه بگوید — قصد کردم ترا بدل خود زیارت کننده زیرا که عاجزم از حضور مشهد تو

وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَلَامِي لِعِلْمِي أَنَّهُ يُبَلِّغُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ

و رو کردم بسوی تو درود من چه علم من که میرساند بتو رحمت خدا بر تو پس درخواست کن برای من نزد پروردگار بزرگوار

و دعا کن آنچه خواهی و بعضی از اکابر علما روایت کرده اند از ابو الحسن قادسی که گفت من بسیار بزیارت

امام حسین میرفتم پس چند بسبب پیری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شبی حضرت

رسول را در خواب دیدم که حضرت امام حسن و امام حسین در خدمت آنحضرت بودند چون بنزدیک

ایشان رسیدم امام حسین گفت یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است

حضرت رسول متوجه من گردید و فرمود که آیا ترک زیارت مثل حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله قلت

مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادت گردیده است حضرت فرمود که هر شب ببام خانه خود برو

و بانگشت شهادت بسوی قبر السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمِّكَ

آنحضرت اشاره کن و بگو — درود بر تو و بر جد تو و پدر تو درود بر تو و بر مادرت

وَأَخِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ

و برادرت درود بر تو و بر پیشوایان از فرزندان تو درود بر تو ای صاحب سرشک

السَّاكِبَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ لَقَدْ أَصْبَحَ كِتَابُ اللهِ فِيكَ مَهْجُوراً

روان درود بر تو ای صاحب مصیبت ثابت بحقیقت گردید کتاب خدا در تو فرو گذاشته شده

وَرَسُولُ اللهِ فِيكَ مَوْتُوراً السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللهِ

و رسول خدا درباره تو خونخواه درود بر تو و رحمت خدا و برکتهای او درود بر یاوران خدا

وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَنَاءِ اللهِ وَأَحِبَّائِهِ السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ

و جانشینهای او درود بر امینان خدا و دوستان او درود بر جاهای شناخت خدا و معدنهای

وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

و نگهدارنده راز خدا و بردارنده کتاب خدا و اوصیای پیغمبر خدا و فرزند فرستاده خدا درود خدا بر او

وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس هر حاجت که خواهی از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی زیارت نوازد و

و آل او و رحمت خدا و برکتهای او

و نزدیک هر دو مقبولست و اما زیارت سائر ائمه از نزدیک و دور

بهترین آنها زیارت جامعه است که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از

حضرت امام علی نقی سؤال نمود که ای فرزند رسول خدا بمن تعلیم نما سخن بلیغ کاملی که از شما بخوانم

هرگاه زیارت کنم یکی از شما را أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ

فرمود چون بدرگاه برسی بایست و بگو — گواهی میدهم آنکه نیست خدائی مگر خدا یگانه که نیست شریکی مر او را و اینکه محمد بنده او

وَرَسُولُهُ و باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس

و فرستاده او

راه برو با آرام دل و آرام تن و گامها را بنزدیک بگذار پس بایست و سی مرتبه الله اکبر

بگو پس نزدیک قبر برو و چهل مرتبه الله اکبر السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ

بگو که صد مرتبه تکبیر تمام شود پس بگو — درود بر شما ای خانواده پیغمبر و جایگاه پیغامها

وَمُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأُصُولَ

و محل آمد و رفت فرشتگان و جای فرود آمدن وحی و منبع رحمت و خزینه داران علم و نهایت بردباری و اصلهای

الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْأُمَمِ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَائِمَ الْأَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ

کرم و کشندگان امتها و دوستان نعمت و ریشه‌های نیکوان و ستون برگزیده و تادیب بندگان

وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأُمَنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسُلَالَةَ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ

و رکن شهرها و درهای ایمان و امینان خداوند مهربان و فرزندان پیغمبران و برگزیده فرستادگان

وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَئِمَّةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ

و خویش بهتر پروردگار جهانیان و رحمت خدا و برکتهای او درود بر پیشوایان رهنما و چراغهای

الدُّجَى وَأَعْلَامِ التُّقَى وَذَوِي النُّهَى وَأُولِي الْحِجَى وَكَهْفِ الْوَرَى وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ

تاریکیها و نشانهای پرهیز و صاحبان عقل و ارباب زیرکی و پناه خلایق و وارثان پیغمبران و داستان

الْأَعْلَى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنَى وَحُجَجِ اللهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

بلند و دعای نیکو و حجت خدا بر اهل دنیا و آخرت و پیشینیان و رحمت خدا و برکتهای او

السلام على محال معرفة الله ومساكن بركة الله ومعادن حكمة الله وحفظة سر الله
وحملة كتاب الله واوصياء نبي الله وذرية رسول الله صلى الله عليه واله ورحمة
الله وبركاته السلام على الدعاة الى الله والادلاء على مرضات الله والمستقرين
في امر الله والتامين في محبة الله والمخلصين في توحيد الله والمظهرين لامر الله ونهيه
وعباده المكرمين الذين لا يسبقونه بالقول وهم بامره يعملون ورحمة الله
وبركاته السلام على الائمة الدعاة والقادة الهداة والسادة الولاة والذادة
الحماة واهل الذكر واولي الامر وبقية الله وخيرته وحزبه وعيبة علمه وحجته
وصراطه ونوره وبرهانه ورحمة الله وبركاته اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له كما شهد الله لنفسه وشهدت له ملائكته واولوا العلم من خلقه
لا اله الا هو العزيز الحكيم واشهد ان محمدا عبده المنتجب ورسوله المرتضى
ارسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون واشهد انكم
الائمة الراشدون المهديون المعصومون المكرمون المقربون المتقون الصادقون
المصطفون المطيعون لله القوامون بامره العاملون بارادته الفائزون بكرامته
اصطفاكم بعلمه وارتضاكم لغيبه واختاركم لسره واجتباكم بقدرته واعزكم
بهداه وخصكم ببرهانه وانتجبكم لنوره وايدكم بروحه ورضيكم خلفاء في ارضه
وحججا على بريته وانصارا لدينه وحفظة لسره وخزنة لعلمه ومستودعا لحكمته

وتراجمة لوحيه واركانا لتوحيده وشهداء على خلقه واعلاما لعباده ومنارا في
بلاده وادلاء على صراطه عصمكم الله من الزلل وآمنكم من الفتن وطهركم من الدنس
واذهب عنكم الرجس اهل البيت وطهركم تطهيرا فعظمتم جلاله واكبرتم شانه و
مجدتم كرمه وادمتم ذكره ووكدتم ميثاقه واحكمتم عقد طاعته ونصحتم له في
السر والعلانية ودعوتم الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة وبذلتم انفسكم
في مرضاته وصبرتم على ما اصابكم في جنبه واقمتم الصلوة وآتيتم الزكوة وامرتم
بالمعروف ونهيتم عن المنكر وجاهدتم في الله حق جهاده حتى اعلنتم دعوته وبينتم
فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرائع احكامه وسننتم سنته وصرتم في ذلك
منه الى الرضا وسلمتم له القضاء وصدقتم من رسله من مضى فالراغب عنكم مارق
واللازم لكم لاحق والمقصر في حقكم زاهق والحق معكم وفيكم ومنكم واليكم
وانتم اهله ومعدنه وميراث النبوة عندكم واياب الخلق اليكم وحسابهم عليكم
وفصل الخطاب عندكم وآيات الله لديكم وعزائمه فيكم ونوره وبرهانه عندكم
وامره اليكم من والاكم فقد والى الله ومن عاداكم فقد عادى الله ومن احبكم
فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله ومن اعتصم بكم فقد اعتصم بالله انتم
السبيل الاعظم والصراط الاقوم وشهداء دار الفناء وشفعاء دار البقاء و
الآية المخزونة والامانة المحفوظة والباب المبتلى به الناس من اتاكم فقد نجى

ومن لم يأتكم فقد هلك الى الله تدعون وعليه تدلّون وبه تؤمنون وله تسلّمون
وبأمره تعملون والى سبيله ترشدون وبقوله تحكمون سعد والله من والاكم
هلك من عاداكم وخاب من جحدكم وضلّ من فارقكم وفاز من تمسّك بكم وأمن من لجأ
اليكم وسلم من صدّقكم وهدي من اعتصم بكم من اتّبعكم فالجنّة مأواه ومن
خالفكم فالنار مثواه ومن جحدكم كافر ومن حاربكم مشرك ومن ردّ عليكم في
أسفل درك من الجحيم أشهد أنّ هذا سابق لكم فيما مضى وجار لكم فيما بقي وأنّ
أرواحكم ونوركم وطينتكم واحدة طابت وطهرت بعضها من بعض خلقكم الله
أنوارا فجعلكم بعرشه محدقين حتّى منّ علينا بكم فجعلكم في بيوت أذن الله أن
ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل صلواتنا عليكم وما خصّنا به من ولايتكم طيبا لخلقنا
وطهارة لأنفسنا وتزكية لنا وكفّارة لذنوبنا فكنّا عنده مسلّمين بفضلكم و
معروفين بتصديقنا إيّاكم فبلغ الله بكم أشرف محلّ المكرّمين وأعلى منازل
المقرّبين وأرفع درجات المرسلين حيث لا يلحقه لاحق ولا يفوقه فائق ولا
يسبقه سابق ولا يطمع في إدراكه طامع حتّى لا يبقى ملك مقرّب ولا نبيّ مرسل
ولا صدّيق ولا شهيد ولا عالم ولا جاهل ولا دنيّ ولا فاضل ولا مؤمن صالح ولا
فاجر طالح ولا جبّار عنيد ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد إلّا
عرّفهم جلالة أمركم وعظم خطركم وكبر شأنكم وتمام نوركم وصدق مقاعدكم وثبات

مقامكم

مقامكم وشرف محلّكم ومنزلتكم عنده وكرامتكم عليه وخاصّتكم لديه وقرب
منزلتكم منه بأبي أنتم وأمّي ونفسي وأهلي ومالي وأسرتي أشهد الله وأشهدكم
أنّي مؤمن بكم وبما آمنتم به كافر بعدوّكم وبما كفرتم به مستبصر بشأنكم و
بضلالة من خالفكم موال لكم ولأوليائكم مبغض لأعدائكم ومعاد لهم سلم
لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم محقّق لما حقّقتم مبطل لما أبطلتم مطيع لكم
عارف بحقّكم مقرّ بفضلكم محتمل لعلمكم محتجب بذمّتكم معترف بكم مؤمن
بإيابكم مصدّق برجعتكم منتظر لأمركم مرتقب لدولتكم آخذ بقولكم عامل بأمركم
مستجير بكم زائر لكم عائذ بكم لائذ بقبوركم مستشفع الى الله عزّ وجلّ بكم ومتقرّب
بكم اليه ومقدّمكم أمام طلبتي وحوائجي وإرادتي في كلّ أحوالي وأموري
مؤمن بسرّكم وعلانيتكم وشاهدكم وغائبكم وأوّلكم وآخركم ومفوّض في ذلك
كلّه اليكم ومسلّم فيه معكم وقلبي لكم مسلّم ورأيي لكم تبع ونصرتي لكم معدّة حتّى
يحيي الله تعالى دينه بكم ويردّكم في أيّامه ويظهركم لعدله ويمكّنكم في أرضه
فمعكم معكم لا مع عدوّكم آمنت بكم وتولّيت آخركم بما تولّيت به أوّلكم وبرئت
الى الله عزّ وجلّ من أعدائكم ومن الجبت والطاغوت والشياطين وحزبهم الظالمين
لكم والجاحدين لحقّكم والمارقين من ولايتكم والغاصبين لإرثكم والشاكّين فيكم
والمنحرفين عنكم ومن كلّ وليجة دونكم وكلّ مطاع سواكم ومن الأئمّة الّذين يدعون

الى النار فثبتنى الله ابدا ما حييت على موالاتكم ومحبتكم ودينكم ووفقنى لطاعتكم و
رزقنى شفاعتكم وجعلنى من خيار مواليكم التابعين لما دعوتم اليه وجعلنى ممن
يقتص آثاركم ويسلك سبيلكم ويهتدى بهداكم ويحشر فى زمرتكم ويكر فى رجعتكم
ويملك فى دولتكم ويشرف فى عافيتكم ويمكن فى ايامكم وتقر عينه غدا برؤيتكم
بابى انتم وامى ونفسى واهلى ومالى من اراد الله بدأ بكم ومن وحده قبل عنكم
ومن قصده توجه بكم موالى لا احصى ثناءكم ولا ابلغ من المدح كنهكم ومن
الوصف قدركم وانتم نور الاخيار وهداة الابرار وحجج الجبار بكم فتح الله وبكم
يختم وبكم ينزل الغيث وبكم يمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه وبكم
ينفس الهم ويكشف الضر وعندكم ما نزلت به رسله وهبطت به ملائكته
والى جدكم بعث الروح الامين وان كانت زيارت حضرت امير باشد بجاى و الى جدكم بعث الروح الامين
بگو والى اخيك بعث الروح الامين آتاكم الله ما لم يؤت احدا من العالمين
طاطا كل شريف لشرفكم وبخع كل متكبر لطاعتكم وخضع كل جبار لفضلكم
وذل كل شىء لكم واشرقت الارض بنوركم وفاز الفائزون بولايتكم بكم يسلك
الى الرضوان وعلى من جحد ولايتكم غضب الرحمن بابى انتم وامى ونفسى واهلى
ومالى ذكركم فى الذاكرين واسماؤكم فى الاسماء واجسادكم فى الاجساد وارواحكم
فى الارواح وانفسكم فى النفوس وآثاركم فى الآثار وقبوركم فى القبور فما احلى

اسمائكم

اسمائكم واكرم انفسكم واعظم شانكم واجل خطركم واوفى عهدكم واصدق
وعدكم كلامكم نور وامركم رشد ووصيتكم التقوى وفعلكم الخير
وعادتكم الاحسان وسجيتكم الكرم وشانكم الحق والصدق والرفق وقولكم
حكم وحتم ورأيكم علم وحلم وحزم ان ذكر الخير كنتم اوله واصله وفرعه و
معدنه وماويه ومنتهاه بابى انتم وامى ونفسى كيف اصف حسن ثنائكم واحصى
جميل بلائكم وبكم اخرجنا الله من الذل وفرج عنا غمرات الكروب وانقذنا
من شفا جرف الهلكات ومن النار بابى انتم وامى ونفسى بموالاتكم علمنا الله
معالم ديننا واصلح ما كان فسد من دنيانا وبموالاتكم تمت الكلمة وعظمت
النعمة وائتلفت الفرقة وبموالاتكم تقبل الطاعة المفترضة ولكم المودة
الواجبة والدرجات الرفيعة والمقام المحمود والمكان المعلوم عند الله
عز وجل والجاه العظيم والشان الكبير والشفاعة المقبولة ربنا آمنا بما انزلت
واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب سبحان ربنا ان كان وعد
ربنا لمفعولا يا ولى الله ان بينى وبين الله عز وجل ذنوبا لا ياتى عليها الا
رضاكم فبحق من ائتمنكم على سره واسترعاكم امر خلقه وقرن طاعتكم بطاعته
لما استوهبتم ذنوبى وكنتم شفعائى فانى لكم مطيع من اطاعكم فقد اطاع الله

وَمَن عَصاكُم فَقَد عَصَى اللهَ وَمَن اَحَبَّكُم فَقَد اَحَبَّ اللهَ وَمَن اَبغَضَكُم فَقَد اَبغَضَ اللهَ

اَللّهُمَّ اِنّى لَو وَجَدتُ شُفَعاءَ اَقرَبَ اِلَيكَ مِن مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَيتِهِ الاَخيارِ الاَئِمَّةِ الاَبرارِ

لَجَعَلتُهُم شُفَعائى فَبِحَقِّهِمُ الَّذى اَوجَبتَ لَهُم عَلَيكَ اَسئَلُكَ اَن تُدخِلَنى فى جُملَةِ

العارِفينَ بِهِم وَبِحَقِّهِم وَفى زُمرَةِ المَرحُومينَ بِشَفاعَتِهِم اِنَّكَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ وَصَلَّى

اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسليماً كَثيراً وَحَسبُنَا اللهُ وَنِعمَ الوَكيلُ

مؤلف گوید که این زیارت کاملترین زیارات است زیرا که نزدیک و دور وچون منظور عمده درین رساله تعلیم زیارت است زیارت وداع را ذکر نکردیم وچون این زیارت مشتمل بر مجملی از جمیع احادیث که در مناقب ائمه وارد شده است اگر در هر هفته بلکه در هر روز این زیارت را بخوانند و تدبر و تفکر در معانی آن بکنند موافق آنچه فقیر مجملا ترجمه کرده ام ووالد مرحوم مفصلا شرح نموده برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود وعمده ارکان ایمان معرفت ایشانست وزیارت حضرت صاحب الامر ع بطرق بسیار منقول شده ودر کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام ودر این مقام زیارت مختصری با تجدید عهد امامت وولایت آنحضرت ایراد مینمایم که امام خود را پیوسته یاد نمایند واز برکات هدایات آنحضرت بهره مند گردند سید بن طاوس ره ذکر کرده است که مستحبست که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر ع را چنین زیارت کنند

اَللّهُمَّ بَلِّغ مَولاىَ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيهِ عَن جَميعِ

المُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ فى مَشارِقِ الاَرضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحرِها وَسَهلِها وَجَبَلِها

حَيِّهِم وَمَيِّتِهِم وَعَن والِدَىَّ وَوُلدى وَعَنّى مِنَ الصَّلَواتِ وَالتَّحِيّاتِ زِنَةَ عَرشِ اللهِ وَ

مِدادَ كَلِماتِهِ وَمُنتَهى رِضاهُ وَعَدَدَ ما اَحصاهُ كِتابُهُ وَاَحاطَ بِهِ عِلمُهُ اَللّهُمَّ

اُجَدِّدُ لَهُ فى هذَا اليَومِ وَفى كُلِّ يَومٍ عَهداً وَعَقداً وَبَيعَةً لَهُ فى رَقَبَتى اَللّهُمَّ

كَما شَرَّفتَنى بِهذَا التَّشريفِ وَفَضَّلتَنى بِهذِهِ الفَضيلَةِ وَخَصَصتَنى بِهذِهِ النِّعمَةِ

فَصَلِّ عَلى مَولاىَ وَسَيِّدى صاحِبِ الزَّمانِ وَاجعَلنى مِن اَنصارِهِ وَاَشياعِهِ وَالذّابّينَ

عَنهُ وَاجعَلنى مِنَ المُستَشهَدينَ بَينَ يَدَيهِ طائِعاً غَيرَ مُكرَهٍ فِى الصَّفِّ الَّذى نَعَتَّ

اَهلَهُ فى كِتابِكَ فَقُلتَ صَفّاً كَاَنَّهُم بُنيانٌ مَرصُوصٌ عَلى طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ

وَآلِهِ عَلَيهِمُ السَّلامُ اَللّهُمَّ هذِهِ بَيعَةٌ لَهُ فى عُنُقى اِلى يَومِ القِيمَةِ وبسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام

منقولست که هر که چهل صباح این عهد نامه را بخواند از یاوران قائم ما باشد واگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت باشد وحقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید وهزار گناه از او محو کند وآن عهد اینست

اَللّهُمَّ رَبَّ النُّورِ العَظيمِ وَرَبَّ الكُرسِىِّ الرَّفيعِ

وَرَبَّ البَحرِ المَسجُورِ وَمُنزِلَ التَّوراةِ وَالاِنجيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالحَرُورِ وَمُنزِلَ

القُرآنِ العَظيمِ وَرَبَّ المَلائِكَةِ المُقَرَّبينَ وَالاَنبِياءِ وَالمُرسَلينَ اَللّهُمَّ اِنّى اَسئَلُكَ

بِوَجهِكَ الكَريمِ وَبِنُورِ وَجهِكَ المُنيرِ وَمُلكِكَ القَديمِ يا حَىُّ يا قَيُّومُ اَسئَلُكَ

بِاسمِكَ الَّذى اَشرَقَت بِهِ السَّمواتُ وَالاَرَضُونَ وَبِاسمِكَ الَّذى يَصلَحُ بِهِ الاَوَّلُونَ

وَالآخِرُونَ يا حَيّاً قَبلَ كُلِّ حَىٍّ وَيا حَيّاً بَعدَ كُلِّ حَىٍّ وَيا حَيّاً حينَ لا حَىَّ يا مُحيِىَ المَوتى

وَمُميتَ الاَحياءِ يا حَىُّ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اَللّهُمَّ بَلِّغ مَولانَا الاِمامَ الهادِىَ المَهدِىَّ

القائِمَ بِاَمرِكَ صَلَواتُ اللهِ عَلَيهِ وَعَلى آبائِهِ الطّاهِرينَ عَن جَميعِ المُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ

فى مَشارِقِ الاَرضِ وَمَغارِبِها سَهلِها وَجَبَلِها وَبَرِّها وَبَحرِها وَعَنّى وَعَن والِدَىَّ وَوُلدى

وَاِخوانى مِنَ الصَّلَواتِ زِنَةَ عَرشِ اللهِ وَمِدادَ كَلِماتِهِ وَما اَحصاهُ عِلمُهُ وَاَحاطَ

بِهِ كِتابُهُ اَللّهُمَّ اِنّى اُجَدِّدُ لَهُ فى صَبيحَةِ يَومى هذا وَما عِشتُ مِن اَيّامى عَهداً وَعَقداً

وَبَيعَةً لَهُ فى عُنُقى لا اَحُولُ عَنها وَلا اَزُولُ اَبَداً اَللّهُمَّ اجعَلنى مِن اَنصارِهِ وَاَعوانِهِ

دعای عهد

وَالذّابّينَ عَنْهُ وَالْمُسارِعينَ اِلَيْهِ في قَضاءِ حَوائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلينَ لِاَوامِرِهِ وَالْمُحامينَ عَنْهُ
وَالسّابِقينَ اِلى اِرادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ حالَ بَيْني وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذي
جَعَلْتَهُ عَلى عِبادِكَ حَتْماً فَاَخْرِجْني مِنْ قَبْري مُؤْتَزِراً كَفَني شاهِراً سَيْفي مُجَرِّداً قَناتي
مُلَبِّياً دَعْوَةَ الدّاعي فِي الْحاضِرِ وَالْبادي اَللّٰهُمَّ اَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشيدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَميدَةَ
وَاكْحُلْ ناظِري بِنَظْرَةٍ مِنّي اِلَيْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَاَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَاسْلُكْ بي
مَحَجَّتَهُ وَاَنْفِذْ اَمْرَهُ وَاشْدُدْ اَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ بِلادَكَ وَاَحْيِ بِهِ عِبادَكَ فَاِنَّكَ
قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما كَسَبَتْ اَيْدِي النّاسِ فَاَظْهِرِ اللّٰهُمَّ لَنا
وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتّى لا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْباطِلِ اِلّا مَزَّقَهُ
وَيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبادِكَ وَناصِراً لِمَنْ لا يَجِدُ لَهُ ناصِراً
غَيْرَكَ وَمُجَدِّداً لِما عُطِّلَ مِنْ اَحْكامِ كِتابِكَ وَمُشَيِّداً لِما وَرَدَ مِنْ اَعْلامِ دينِكَ وَسُنَنِ
نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدينَ اَللّٰهُمَّ
وَسُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا
بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعيداً
وَنَرٰيهُ قَريباً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ يا مَوْلايَ
يا صاحِبَ الزَّمانِ و اما دعای ندبه که مشتملست بر عقاید حقه و تاسف بر غیبت حضرت
قائم بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که سنتست این
دعا را در چهار عید بخوانند یعنی در روز جمعه و روز عید فطر و روز عید قربان و روز عید غدیر اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَلَهُ

الحمد

دعای ندبه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلى ما جَرى
بِهِ قَضاؤُكَ في اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدينِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَكَ
مِنَ النَّعيمِ الْمُقيمِ الَّذي لا زَوالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ في دَرَجاتِ
هٰذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاءَ بِهِ
فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّناءَ الْجَلِيَّ وَاَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِ
كَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرائِعَ اِلَيْكَ وَالْوَسيلَةَ
اِلى رِضْوانِكَ فَبَعْضٌ اَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ اِلى اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ في فُلْكِكَ
وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَليلاً وَسَأَلَكَ
لِسانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرينَ فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيّاً وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْليماً
وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخيهِ رِدْءاً وَوَزيراً وَبَعْضٌ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ اَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّناتِ وَ
اَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَريعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ
اَوْصِياءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ اِلى مُدَّةٍ اِقامَةً لِدينِكَ وَحُجَّةً عَلى عِبادِكَ
وَلِئَلّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْباطِلُ عَلى اَهْلِهِ وَلا يَقُولَ اَحَدٌ لَوْلا اَرْسَلْتَ
اِلَيْنا رَسُولاً مُنْذِراً وَاَقَمْتَ لَنا عَلَماً هادِياً فَنَتَّبِعَ آياتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزى اِلى
اَنِ انْتَهَيْتَ بِالْاَمْرِ اِلى حَبيبِكَ وَنَجيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكانَ كَما
انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَاَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَاَكْرَمَ

ناجیته

من اعتمدته قدمته علی انبیائک وبعثته الی الثقلین من عبادک واوطاته
مشارقک ومغاربک وسخرت له البراق وعرجت بروحه الی سمائک واودعته
علم ما کان وما یکون الی انقضاء خلقک ثم نصرته بالرعب وحففته بجبرئیل والمسومین
من ملائکتک ووعدته ان تظهر دینه علی الدین کله ولو کره المشرکون وذلک
بعد ان بوأته مبوأ صدق من اهله وجعلت له ولهم اول بیت وضع للناس للذی
ببکة مبارکا وهدی للعالمین فیه آیات بینات مقام ابراهیم ومن دخله کان آمنا
وقلت انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت ویطهرکم تطهیرا ثم جعلت
اجر محمد صلواتک علیه وآله مودتهم فی کتابک فقلت قل لا اسئلکم علیه اجرا
الا المودة فی القربی وقلت ما سئلتکم من اجر فهو لکم وقلت ما اسئلکم علیه من
اجر الا من شاء ان یتخذ الی ربه سبیلا فکانوا هم السبیل الیک والمسلک الی
رضوانک فلما انقضت ایامه اقام ولیه علی بن ابی طالب صلواتک علیهما وآلهما
هادیا اذ کان هو المنذر ولکل قوم هاد فقال والملاء امامه من کنت مولاه فعلی
مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله و
قال من کنت انا نبیه فعلی امیره وقال انا وعلی من شجرة واحدة وسائر الناس من
شجر شتی واحله محل هرون من موسی فقال له انت منی بمنزلة هرون من موسی
الا انه لا نبی بعدی وزوجه ابنته سیدة نساء العالمین واحل له من مسجده ما حل

له وسد الابواب الا بابه ثم اودعه علمه وحکمته فقال انا مدینة العلم وعلی بابها
فمن اراد الحکمة فلیأتها من بابها ثم قال له انت اخی ووصیی ووارثی لحمک من لحمی
ودمک من دمی وسلمک سلمی وحربک حربی والایمان مخالط لحمک ودمک کما خالط
لحمی ودمی وانت غدا علی الحوض خلیفتی وانت تقضی دینی وتنجز عداتی وشیعتک
علی منابر من نور مبیضة وجوههم حولی فی الجنة وهم جیرانی ولولا انت یا علی لم
یعرف المؤمنون بعدی وکان بعده هدی من الضلال ونورا من العمی وحبل الله المتین
وصراطه المستقیم لا یسبق بقرابة فی رحم ولا بسابقة فی دین ولا یلحق فی منقبة
من مناقبه یحذو حذو الرسول صلی الله علیهما وآلهما ویقاتل علی التأویل ولا تأخذه
فی الله لومة لائم قد وتر فیه صنادید العرب وقتل ابطالهم وناوش ذؤبانهم فاودع
قلوبهم احقادا بدریة وخیبریة وحنینیة وغیرهن فاضبت علی عداوته واکبت
علی منابذته حتی قتل الناکثین والقاسطین والمارقین ولما قضی نحبه وقتله
اشقی الاشقیاء من الاولین والآخرین یتبع اشقی الاولین لم یمتثل امر الرسول
صلی الله علیه وآله فی الهادین بعد الهادین والامة مصرة علی مقته مجتمعة
علی قطیعة رحمه واقصاء ولده الا القلیل ممن وفی لرعایة الحق فیهم فقتل
من قتل وسبی من سبی واقصی من اقصی وجری القضاء لهم بما یرجی له حسن
المثوبة اذ کانت الارض لله یورثها من یشاء من عباده والعاقبة للمتقین و

سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو العزيز الحكيم فعلى
الاطائب من اهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما وآلهما فليبك الباكون واياهم فليندب
النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع وليصرخ الصارخون ويضج الضاجون ويعج
العاجون اين الحسن اين الحسين اين ابناء الحسين صالح بعد صالح وصادق بعد
صادق اين السبيل بعد السبيل اين الخيرة بعد الخيرة اين الشموس الطالعة
اين الاقمار المنيرة اين الانجم الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم اين بقية
الله التي لا تخلو من العترة الطاهرة اين المعد لقطع دابر الظلمة اين المنتظر لاقامة
الامت والعوج اين المرتجى لازالة الجور والعدوان اين المدخر لتجديد الفرائض و
السنن اين المتخير لاعادة الملة والشريعة اين المؤمل لاحياء الكتاب وحدوده
اين محيي معالم الدين واهله اين قاصم شوكة المعتدين اين هادم ابنية الشرك و
النفاق اين مبيد اهل الفسوق والعصيان اين حاصد فروع الغي والشقاق اين
طامس آثار الزيغ والاهواء اين قاطع حبائل الكذب والافتراء اين مبيد العتاة
والمردة اين مستاصل اهل العناد والتضليل والالحاد اين معز الاولياء ومذل
الاعداء اين جامع الكلم على التقوى اين باب الله الذي منه يؤتى اين وجه الله
الذي اليه يتوجه الاولياء اين السبب المتصل بين اهل الارض والسماء اين صاحب
يوم الفتح وناشر راية الهدى اين مؤلف شمل الصلاح والرضا اين الطالب

بذحول الانبياء وابناء الانبياء اين الطالب بدم المقتول بكربلا اين المنصور
على من اعتدى عليه وافترى اين المضطر الذي يجاب اذا دعا اين صدر الخلائق
ذو البر والتقوى اين ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى وابن خديجة الغراء
وابن فاطمة الزهراء الكبرى بابي انت وامي ونفسي لك الوقاء والحمى يا ابن السادة
المقربين يا ابن النجباء الاكرمين يا ابن الهداة المهديين يا ابن الخيرة المهذبين يا ابن
الغطارفة الانجبين يا ابن الخضارمة المنتجبين يا ابن القماقمة الاكرمين يا ابن
الاطائب المعظمين المطهرين يا ابن البدور المنيرة يا ابن السرج المضيئة يا ابن
الشهب الثاقبة يا ابن الانجم الزاهرة يا ابن السبل الواضحة يا ابن الاعلام اللا
ئحة يا ابن العلوم الكاملة يا ابن السنن المشهورة يا ابن المعالم المأثورة يا ابن
المعجزات الموجودة يا ابن الدلائل المشهودة يا ابن الصراط المستقيم يا ابن النبا
العظيم يا ابن من هو في ام الكتاب لدى الله علي حكيم يا ابن الآيات والبينات
يا ابن الدلائل الظاهرات يا ابن البراهين الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغات
يا ابن النعم السابغات يا ابن طه والمحكمات يا ابن يس والذاريات يا ابن الطور والعاديات
يا ابن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى دنوا واقترابا من العلي الاعلى
ليت شعري اين استقرت بك النوى بل اي ارض تقلك او ثرى ابرضوى ام غيرها
ام ذي طوى عزيز علي ان ارى الخلق ولا ترى ولا اسمع لك حسيسا ولا نجوى عزيز

عَلَيَّ اَنْ لا يُحيطَ بي دُونَكَ الْبَلْوى وَلا يَنالُكَ مِنّي ضَجيجٌ وَلا شَكْوى بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ
مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنّا بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ نازِحٍ ما نَزَحَ عَنّا بِنَفْسي اَنْتَ اُمْنِيَّةُ شائِقٍ يَتَمَنّى مِنْ مُؤْمِنٍ
وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرا فَحَنّا بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ عَقيدِ عِزٍّ لا يُسامى بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ اَثيلِ مَجْدٍ لا
يُجارى بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ تِلادِ نِعَمٍ لا تُضاهى بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ نَصيفِ شَرَفٍ لا يُساوى اِلى
مَتى اَحارُ فيكَ يا مَوْلايَ وَاِلى مَتى وَاَيَّ خِطابٍ اَصِفُ فيكَ وَاَيَّ نَجْوى عَزيزٌ
عَلَيَّ اَنْ اُجابَ دُونَكَ وَاُناغى عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ اَبْكِيَكَ وَيَخْذُلَكَ الْوَرى عَزيزٌ عَلَيَّ
اَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ ما جَرى هَلْ مِنْ مُعينٍ فَاُطيلَ مَعَهُ الْعَويلَ وَالْبُكاءَ
هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَاُساعِدَ جَزَعَهُ اِذا خَلا هَلْ قَذِيَتْ عَيْنٌ فَتُسْعِدَها عَيْني عَلَى الْقَذى
هَلْ اِلَيْكَ يَا بْنَ اَحْمَدَ سَبيلٌ فَتُلْقى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنا مِنْكَ بِعِدَةٍ فَنَحْظى مَتى نَرِدُ مَناهِلَكَ
الرَّوِيَّةَ فَنَرْوى مَتى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مائِكَ فَقَدْ طالَ الصَّدى مَتى نُغاديكَ وَنُراوِحُكَ
فَنُقِرَّ عُيُونَنا مَتى تَرانا وَنَراكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِواءَ النَّصْرِ تُرى اَتَرانا نَحُفُّ بِكَ وَاَنْتَ
تَؤُمُّ الْمَلَاَ وَقَدْ مَلَاْتَ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَذَقْتَ اَعْداءَكَ هَواناً وَعِقاباً وَاَبَرْتَ الْعُتاةَ
وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دابِرَ الْمُتَكَبِّرينَ وَاجْتَثَثْتَ اُصُولَ الظّالِمينَ وَنَحْنُ نَقُولُ
الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ اَنْتَ كَشّافُ الْكُرَبِ وَالْبَلْوى وَاِلَيْكَ اَسْتَعْدي فَعِنْدَكَ
الْعَدْوى وَاَنْتَ رَبُّ الْاخِرَةِ وَالْاُولى فَاَغِثْ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلى
وَاَرِهِ سَيِّدَهُ يا شَديدَ الْقُوى وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْاَسى وَالْجَوى وَبَرِّدْ غَليلَهُ يا مَنْ عَلَى

الْعَرْشِ اسْتَوى وَمَنْ اِلَيْهِ الرُّجْعى وَالْمُنْتَهى اَللّهُمَّ وَنَحْنُ عَبيدُكَ التّائِقُونَ اِلى وَلِيِّكَ الْمُذَكِّرِ
بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَةً وَمَلاذاً وَاَقَمْتَهُ لَنا قِواماً وَمَعاذاً وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنينَ
مِنّا اِماماً فَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَزِدْنا بِذلِكَ يا رَبِّ اِكْراماً وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ
لَنا مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْديمِكَ اِيّاهُ اَمامَنا حَتّى تُورِدَنا جِنانَكَ وَ
مُرافَقَةَ الشُّهَداءِ مِنْ خُلَصائِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى حُجَّتِكَ وَوَلِيِّ اَمْرِكَ وَصَلِّ عَلى جَدِّهِ
مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَصَلِّ عَلى عَلِيٍّ اَبيهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَرِ وَحامِلِ اللِّواءِ فِي
الْمَحْشَرِ وَساقي اَوْلِيائِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَالْاَميرِ عَلى سائِرِ الْبَشَرِ الَّذي مَنْ امَنَ بِهِ فَقَدْ
ظَفَرَ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ خَطَرَ وَكَفَرَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَعَلى اَخيهِ وَعَلى نَجْلِهِمَا
الْمَيامينِ الْغُرَرِ ما طَلَعَتْ شَمْسٌ وَما اَضاءَ قَمَرٌ وَعَلى جَدَّتِهِ الصِّدّيقَةِ الْكُبْرى فاطِمَةَ
الزَّهْراءِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى وَعَلى مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ ابائِهِ الْبَرَرَةِ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ وَ
اَكْمَلَ وَاَتَمَّ وَاَدْوَمَ وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً لا غايَةَ لِعَدَدِها وَلا نِفادَ لِمَدَدِها اَللّهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ
وَاَدْحِضْ بِهِ الْباطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِياءَكَ وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْداءَكَ وَصِلِ اللّهُمَّ بَيْنَنا
وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدّي اِلى مُرافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ يَاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي
ظِلِّهِمْ وَاَعِنّا عَلى تَاْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهادِ في طاعَتِهِ وَالْاِجْتِنابِ عَنْ
مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِرِضاهُ وَهَبْ لَنا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعاءَهُ وَخَيْرَهُ ما نَنالُ

وندبه دعای

بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلٰوتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً

وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَاباً وَاجْعَلْ اَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوَائِجَنَا

بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنَا نَظْرَةً

رَحِيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ

جَدِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاسِهِ وَبِيَدِهِ رَيّاً رَوِيّاً هَنِيئاً سَائِغاً لَا ظَمَاَ بَعْدَهُ يَا

اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. و اما طریق صلوات فرستادن بر ایشان شیخ طوسی ره بسند معتبر روایت
کرده است که عبد الله بن محمد گفت که من سؤال کردم از حضرت امام حسن
عسکری که املا نماید بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول و اوصیای آنحضرت را و
با خود حاضر کرده بودم کاغذ بزرگی را پس بر من املا فرمود بی آنکه از کتابی املا کند باین نحو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ كَمَا اَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا اَقَامَ

الصَّلٰوةَ وَآتَى الزَّكٰوةَ وَدَعَا اِلٰى دِينِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ

وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَسَتَرْتَ بِهِ

الْعُيُوبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَكَشَفْتَ

بِهِ الْغَمَّاءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا

رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ كَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ وَحَذَّرْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنَامَ وَرَحِمْتَ

بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْاَدْيَانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِيمَانَ وَ

فرستادن صلوات

تَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ

الْاَخْيَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِيماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ اَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ

وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ

الدَّاعِي اِلٰى شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكُرَبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ

الْفَجَرَةِ وَالَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هٰرُونَ مِنْ مُوسٰى اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ

مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ

الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبَّائِكَ

وَاَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلٰى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ

لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ الثَّائِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلَادِهَا اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ

اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَالْكَرِيمَةَ عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلٰى

اُمِّهَا صَلٰوةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ اَبِيهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَ

اَبْلِغْهُمْ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ

اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ

سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

یاین

يا ابن سيد الوصيين أشهد أنك يا ابن أمير المؤمنين أمين الله وابن أمينه عشت مظلوما
ومضيت شهيدا وأشهد أنك الإمام الزكي الهادي المهدي اللهم صل عليه
وبلغ روحه وجسده عني في هذه الساعة أفضل التحية والسلام اللهم صل على
الحسين بن علي المظلوم الشهيد قتيل الكفرة وطريح الفجرة والسلام عليك يا أبا
عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن أمير المؤمنين أشهد
موقنا أنك أمين الله وابن أمينه قتلت مظلوما ومضيت شهيدا وأشهد أن الله تعالى
الطالب بثارك ومنجز ما وعدك من النصر والتأييد في هلاك عدوك وإظهار دعوتك
وأشهد أنك وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيل الله وعبدت الله مخلصا حتى
أتاك اليقين لعن الله أمة قتلتك ولعن الله أمة خذلتك ولعن الله أمة ألبت
عليك وأبرأ إلى الله تعالى ممن أكذبك واستخف بحقك واستحل دمك بأبي أنت
وأمي يا أبا عبد الله لعن الله قاتلك ولعن الله خاذلك ولعن الله من سمع واعيتك
فلم يجبك ولم ينصرك ولعن الله من سبا نساءك أنا إلى الله منهم بريء وممن والاهم
ومالأهم وأعانهم عليه أشهد أنك والأئمة من ولدك كلمة التقوى وباب
الهدى والعروة الوثقى والحجة على أهل الدنيا وأشهد أني بكم مؤمن وبمنزلتكم
موقن ولكم تابع بذات نفسي وشرائع ديني وخواتيم عملي ومنقلبي في دنياي وآخرتي
اللهم صل على علي بن الحسين سيد العابدين الذي استخلصته لنفسك وجعلت منه

أئمة الهدى الذين يهدون بالحق وبه يعدلون اخترته لنفسك وطهرته من الرجس و
اصطفيته وجعلته هاديا مهديا اللهم فصل عليه أفضل ما صليت على أحد من
ذرية أنبيائك حتى تبلغ به ما تقر به عينه في الدنيا والآخرة إنك عزيز حكيم
اللهم صل على محمد بن علي باقر العلم وإمام الهدى وقائد أهل التقوى والمنتجب من
عبادك اللهم وكما جعلته علما لعبادك ومنارا لبلادك ومستودعا لحكمتك
ومترجما لوحيك وأمرت بطاعته وحذرت من معصيته فصل عليه يا رب أفضل ما
صليت على أحد من ذرية أنبيائك وأصفيائك ورسلك وأمنائك يا رب
العالمين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعي إليك بالحق النور
المبين اللهم وكما جعلته معدن كلامك ووحيك وخازن علمك ولسان
توحيدك وولي أمرك ومستحفظ دينك فصل عليه أفضل ما صليت على أحد من
أصفيائك وحججك إنك حميد مجيد اللهم صل على الأمين المؤتمن موسى بن جعفر
البر الوفي الطاهر الزكي النور المبين المجتهد المحتسب الصابر على الأذى فيك اللهم
وكما بلغ عن آبائه ما استودع من أمرك ونهيك وحمل على المحجة وكابد أهل العزة
والشدة فيما كان يلقى من جهال قومه رب فصل عليه أفضل وأكمل ما صليت على
أحد ممن أطاعك ونصح لعبادك إنك غفور رحيم اللهم صل على علي بن موسى الذي
ارتضيته ورضيت به من شئت من خلقك اللهم وكما جعلته حجة على خلقك و

قائماً بامرك وناصراً لدينك وشاهداً على عبادك وكما نصح لهم في السر والعلانية
ودعا الى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل عليه افضل ما صليت على احد
من اوليائك وخيرتك من خلقك انك جواد كريم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى
علم التقى ونور الهدى ومعدن الوفاء وفرع الازكياء وخليفة الاوصياء وامينك على
وحيك اللهم وكما هديت به من الضلالة واستنقذت به من الحيرة وارشدت به من
اهتدى وزكيت به من تزكى فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك و
بقية اوصيائك انك عزيز حكيم اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام
الاتقياء وخلف ائمة الدين والحجة على الخلائق اجمعين اللهم كما جعلته نوراً
يستضيء به المؤمنون فبشر بالجزيل من ثوابك وانذر بالاليم من عقابك وحذر باسك
وذكر بآياتك واحل حلالك وحرم حرامك وبين شرائعك وفرائضك وحض على
عبادتك وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصل عليه افضل ما صليت على
احد من اوليائك وذرية انبيائك يا اله العالمين اللهم صل على الحسن بن علي
البر التقي الصادق الوفي النور المضيء خازن علمك والمذكر بتوحيدك وولي امرك
وخلف ائمة الدين الهداة الراشدين والحجة على اهل الدنيا وصل عليه يا رب
افضل ما صليت على احد من اصفيائك وحججك واولاد رسلك يا اله العالمين
اللهم صل على وليك وابن اوليائك الذين فرضت طاعتهم واوجبت حقهم واذه

عنهم

کیفیت نماز آیات

عنهم الرجس وطهرتهم تطهيراً اللهم انصره وانتصر به لدينك وانصر به اولياءك واولياءه
وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك
واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه من ان يوصل
اليه بسوء واحفظ فيه رسولك وآل رسولك واظهر به العدل وايده بالنصر وانصر
ناصريه واخذل خاذليه واقصم به جبابرة الكفرة واقتل به الكفار والمنافقين و
جميع الملحدين حيث كانوا من مشارق الارض ومغاربها وبرها وبحرها واملأ به الارض
عدلاً واظهر به دين نبيك عليه وآله السلام واجعلني اللهم من انصاره واعوانه
واتباعه وشيعته وارني في آل محمد ما يأملون وفي عدوهم ما يحذرون اله الحق آمين

باب دوازدهم در بیان نمازهای واجبست که مخصوص روزی وماهی نیست ونمازهای سنت که اختصاص
بوقتی ندارد واعمالی که بغیر ماههای عربی تعلق دارند ودران هشت فصل است **فصل اول**
در بیان نماز آیات بدانکه این نماز واجبست نزد کسوف آفتاب وخسوف ماه خواه کل بگیرد و
خواه بعض ونزد زلزله که زمین بلرزد ومشهور آنست که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که
موجب خوف غالب خلق گردد نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که برخلاف عادت
باشد خواه رنگین باشد وخواه نباشد وصاعقهای عظیم ورعدهای بسیار شدید وتاریک شدن
هوا وامثال اینها واین قول قوی است وکیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز آفتاب گرفتن
یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات میکنم اداء از جهة آنکه واجبست برای رضای خدا یا قربة الی الله پس
تکبیر احرام بگوید وحمد ویکسوره بخواند پس رکوع کند پس سر بر دارد وسنتست که در هر سر برداشتن
الله اکبر بگوید پس حمد وسوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد واز رکوع پنجم که سر بر
بردارد سمع الله لمن حمده بگوید وبعد از آن بسجود رود ودو سجده بجا آورد پس برخیزد ویک رکعت
دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی ودر سر برداشتن از رکوع دهم بجای تکبیر سمع الله لمن حمده بگوید
واگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند وبرکوع رود وبعد از سر برداشتن باقی سوره
را بخواند اعاده حمد نمیکند واگر سوره که پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعها بیک حمد که در رکوع

اول خوانده اکتفا میکند و همچنین در رکعت دویم بیك حمد و سوره که تفریق کند اکتفا میتوان کرد
و بهتر آنست که مطرق اول بکند و بعد حمد و بعد سوره بجا آورد مگر آنکه وقت تنك باشد و اول
وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت بقول مشهور ابتدای منجلی شدنست و اظهر
نزد فقیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام منجلی نشود وقتش باقیست و نماز زلزله و آیات و وقتش
وفا بنماز نکند موافق مشهور در تمام عمر اداست و اگر کسی ترك کند نماز مذکور را با حدوث یکی از
اسباب مذکوره مشهور میان [illegible] آنست که قضا میکند آن نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر ناسی
که فراموش کرده باشد قضا نیست ما دام که تمام نگرفته باشد و عمل بمشهور احوط است و اگر مطلع
نشود تا وقت بدر رود مشهور میان اصحاب آنست که قضای کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام
قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول اول اقوی و ثانی احوط است
و مستحبست که این نماز را بجماعت بجا آورند و طول بدهند بقدر کسوف و خسوف و هرگاه
از نماز فارغ شود و منجلی نشده باشد اشهر و اقوی آنست که اعاده نماز مستحبست و بعضی واجب
دانسته اند و مستحبست خواندن سورهای طولانی با وسعت وقت و برابر ساختن رکوع و سجود
با قراءت و مستحبست قنوت خواندن پیش از رکوع دویم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در
ایام زلزله این آیه را إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا
مکرر بخواند مناسبست — بدرستیکه خدا نگاه میدارد آسمانها را و زمین را اینکه زایل نکند از مکان خود و هرگاه زایل شوند اینکه نگاه دارد
مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا و از حضرت امام رضا منقولست که هر که در وقت خواب
هیچکس از بعد او بدرستیکه او باشد بردبار آمرزنده — این آیه را بخواند خانه بر سرش خراب نشود فصل
دویم در نماز استسقاست یعنی نماز طلب باران در وقتیکه باران کم آید و آب چشمها و چاهها
کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و بجماعت باید کرد و در قنوتها
طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفه
کامله است و اکثر گفته اند وقتش میان طلوع آفتاب است تا زوال و باید که امام امر کند مردم
را که سه روز را روزه بدارند و روز سیم ایشانرا بیرون برد و بهتر آنست که روز سیم جمعه باشد
یا دوشنبه و بصحرا بیرون روند پای برهنه و با سکینه و وقار و مؤذنان عصاها بدست گرفته
پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود و ردا را بگرداند بآنکه جانب راست را
بجانب چپ و جانب چپ را بجانب راست پس رو بقبله کند و باواز بلند صد مرتبه الله اکبر
بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله
الا الله بگوید پس رو بمردم کند و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت
کنند با او نه در گشتن پس دو خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب رحمت کند
و خطبهای منقوله بهتر است و دور نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد
فصل سیم در بیان نماز حضرت رسول سید بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام رضا روایت

کرده است

کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافلید از نماز حضرت رسول شاید
حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را کرده باشد راوی گفت پس
آن نماز را تعلیم کن بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و پانزده
مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ میخوانی پس در رکوع میروی و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و سر بر
داشتن و در سجده دویم و سر برداشتن هر یك پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی
و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت
که بطلبی رواست و بعد از آن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا
آن این دعا را میخوانی — نیست سزاوار پرستش مگر خدا پروردگار ما و پروردگار پدران ما پیشینیان نیست خدائی مگر خدا خدا
وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
یگانه و ما مر او را گردن نهندگانیم نیست سزاوار پرستش مگر خدا نمی پرستیم مگر او را خالص گردانندگانیم برای او دین را و اگرچه ناخوش دارند
الْكَافِرُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَأَعَزَّ جُنْدَهُ وَ
کافران نیست سزاوار پرستش مگر خدای یگانه یگانه یگانه روا کرده وعده خود را و یاری کرده بنده خود را و عزیز کرده لشکر خود را و در هم شکست طوایف و
هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ
لشکرها را واحد پس مراورا است پادشاهی و مراورا است حمد و او بر هر چیزی تواناست خداوندا توئی روشنی بخش
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ
آسمانها و زمین و آنکه در آنهاست پس ترا است ستایش و توئی بر پا دارنده آسمانها و زمین و آنکه در آنهاست
فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَإِنْجَازُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ
پس ترا است حمد و تو حقی و وعده تو راست و گفتار تو درست و روا کردن تو حق و بهشت حق و آتش
حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ يَا
راست خداوندا مر ترا گردن نهادم و بتو گرویدم و بر تو اعتماد کردم و بتو دفع میکنم خصمی خود را و بسوی تو آوردم محاکمه خود را ای
رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا
پروردگارم ای پروردگارم بیامرز مرا آنچه پیش داشته ام و آنچه پس داشته ام و پنهان و آشکار نموده ام توئی معبود من نیست سزاوار پرستش مگر
أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ مؤلف
تو رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا و رحم کن مرا و بپذیر توبه مرا بدرستیکه توئی توبه پذیر مهربان
گوید که این نماز از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از
نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایات اختصاصی معلوم نمیشود و ظاهر اداء در سایر ایام می
توان کرد فصل چهارم در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین است ابن بابویه و عیاشی و کلینی
و دیگران بسندهای صحیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت صادق روایت کرده اند که هر که
چهار رکعت نماز بگذارد یعنی بدو سلام و در هر رکعت بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه سوره
قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد میان او و حقتعالی گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده باشد

وسيد و شيخ از حضرت صادق ع روايت كرده اند كه هر كه چهار ركعت نماز حضرت امير المؤمنين ع
را بجا آورد از گناهان بيرون آيد مانند روزيكه از مادر متولد شده است و حاجتهايش برآورده
شود و در هر ركعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره توحيد بخواند سبحان من لا تبيد معالمه
و چون فارغ شود اين دعا را بخواند كه تسبيح آنحضرت است

سبحان من لا تنقص خزائنه سبحان من لا اضمحلال لفخره سبحان من لا ينفد ما عنده
سبحان من لا انقطاع لمدته سبحان من لا يشارك أحدا في أمره سبحان من لا إله غيره
پس اين دعا بخوانند يا من عفا عن السيئات ولم يجاز بها ارحم عبدك يا الله يا الله نفسي نفسي
أنا عبدك يا سيداه أنا عبدك بين يديك يا رباه بك إلهي بكينونيتك يا أملاه
يا رحماناه يا غياثاه عبدك عبدك لا حيلة له يا منتهى رغبتاه يا مجري الدم في
عروق عبدك يا سيداه يا مالكاه أيا هو أيا هو أيا هو يا رباه عبدك لا حيلة لي
ولا غنى بي عن نفسي ولا أستطيع لها ضرا ولا نفعا ولا أجد من أصانعه تقطعت
أسباب الخدائع عني واضمحل كل مظنون عني أفردني الدهر إليك فقمت بين يديك
هذا المقام يا إلهي بعلمك هذا كان كله فكيف أنت صانع بي وليت شعري كيف تقول
لدعائي أتقول نعم أم تقول لا فإن قلت لا فيا ويلي يا ويلي يا ويلي يا عولي يا عولي يا
عولي يا شقوتي يا شقوتي يا شقوتي يا ذلي يا ذلي يا ذلي إلى من وممن أو عند من أو كيف
أو ماذا أو إلى أي شيء ألجأ ومن أرجو ومن يجود علي بفضله حين ترفضني يا واسع المغفرة
وإن قلت نعم كما هو الظن بك والرجاء لك فطوبى لي أنا السعيد وأنا المسعود فطوبى لي
وأنا المرحوم يا مترحم يا مترئف يا متعطف يا متجبر يا متملك يا مقسط لا عمل لي مع نجاح

حاجتي

حاجتي أسألك باسمك الذي جعلته في مكنون غيبك واستقر عندك فلا يخرج
منك إلى شيء سواك اللهم وبه وبك وبك وبه فإنه أجل وأشرف أسمائك لا شيء
لي غير هذا ولا أحد أعود علي منك يا كينون يا مكون يا من عرفني نفسه يا من أمرني
بطاعته يا من نهاني عن معصيته ويا مدعو ويا مسؤول يا مطلوبا إليه رفضت
وصيتك التي أوصيتني بها ولم أطعك ولو أطعتك فيما أمرتني لكفيتني ما قمت إليك
فيه وأنا مع معصيتي لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوت يا مترحما لي أعذني من بين
يدي ومن خلفي ومن فوقي ومن تحتي ومن كل جهات الإحاطة بي اللهم بمحمد سيدي و
بعلي وليي وبالأئمة الراشدين عليهم السلام اجعل علينا صلواتك ورأفتك
ورحمتك وأوسع علينا من رزقك واقض عنا الدين وجميع حوائجنا يا الله يا
الله يا الله إنك على كل شيء قدير پس حضرت فرمود كه هر كه اين نماز را بكند و اين دعا را بخواند هيچ
گناهي ميان او و خدا نماند مگر آنكه آمرزيده شود

فصل

پنجم در بيان فضيلت و كيفيت نماز حضرت فاطمه ع است سيد بن طاوس بسند معتبر از حضرت صادق ع
روايت كرده است كه فرمود كه مادرم فاطمه ع دو ركعت نماز ميكرد كه جبرئيل تعليم او كرده بود
و در ركعت اول بعد از حمد صد مرتبه سوره قدر و در ركعت دويم
بعد از حمد صد مرتبه سوره توحيد ميخواند و چون سلام ميگفت اين دعا ميخواند سبحان ذي العز
الشامخ المنيف سبحان ذي الجلال الباذخ العظيم سبحان ذي الملك الفاخر القديم
سبحان من لبس البهجة والجمال سبحان من تردى بالنور والوقار سبحان من يرى أثر
النمل في الصفا سبحان من يرى وقع الطير في الهواء سبحان من هو هكذا ولا هكذا غيره
و سيد گفته است كه در روايت ديگر وارد شده است كه بعد از اين نماز تسبيح مشهور حضرت
فاطمه را كه بعد از هر نماز خوانده ميشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد

بفرستد و شیخ رحمه الله در مصباح این نماز را مرسل روایت کرده و گفته است که چون سلام بگوی
تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی دعائی که بیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است
برای کسیکه این نماز را بکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعها خود را برهنه کند و بسجده رود
و جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند که جامه در میان مانع نشود و دعا کند و حاجات خود را از خدای
تعالی طلب نماید و در سجده این دعا را بخواند یا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبٌّ يُدْعى يا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ اِلٰهٌ يُخْشى يا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ
مَلِكٌ يُتَّقى يا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزيرٌ يُؤْتى يا مَنْ لَيْسَ لَهُ حاجِبٌ يُرْشى يا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوّابٌ يُغْشى
يا مَنْ لا يَزْدادُ عَلى كَثْرَةِ السُّؤالِ اِلّا كَرَماً وَجُوداً وَعَلى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ اِلّا عَفْواً وَصَفْحاً صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا بجای كذا وكذا حاجتهای خود را یاد کند

فصل ششم در بیان کیفیت و فضیلت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است

بدانکه این نماز از جمله متواترات است و عامه و خاصه بسندهای بسیار روایت کرده اند و مخالفان نیز این
نماز را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان باعتبار عداوت باطنی که با حضرت
امیر المؤمنین و اقارب آنحضرت دارند این نماز را بعباس عم پیغمبر نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانه
روزی نمازی بحسب صحت سند و کثرت ثواب باین نماز نمیرسد و بسند معتبر از امام زین العابدین
منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین از هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی
آمد که فتح خیبر بدست امیر المؤمنین شده بود حضرت رسول بقدر مسافت یک تیر پرتاب باستقبال
و شتافت چون جعفر نظرش بر جمال عدیم المثال آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت دوید
حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن او در آورد و ساعتی با او سخن گفت پس بر ناقه غضبا
سوار شد و جعفر را ردیف خود ساخت و چون ناقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای
برادر میخواهی بخشش بزرگی کنم نسبت بتو میخواهی تورا عطیه گرانبها بدهم میخواهی ترا برگزینم
مردم گمان کردند که مال جزیلی از غنایم خیبر باو عطا خواهد فرمود جعفر گفت بلی پدر و مادرم
فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم نمود و حضرت صادق ع فرمود که صفتش اینست که
چهار رکعت است بدو تشهد و دو سلام و در رکعت اول بعد از حمد سوره اذا زلزلت میخواند
و در رکعت دوم بعد از حمد سوره و العادیات و در رکعت سیم بعد از حمد سوره اذا جاء
نصر الله و در رکعت چهارم بعد از حمد سوره قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت
پانزده مرتبه میگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات را
ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع بر میدارد ده مرتبه میگوید و در سجده اولی ده مرتبه و بعد از
سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و در سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه

در چهار رکعت چنین کند که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست تسبیح بوده باشد و بروایت
معتبر دیگر حضرت رسول فرمود که اگر هر روز بکنی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و
اگر هر دو روز یکبار بکنی گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و اگر در هر جمعه بکنی یا در هر ماه
یا در سالی یکمرتبه بکنی هر گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و بروایت معتبر دیگر اگر بقدر
کف دریاها و ریگ بیابانها گناه بر تو باشد خدا بیامرزد و اگر از جنگ گریخته باشی که بدترین گناهان
است خدا ترا بیامرزد و بروایت دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر نتوانی هفته یکبار و اگر نتوانی ماهی
یکبار و اگر نتوانی سالی یکبار و اگر نتوانی در عمر خود یکبار بکن تا خدا گناهان کبیره و صغیره و تازه و
کهنه و عمد و خطای ترا بیامرزد و اما دعاها پس در این نماز مستحب است کلینی بسند معتبر از
حضرت صادق ع روایت کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون از تسبیحات فارغ شوی بگو
سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْبَغِي
التَّسْبيحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ
وَالْاَمْرِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَاسْمِكَ
الْاَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التّامَّةِ الَّتي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ پس حاجات خود را
ذکر کند و شیخ در مصباح این دعا سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ
را روایت کرده با این زیادتی
سُبْحانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ تا آخر دعا و ایضا شیخ و سید از مفضل بن
عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی
حضرت امام جعفر صادق ع نماز جعفر را بجا آوردند یا رَبِّ یا رَبِّ بقدر یکنفس و فاکند یا رَبّاه
یا رَبّاه بقدر یکنفس رَبِّ رَبِّ بقدر یکنفس یا اَللهُ یا اَللهُ بقدر یکنفس یا رَحيمُ یا رَحيمُ بقدر یکنفس یا رَحْمٰنُ
یا رَحْمٰنُ هفت مرتبه یا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ هفت مرتبه پس این دعا خواندند اَللّٰهُمَّ اِنّي اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَ
اَنْطِقُ بِالثَّناءِ عَلَيْكَ وَاُمَجِّدُكَ وَلا غايَةَ لِمَدْحِكَ وَاُثْني عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غايَةَ ثَنائِكَ
وَاَمَدَ مَجْدِكَ وَاَنّى لِخَليقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَاَيَّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِكَ

موصوفاً بمجدك عوّاداً على المذنبين بحلمك تخلّف سكّان ارضك عن طاعتك فكنت

عليهم عطوفاً بجودك جواداً بفضلك عوّاداً بكرمك يا لا اله الّا انت المنّان ذو الجلال

والاكرام پس حضرت فرمود كه اى مفضّل هرگاه ترا حاجت ضرورى بوده باشد نماز جعفر را بكن

وابتدعا را بخوان وحوائج خود را از خدا طلب كن كه برآورده ميشود انشاء الله تعالى

دعائى كه بعد از اين نماز سبحان من لبس العزّ وتردّى به سبحان من تعطّف بالمجد و

بروايت شيخ وسيّد

تكرّم به سبحان من لا ينبغي التسبيح الّا له جلّ جلاله سبحان من احصى كلّ شيء بعلمه

وخلقه بقدرته سبحان ذي المنّ والنعم سبحان ذي القدرة والكرم اللّهمّ انّي

اسئلك بمعاقد العزّ من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم وكلماتك

التامّات التي تمّت صدقاً وعدلاً ان تصلّي على محمّد وآل محمّد الطيّبين الطاهرين وان

تجمع لي خير الدنيا والآخرة بعد عمر طويل اللّهمّ انت الحيّ القيّوم العليّ العظيم

الخالق الرازق المحيي المميت البديء البديع لك الكرم ولك المجد ولك المنّ ولك الجود

ولك الامر وحدك لا شريك لك يا واحد يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم

يكن له كفواً احد يا اهل التقوى ويا اهل المغفرة يا ارحم الراحمين يا عفوّ يا غفور

يا ودود يا شكور انت ابرّ بي من ابي وامّي وارحم بي من نفسي ومن الناس اجمعين يا كريم

يا جواد اللّهمّ انّي صلّيت هذه الصلوة ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك ومعروفك

ورجاء رفدك وجائزتك وعظيم عفوك وقديم غفرانك اللّهمّ فصلّ على محمّد وآل محمّد

وارفعها في علّيّين وتقبّلها منّي واجعل نائلك ومعروفك ورجاء ما ارجوا منك

فكاك

فكاك رقبتي من النار والفوز بالجنّة وما جمعت من انواع النعيم ومن حسن الحور العين

واجعل جائزتي منك العتق من النار وغفران ذنوبي وذنوب والديّ وما ولدا و

جميع اخواني واخواتي المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم

والاموات وان تستجيب دعائي وترحم صرختي وندائي ولا تردّني خائباً خاسراً و

اقلبني منجحاً مفلحاً مرحوماً مستجاباً دعائي مغفوراً لي يا ارحم الراحمين يا عظيم يا

عظيم يا عظيم قد عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو منك يا حسن التجاوز

يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا نفّاحاً بالخيرات يا معطي المسؤلات يا

فكّاك الرقاب من النار صلّ على محمّد وآل محمّد وفكّ رقبتي من النار واعطني سؤلي و

استجب دعائي وارحم صرختي وتضرّعي وندائي واقض لي حوائجي كلّها لدنياي وآخرتي

وديني ما ذكرت منها وما لم اذكر واجعل لي في ذلك الخيرة ولا تردّني خائباً خاسراً

واقلبني مفلحاً منجحاً مستجاباً لي دعائي مغفوراً لي مرحوماً يا ارحم الراحمين يا محمّد

يا ابا القاسم يا رسول الله يا امير المؤمنين انا عبدكما ومولاكما غير مستنكف ولا

مستكبر بل خاضع ذليل عبد مقرّ متمسّك بحبلكما معتصم من ذنوبي بولايتكما

اتقرّب الى الله تعالى بكما واتوسّل الى الله بكما واقدّمكما بين يدي حوائجي الى الله

عزّ وجلّ فاشفعا لي في فكاك رقبتي من النار وغفران ذنوبي واجابة دعائي اللّهمّ

فصلّ على محمّد وآله وتقبّل دعائي واغفر لي يا ارحم الراحمين امّا احكام اين نماز را

درچند مقصد

کیفیت نماز جعفر

ایراد مینمایم اول بدانکه مشهور میان علما اقوی آنست که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روزی
میتوان کرد که بهر دو حساب شود و همچنین بنیت قضای نافله میتوان کرد و احادیث بر این مضامین
وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را ادا و قضا بکیفیت نماز جعفر بکنند و
خالی از قوتی نیست ولیکن احوط ترکست دویم روایات وارد شده و اکثر علما گفته اند
که کسیکه ضرورتی و تعجیلی داشته باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را
در راه بخواند سیم حدیث صحیح وارد شده است که کسیکه دو رکعت نماز جعفر را بکند و او را امر
ضروری روی دهد میتواند از پی آنکار برود و دو رکعت دیگر را در وقت دیگر کند و اگر بدون
عذر چنین نکند و همه را با هم بکند بهتر است چهارم روایت معتبری از حضرت قائم وارد شده است
که کسیکه تسبیحات نماز جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از علما کسی
متعرض این حکم نشده اگر باین روایت عمل کند ظاهرا بد نباشد پنجم خلافست در تعیین سورها
که مستحبست که در این نماز خوانده شود و مشهور آنست که در رکعت اول اذا زلزلت و در دویم والعادیات
و در سیم اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد بخواند و ابن بابویه و پدرش در رکعت اول
والعادیات و در رکعت دویم اذا زلزلت گفته اند و در روایتی در اول اذا زلزلت و در دویم اذا
جاء نصر الله و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده است و در روایت صحیحی وارد شده
است که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند و در روایتی وارد شده
است که هر سوره که خواهد بخواند و ابن بابویه گفته است که همه را با سوره توحید میتوان کرد و
ظاهرا همه خوبست و اگرچه اول و سیم افضل است ششم مشهور آنست که تسبیحات بعد از سجده
دویم رکعت اول و سیم را نشسته میخوانند و بعضی گفته اند که بعد از برخاستن برکعت دیگر
پیش از قراءت میخوانند و عمل بمشهور اولی است هفتم بعضی گفته اند که چهار رکعت را بیک سلام
میکند و مشهور و اقوی دو سلام است چنانچه گذشت هشتم مشهور میان علما آنست که تسبیحات این
نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قراءت میباید خواند و ابن بابویه موافق بعضی از روایات
قایل شده است که مخیر است میان آنکه پیش از قراءت بخواند یا بعد از قراءت و عمل بمشهور اقوی
و اولی است **فصل هفتم** در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علما در تعیین
روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم ایار است از ماههای رومی و بعضی گفته اند
نهم شباط است و مشهور آنست که اول انتقال شمس است ببرج حمل چنانچه در این ازمنه معمول است
و این مطلب را در کتاب بحار الانوار بسط عظیمی داده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و
بگمان فقیر همین نوروز که در این ازمنه مشهور است قریبست بصواب و اضبط است در حساب اگر
بنای اعمال را بر این گذارند ظاهرا بد نیست و اما فضایل و اعمال این روز باسانید معتبره از معلی بن
خنیس که از خواص حضرت صادق بوده است منقولست که گفت در روز نوروز بخدمت حضرت امام
جعفر صادق رفتم فرمود آیا میشناسی این روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست که اهل عجم آنرا تعظیم

میکنند

فضیلت روز نوروز

میکنند و در این روز تحفها و هدیها برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق
خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردن نیست مگر برای امر قدیمی که تفسیر میکنم آنرا برای
تو تا بفهمی گفتم ای سید و آقای من دانستن این از برکت شما محبوب تر است نزد من از آنکه مردگان
من زنده شوند و دشمنان من بمیرند حضرت فرمود که ای معلی بدرستیکه روز نوروز روزیست که
حقتعالی در این روز پیمان گرفت از ارواح ایشان در روز الست که او را بیگانگی بپرستند
و برای او شریکی قرار ندهند و در بندگی و پرستیدن هیچ چیز را شریک او نگردانند و ایمان
بیاورند به پیغمبران و رسولان و حجتهای او بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمه معصومین
و این اول روزیست که در آن آفتاب طلوع کرده است و بادها وزیده است و درختان آبستن گشته و گلها
و شکوفهای زمین آفریده شده و در این روز کشتی حضرت نوح بعد از طوفان بر کوه جدی قرار گرفته است
و این روزیست که حقتعالی احیا بخشید چندین هزار کس را که از مرگ گریختند یعنی از طاعون
و بیک دفعه خداوند قهار همه را میرانید پس بعد از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران
خدا بر آن استخوانها گذشت و از روی تفکر در کار خود سؤال کرد که باو بنماید که چگونه این استخوانهای
پوسیده را زنده میگرداند پس حقتعالی وحی فرستاد بسوی او که آب بریزد بر استخوانهای ایشان در
همان جاهای خود که هستند پس چنین کرد و همه بقدرت الهی زنده شدند و این اول سال فرس عجم
است و باین سبب سنت شد که آب بر یکدیگر بریزند یا آب بر خود بریزند و غسل کنند و حقتعالی
در قرآن مجید اشاره باین قصه نموده است در آنجا که فرموده است الم تر الی الذین خرجوا من
دیارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احیاهم و مفسرین گفته اند که آن پیغمبر
حضرت حزقیل بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که در این روز جبرئیل
بر حضرت رسول بوحی نازل شد یعنی روز نوروز موافق مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک
رجبست و فرمود که این روزیست که حضرت رسالت پناه بتهای کفار قریش را در مکه شکست و
حضرت ابرهیم نیز در این روز بتهای کافران را شکست و اول اشاره است بآنکه سنی و شیعه روایت
کرده اند بطرق بسیار که شبی که حضرت رسالت حضرت امیر المؤمنین را با خود بمسجد الحرام آورد
و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش آنحضرت بالا رفت و بتهای کافران را بزیر آورد و شکست پس مراد
اینست که در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول امر کرد اصحاب خود را که بیعت
کنند با امیر المؤمنین و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنانست یعنی روز غدیر این روز بوده یا
آن روزیکه سرکردهای صحابه را گفت بروید بر علی سلام کنید و بگوئید السلام علیک یا امیر
المؤمنین این روز بود فرمود که در این روز حضرت رسول حضرت امیر را فرستاد بوادی جنیان که از ایشان
بیعت از برای او بگیرد و فرمود که در این روز حق خلافت با امیر المؤمنین برگشت و بار دیگر بعد از
کشته شدن عثمان با آنحضرت بیعت کردند و در این روز حضرت امیر المؤمنین با خارجیان
نهروان جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سرکرده ایشان را که ذو الثدیه میگفتند کشت و در این

روز قائم آل محمد ظاهر خواهد شد و در این روز امامان دیگر رجعت خواهند کرد بدنیا و در این روز قائم
ما ظفر خواهد یافت بر دجال و در کناسه که محله ایست از محلات کوفه او را بر دار خواهند کشید
و در هیچ روز نوروزی نیست مگر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که آن روز از روزهای ما و روزهای شیعیان
ما است آن روز را عجمان حفظ کردند و حرمت آن را رعایت کردند و شما عربان آن را ضایع کردید
پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و
بیهترین بویهای خوش خود را خوشبو کن و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و
نافلهای آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه
سوره انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم
بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا را بخوان
اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین و علی جمیع انبیائک و رسلک بافضل
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد اوصیاء پسندیدگان و بر همه پیغمبران تو و فرستادگان تو بهترین
صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک و صل علی ارواحهم و اجسادهم اللهم بارک علی محمد و آل محمد
رحمتهای تو و برکت ده برایشان بهترین برکتهای تو و رحمت فرست بر روحهای ایشان و بدنهای ایشان خداوندا برکت ده
لنا فی یومنا هذا الذی فضلته و کرمته و شرفته و عظمت خطره اللهم بارک لی فیما
برای ما در روز ما این روز که افزونی دادی او را و گرامی داشتی او را و تشریف کردی او را و بزرگ کردی قدر او را خداوندا برکت ده برای من در آنچه
انعمت به علی حتی لا اشکر احدا غیرک و وسع علی فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام
انعام کردی آن بر من تا آنکه شکر نکنم احدی را غیر از تو و فراخی بخش بر من در روزی من ای خداوند بزرگوار و کرامت
اللهم ما غاب عنی فلا یغیبن عنی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء فلا تفقدنی
خداوندا آنچه غایب شد از من پس غایب نشود از من یاری تو و حراست تو و آنچه گم کردم از چیزی پس نایاب مکن از من
عونک علیه حتی لا اتکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی گناهان پنجاه
مدد خود را بر آن تا آنکه رنج نکشم آنچه محتاج نباشم بسوی او ای خداوند بزرگواری و کرامت
ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو یا ذا الجلال و الاکرام و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند
که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الی
و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته اند — ای گرداننده سالها و حالها بگردان حال ما را بسوی
احسن الحال و در روایتی دیگر یا مقلب القلوب و الابصار یا مدبر اللیل و النهار یا محول
بهترین حالها — ای گرداننده دلها و دیدها ای تدبیر کننده شب و روز ای گرداننده
الحول و الاحوال حول حالنا الی احسن الحال و ابن ابی نصار (?) روایت کرده اند که این دعا را در روز
سالها و حالها بگردان حال ما را بسوی نیکی حال — نوروز بعد از ایام سال بخوانند
اللهم ان هذه سنة جدیدة و انت ملک قدیم اسئلک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ
خداوندا این سال تازه است و تو پادشاه دیرینه سؤال میکنم ترا بهترین آن و بهتر آنچه در آنست و پناه میبرم

دعای غره ماهها

بک من شرها و شر ما فیها و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام اگر خواهی
بتو از شر آن و شر آنچه در آنست و طلب میکنم از تو کفایت آن و شغل آن ای صاحب بزرگوار و کرامت — در دعا
نیست اما آن دعای اول را خواندن هر چند نمازش کرده نشود چون سند معتبر دارد بهتر است

فصل سیم در اعمال ماههای رومیست و سید جلیل علی بن طاوس روایت کرده است که روزی
جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان
جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم
کرده است که محتاج بدوای اطبا نبوده باشد پس حضرت امیرالمؤمنین و سلمان و دیگران سؤال
نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول بحضرت امیرالمؤمنین خطاب نمود و فرمود که ماه نیسان رومی
آب باران میگیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه میخوانی و بروایت دیگر سوره انا
انزلناه فی لیلة القدر را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله
الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پسین
از آن آب میآشامی بحق آن خداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد میکنم
که جبرئیل گفت که حق تعالی بردارد از کسی که این آب را بیاشامد هر درد که در بدنش باشد عافیت
بخشد او را و بیرون کند دردها از بدن او و از استخوانهای او و اگر در لوح دردی از برای او مقدر شده
باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب
نیسان را با این نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این
آب با این نیت بیاشامد فرزند او را بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند
مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حق تعالی میفرماید یهب لمن یشاء اناثا و یهب لمن یشاء الذکور
او یزوجهم ذکرانا و اناثا و یجعل من یشاء عقیما یعنی حق تعالی میبخشد هر که را خواهد دختر و
هر که را خواهد پسر یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را بایشان عطا میکند
و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند میگرداند پس حضرت فرمود که اگر درد سر داشته باشد و از این آب
بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره
از آن بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن خدا تعالی شفا یابد و آشامیدن این
آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و
تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن این آب هم نرساند و از بادها و قولنج و غیر آن متاذی
نگردد و درد پشت و درد شکم هم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان هم نرساند و درد
معده و کرم معده را زائل گرداند و محتاج بحجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دنبل
و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول
نکند و درد دیگر که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسهای جنیان

آب نیسان کیفیت عمل

و شیاطین متأذی نگردد پس حضرت رسالت فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب نیسان بیاشامد و بجمیع
دردها یکه در مردم باشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندی
که ترا براستی فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند
از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل
او را از فهم و بینائی و باو عطا کند از کرامتها آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت
و هزار رحمت برای او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل
او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفای امراض او گردد
مؤلف گوید که این روایت مشهور بعبد الله بن عمر منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است
و فقیر بخط شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده بود همین خواص را با
و سورها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است میخوانی بر آب نیسان فاتحه و آیة الکرسی و
قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله
هر یک را هفتاد مرتبه و هفتاد مرتبه لا اله الا الله بگو و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی
بر طبع او غالب نگردد و اکثر از خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا
مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت
امیر المؤمنین منقولست که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع میکند
چنانچه حق تعالی میفرماید و ینزل علیکم من السماء ماء لیطهرکم به و یذهب عنکم رجز الشیطان
و لیربط علی قلوبکم و یثبت به الاقدام یعنی میفرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک
گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن
قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنست که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سورها و اذکار را هفتاد مرتبه
بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیم تر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از
بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی میشوند و ماه نیسان سی روز است و از
حضرت صادق منقولست که در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و
اول حزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه
در حدیث معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این
ماهیست که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بنی اسرائیل را و در یک شبانه روز سیصد هزار کس ایشان
مردند و باز بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند
یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنایش بر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است
باین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون الاول کانون الآخر شباط آذار نیسان ایار حزیران تموز آب

جمیع

ایلول

احوال اموات

ایلول و چهار ماه را سی میگیرند که آنها را تشرین الآخر و نیسان و حزیران و ایلولند و هفت دیگر غیر
شباط را سی و یک میگیرند و شباط در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم
که سال کبیسه ایشانست بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است
و تشرین الاول که اول سال ایشانست در این سالها موافق نوزده درجه میزانست و تفصیلش
در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد
نمودیم **باب بیستم** در بیان احکام اموات و در آن پنج فصلست **فصل اول** در بیان
آداب و احکام حال احتضار است و برداشتن میتست باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه
احوال خود گردد و از گناهان خود توبه کند و برگذشتها نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده
بماند مرتکب معصیت الهی نگردد پس وصیت کند بحقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه او باشد ادا کنند
و بدیگران نگذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقرا و مساکین و سایر
وجوه بر صرف نمایند پس ابرای ذمه از برادران مؤمن بطلبد و هر که را غیبت کرده باشد یا اذیتی
رسانیده باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران
التماس نماید که از او نیز عفو کنند و ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار
نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب اقدس الهی بامینی بگذارد و وصی برای
اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار بائمه و ادعیه که وارد
شده است که سنت است بر کفن نوشته شود بنویسد باید که بتربت حضرت امام حسین بر آن
بنویسند و اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشد اما مؤمن را سنتست که کفن پیوسته با او باشد
چنانچه از حضرت صادق منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غافلان ننویسند
و هرگاه نظرش بر آن کفن افتد برای او حسنه نوشته میشود و باید که در آن وقت امیدوار رحمت
حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام بوده باشد و بسند معتبر از حضرت
رسالت پناه منقولست که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت
و مردی او است گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم
نزد او جمع اللّهمّ فاطر السّموات والارض عالم الغیب والشّهادة الرّحمن الرّحیم
خداوندا پدید آورنده آسمانها و زمین داننده پنهان و آشکار بخشنده مهربان
شوند بگوید انّی اعهد الیک انّی اشهد ان لا اله الّا انت وحدک لا شریک لک و انّ محمّدا
بدرستیکه من عهد کردم بسوی تو بدرستیکه من گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر تو یگانه تو نیست شریکی مر ترا و اینکه محمد
صلّی الله علیه و آله عبدک و رسولک و انّ السّاعة آتیة لا ریب فیها و انّک
رحمت خدا بر او و آل او بنده تو و فرستاده تو و اینکه قیامت خواهد آمد نیست شکی در آن و اینکه تو
تبعث من فی القبور و انّ الحساب حقّ و انّ الجنّة حقّ و ما وعد الله فیها من النّعیم
برانگیزاننده مردگانرا در قبرها و اینکه حساب حق و اینکه بهشت حق است و آنچه وعده کرده خدا در آن از نعمت

مِنَ الْمَآكِلِ وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكَاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الدِّينَ كَمَا وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلَامَ
كَمَا شَرَعْتَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَمَا قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْاٰنَ كَمَا اَنْزَلْتَ وَاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
وَاِنِّي اَعْهَدُ اِلَيْكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا اَنِّي رَضِيتُ بِكَ رَبًّا وَبِالْاِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ اِمَامًا وَبِالْقُرْاٰنِ كِتَابًا وَاَنَّ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّتِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ
عُدَّتِي عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي وَاَنْتَ وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَاِلٰهِي وَاِلٰهُ اٰبَائِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ وَلَا تَكِلْنِي اِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا وَاٰنِسْ فِي قَبْرِي وَحْشَتِي وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا
يَوْمَ اَلْقَاكَ مَنْشُورًا پس حضرت رسول فرمود که این عهد و پیمان میّت است با خدا در روزیکه میخواهد
وصیّت کند و وصیّت واجب و لازم است بر هر مسلمانی و صحیفهٔ اعتقادات را
چنانکه در کتاب حلیة المتّقین ذکر کرده‌ام درست کند و بمهر گواهان برسانند تا در میان کفن او
بگذارند و چون آثار احتضار اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الْكَثِيرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ
ظاهر شود باید این دعا را مکرّر بخوانند
تا جان کندن بر او آسان گردد و باید که اولاد و خویشان و برادران مؤمن در این حالت او را تنها نگذارند
و نزد او قرآن و دعا بخوانند و سورهٔ یس و والصّافّات را نزد او بخوانند و اعتقاد بوحدانیّت خدا و
صفات کمالیهٔ الهی و رسالت حضرت رسالت و امامت ائمّهٔ هدی بتفصیل و اعتقاد بمعاد و
بهشت و دوزخ و سؤال قبر و سایر اعتقادات حق را مکرّر تلقین او کنند که بگوید و بیاد او آورند
و اگر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعای عدیله را بر او بخوانند و اگر عربی نداند مضامینش را بر او
القا کنند که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند و باید که کلمهٔ طیّبهٔ
لا اله الّا اللّٰه بسیار بگوید و مکرّر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد است که هر که سخن آخر
او لا اله الّا اللّٰه باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر وارد است از حضرت امام محمّد باقر
که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الّا اللّٰه بدرستیکه گناهان را در هم میشکند و مونس مؤمن است
در حال حیات و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام مرگ این کلمهٔ طیّبه را بگوید
داخل بهشت گردد و احوط آنست که در این حال پای او را بجانب قبله بگردانند تا ملائکهٔ رحمت

با او روآورند و در این وقت حایض و جنب نزد او نباشند که ملائکه از ایشان نفرت میکنند و اگر
و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزدیک شود
که جانش برآید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است که اگر جان کندن بر او دشوار
باشد او را ببرند در جائیکه همیشه نماز میکرده است یا بجوابانند او را بر روی جانمازیکه بر او نماز
میکرده است زیرا که اگر امید شفا هست شفا مییابد و الّا جانش باسانی بر میآید و از حضرت امام
رضا منقولست که زنهار در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست یا حرکت دهند تا نعش مشوید
چنانچه جاهلان میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد خدا بکنید و صلوات بر رسول و آل او
بفرستید و در حدیث دیگر منقولست که فرزندی از حضرت صادق در احتضار بود و حضرت امام
محمّد باقر در کنار خانه نشسته بود هر که نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او
مگذارید که او در این حال نهایت ناتوانیست و هر که دست بر او میگذارد چنانست که او را کشته
است و در حدیث صحیح از حضرت امام محمّد باقر منقولست که هرگاه کسی را وقت جان کندن بیاید
کلمات فرج را تلقین او کنید و کلمات فرج اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَ
رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و در حدیث دیگر منقولست که چون این کلمات
را تلقین کسی میکردند حضرت امیر المؤمنین
میفرمود که برو که دیگر بر تو باکی نیست و حضرت رسول این کلمات را تلقین شخصی کرد و چون او
خواند حضرت فرمود که الحمد للّٰه خدا او را از آتش جهنّم نجات داد و از حضرت صادق منقول است
که هیچکس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را موکّل میگرداند بر او که او را
بشک اندازند در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیتوانند بر او دست
یافت پس در این حال تلقین ایشان بکنید کلمات فرج و شهادت بوحدانیّت خدا و اقرار بحضرت
رسالت و ائمّهٔ طاهرین علیهم السّلام یک یک را مخصوص تا از سخن گفتن باز مانند و ایضا سنّت است
که برای آسان جان کندن یَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ
این دعا را تلقین او کنند
عَنِّي الْكَثِيرَ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ و بروایت دیگر اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفُوُّ الْغَفُورُ و چون روح او
مفارقت کند
سنّت است که دهانش را برهم گذارند و چانه‌اش را ببندند و چشمهایش را برهم آورند و دستهایش را بر
پهلوهایش بکشند و او را بچادر شبی یا جامه بپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و زود دفنش بردارند
مگر بقدر جمع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود موت

باو روآورند

برند ارند و از حضرت صادق ع منقولست که سزاوار است که برادران مومن را خبر کنند بمردن او تا بجنازه
او حاضر گردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان همه ثواب ببرند و در حدیث
حسن از حضرت صادق ع منقولست که چون مومن را بقبر میگذارند ندا میکنند که اول عطایی
که ترا دادیم بهشت است و اول عطایی که دادیم آنها را که با جنازه تو آمده اند آمرزش گناهان است
و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمومن میدهند در قبر آنست که می آمرزند هر کس را که
همراه جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مومنی بکند تا او را
دفن کنند حقتعالی در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار برای او
کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که یکطرف جنازه را بگیرد بیست و پنج گناه کبیره اش آمرزیده
شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید و باید جنازه را چهار کس بردارند و بهتر
آنست از برای کسیکه تشییع جنازه کند اول دست راست میت را که جانب چپ جنازه است
بدوش راست خود بردارد پس پای راست میت را بدوش راست بردارد پس از پشت جنازه برود
و پای چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت که در جانب راست جنازه است
بدوش چپ بردارد و چون خواهد که بار دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت
جنازه برگردد و باز بهمان روش تربیع کند و اکثر علما بر عکس گفته اند که اول ابتدا بدست راست
جنازه میکنند پس بپای راست پس بپای چپ پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره اولی است
و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل آنست که عقب جنازه یا پهلوها راه روند و پیش جنازه
نروند و ظاهر اکثر احادیث آنست که اگر جنازه مومن باشد پیش آن راه رفتن خوبست و در جنازه
خلاف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و با جنازه سواره رفتن
مکروهست و از حضرت رسول ص منقولست الله اکبر هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق
که هر که جنازه را به بیند این دعا را بخواند خدا بزرگتر است اینست آنچه وعده داده ما را خدا و رسول او و راست گفته
الله ورسوله اللهم زدنا ایمانا وتسلیما الحمد لله الذی تعزز بالقدرة وقهر العباد بالموت
خدا و رسول او خداوندا بیفزا ما را ایمان و انقیاد سپاس مر خدا را که عزیز است بتوانائی او و غلبه کرده بندگان را بمرگ
هیچ ملکی در آسمان نماند مگر آنکه گریه کند از برای ترحم باو و از حضرت صادق ع منقولست که در حال برداشتن
جنازه این دعا بسم الله وبالله اللهم صل علی محمد وآل محمد واغفر للمؤمنین والمؤمنات
را بخواند بنام خدا و بخدا خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مردان گرونده و زنان گرونده
و منقولست که حضرت امام زین العابدین الحمد لله الذی لم یجعلنی من السواد المخترم
علیه السلام هرگاه جنازه را میدید میگفت سپاس مر خدا را که نگردانید مرا از سیاهی
و زنان را تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته اند که جنازه را آسیا نند بردن مکروهست و مجمره
بردن با جنازه کراهت دارد و دود و چراغ بردن خوب نیست و اسرافست و در شب خوبست
و مکروهست کسی را که بجنازه حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن فصل دویم

در غسل

در غسل دادن میت بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام
پیش همه واجب کفائیست یعنی بر همه واجبست و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک کنند
همه معاقب میشوند و مشهور میان علما آنست که ولایت این معنی تعلق بوارث میت دارد و بغیر
او دیگری متوجه اینها نمیتوانند شد و مردان ورثه اولی اند از زنان و شوهر اولاست از دیگران و
احوط آنست که بی ضرورت خود غسل ندهند و غسل و نماز و سایر احکام میت واجبست بر اموات
شیعه اثنی عشری و در سنی و سایر فرق مخالفان خلافست و ظاهرا واجب نباشد مگر در حال تقیه
و شهیدی که در جهاد با امام زمان کشته شده باشد و در معرکه مرده باشد او را غسل نمیدهند
و کفن نمیکنند بلکه نماز میکنند و با جامهاکه پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند در هر
جهادی حقی که کشته شود چنین است و خالی از قوتی نیست و مشهور میان اصحاب آنست که هرگاه
از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد میشویند و کفن میکنند و دفن میکنند و
بعضی سه کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر نصفی باشد که دل در آن باشد نماز هم میباید کرد
و احوط آنست که اگر سینه را تنها بیابند نماز چنین کنند و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را
بیابند و عضویکه بی استخوان باشد مشهور آنست که در لته بپیچند و دفن میکنند و بعضی لته
پیچیدن را واجب ندانسته اند و بچه که از شکم ساقط شود هرگاه که چهار ماه زیاده داشته باشد
غسل میدهند و کفن میکنند و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند سه جامه کفن
میکنند و حنوط میکنند و هرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور آنست که در لته می پیچند و دفن
میکنند و در روایتی در لته پیچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار کرده
اند در غسل و کفن نه چهار ماه و این احوطست و اگر عضو استخوان داری از زنده بریده باشد احوط آن
است که غسل و کفن و دفن بکنند اگرچه اظهر عدم وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و
مادر زنده باشد اگر توانند درست بیرون آورند و الا پاره پاره میکنند و بیرون میآورند و اگر
مادر بمیرد و طفل زنده باشد شکم مادر را میشکافند از جانب چپ و طفل را بیرون میآورند و بهتر
آنست که شکمش را بدوزند و واجبست که مرد را مرد غسل دهد و زن را زن الا چند موضع اول
زن و شوهر که بقول اشهر و اقوی که هر یک دیگر را غسل میتوانند داد و احوط آنست که از زیر جامه
غسل دهند و نظر بعورت نکنند و بهتر آنست که بدون ضرورت غسل ندهند خصوصا مرد زن را
دوم جایز است که آقا کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کسی یا در عده کسی نبوده باشد و در غسل
کنیز آقا را خلافست سیم جایز است اجنبی مرد غسل دهد دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پسر
سه ساله را برهنه و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود و مردی نباشد
که او را غسل دهد زنان محرم او او را غسل میتوانند داد از زیر جامه و همچنین است هرگاه زن فوت
شده باشد و ظاهرا در حال اختیار نیز محارم یکدیگر را غسل میتوانند داد و اما احوط آنست تا ممکن
باشد زن را زن و مرد را مرد غسل دهد و اما کیفیت غسل بهتر آنست که پیش از غسل کفن را مهیا کند

مستحب در غسل دادن

واول حبره را و بعد از آن سر تا سری و بعد از آن پیراهن را پهن کند و نصف بالای پیراهن را برگرداند
و لنگ را بعد از آن زان پیچ را بجای خود پهن کند پس متوجه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را
در وقت غسل بر روی تختی یا تخته بخواباند بهتر است و مستحبست که در وقت غسل دادن پای
میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوال باید چنین
باشد مگر در حال نماز و حال دفن و باید رختهایش را بکند و اگر خواهد با پیراهن غسل دهد و اگر
خواهد لنگ ببندد و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر واجبست که در وقت غسل دادن عورتین
میت را بپوشاند و مشهور آنست که واجبست که اول ازالهٔ نجاست از بدن میت بکند و سنتست که
برای حرمت میت پیراهن را از طرف پا بیرون آورند و اگر تنگ باشد باذن ورثه بشکافند و سنت آنست
که در زیر سقفی یا خیمه غسل دهد که برابر آسمان نباشد و سنتست که دو نفر باشند غسل دهنده یکی
آب بریزد و دیگری بگرداند میت را و سنتست که انگشتان میت را بملایمت نرم کند و اگر دشوار
باشد و خوف شکستن باشد دست بردارد و واجبست که میت را سه غسل بدهد اول باب سدر
و بعد از آن باب کافور و بعد از آن باب خالص و سنتست که اول دستهای میت را تا نصف
ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید و احوط آنست که چون خواهد
عورت را بشوید لته بر دست ببندد که بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت آنست
که اول عورت میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود پس
دست بر بالای شکمش بگذارد و بنرمی و همواری بپایین کشد که اگر فضله باشد بیرون آید و اگر چیزی
بیرون آید مخرج را بشوید و اگر زن حامله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکشد
و علما گفته اند سنتست که سر و ریش را پیش از غسل بکف سدر بشوید پس سنتست که دستهای خود را
تا مرفق بشوید یعنی آنکسیکه دست بر میت میگذارد پس وضو دهد میت را بروش وضوی زندگان باب
خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو میدهم این میت را قربة الی الله پس رو و دستها
را بشوید و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کند بغسل و احوط آنست که آب ریزنده و گرداننده اگر دو
کس باشند هر دو نیت کنند و بهتر آنست که نیت هر سه را در اول بکنند و از برای غسل کافور و قراح
نیز نیت جدا کنند پس اول نیت میکند که این میت را غسل میدهم باب سدر و کافور و قراح از جهة
آنکه واجبست از برای رضای خدا یا قربة الی الله پس سر میت را باب سدر میشوید و احوط آنست که اول
بجانب راست سر آب بریزد و بعد از آن بجانب چپ و سنتست که سر را و هر جانب را سه مرتبه بشوید
پس میت را بر پهلوی چپ بخواباند و جانب راست را بشوید و سنتست که سه مرتبه بشوید و هر سبوئی را
که میریزد قطع نکند تا بپا برساند و آنکه میت را میگرداند در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم
بمالد بهمواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند تا آنکه آب بزیر آن برسد
و چنان کند که آب بزیر لنگ و عورتین و سایر اعضا خوب برسد پس میت را بگرداند بر پهلوی
راست بخواباند و پهلوی چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر مسمّی کافیست

ومشهور

مستحبات در غسل

ومشهور آنست که حدّ ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برگ سدر باشد و بعضی یک رطل و بعضی یک
رطل و نیم گفته اند که نزدیک به بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد و گویا این زیادتیها برای شستن
فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آب غسل بقدری داخل نکنند که مضاف
شود و آبش نگویند و بعضی روایات دو شستن هر دو جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است
و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت بخواباند و ظرفها را میشوید که اثر
سدر از آنها برطرف شود و اندک کافور را ریزه ریزه میکند و داخل آب میکند و غسل دهنده دستهای
خود را تا مرفق میشوید و بهتر آنست که دست میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه باب کافور بشوید
و فرجش را سه مرتبه بشوید بهمان نحو که لته یا دستمال بر دست به پیچد و دست بر شکم میت بکشد
بهمواری و بهتر آنست که آنکه دست بشکم میکشد سر میت را بلند کند که فضلات از آن طرف بیرون
نرود پس احتیاطا آب ریزنده و گرداننده هر دو نیت کنند که این میت را غسل میدهیم باب کافور از برای
آنکه واجبست از برای رضای خدا پس سر را بشوید و سنتست که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا
بجانب راست سر کند و گرداننده بهمواری دستی بمالد پس جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را
سه مرتبه بنحوی که در غسل سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا مرفق نیز
بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثر سدر و کافور در آنها نماند و اگر سبوی دیگر برای آب قراح مهیا کند
بهتر است و احوط آنست که آب غسل قراح را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته شده است برندارد
و از آبی بردارد که اینها مطلقا در آن داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه
باب خالص بشوید استحبابا و فرج میت را نیز باب خالص سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت نیز بار دیگر
میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا نیت کند که غسل میدهم این میت را باب قراح از جهة
آنکه واجبست قربة الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه
بشوید که یکمرتبه واجبست و دو مرتبه سنت و بهتر آنست که گرداننده بمدارا در وقت آب ریختن
دستی بکشد بر بدن میت و بیش از این غسل و در اثنای این غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون
از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدری پنبه در دبرش داخل کند
و همچنین در دهان و بینی قدری از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد
پس سنتست که بدنش را با جامه خشک کند و بعد از آن او را بر روی جامهای کفن بگذارد و سنتست که هر
مرتبه که میت را از جانبی بجانبی اللّهمّ إنّ هذا بدن عبدك المؤمن وقد أخرجت روحه منه
گرداند این دعا را بخواند
(خداوندا بدرستیکه این تن بنده گرونده تو و بتحقیق که بیرون کردی جان او را از تن او)
وفرّقت بينهما فعفوك عفوك پس اگر زن باشد بگوید اللّهمّ إنّ هذا بدن أمتك المؤمنة وأخرجت روحها
(و جدائی افکندی میان آنها پس در گذر در گذر — خداوندا بدرستیکه این تن کنیز گرونده تست)
بگوید بهتر است
و در سایر احوال غسل مکرر بگوید عفوك عفوك تا خدا او را بیامرزد و سنتست که هر چه از
عیب میت بر او ظاهر شود بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد چنانچه [illegible] منقول

مبحث در غسل

شده و مستحبست که غسل دهنده از جانب راست باشد و گودالی در برابر قبله بکنند و تخته سرازیر
باشد که آب غسل در آن گودال رود و مکروهست که آب غسل را بچاله که در آن بول و غایط کنند بریزند
و اگر چاله باشد که کثافات خانه در آن ریزند قصوری ندارد و مکروهست میت را بآب گرم غسل دادن
مگر در حال ضرورت و مکروهست که میت را در میان پاهای خود بگیرد و ایضاً مکروهست که ناخن میت
را یا موی او را بگیرند یا شانه بکنند و اگر بگیرند ناخن و موی را یا موئی در اثنای غسل جدا شود باید که در
میان کفن گذارد و با میت دفن کنند حتی منقولست که دندانی از حضرت امام محمد باقر ع کنده شد و بحضرت
صادق ع داد و فرمود که با من دفن کن در قبر و اگر سدر و کافور هم نرسد یک مرتبه بآب قراح غسل دهند
و احوط آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از دفن بهم رسد احوط آنست که مرتبه دیگر از سر
غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا میت را غسل نتوان داد که خوف آن باشد که بدن میت از هم بپاشد
تیمم دهند او را و ظاهر آنست که یک تیمم کافیست و سه تیمم احوطست و بهتر آنست که تیمم را چنین بدهند که نیت
کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسلها سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجبست برای رضای خدا و
تیمم دیگر را قصد کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطاً قربة الی الله و همچنین قراح را
و چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت بکشد و دیگر در پشت دست راست
میت بکشد و بعد از آن بر پشت دست چپ میت بکشد و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی را برای رو و
یکی را برای دستها خوبست و اگر میت محرم باشد او را غسل کافور ندهند و حنوط نکنند فصل
سیم در کفن کردن میتست واجبست که میت را سه کفن کنند و اکثر علما گفته اند که اول آنها
لنگ است که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی گفته اند سنتست که سینه او را بپوشد
و تا پاها برسد دوم پیراهن است و سیم سرتاسری که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که
پیراهن سنتست و دو سرتاسری واجبست که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکند که مجموع سه سر
تاسری بوده باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره بر این دلالت دارد و احوط آنست که با
اینها لنگ نیز بکنند یک سرتاسری کافیست و باید که کفن حریر محض نباشد و احوط آنست که کفن
زنان نیز حریر محض نباشد و احوط آنست که کفن از پوست نبوده باشد و بهتر آنست که از پشم و مو
نیز نبوده باشد و مستحبست که از پنبه سفید بوده باشد و سنتست که سرتاسری بالا از جمله دو
سرتاسری حبره باشد و آن جامه بود که از یمن میآورده اند و الحال معلوم نیست و دور نیست که اگر
بجای آن قطنی سفید بکنند بد نباشد و علما گفته اند سنتست که اول جانب چپ لفافه را بر جانب
راست میت اندازند و بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت و بهتر آنست که چنین کنند
اگرچه مستندش بنظر نرسیده و سنتست که خرقه طویلی که عرضش یک شبر و نیم و طولش اقلا سه ذرع
و نیم باشد بذراع دست زیاده کنند برای ران پیچ بآنکه سر آن را بشکافند و بر کمر میت ببندند و پنبه
بسیار بر دبر و فرج میت بگذارند و اگر زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر بر پنبه قدری کافور بپاشند
شاید بد نباشد و سر دیگر خرقه را از میان پاها بدر آورند و از زیر آنچه بر کمرش بسته اند بیرون آورند

ومحکم

مبحث در کفن کردن

و محکم بکشند که فرج را و پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و رانها را بهم آورند و آنها را بیکدیگر بآن خرقه سخت
ببندند و بپیچند تا زانوها بهر جا که منتهی شود سرش را در آنچه پیچیده اند فرو برند و سنتست که عمامه
از برای مرد زیاد کنند که بر دور سرش بگردانند و موافق مشهور بزیر حنک بگردانند و سرهای عمامه را
از هر طرف بدر آورند و بر سینه میت بیندازند چپ را بجانب راست و راست را بر جانب چپ و
بدل عمامه مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند و پارچه بر سینه زن ببندند که پستانهای او را بگیرد و
و بر پشتش گره زنند و مکروهست که کفن از کتان باشد یا پیراهنی تازه کنند که آستین داشته باشد
اما اگر میت را در پیراهن خودش کفن کنند در کار نیست بریدن آستین و با آستین باکی نیست
اما تکمها و بندهایش را ببرند و سنتست که میت را کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز میکرده است
و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند شاید بد نباشد و مستحبست در جامه که در آن
احرام بسته است در حج یا عمره کفن کنند و مستحبست که کفن خوش قماش و صاحب قیمت باشد
چنانچه در حدیث وارد شده که نیکو کنید کفنهای مردگان خود را که زینت ایشانست و با آن کفنها
در قیامت مبعوث میشوند و سنتست که در قیمت کفن مضایقه و مجری نکنند و کفن از مال بسیار
حلال بی شبهه باشد و موافق مشهور سنتست که بر کفن اقرار بر شهادتین و اقرار بائمه ع بنویسند
و دعای جوشن و غیر آن در بعضی روایات وارد شده است و سنتست که بتربت حضرت امام حسین ع
بنویسند و علما گفته اند سنتست که کفن را بریسمانی که از آن کفن بیرون آرند بدوزند و مکروه
است که با آب دهن ترکنند و سنتست در وقتیکه غسل دهنده خواهد که میت را کفن کند دستها
پس را تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از آن شروع کند در کفن کردن و واجبست حنوط کردن میت را
و واجبست بر آنکه هفت موضع سجده یعنی پیشانی و کف دستها و سر زانوها و انگشت مهین پاها را
کافور بمالند اگرچه اندک باشد و احوط آنست که سر بینی را نیز بمالند و بر سینه اش نیز بمالند و اگر
گودال بینی کردن و بندهای پا و بندهای دست و مرفقها و زیر بغلها و بیخ ران و بند انگشتان و
سایر بندها را نیز بمالند احوطست و بهتر آنست که کافور حنوط کافور خام جودانه باشد و مقدارش
بقدر یک اشرفی باشد که چهار دانگ و نیم مثقالست و بهتر از این آنست که سه مثقال بوده باشد
و بهتر از این آنست که سیزده درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت رسول ص که تقریباً هفت مثقال
صیرفی بوده باشد و بهتر آنستکه کافور غسل از این مقدارها نباشد و سنت مؤکد است که دو جریده
تازه با میت بگذارند و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را عذاب نمیکنند
و بهتر آنستکه از چوب درخت خرما باشد و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر یافت نشود چوب بید و
اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر بهم نرسد هر چوب تری خوبست و باید تر باشد و تازه از درخت
بریده باشند و چوب خشک هر چند از درخت خرمای اماکن مشرفه بریده باشند فایده نمیکند و باید
هر یک بقدر شبر بوده باشد یا یک ذراع دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یک
شبر بیشتر است و ظاهراً همه خوبست و بعضی گفته اند که بپنبه بر آنها بپیچند تا رطوبتشان بیشتر بماند

مستحبات کفن کردن

و یکی را از جانب راست گذارند و سرش را بجبیره کردن گذارند و ملصق ببدن سازند و دیگری را از جانب چپ
میان پیراهن و ازار گذارند و بعضی گفته اند که سنتست که بر جریدتین شهادتین بنویسند و تربت
شریف و اگر تقیه باشد و جریده نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن قبر
بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال اوست مقدم بر دین و وصیت
و میراث و اگر چیزی نداشته باشد زخمهای او را تطهیر کنند و بانها کفن کنند و اگر آنهم نباشد برهنه
دفن کنند و بعضی گفته اند از زکوة واجب کفن میت را میتوان کرد و خالی از قوتی نیست و سنت
مؤکد است که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که
هر که کفن کند مؤمنی را چنانست که ضامن جامه او شده باشد تا روز قیامت و هر که بکند از برای
مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه موافق نیکو جا داده باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست
هر چند زن مالدار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون آید بدن
او را بشویند و اگر کفن آلوده شده باشد تا در قبر نگذاشته اند آنرا میشویند و اگر بقبر برده باشند
مشهور آنست که آنموضع را مقراض کنند و کفن را از یکدیگر میکشند تا بدن میت پوشیده شود
و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد نشستن در اندرون قبر با لگن طشت و آفتابه ببرند و بشویند
بهتر است خصوصا هر گاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد و کفن را نیز بعنوان
بشویند و این احوط است و جمعی گفته اند مکروهست کفن را با آهن بریدن و گفته اند از مشایخ چنین
شنیده ایم و در حال کفن نیز سنتست که پاهایش بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر جهاد با امام
کشته شده باشد جراحتهای بدنش را ازاله میکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسلی
اول سر را میشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود گل رست میبندند تا بند شود و
از حضرت صادق منقولست که در حکم چنین کسی اول خون را میشویند و آب برو میریزند در غسل و دست
بر بدنش نمیمالند و بر جراحتهایش پنبه و کافور میگذارند و محکم میبندند و همچنین اگر گردنش بریده
باشد و جدا نشده باشد کافور میپاشند بر موضع جراحت و پنبه را بر آن میگذارند و محکم میبندند
که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و بعد از آن بدن را
و پنبه بر بالای گردن میگذارند و در میان کفن میپیچند و در هنگام دفن سر را با بدن میگیرند و در
لحد میگذارند و رویش را بجانب قبله میکنند فصل چهارم در نماز میتست و این نماز واجبست
بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط میشود
و واجبست نماز بر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد بی خلاف و اشهر و اقوی آنست که بر طفلی که شش
سالش تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهر آنست که بقصد قربة اکتفا میتوان کرد و کمتر از شش ساله را اگر
زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردنست و جایز نیست
نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشند و غالیان که
ائمه را خدا میدانند یا گویند که خدا در ایشان حلول کرده است و بر مرتدان که خدا را جسم میدانند

مستحبات کیفیت نماز

و بر غیر ایشان از مخالفان خلافست و ظاهر مخیر باشد میان آنکه نماز نکند یا بکند و چهار تکبیر بگوید و
در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین مردم بنماز
میت وارث او است بنا بر مشهور و بعضی گفته اند بی رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و بانفراد
میتوان کرد و احوط آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی رخصت نکنند و شوهر از همه خویشان
اولیست نسبت بزن و مردان اولی اند از زنان و وارث اگر خود قابلیت پیشنمازی نداشته باشد
هر که را اعتقاد داشته باشد و بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیشنماز زنان بکند و با ایشان
در یکصف بایستند و مرد باید که پیش بایستد اگر چه ماموم یک نفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند
زنان در عقب مردان بایستند و اگر حایض باشد سنتست که در صف جدائی بایستد و واجبست که
نمازگذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او باشد اگر امام باشد و در ماموم در کار
نیست و احوط در منفرد آنست که از برابر جنازه بیرون نباشد و واجبست که میت را بر پشت بخوابانند
و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بی وضو این نماز را میتوانند کرد و احوط
آنست که سایر شروط نماز یومیه را در این نماز رعایت کنند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن جامه
و بدن و حریر نبودن جامه و غیر اینها اگر چه اظهر آنست که هیچیک در کار نیست مگر چیزی چند که
حرام باشد و ازاله آنها منافی نماز باشد مطلقا و حریر برای مردان و جامه غصبی و سنتست که با وضو
باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنتست که تیمم کند و ظاهر بعضی
آنست که بدون عذر نیز تیمم مستحبست و میباید که از جنازه بسیار دور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت
باشد و صفها در میان باشد و نماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکنند اگر ممکن باشد و اگر
کفن نداشته باشد او را بقبر گذارند و عورتش را بپوشانند و نماز کنند و سنتست که پیشنماز برابر
میان مرد بایستد و سینه زن بنا بر مشهور و سنتست که کفش را بکنند و اگر موزه در پا داشته باشد
در کار نیست کندن و اگر پا برهنه باشد بهتر است و واجبست که نیت کند و بهتر آنست که چنین
نیت کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای آنکه واجبست قربة الی الله و پنج تکبیر بگوید و سنتست
که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذی گوشها و بعضی در غیر تکبیر اول سنت نمیدانند دست بر
داشتن و اول اقوی است و در وجوب دعا در میان تکبیرها خلافست و احوط أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
وجوبست و ظاهرا هر دعائی مجزی باشد و مشهور آنست که بعد از تکبیر اول بگوید
(گواهی میدهم اینکه نیست سزاوار پرستش مگر خدا)
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ و بعد از تکبیر اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از تکبیر
(گواهی میدهم اینکه محمد فرستاده خداست) (خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد)
سیم بگوید دویم بگوید
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از تکبیر اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ و در
(خداوندا بیامرز مردان گرونده و زنان گرونده) (خداوندا بیامرز این میت را)
چهارم بگوید تکبیر
پنجم را بگوید و فارغ شود مجزیست و موافق مشهور اَللّٰهُ اَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
بهتر آنست که چنین کند بعد از نیت بگوید
(خدا بزرگتر است گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدا یگانه که نیست شریکی او را)

له واشهد ان محمدا عبده ورسوله ارسله بالحق بشيرا ونذيرا بين يدى الساعة
پس بگوید الله اكبر اللهم صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد وارحم محمدا
وآل محمد كافضل ما صليت وباركت وترحمت على ابرهيم وآل ابرهيم انك حميد
مجيد وصل على جميع الانبياء والمرسلين پس بگوید الله اكبر اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات تابع بيننا وبينهم بالخيرات انك
مجيب الدعوات انك على كل شيء قدير پس بگوید الله اكبر اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك
وابن امتك نزل بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت
اعلم به منا اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه
واغفر له اللهم اجعله عندك في اعلا عليين واخلف على اهله في الغابرين
وارحمه برحمتك يا ارحم الراحمين پس بگوید الله اكبر وفارغ میشود اللهم ان هذه امتك
واگر میت زن باشد میگوید
وابنة عبدك وابنة امتك نزلت بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم
منها الا خيرا وانت اعلم بها منا اللهم ان كانت محسنة فزد في احسانها وان كانت
مسيئة فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندك في اعلا عليين واخلف على
اهلها في الغابرين وارحمها برحمتك يا ارحم الراحمين واگر بعد از هر چهار تكبير اشهد
ايندعا بخواند خوبست
ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله اللهم صل
على محمد وآل محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات اللهم ان هذا المسجى قدامنا عبدك

وابن

وابن عبدك وقد قبضت روحه اليك وقد احتاج الى رحمتك وانت غنى عن عذابه
اللهم انا لا نعلم من ظاهره الا خيرا وانت اعلم بسريرته اللهم ان كان محسنا فزد
في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عن سيئاته واگر میت زن باشد بگوید اللهم ان هذه المسجاة
قدامنا امتك وابنة عبدك وقد قبضت روحها اليك وقد احتاجت الى رحمتك
وانت غنى عن عذابها اللهم انا لا نعلم من ظاهرها الا خيرا وانت اعلم بسريرتها
اللهم ان كانت محسنة فزد في احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عن سيئاتها
بلكه موافق جمع بين الاحاديث بهتر است اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
واگر بعد از هر تكبير اين دعا بخواند خوبست
واشهد ان محمدا عبده ورسوله اللهم صل على محمد وآل محمد وعلى الائمة الهداة
واغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا
ربنا انك غفور رحيم اللهم اغفر لاحيائنا وامواتنا من المؤمنين والمؤمنات
والف قلوبنا على قلوب اخيارنا واهدنا لما اختلف فيه من الحق باذنك انك
تهدى من تشاء الى صراط مستقيم اللهم عبدك ابن عبدك ابن امتك انت اعلم
به افتقر الى رحمتك واستغنيت عنه فتجاوز عن سيئاته وزد في حسناته واغفر له
وارحمه ونور له في قبره ولقنه حجته والحقه بنبيه صلى الله عليه وآله ولا
تحرمنا اجره ولا تفتنا بعده واگر زن باشد میخواند از اول دعا تا اینجا
که الى صراط المستقيم است پس میگوید اللهم امتك ابنة
عبدك ابنة امتك انت اعلم بها افتقرت الى رحمتك واستغنيت عنها اللهم

دعا بعد از نماز میت

فتجاوز عن سیئاتها وزد فی حسناتها واغفر لها وارحمها ونور لها فی قبرها ولقنها حجتها والحقها

پس درگذر از بدیهای آن و زیاد کن در نیکیهای آن و بیامرز او را و رحم کن او را و روشن کن در قبر او و تلقین کن حجت او را و ملحق کن او را

بنبیها صلی الله علیه واله ولا تحرمنا اجرها ولا تفتنا بعدها و در روایتی وارد شده است

به پیغمبر آن رحمت خدا بر او و آل او و ما را محروم مکن از مزد او و مفتون مکن بعد از او که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید

ربنا آتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار و اگر برسنی و خلاف

پروردگارا بده ما را در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاه دار ما را از عذاب آتش مذهب نماز کند بضرورت

بعد از تکبیر چهارم بلکه بعد از هر تکبیر بگو اللهم اخز عبدک فی عبادک وبلادک اللهم اصله

نفرین و لعنت کند و بهتر اینست که چنین بگوید خداوندا خوار کن بنده خود را در میان بندگانت و شهرهایت خداوندا برسان او را

حر نارک اللهم اذقه اشد عذابک فانه کان یوالی اعداءک ویعادی اولیاءک ویبغض اهل

بگرمی آتش خود خداوندا بچشان او را سخت‌ترین عذاب خود پس بدرستیکه او بود که دوستی میکرد با دشمنان تو و دشمنی میداشت با دوستان تو و خشمگین بود با خاندان

بیت نبیک صلی الله علیه واله و اگر میت مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد و تمیز میان

پیغمبر تو رحمت خدا بر او و آل او مذاهب نکند و بر این سبب سنی یا مخالف حق باشد و عناد با شیعیان

نداشته باشد یا اعتقاد باهل بیت علیهم السلام داشته باشد و با دشمنان ایشان بد نباشد

در نماز برای او بگو اللهم اغفر للذین تابوا واتبعوا سبیلک وقهم عذاب الجحیم و اگر مذهب میت معلوم

نباشد بگوید خداوندا بیامرز آنها را که بازگشت نمودند و پیروی کردند راه ترا و نگاه دار ایشان را از عذاب دوزخ بگوید

اللهم ان هذه النفس انت احییتها وانت امتها اللهم ولها ما تولت واحشرها مع من احبت

خداوندا بدرستیکه این نفس را تو زنده کرده و تو میرانده او را خداوندا متوجه کن او را بآنچه متوجه بود و برانگیز او را با آنکه دوست میداشت

و اگر میت طفل باشد اللهم اجعله لابویه ولنا سلفا وفرطا واجرا و مشهور در همه آنست که دعاها

بالغ باشد بگوید خداوندا بگردان او را برای پدر و مادرش و برای ما پیش رو و پاداش سه تکبیر اول را بخواند بنحوی

که گذشت و اینها را بعد از تکبیر چهارم میخوانند و برسنی اگر نماز کند تکبیر پنجم را نمیگوید و سنتست

که بر میخیزد تا جنازه را بردارند خصوصا پیشنماز و نماز جنازه را در مسجد میتوان کرد و مشهور

آنست که اگر در مسجد نکند بهتر است و بر یک جنازه دو مرتبه نماز کردن خلافست در جواز آن و دور

نیست که کسیکه نماز نکرده باشد تواند کرد و کسیکه در اثنای نماز برسد بقصد وجوب ملحق میشود

و دعاها که خودش باید بخواند میخواند و چون پیشنماز فارغ شود بقیه را با دعاهای مختصر بخواند اگرچه

جنازه را بردارند و اگر دور شود یا بگردد تکبیرها را باید پیاپی بگوید و اگر میتی را بی نماز دفن کرده

باشند احوط آنست که بر قبر او نماز کنند هر چند مدتی گذشته باشد و همه وقت نماز جنازه میتوان

کرد مگر آنکه وقت حاضره تنگ شود که حاضره را مقدم دارد و بهتر اینست که با وسعت وقت نیز

اول حاضره را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت

فصل پنجم در آداب دفن میتست و آداب بعد از آن سنتست که تا میت را در قبر نگذارند نه

نشینند و واجبست کفایة دفن کردن میت و قدر واجب آنست که میت را در گودی پنهان کنند بحیثیتی

کہ بوی

کیفیت دفن میت

که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او از درندگان ایمن باشد و خوابانیدن او بر جانب راست رو بقبله

واجبست بقول مشهور و بعضی مستحب دانسته اند و مستحبست کندن قبر بقدر قامتی یا تا چنبر گردن

و سنتست کندن لحد از طرف قبله و مستحبست که آنقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند نشست و اگر

زمین سست باشد و لحد نتوان کندن بعضی گفته اند که مانند لحد بسازند و اگر نتوانند قبر را شق

کنند یا آنکه از میان قبر بقدر جسد میت فرو برند آنقدر که توان نشست و دو طرف داشته باشد

که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط آنست که در مانند سرداب و

تابوت و صندوق نگذارند و شخصیکه در دریا بمیرد اگر ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند خم

گذارند و سرش را ببندند و در دریا اندازند اگر ممکن شود و الا او را سنگین کنند و رو بقبله آب اندازند

و چون جنازه نزدیک قبر رسد سنتست که او را نزد پای قبر بگذارند اگر مرد باشد و اگر زن باشد برابر

قبله قبر بگذارند و مشهور آنستکه زمانی میگذارند و سه مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم

او را بقبر بگذارند و آنچه در روایات معتبره وارد شده است آنستکه چون میت را نزدیک قبر رسانی

او را ناگاه بقبر مبر و کار زار با و سنگین مکن و پایین تر از قبر بگذار بقدر دو ذراع یا سه ذراع بگذار و ساعتی

صبر کن تا میت تهیه خود را بگیرد برای سؤال قبر زیرا که قبر را هولهای عظیم است و دعا کن که خدا

او را پناه دهد از اهوال قبر و سنتست که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سرا شیب بقبر برند

و جمعی از علما گفته اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعرض قبر میبرند و سرا شیب نمیکنند چنانچه

در بعضی روایات وارد شده است و سنتست که شخصی که بقبر میرود که میت را بقبر گذارد بندهای

قبا را بگشاید و قبا لا پوش و ردا را ببندد از دوش و سر و پایش برهنه باشد و جایز است یک کس برود یا

زیاده خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما گفته اند که مکروه است که اگر میت مرد باشد

خویش او او را بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که پدر را مکروه است که در قبر فرزند داخل

شود و فرزند و سایر اقارب باکی نیست و اگر زن بوده باشد احوط آنست که محرم او او را بقبر برد و اگر

محرم نبوده باشد زن صالحه و اگر زن نبوده باشد مرد صالح پیر و در دفن و بیرون آمدن سنتست

که از پیش پای قبر باشد و سنتست که چون اللهم عبدک وابن عبدک وابن امتک نزل بک وانت

میت را نزدیک قبر بگذارد بگوید خداوندا بنده تو و پسر بنده تو و پسر کنیز تو فرود آمد بتو و تو

خیر منزول به و چون میت را بردارد که بسم الله وبالله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه واله

بهتر فرود آمده‌ای بقبر گذارد بگوید بنام خدا و بخدا و بر کیش رسول خدا رحمت خدا بر او و آل او

اللهم الی رحمتک لا الی عذابک اللهم افسح له فی قبره ولقنه حجته وثبته بالقول الثابت

خداوندا بسوی رحمت تو نه بسوی عذاب تو خداوندا گشاده کن برای او در قبر او و تلقین کن او را حجت او و ثابت دار او را بگفتار ثابت

وقنا وایاه عذاب القبر و چون میت را در قبر بگذارد سنتست که بندهای کفن را بگشاید و روی

و نگاه دار ما را و او را از عذاب قبر میت را باز کند و طرف راست روی او را بر زمین برسانند و گوشه سر را

از خاک بلندتر کنند که بالشت و خشتی بر پشتش بگذارند که بر پشت نیفتد و سنتست که مهر از تربت

حضرت امام حسین در زیر ابروی او بگذارند و اگر تربت نحضرت امام نیز در کفن بگذارند بهتر است و بگوید
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم یس سوره فاتحه و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله
احد و آیة الکرسی بخواند و اگر حاضران بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله
هم بخوانند بهتر است پس بگوید
صلی الله علیه و آله اللهم صل علی محمد و آل محمد اللهم افسح له فی قبره و الحقه
بنبیه صلی الله علیه و آله اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه و ان کان
مسیئا فاغفر له و ارحمه و تجاوز عنه پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه و
صاعد عمله و لقه منک رضوانا پس بگوید اللهم عبدک و ابن عبدک و ابن امتک
نزل بک و انت خیر منزول به اللهم افسح له فی قبره و لقنه حجته و الحقه بنبیه
وقه شر منکر و نکیر و ایضا بگوید بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله صلی
الله علیه و آله اللهم عبدک ابن عبدک نزل بک و انت خیر منزول به اللهم
افسح له فی قبره و الحقه بنبیه اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا و انت اعلم به و دیگر معتبر
بگوید اللهم یا رب عبدک ابن عبدک نزل بک و انت خیر منزول به اللهم ان
کان محسنا فزد فی احسانه و ان کان مسیئا فتجاوز عنه و الحقه بنبیه محمد
صلی الله علیه و آله و صالح شیعته و اهدنا و ایاه الی صراط مستقیم اللهم
عفوک عفوک و بروایت معتبر دیگر اللهم ان هذا عبدک فلان و بجای فلان نام و ابن
ابن دعا را بخواند او را بگوید
عبدک نزل بک و انت خیر منزول به قد احتاج الی رحمتک اللهم و لا نعلم
منه الا خیرا و انت اعلم بسریرته و نحن الشهداء بعلانیته اللهم فجاف الارض

عن جنبیه

عن جنبیه و لقنه حجته و اجعل هذا الیوم خیر یوم اتی علیه و اجعل هذا القبر
خیر بیت نزل فیه و صیره الی خیر مما کان فیه و وسع له فی مدخله و آنس وحشته
و اغفر ذنبه و لا تحرمنا اجره و لا تضلنا بعده و سنت است که در اینحال عقاید حق را
تلقین او کنند خصوصا
و لاییت ائمه معصومین علیهم السلام و بهتر است که بدست راست دوش راست میت را بگیرد و
بدست چپ دوش چپ میت را بگیرد و او را حرکت دهد و تلقین کند و اگر باین نحو بگوید جامع تر است
اسمع افهم اسمع افهم اسمع افهم یا فلان ابن فلان و نام میت و پدرش را بگوید هل انت
علی العهد الذی فارقتنا علیه من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و
ان محمدا صلی الله علیه و آله عبده و رسوله و ان علیا امیر المؤمنین و سید
الوصیین و امام افترض الله طاعته علی العالمین و ان الحسن و الحسین و علی بن
الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی
و علی بن محمد و الحسن بن علی و القائم الحجة المهدی صلوات الله علیهم ائمة
المؤمنین و حجج الله علی الخلق اجمعین و ائمتک ائمة هدی ابرار یا فلان بن فلان
اذا اتاک الملکان المقربان رسولین من عند الله تبارک و تعالی و سئلاک عن ربک
و عن نبیک و عن دینک و عن کتابک و عن قبلتک و عن ائمتک فلا تخف و قل
فی جوابهما الله جل جلاله ربی و محمد صلی الله علیه و آله نبیی و الاسلام دینی
و القرآن کتابی و الکعبة قبلتی و امیر المؤمنین علی بن ابی طالب امامی و الحسن بن
علی المجتبی امامی و الحسین بن علی الشهید بکربلا امامی و علی زین العابدین امامی

ومحمد باقر علم النبيين امامي وجعفر الصادق امامي وموسى الكاظم امامي وعلي
الرضا امامي ومحمد الجواد امامي وعلي الهادي امامي والحسن العسكري امامي والحجة
المنتظر امامي هؤلاء صلوات الله عليهم اجمعين ائمتي وسادتي وقادتي وشفعائي
بهم اتولى ومن اعدائهم اتبرء في الدنيا والاخرة ثم اعلم يا فلان ابن فلان ان الله
تبارك وتعالى نعم الرب وان محمدا صلى الله عليه واله نعم الرسول وان امير
المؤمنين علي بن ابي طالب واولاده الائمة الاحد عشر نعم الائمة وان ما جاء
به محمد صلى الله عليه واله حق وان الموت حق وسؤال منكر ونكير في القبر حق والبعث
حق والنشور حق والصراط حق والميزان حق وتطاير الكتب حق والجنة حق والنار
حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور پس بگو افهمت
يا فلان در حديث است كه ميت در جواب ميگويد بلى فهميدم پس بگويد ثبتك الله بالقول الثابت هداك الله الى
صراط مستقيم عرف الله بينك وبين اوليائك في مستقر من رحمته پس بگو اللهم
جاف الارض عن جنبيه واصعد بروحه اليك ولقه منك برهانا اللهم عفوك
عفوك پس خشت بر لحد بگذارد واجر بچينه نيز خوبست وخشت خام بهتر است اگر خشت بزرگ باشد
راست بگذارد وبر رخنه خشتها خشت ديگر بگذارد يا بگل رخنه را بگيرد واگر خشتها كوچك باشد
همه كند وبر هر تقدير رخنها را محكم كند كه خاك برميت نريزد ودر وقت چيدن خشتها اين دعا بخواند اللهم صل وحدته وآنس وحشته وآمن روعته
واسكن اليه من رحمتك رحمة تغنيه بها عن رحمة من سواك فانما رحمتك للظالمين
وبروايت ديگر رحمة يستغني بها عن رحمة من سواك واحشره مع من كان يتولاه

ومكروه هست فرش قبر بچوب وتخته كردن يا ميت را با تابوت گذاشتن مگر آنكه زمين آب برداشته يا نم
بسيار داشته باشد وچون از پيش اينا لله وانا اليه راجعون والحمد لله رب العالمين
پاى قبر بيرون آيد اين دعا را بخواند
اللهم ارفع درجته في اعلى عليين واخلف على عقبه في الغابرين وعندك نحتسبه
يا رب العالمين پس سنت كه حاضران بپشت كف دست خاك در قبر بريزند واگر بر شكم دست كفها
را پر كنند وبريزند نيز خوبست وسنت كه سه مرتبه بريزند ودر وقت ريختن بگويند
اللهم ايمانا بك وتصديقا بكتابك هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله
اللهم زدنا ايمانا وتسليما ودر حديث است كه هر كه چنين كند واين دعا بخواند حق تعالى بعدد هر ذره
از خاك حسنة براى او بنويسد ومكروه هست كه خويشان ميت خاك
بر قبر بريزند كه مورث قساوت قلب ودورى از رحمت الهى است وسنت كه از غير خاك قبر بر ميت نريزند
كه بار است بر ميت وسنت كه قبر را بقدر چهار انگشت بلند كنند بعضى چهار انگشت گشاده بعضى
بهم آورده گفته اند وظاهرا هر دو خوب باشد ودور نيست كه بيشتر نيز مجوز باشد ومستحبست كه
قبر را چهار گوشه كنند وروى را پهن كنند وخر پشته نكنند بنحويكه سنيان ميكنند وبعد از آن آب
بر قبر بريزند ودر خبر است كه تا ترى در قبر هست ميت را عذاب نميكنند وسنت كه آب ريزنده
رو بقبله بايستند وابتدا از پيش سر كنند وبر يك جانب قبر بريزند تا پيش پا وبگردانند بجانب ديگر وبريزند تا
پيش سر وبعد از آن ميان قبر بريزد وسنت كه آب را قطع نكند ومتصل بريزد تا تمام شود ومستحب
كه بعد از آب ريختن دست بر قبر گذارند در حالتيكه انگشتان ايشان گشاده باشد وقوت كنند
تا اثر انگشتان ايشان بر گل بماند ورو بقبله باشند واز بعضى روايات مفهوم ميشود كه نزديك سر او
بنشينند واين اللهم جاف الارض عن جنبيه واصعد اليك روحه ولقه منك
دعا بخوانند
رضوانا واسكن قبره من رحمتك ما تغنيه بها عن رحمة من سواك وهفت مرتبه سورة انا
انزلناه بخوانند واگر ميت
زن باشد در جميع دعاها كه گذشت ضمير مؤنث بياورند وسنت كه ولى ميت يعنى اقرب خويشان
او بعد از آنكه مردم برگردند نزد سر ميت بنشيند وبآواز بلند آن تلقين كه گذشت بار ديگر بخواند
واگر ديگرى را نايب كند نيز خوبست ودر اخبار وارد شده است كه چون اين تلقين را بكند منكر ونكير
ميگويد بيا برويم تلقين حجتش كردند احتياج بپرسيدن نيست پس برميگردند وسؤال نميكنند و
مكروه هست عمارت بر سر قبر كردن وبر سر قبر نشستن وتكيه دادن ورفتن بر قبور مگر قبور انبيا وائمه
صلوات الله عليهم وبعضى گفته اند كه قبور علما وصلحا نيز اين حكم دارد ومكروه هست تازه كردن

قبر بعد از مندرس شدن و در خبر است که حقتعالی دوست میدارد دلهای شکسته و قبرهای مندرس
شده و مکروه هست در حال اختیار دو میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلدی که در آنجا مرده است
بشهرهای دیگر بردن مگر بر مشاهد مشرفه ائمه و بعضی استثنا کرده اند نقل بمقبره علما و صلحا و
شهدا را نیز و مکروه هست بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بواسطه زیارت قبور که ضرور شود و
مشهور آنست که جایز نیست شکافتن قبور مگر در چند صورت یکی آنکه در قبر مال صاحب قیمتی
افتاده باشد دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند و دیگر
آنکه او را بی غسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم نپاشیده باشد و مشهور است که جایز نیست
نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استثنا کرده اند نقل بمشاهد مشرفه حضرات ائمه و مشهور است که
جایز نیست گریبان چاک کردن و جامه دریدن برای غیر برادر و پدر و برای ایشان جایز است بلکه بعضی از
اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصا بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زنان را مطلقا و احوط ترک
است و جایز نیست خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست که طپانچه بر رو و زانو و غیر آن
نزنند و بعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند بآنکه موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجبست
کفاره بدهد چنانچه در خاتمه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفاره
بر او نیست و دور نیست که سنت باشد و احوط دادن کفاره است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق
کرده اند به بریدن و در وجوب کفاره و همچنین اکثر علما قایل شده اند که واجبست کفاره قسم بر زنیکه
موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را بخراشد که خون برآید و بر مردی که در مرگ فرزند خود یا زن
خود جامه چاک کند و کفاره یمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب نمیدانند و احوط عمل
بمشهور است و لازم است اصحاب مصیبت را که صبر کنند بقضای الهی و راضی باشند و بدانند که حقتعالی
صابران را اجر بیحساب کرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید انا لله و انا الیه راجعون
تا گناهان گذشته او آمرزیده شود و هرگاه آن مصیبت بخاطرش آید این کلمه را بگوید تا گناهان مابین
این دو کلمه آمرزیده شود و بسند معتبر منقولست که هر که مصیبت را بخاطرش آورد که اگر چه بعد از مدتی
باشد بگوید انا لله و انا الیه راجعون و الحمد لله رب العالمین اللهم اجرنی علی مصیبتی و اخلف علی
افضل منها
ثواب همان مصیبت باز دیگر باو داده شود و سنتست که دیگران تعزیت ایشان بکنند و ایشان را
بصبر و شکیبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه بعد از دفن بیشتر است و اقل تعزیت آنست
که بروند تا صاحب عزا ایشان را ببینند و منقولست از حضرت رسول صلعم که هر که صبر فرماید اندوهناکی را در
صحرای محشر که همه برهنه اند خدا او را حله از حلهای بهشت بپوشاند که موجب سرور او گردد و هر که
مصیبت زده را صبر فرماید حقتعالی او را ثواب صاحب مصیبت کرامت فرماید بی آنکه از اجر او چیزی
کم شود فرمود که ثواب تعزیت و صبر فرمودن بهشت است و مستحبست که صاحب مصیبت تغییر وضع
خود کند تا او را بشناسند و جایز است گریه و ندبه کردن که نیکیهای میت را بشمارند و نوحه کردن بحق

جایز است که دروغ نگویند و چیزها باو از برای میت اظهار نکنند و بهتر آنست که نوحه گر نیاورند و مستحبست
که تا سه روز دیگران خصوصا همسایگان برای صاحب مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز
ماتم نگیرند مگر زن که چهار ماه و ده روز برای شوهر ماتم میگیرد باینکه جامهای رنگین نمیپوشند و زینت
نمیکنند و سنت مؤکد است زیارت قبر مؤمنان خصوصا خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید
السلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المسلمین انتم لنا فرط و نحن ان شاء الله بکم لاحقون
و بروایت السلام علی اهل الدیار من المسلمین و المؤمنین رحم الله المستقدمین منا
دیگر
و المستأخرین و انا ان شاء الله بکم لاحقون و بروایت السلام علیکم یا اهل الدیار من
دیگر
المؤمنین رحمة الله و برکاته انتم لنا سلف و نحن لکم تبع رحم الله المستقدمین
منکم و المستأخرین و انا لله و انا الیه راجعون و در احادیث بسیار وارد شده که هر که نزد
قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه سوره انا انزلناه
بخواند از بزرگ روز قیامت ایمن گردد و بروایت دیگر خدا او را و صاحب قبر را بیامرزد و سنتست که
در وقت خواندن دست بر قبر گذارد اللهم جاف الارض عن جنوبهم و صاعد الیک ارواحهم
و رو بقبله باشد و این دعا بخواند
و لقهم منک رضوانا و اسکن الیهم من رحمتک ما تصل به وحدتهم و تونس به وحشتهم
انک علی کل شیء قدیر و بروایت معتبر اللهم ارحم غربته و صل وحدته و آنس وحشته
دیگر این دعا بخواند
و آمن روعته و اسکن الیه من رحمتک ما یستغنی بها عن رحمة من سواک و الحقه بمن
کان یتولاه و بروایت دیگر مستحبست که نزد قبر سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سوره انا انزلناه را
هفت مرتبه بخواند و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که در قبرستان مؤمنان بگذرد و سوره
قل هو الله احد را یازده مرتبه بخواند و ثوابش را بمردگان آن قبرستان ببخشد بعدد مردگان اجر
و ثواب یابد و بروایت دیگر هر که آیة الکرسی بخواند و ثوابش را هدیه اهل قبور کند حقتعالی بعدد
هر حرفی ملکی خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت
قبور مستحبست و در احادیث معتبره وارد شده است که هر که را مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت رسالت را

مستحبات در خیرات

بیاد آورد که صعب ترین مصیبتهاست و در اخبار انبیا وارد شده است که هر که در وقت مصیبت دست
بر ران خود زند ثواب او حبط میشود و نباید شیون و فریاد کند و واویلاه و وامصیبتاه و واثکلاه
بگوید و در حدیث معتبر منقولست که هر که یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است از برای او از آنکه
هفتاد فرزند از برای او بماند که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقولست که هر که را خدا
دوست میدارد بهترین فرزندان او را میگیرد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش بهشت
است خواه صبر بکند و خواه نکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق ع در وقت مصیبت این
دعا را میخواند الحمد لله الذی لم یجعل مصیبتی فی دینی والحمد لله الذی لو شاء جعل مصیبتی
سپاس مر خدا را که نگردانید مصیبت مرا در دین من و سپاس مر خدا را که اگر خواهد بگرداند مصیبت مرا
اعظم مما کانت والحمد لله علی الامر الذی شاء ان یکون فکان و باید که مردگان را فراموش
بزرگتر از آنچه بوده و سپاس مر خدا را بر کاری که خواست آنکه باشد پس باشد
نکنند زیرا که دست ایشان از
اعمال خیر کوتاه گردیده و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امیدوارند و احسان ایشان
چشم براهند خصوصا دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه پدر
و مادر را زیاده از دیگران دعا باید کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در خبر است بسا فرزندی
که در حال حیات پدر و مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری که
از برای ایشان بعمل آورد و بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان
عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیری که از برای ایشان باید بعمل آورد کم بعمل آورد و عمده خیرات برای پدر
و مادر و سایر خویشان آنست که قرض ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند و حج
و سایر عبادتی که از ایشان فوت شده باشد سعی کند با استیجار یا تبرع بجا آورد و در حدیث صحیح
منقولست که حضرت صادق ع در هر شب از برای فرزند خود و هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت
نماز میکردند و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطینا میخواندند و بسند صحیح از حضرت
صادق ع منقولست که بسا باشد که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حقتعالی با او وسعت دهد و
تنگی را از او بردارد پس با او گویند که این فرج تو را روی داد بسبب نمازیکه فلان برادر مؤمن برای تو
کرد راوی پرسید و میت را در دو رکعت نماز شریک میتواند کرد فرمود بلی فرمود که میت شاد میشود و
فرح میباید بدعا و استغفاریکه برای او کنند چنانچه زنده شاد میشود بهدیه که برای او برند و فرمود که
بر میت داخل میشود بر قبرش نماز و روزه و حج و تصدق و سایر عملهای خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای
کسیکه کرده و برای مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای
میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف میگرداند و میت بان عمل منتفع میگردد و در روایتی
وارد شده است که هرگاه شخصی بنیت میتی تصدقی بکند حقتعالی جبرئیل را امر مینماید که با هفتاد
هزار ملک نزد قبر او میروند و هر یک طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یک با او میگویند السلام
علیک ای دوست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود و حقتعالی هزار

شهر

ابتدای احکام زکوة

شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حوری باو تزویج میفرماید و هزار حله باو میپوشاند و هزار
حاجت او را روا میکند و در حدیث معتبر منقولست که شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات اول
فرزندی که از جهة او استغفار کند دوم مصحفی یا کتابی از کتاب علمی که از او بماند و مردم بعد از
او بخوانند سیوم درختی که بکارد و مردم از آن نفع یابند چهارم آبی جاری سازد پنجم چاهی که
حفر نماید که خلق خدا منتفع گردند ششم سنتی که مردم بان عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا
تصنیف کتاب و مانند آن

باب چهاردهم در مجملی از احکام زکوة و خمس و اعتکافست و در آن سه فصلست

فصل اول در زکوة

است آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترک کننده آن
بسیار است و از آنجمله حقتعالی میفرماید که والذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل
الله فبشرهم بعذاب الیم یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما
کنزتم لانفسکم فذوقوا ما کنتم تکنزون یعنی آنکسانیکه جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی را
نمیدهند و در راه خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشان را بعذابی دردناک در آن روزیکه
سرخ کنند طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ کنند بان پیشانیها و پهلوها و پشتهای ایشان را و با ایشان
گویند اینست مالهائی که از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید عذاب آنها را و از حضرت
صادق ع منقولست که هر که ندهد قیراطی از زکوة که بیست یک دینار است آن نه مؤمنست و نه مسلمان
که در وقت مردن استغاثه میکند که مرا برگردانید بدنیا تا زکوة را بدهم چنانچه حقتعالی فرموده است
حتی اذا جاء احدهم الموت قال رب ارجعون لعلی اعمل صالحا فیما ترکت یعنی تا وقتیکه بیاید احدی از ایشان
را مرگ گوید پروردگارا برگردانید مرا بدنیا شاید عمل شایسته بکنم در آن مالیکه بعد از خود گذاشته ام
و از حضرت سید المرسلین ص و ائمه طاهرین ع بطریق صحیح منقولست که کسیکه طلا و نقره داشته باشد و زکوة
آنرا ندهد حقتعالی او را در روز قیامت محشور خواهد نمود در زمین نرمی که پاینده شود بر آن و مسلط
سازد بر او ماری را که از همه مارها بزرگتر باشد و در عقب او دود و او از وی گریزد تا چون
باو رسد و داند که از او خلاصی ندارد دست خود را بدهان او دهد پس بدندان بکند آنرا و ماند شتر
نری که بر چیزی دندان فرو برد پس طوقی گردد در گردن او و اینست معنی قول حقتعالی سیطوقون ما بخلوا
به یوم القیمة یعنی زودی طوق کنند در گردن ایشان آنچیزیرا که بخل ورزیدند در دنیا بان و در راه
خدا ندادند در روز قیامت و هر کس شتر یا گاو یا گوسفند داشته باشد و زکوة آنرا ندهد حقتعالی
حبس کند او را در صحرای لغزنده و پامال کنند او را هر حیوان شکافته سمی بسم خود و گزند او را بدندان و
نیش هر صاحب نیشی بنیش خود و هر که زراعت داشته باشد یا باغ خرما و انگور داشته باشد و زکوة آنها
را ندهد آن قطعهای زمین را تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند و آن همه آتش گردد تا روز قیامت
و بروایت معتبر دیگر هر که زکوة مالش را ندهد حقتعالی آن مال را اژدهای گرداند در گردن او که دماغش
را خورد و گوشش را بدندان کند تا از حساب خلایق فارغ شود و در حدیث دیگر حضرت صادق ع فرمود که هیچ
مالی در صحرا و دریا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة و حقتعالی میفرماید مثل الذین ینفقون اموالهم

فی سبیل الله کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة والله یضاعف لمن یشاء یعنی مثل جماعتی
که صرف مینمایند مالهای خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر اینها مانند دانه ایست که برویند
از آن هفت خوشه که هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و حقتعالی مضاعف
میگرداند باضعاف این از برای هر که خواهد و آیات و اخبار در این باب بسیار است و آنچه مذکور شد
برای کسیکه ایمان بفرموده خدا و رسول داشته باشد کافیست و اما اجناسیکه در آنها زکوة واجب
میشود نه جنس است اول طلا هرگاه مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته باشد و یکسال بماند که
بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل یک آنرا بزکوة میباید داد و بعد از آن هر چهار اشرفی که زیاد شود
بعد از سال چهل و یک باید داد دوم نقره است هرگاه بدویست درهم برسد که تخمینا دوازده هزار و ششصد
دینار عجمی باشد موافق زر ده دانگی و سکه داشته باشد و یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک آنرا
میباید داد و هم چنین هر چند چهل درهم زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل یک
آنرا میباید داد سیم شتر است و نصاب آن دوازده است اول پنج شتر است و در آن یک گوسفند است
دویم ده شتر است و در آن دو گوسفند است سیم پانزده شتر است و در آن سه گوسفند است چهارم
بیست شتر است و در آن چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در آن پنج گوسفند است و
گوسفندیکه میدهند بهتر آنست که هفت ماهه یا در هشت باشد و کمتر نباشد اگر گوسفند دهند و اگر
بز دهند یکساله یا در دو باشد ششم بیست و شش شتر است و باید که شتر ماده یکساله یا در دو بدهد
و اگر نداشته باشد شتر نر دو ساله یا در سه بدهد هفتم سی و شش است باید شتر ماده سه ساله یا
در چهار بدهد هشتم چهل و یکست و باید شتر ماده چهار ساله یا در پنج بدهد نهم هفتاد و شش است
و باید دو شتر ماده دو ساله یا در سه بدهد یازدهم نود و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله
یا در چهار بدهد دوازدهم صد و بیست و یکست و هر چه زیاده شود در هر پنجاه شتر یک شتر ماده سه
ساله میدهد و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو ساله میدهد چهارم گاو است و در هر سی گاو
یک گوساله ماده یا نر یکساله یا در دو میدهد و در هر چهل گاو یک گاو ماده دو ساله یا در سه میدهد
پنجم گوسفند است و در چهل گوسفند یک گوسفند واجبست و در صد و بیست و یک گوسفند دو گوسفند
سه گوسفند واجبست و در سیصد و یک گوسفند احوط آنست که چهار گوسفند بدهد و چون بچهار
صد برسد و هر چه زیاد شود از هر صد گوسفند یک گوسفند میدهد و در زکوة هر یک از شتر و
گاو و گوسفند شرطست که در علف مباح چریده باشد در تمام سال پس اگر علف مملوک خورده باشد
زکوة واجب نیست و اگر بعضی از سال چریده باشد و بعضی علف ملک خورده باشد احوط آنست که
اگر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهد و بچه هارا تا شیر میخورند حساب نمیباید کرد بنا بر مشهور و احتیاط
در آنست که از روزیکه متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات همه شرطست که سال بر
ایشان بگذرد و سال زکوة یازده ماهست چون ماه دوازدهم داخل شود زکوة واجب میشود و در گاو و
شتر شرطست که کارکن نباشند پس اگر بار کشند یا خیش کشند واجب نیست و گوسفند و بز را برسرهم

حساب میکنند و گاو و میش را برسرهم حساب میکنند و شتر نر و ماده و لوک را برسرهم حساب میکنند ششم و هفتم
و هشتم و نهم گندم و جو و خرما و مویز است و شرطست هر یک بنصاب برسد و نصاب سیصد و هفت من و
پنجاه درم است بسنگ تبریز و انگور هرگاه هشتصد و بیست و یک من باشد احوط آنست که زکوة بدهند
و شرطست که این غلات در ملک و بحد نصاب رسیده باشد پس اگر گندم و جو را بعد از درو
کردن بخرد زکوة بر فروشنده واجبست و اگر زمین را باجاره گرفته باشد زکوة بر مستاجر واجبست و
اگر بمزارعه بگیرد بنصف یا ثلث یا ربع یا ده چهار مثلا زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة
حصه عامل بر عامل اگر حصه هر یک بتنهائی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت و باغ آب باران
یا آب روان یا آب قنات یا آب ریشه خورده باشد ده یک میدهد و اگر از دست یا گاو و یا شتر یا چرخ
آب خورده باشد بیست یک میدهند و اگر از هر دو خورده باشد ببیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی
باشند پانزده یک میدهند و احوط و اقوی آنست که بغیر از خراج پادشاه چیزی از خرج زراعت را
بدر نکنند در دادن زکوة و چون اکثر علما برآنند که تعلق زکوة بانگور در وقت غوره شدنست پس
احوط آنست که اول ارباب خبرت را بیاورند که تخمین کنند میوه باغ را که چه مقدار است و با خود
مقرر سازند که بان نسبت زکوة خواهم داد تا آنچه خورد از انگور و غوره حلال باشد یا آنکه آنچه بر دارد
بکشد و حساب نگاه دارد یا آنچه برداشته عشر غوره را بدهد و هم چنین گندم و جو وقتیکه دانه ببندد
و بعضی از علما گفته اند که زکوة واجبست بر حبوب مانند برنج و ماش و نخود و عدس و امثال اینها هرگاه
بنصاب جو و گندم برسند بهمان شرایط و مقدار که گذشت و مشهور آنستکه زکوة اینها سنتست و در
مادیان که در علف مباح چرا کند و سال بر او بگذرد زکوة سنتست پس اگر پدر و مادرش عربی باشد
در سالی دو اشرفی چهار دانگ و نیمی میدهد و اگر یابو باشد که یکی از پدر و مادرش عربی نباشد یک
اشرفی میدهد و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قایل شده اند و مشهور آنستکه سنتست و آن مالیست
که مالک شود آنرا بعنوان معاوضه و در وقت مالک شدن قصد اکتساب و تجارت داشته باشد
و میباید که قیمتش به یکی از نصاب طلا و نقره برسد و در تمام سال بر نصاب باقی بماند و در تمام سال
از مایه کم نشود یا بمایه بیشتر نخرند و اگر چند سال بگذرد که مایه در کمی باشد سنتست که زکوة یکساله
بدهد و اگر بر مایه باقی باشد هر سال چهل یکرا میدهد و اگر معاوضه کند در اثناء سال بقصد
تجارت خلافست و احوط آنست که باز بدهد و سنتست که در وقت درو کردن اگر فقرا حاضر باشند
هر فقیر یک دسته گندم بدهد هر قدر در دستش در آید و در وقت چیدن خرما و انگور یک مشت بدهد
و بر زکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و احوط آنستکه ترک نکند اما مستحق زکوة پس هشت
طایفه اند اول و دویم فقرا و مساکین و ایشان کسانی اند که قوت سال نان خود و عیال خود نداشته
باشند و قادر بر کسبی نباشند که معاش خود و عیال خود را بآن توانند کرد و احوط آنستکه صالح
باشند و گدا و سائل بکف نباشند سیم کسیستکه امام نصب کند برای گرفتن زکوة و حصه باو میدهند
و در این زمان آن نمیباشد غالبا و هم چنین چهارم که مؤلفة قلوبهم اند و در این زمان نمیباشند

غالبا پنجم صرف کردن در آزادی بنده کانست مثل آنکه آقای غلام خود را مکاتب کرده است که مالی
بدهند و آزاد شود و او عاجز باشد از دادن آن اگر بر آقا زکوة واجب شده باشد باید که قدری از زکوة را
بمال کتابت او حساب کند و الا دیگران از زکوة حصه باو بدهند که بآقا بدهد و آزاد شود یا غلامی که از
دست آقا در تعب و شدت باشد از مال زکوة بخرند و آزاد کنند ششم قرضداران اند که قرض کرده باشند و
در معصیت صرف نکرده باشند ادای قرض ایشان میتوان داد هفتم فی سبیل الله است یعنی
صرف راههای خدا مانند جهاد فی سبیل الله و یاری حاجیان و زائران ائمه معصومین و بنای مساجد
و پلها و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانیکه جهاد حق باشد و این احوطست
هشتم ابن السبیل است و آن کسی است که بغربت افتاده باشد و خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد
و آنمقدار باو میدهند که بخانه خود برسد اگر سفرش معصیت نباشد و باید کسیکه باو زکوة میدهند
غیر مؤلفه شیعه اثنی عشری باشد و احوط آنست که اجتناب از گناهان کبیره کند خصوصا شراب
خوردن دیگر شرط است که واجب النفقه مالک نباشد مثل پدر و مادر و جد و جده هر چند بالا روند و فرزند
فرزند اگر چه پایین روند و زن و بنده و بهتر آنست که زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر
آنها که مذکور شدند اگر شرایط را داشته باشند و غیر سید بسید زکوة نمیتواند داد اما سید زکوة
خود را بسید و غیر سید میتواند داد و غیر سید احوط آنست که بشریف مرند هد و بهتر آنست که زکوة
را بنزد مجتهد عالمی که مصارف زکوة را داند ببرند که او بمصرف برساند **فصل دویم** در خمس است
بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود اول غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرند خواه در جنگ گاه باشد خواه
در بیرون دویم معادنست مانند طلا و نقره و مس و سرب و یاقوت و زبرجد و سرمه و عنبر و قیر و نفط
و کبریت بعد از آنکه خرج بیرون آوردن بدر رود پنج یک آنرا باید داد و مشهور آنست که نصاب ندارد
و بعضی گفته اند نصابش یکدینار است تا بیکدینار نرسد خمس واجب نمیشود و بعضی بیست دینار
گفته اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلا است و اکثر متاخرین باین قایل شده اند و خالی از قوتی
نیست و اگر چند کس شریک باشند باید که حصه هر یک جدا بنصاب برسد سیم گنجست یعنی مالیکه در
زمین پنهان کرده باشند پس اگر گنج را در بلاد کفار بیابند که در آنجا مسلمانی نباشد هر چند سکه اسلام
داشته باشد یا در دار اسلام بیابند و سکه اسلام نداشته باشد و به بیست دینار یعنی بیست اشرفی برسد
اگر طلا باشد خمس آنرا میدهند و باقی از او ست و اگر نقره باشد و بدویست درهم برسد که موافق زر ده دانگی
دوازده هزار و ششصد دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن بیکی از این دو مقدار برسد و
اگر سکه اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت کند بر آنکه از مسلمانی بوده است مشهور میان علما
آنست که حکم لقطه دارد و میباید یکسال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شود بصاحبش بدهد و الا مخیر است
میان مالک شدن و تصدق کردن و بامانت نگاه داشتن و اگر در دو صورت اول صاحبش پیدا شود و راضی
نباشد عوض بدهد و ظاهر اخبار آنست که اگر از روی زمین یافته است لقطه است و اگر در زیر زمین
باشد گنجست خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند و خالی از قوتی

کیفیت خمس

نیست و اگر گنج را در زمین خود بیابد که از پدران باو رسیده باشد از او ست و اگر خمس او را بدهد احوطست
و اگر زمین را خریده باشد تعریف بکند به بایع نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان حاصل
شود بایشان بدهد علی المشهور و الا از او ست و باز احوط آنست که خمس آنرا بدهد و همچنین اگر حیوانی
بخرد چون شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف میکند بایع اگر نشان ندهد از او ست و احوط
اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی بیابد خمس میدهد احتیاطا و باقی از او ست و بآن ملحق کرده اند حیوانات
شکاری را مانند آهو و اگر محتمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط آنست که باو تعریف
بکند چهارم چیزیست که بغوص از دریا بیرون آورند مانند مروارید و مرجان و نصاب در آن معتبر است
و مشهور آنست که نصابش یکدینار باشد یعنی یک اشرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفته اند و
اگر چند مرتبه در آورد همه را در نصاب با هم حساب میکند هر چند در مابین ترک غوص کرده باشد علی
الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک میباید بنصاب برسد و اگر عنبر را از دریا بغوص در آورند
حکم مروارید دارد و اگر از روی آب یا ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن دارد و احوط آنست
که بهر حال خمس آنرا بدهد و رعایت نصاب در آن نکند پنجم فاضل مؤنه سالیانه است از ارباح تجارتها
و زراعتها و جمیع کسبها و مشهور آنست که در میراث و بخشش و هدیه خمس نمیباشد و خرج سالیانه را
بیرون میکند قدر وسط مناسب حال آنشخص را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنچه اسراف
کرده است بیرون میکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد آنرا هم بیرون میکند علی المشهور و احوط آنست
که از هر چه زیاد آمده باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آنست که هر چه حاصل شود و خرج بکند رد زیادتی
را در هر روز خمس بدهد و اگر در اثنای سال اخراجات ضروریه واقع شود مثل خرج کدخدائی و حج بیت الله
و زیارات رسول و ائمه و امثال اینها همه را بقدر وسط بیرون میکند و همچنین تعدیها و زیادتیها
که ظلمه کنند جمیع را بیرون میکند و خمس بقیه را میدهد و ابو الصلاح ره قایل شده است که در میراث
و هبه و هدیه نیز خمس واجبست و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جایزه عظیمی باو
برسد یا میراثی از جائی که گمان نداشته باشد باو برسد یا ملکی از دشمنان دین باو برسد خمس آنرا
میباید داد و عمل باین روایات احوطست ششم زمینی است که یهودیان و نصرانیان و مجوسیان از مسلمانان
بخرند خمس آن زمین را یا خمس قیمت آنرا از ایشان میگیرند و اگر خانه یا باغ را بخرند مشهور میان علما
آنست که خمس زمین آنها را میگیرند و اکثر علمای قدما متعرض این نوع خمس نشده اند هفتم مال حلالیست
که مخلوط شده باشد بحرام و صاحب آنرا ندانند و مقدار حرام را ندانند خمس آنرا میدهند بفقرای سادات
و غیر ایشان و بعضی آنرا مخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند بسادات نمیتوان داد و ظاهرا
بهر دو میتوان داد و اگر بشریف بدهند بهتر است و اگر مقدار حرام را داند و صاحبش را نداند آنمقدار
واجبست که بصاحبش بدهد و اگر صاحب را داند و مقدار را نداند با صاحب میباید صلح کند احتیاطا
و بعضی گفته اند در این صورت خمس را بصاحبش میدهد و بعضی گفته اند آنمقدار که علم دارد بصاحب
میدهد و مابقی را بصاحب صلح میکند احتیاطا و این احوطست و اگر مقدار را داند و صاحب را نداند سعی

میکند تا صاحب را بهم رساند و اگر بهم نرسد از برای او تصدق میکند و این صورت اول مسمّی است برد مظالم و
اگر خمس را بدهد یا تصدق کند کل را یا بعض را بعد از آن صاحب پیدا شود خلافست که آیا باید
بصاحب بدهد یا نه و احوط آنست که بدهد و اما مستحق خمس مشهور میان علما آنست که شش حصّه
میشود چنانچه ظاهر آیهٔ کریمه است حصّهٔ خدا و رسول و ذی القربی که نصف خمس است بعد از
حضرت رسول صلعم از امام زمانست و نصف دیگر سه حصّه میشود یتیمان سادات و مسکینان سادات
و ابناء السبیل سادات میدهند و مراد از سیّد موافق مشهور کسیست که منسوب باشد از جانب
پدر بعبد المطّلب و تفسیر مسکین و ابن السبیل در زکوة گذشت و در یتیم احوط انست که پریشان
باشد و ابن السبیل را نقد رمیدهند که بشهر خود رود و از احادیث معتبر ظاهر میشود که در زمان
حضور امام جمیع خمس را بخدمت آنحضرت میبرده اند و آنحضرت نصف خود را بر میداشت و نصف را
بآن فرقه سادات میداده اند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت ایشان در یکسال میداده اند و
آنچه زیاد می آمد خود بر میداشته اند و اگر وفا نمیکرده از حصّهٔ خود تتمّه را میداده اند و ایشان
بمنزلهٔ عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست که حصّهٔ سادات را بعالم عادل اثنی
عشری بدهند که بسادات برساند بقدر احتیاج ایشان امّا نصف دیگر خمس را که حصّهٔ آنحضرتست
در زمان غیبت خلافست و مشهور آنست که بعالم عادل باید داد که بر سبیل تتمّه بنیابت آنحضرت
بسادات بدهد و اگر چیزی زیاد آید حفظ کند و بعد از خود بعالم دیگر بدهد که اگر سیّد پریشانی
نیابد بدهد و الّا از برای آنحضرت ضبط کند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است زیرا که سادات
پریشان بسیار اند و خمس دهندگان کمند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت ائمّه این حصّه را بر شیعیان
حلال کرده اند و این سخن بیوجه است زیرا که از حضرت صاحب الامر روایت صحیح نرسیده است
که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد سال
و کسری بود نایبان آنحضرت یعنی عثمان عمری و پسر او محمّد و حسین ابن روح و علی بن محمّد سمری
حصّهٔ آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از شیعیان میگرفتند و بفرمودهٔ آنحضرت بمردم میدادند و ظاهر انست
که در این زمان نایب عام آنحضرت که علمای ربّانی و محدّثان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و
بسادات که عیال آنحضرت اند برسانند و الّا باید سادات که اشرف خلقند یا از گرسنگی بمیرند و یا
سائل بکف شوند و از همه کس ذلیلتر باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام است
و خمس را بعوض آن بایشان داده اند و بسبب اختلافی که میان علما بهم رسیده است و بعضی از علمای
عصر اغنیا را اجرات داده اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر سادات بفقر و فاقه میگذرانند
و حقوق ایشان واجبست بر ذمّهٔ اغنیا مانده و بر تقدیری که امام بر ایشان رحم کرده باشد در
زمانهای تقیه و خوف و تعدّیات که از خلفای جور بر ایشان واقع میشد حلال کرده باشد ایشان
چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام خود را در فقر و اضطراب ببینند و بر
ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند و حال آنکه فرموده اندکه

بدترین احوال مردم در روز قیامت وقتی خواهد بود که صاحبان خمس برخیزند و بگویند پروردگارا
خمس خود را میخواهیم و حضرت صادق علیه السلام فرمود که من یکدرهم خمس را از شما میگیرم و حال آنکه مال من از اهل
مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای آنکه شما پاک شوید از گناه و از حقوق ما و حضرت رسول فرموده که
هر که احسانی بیکی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم او را در قیامت و اکثر علما برانند که اگر صاحب
مال خود حصّهٔ امام بسادات بدهد بری الذمّه نمیشود مگر آنکه دستش بعالم محدّث عادل نرسد و بکما
فقیر همهٔ خمس این حکم دارد **فصل سیم در بیان فضیلت و کیفیت اعتکافست** و اعتکاف مکث است
در مسجد جامع جهة عبادت و آن سنّت مؤکّد است بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصا در دههٔ
آخر ماه رمضان چنانچه حضرت سیّد المرسلین همیشه در دههٔ آخر ماه مبارک رمضان اعتکاف مینمودند
مگر یکسال که در آن جنگ بدر واقع شد و در سال بعد از آن بیست روز اعتکاف داشتند ده روز
قضای سال گذشته و ده روز ادا و از آنحضرت منقولست که اعتکاف دههٔ آخر ماه رمضان برابر است با
دو حج و دو عمره و اعتکاف بنذر و شبه آن مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود بغیر واجب میشود
و اگر بنذر واجب نشده باشد و نکرده باشد احوط آنست که بیمرتک قضا کند و بعضی گفته اند بعد
از نیّت و شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیّم واجب میشود و همچنین ششم و نهم
و دوازدهم و پانزدهم و هرچه بالا رود و پاین نیست و بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا آن
اسباب وجوب بعمل نیاید و این قول قوی است و احوط آنست که در اوّل شبهای مذکور تجدید نیّت بکند
بقصد قربت و مستحبست که معتکف شرط کند پروردگار خود که اگر او را مانعی عارض شود بیرون تواند رفت
از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز است شرط رجوع باختیار بی تقیید بعارض و مانع و بعضی در
این مضایقه کرده اند و ظاهرا عارض و مانع اعم از عذر ضرورتیست و محل این شرط در اعتکاف
سنّت نزد نیّت اعتکافست و دخول در آن و جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محلّ آن در اعتکاف واجب
بنذر نزد گفتن صیغهٔ نذر است و خالی از اشکالی نیست و فایدهٔ شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا
اگر خواهد رجوع تواند کرد اگرچه در روز سیّم باشد و فایدهٔ دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند قضا بر او
واجب نیست و امّا مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در غیر مسجد مکّه و مدینه و مسجد کوفه
و مسجد بصره اعتکاف نمیباشد و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مداین گفته اند و بعضی گفته اند
هر دو را و خلاف در این باب بسیار است و مسجد مداین در این زمانها کو یا معلوم نیست و مسجد بصره
در این اوقات در بیابان واقعست و اعتکاف در آن مشکلست و گفته اند مراد بمسجد مکّه و مدینه
آن قدریست که در زمان حضرت رسول صلعم مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده اند و ظاهرا در هر مسجد
جامعی اعتکاف توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگیست در بلد که در آنجا نماز جماعت کنند و
مخصوص محلّه نبوده باشد و اکثر محلّات شهر با آنجا برای اقامهٔ جمعه یا جماعت حاضر شوند کو متعدّد
باشد مثل مسجد جامع عتیق و مسجد قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و مسجد عباس آباد
محلّ تأمّلست و احوط انست که اگر در مکّه و مدینه و کوفه باشد در غیر آن مساجد مخصوصه واقع نسازند

کیفیت اعتکاف

ودر بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبیر بلد که مشهور بجامع باشد بجا آورند و اگر مسجد بزرگ تر
شهر باشد احوط است و غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب
شارع باشد بعنوان اعتکاف مقرر فیها والا در مسجد عبادت میکنم از برای رضای خدا قربة الی الله و
شرط است در اعتکاف لبث سه روز یا بیشتر و مشهور آنست که دو شب میان داخلند و بعضی گفته
اند که شب اول نیز داخلست و احوط آنست که نزدیک بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام روز سیم
و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است و شرط است در اعتکاف که معتکف روزه باشد
خواه روزه واجب خواه سنت و در روزه سنت باید برخصت کسانی باشد که رخصت ایشان در
روزه سنت شرط است مانند شوهر زن را و مالک بنده را و احوط آنست که فرزند بی رخصت پدر و مادر
اعتکاف سنت نکند و مهمان بی رخصت میزبان و بر عکس واقع نسازند و نیت در اعتکاف شرط است
و ظاهرا قصد قربه کافیست و واجبست که بیرون نرود از مسجدیکه در آن اعتکاف میکند بدون
ضرورتی مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کنند یا عیادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن در جنازه
مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای حاجات ضروری خود مانند بیت الخلا رفتن و غسل جنابت اگر
محتلم شده باشد و در غسل جمعه بنا بر قول باستحباب آن و سایر اغسال مستحبه اگر در مسجد نتوان کردن
اشکالی هست و مشهور آنست که نمیتوان کرد و هم چنین جایز است بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان
و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد که برای او تحصیل نماید و هم چنین جایز است بیرون رفتن از
جهة گواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان در مسجد بجا آوردن و چون بدر رود بجائی
ننشیند تا برگردد بمسجد و بهتر آنست که زیر سقف راه نرود تا ممکن باشد و از راهها نزدیک تر رود پی
مطلب و به بیت الخلای نزدیکتر برود اگر ممکن باشد و توقف بسیار زیاده از ضرورت واقع نسازد و چون
وقت نماز شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که محل اعتکاف اوست نکند مگر در مکه معظمه که در
همه جا میتوان کرد و اگر وقت تنگ شود در جای دیگر میتواند کرد و اگر سهواً از مسجد بیرون رود اعتکاف
باطل نمیشود مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را معتکف نگویند و هم چنین اگر جبراً او را بیرون برند
و احوط آنست که جزو بدن را از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن ببام مسجد و ظاهراً اگر
داخل مسجد باشد قصوری ندارد و بدانکه حرامست بر معتکف جماع کردن با زنان در روز و شب و هم
چنین حرامست بوسیدن بشهوت و دست بر بدن مالیدن بشهوت و احوط اجتنابست از هر دو و اگرچه
بشهوت نباشد و حرامست طلب منی کردن اگرچه بگفتگو باشد هر گاه عادتش آن باشد که از او منی آید
بسبب آن و احوط آنست که عبث دست بر ذکر نمالد و حرامست بوی خوش و گل بوئیدن هر گلی که باشد
علی المشهور و جدل و نزاع با کسی نکند و احوط آنست که مباحثه علمی نیز نکند مگر بقصد اظهار
حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضروریات خود و عیال خود و احوط آنستکه وکیلی از برای خود قرار
دهد که اینها را بکند و احوط آنست که مطلقاً معاملات خود را واقع نسازد و حتی عقد نکاح را
و جمیع آنها که در اعتکاف حرامست در روزها و شبها هم حرام است مگر خوردن و آشامیدن که در

در بیان کفارات

شب جایز است نه در روز و هر چه روزه را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز بفعل آورد
و در شب افطار میتوان کرد و مفطرات غیر جماع و استمنا را واقع میتوان ساخت و اولی اجتنابست از غیر
اکل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره میدهد اگر اعتکاف واجب باشد و در روز اول
و دویم اعتکاف سنت خلافست و احوط کفاره است اگرچه جماع در شب واقع شود و احوط آنست که هرچه
روزه را باطل میکند اگر آنها را در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطاً و کفاره آن بنده آزاد کردنست
اگر نتواند والا دو ماه پی در پی روزه گرفتن والا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند مخیر است
میان اینها و اول احوطست بلکه اظهر نیز اگر جماع در شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر در روز ماه
رمضان واقع شود دو کفاره میدهد یکی مرتبه و دیگری مخیره و بعضی گفته اند که اگر در غیر روز ماه
رمضان واقع شود نیز دو کفاره میدهد و این وجه است و بیع و شرا و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان
اعتکاف نمیشود و کفاره با آنها واجب نمیشود و در بطلان باستمنا و کفاره بسبب آن خلافست و احوط
اتمام است و کفاره اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استمنا باطل میکند اعتکاف را البته
و کفاره میدهد احتیاطاً و احکام اعتکاف بسیار است و با آنچه ضرور بود اکتفا کردیم **خاتمه**
در بیان کفاراتست بدانکه کفاره بر دو نوع است اول کفارات احرام حج و عمره و آنها را در رساله
حج بیان کرده ام دویم سایر کفاراتست و آنها بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلف فیه و
بعضی واجب و بعضی سنت و بعضی بترتیب بعضی بتخییر و همه را یکدیگر برسبیل اجمال برای طالبان
ادراک سعادت ابدی و محصلان نجات عقوبات اخروی بیان مینمایند اول کفاره افطار روزه ماه مبارک
رمضانست و آن واجب میشود بخوردن و آشامیدن چیزیکه خوردن و آشامیدن آن معتاد و متعارف
باشد اتفاقا و در غیر معتاد خلافست و اشهر و اقوی وجوبست و بجماع کردن در قبل زن اتفاقا و در
دبر زن علی الاقوی و بباقی ماندن بر جنابت عمداً تا طلوع صبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن
یکمرتبه یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار غلیظ بحلق بنا بر قول جمعی و بطلب منی کردن بدست
بازی کردن یا فکر و نظر کردن بزنی تا منی بیاید علی الاحوط و بقی کردن عمداً بنا بر قول بعضی و بحقنه
کردن و شیاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا و رسول و ائمه هدی بنا بر قول بعضی و
بسر فرو بردن عمداً در آب بنا بر قول بعضی هر گاه یکی از این امور را بعمل آورد عمداً و مسئله را داند کفاره
باید داد در بعضی اجماعاً و در بعضی احتیاطاً و اگر از روی سهو باشد کفاره ندارد و اگر مسئله نداند در
کفاره خلافست و احوط کفاره است و اگر افطار بحلال باشد یک کفاره بنده آزاد کردن یا دو ماه پی در پی
روزه گرفتن یا شصت مسکین را طعام دادنست و بعضی بترتیب قایل شده اند یعنی اگر قادر باشد به
بنده آزاد کردن آن مقدمست والا دو ماه روزه و اگر از این نیز عاجز باشد شصت مسکین را طعام
بدهد و قول اول اقوی و ثانی احوط و اگر افطار بحرام کرده باشد مانند شراب و لحم خنزیر و مال مغصوب
دانسته و زنا و لواطه بعضی از علما قایل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب میشود و بعضی مانند
افطار بحلال میدانند و اول احوطست و هر گاه در قضای روزه ماه رمضان بعد از زوال افطار کند

مشهور آنست که کفاره واجبست و بعضی سنت میدانند و اشهر و اقوی آنست که کفاره طعام دادن ده
مسکینست و اگر عاجز شود سه روز روزه میگیرد و بعضی مخیر میان این دو میدانند و بعضی کفاره قسم و
بعضی کفاره افطار ماه رمضان لازم میدانند سیم کفاره ظهار است یعنی کسی با زن خود بگوید انت علی
کظهر امی یعنی تو بر من مانند پشت مادر منی یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را بگوید در وقتیکه
زن حایض نباشد و در آن طهر با او جماع نکرده و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهد که جماع
کند باید که کفاره بدهد و اگر بدون کفاره جماع کند دو کفاره بر او واجب میشود بنا بر مشهور و کفاره
یک بنده آزاد کردنست و اگر عاجز شود دو ماه پیاپی روزه داشتن و با عجز شصت مسکین را اطعام کردن
چهارم کفاره ایلاست یعنی قسم بخورد که زوجه دائمه خود را چهار ماه یا زیاده وطی نکند و زن او را بنزد
حاکم شرع برد و حاکم حکم کند که او را طلاق بگوید یا وطی کند اگر اختیار وطی نماید که کفاره بدهد
و کفاره اش کفاره قسم است که بعد از این مذکور میشود انشاء الله تعالی پنجم کفاره مخالفت قسم است
بانکه قسم بخورد باسماء مقدسه خدا بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن فعلی که
فعلش رجحان نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید و کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند یا ده
مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را طعام کند و اگر از همه عاجز شود سه روز پیاپی روزه
بدارد ششم کفاره مخالفت نذر است بانکه نذر کند فعل امری را که راجح باشد یا ترک امری که مرجوح باشد
و مخالفت نماید و کفاره اش بعضی گفته اند مانند کفاره قسم است و بعضی گفته اند مانند کفاره
افطار ماه رمضانست یک بنده آزاد کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن و
بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروزه داشته باشد کفاره اش کفاره افطار ماه رمضانست و اگر
تعلق بغیر روزه داشته باشد کفاره اش کفاره قسم است و این قول خالی از قوتی نیست و احوط کفاره
ماه رمضانست مطلقا هفتم کفاره مخالفت عهد است که با خدا عهد کرده باشد که امر راجحی یا غیر
مرجوحی بعمل آورد یا ترک کند امر غیر راجحی را یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در کفاره اش مانند
کفاره نذر خلافست و احوط آنست که در نذر مذکور شد هشتم قسم خوردن بعنوان بیزاری از خدا
و رسول و ائمه علیهم السلام است و در حرام بودن چنین قسمی خلاف نیست و لیکن در وجوب
کفاره بچنین بیزاری کردن خلافست بعضی گفته اند کفاره اش کفاره ظهار است اول بنده آزاد
کردن و با عجز از آن دو ماه پی در پی روزه داشتن و با عجز از آن شصت مسکین را اطعام کردن و اگر
عاجز شود ده مسکین را طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه بدارد و بعضی گفته
اند کفاره اش کفاره نذر است و ابن بابویه گفته است که سه روز روزه بدارد و ده مسکین را
طعام دهد و بعضی گفته اند گناه کرده است و کفاره ندارد و در حدیث صحیح وارد شده است که
صفار بحضرت امام حسن عسکری نوشت که مردی سوگند یاد کرد به بیزاری از خدا و رسول و مخالفت کرد توبه
و کفاره او چیست حضرت نوشت که ده مسکین را اطعام دهد هر مسکینی را یک مد و طلب آمرزش میکند از خدا و بعضی
از علما باین مضمون قایل شده اند و خالی از قوتی نیست و ایضا خلاف کرده اند که این کفاره برای

اصل سوگند خوردنست یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگند یاد نکند و اگر بکند
بمحض سوگند عمل بقول اول بکند اگرچه ظاهر آنست که عمل بروایت مجزیست نهم بعضی از علما قایل
شده اند که زنیکه در مصیبت موی سر خود را ببرد کفاره افطار ماه رمضان میدهد بترتیب بقول
بعضی و همچنین بر تخییر بقول بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفاره ندارد و در روایتی وارد شده
که کفاره افطار ماه رمضان لازم است و احوط عمل بروایتست و بعضی از اصحاب مو را نیز الحاق کرده اند
به بریدن در وجوب کفاره دهم هر گاه زنی در مصیبت موی سر خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا
مردی جامه خود را در مرگ فرزند یا زوجه خود چاک کند کفاره قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی
بر این مضمون وارد شده است و احوطست هر چند وجوب ثابت نیست یازدهم هر مردیکه با زن یا
متعه یا کنیز خود در ایام حیض جماع کند بقول بعضی کفاره واجب دانسته اند و بعضی سنت و مشهور
میان علما آنست که اگر در اول حیض باشد یک اشرفی تصدق میکند و اگر در وسط حیض باشد نیم اشرفی
و در آخر حیض اگر واقع شود ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است دوازدهم کسیکه بخواب برود
و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد و بعضی گفته اند واجبست که آن روز را روزه بدارد
و اشهر استحبابست و بعضی علما و ناسی را نیز ملحق کرده اند و مشهور آنست که بر تقدیر وجوب اگر
روزه ندارد گناه کرده است و کفاره ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفاره افطار ماه رمضان را
و این قول ضعیفست و احوط آنست که بگیرد روز قضا بگیرد سیزدهم کفاره قتل عمد است که دانسته
کسیرا بکشد یا کاریکه غالبا کشنده باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته شود که قصد کشتن نداشته
باشد کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین را طعام
بدهد چهاردهم کفاره قتل خطاست که کسیرا بنادانی بکشد بانکه قصد قتل نداشته باشد و کاری
کند که غالبا کشنده نباشد و او کشته شود مانند آنکه طفلی را برای تادیب بزند و او بمیرد یا تیری
بسوی آهوئی بیندازد و بشخصی بخورد و کشته شود یا در راه بکسی بخورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود مباشر
قتل نباشد و کاری کند که از آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی بکند و کسی در آن چاه بیفتد
و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور آنست که کفاره لازم نمیشود هر چند
دیه لازم شود و کفاره بنده آزاد کردنست و بعد از عاجز شدن از آن دو ماه متوالی روزه داشتن
و بعد از عجز از آن شصت مسکین را طعام دادن پانزدهم اگر کسی زنیرا در عده دیگری تزویج کند می
باید که از آن زن مفارقت کند و بقول بعضی از علما پنج صاع آرد تصدق کند و احوط آنست که اگر
زن دیگر را عقد کند نیز این کفاره را بدهد یا پنج درهم تصدق کند شانزدهم کسیکه مملوک خود را
زیاده از حد شرعی بزند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات واجبست که آن مملوک را
بکفاره این عمل آزاد کند و این احوطست و اگر او را بعمد بکشد کفاره جمع میدهد و اگر بخطا بکشد
کفاره قتل خطا میدهد و واجبست که قیمت آن غلام را تصدق کند بنا بر مشهور هفدهم کسیکه روزه
ماه رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه رمضان دیگر بیمار باشد اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط

میشود برای هر روز یک مد یا دو مد طعام میدهد علی الخلاف و بعضی گفته اند قضا میکند و ابن
جنید رحمه الله گفته است که احتیاط در دو را میکند و اگر در ما بین دو رمضان از ارش طرف
شود و قادر بر روزه باشد و بدون عذر تاخیر کند تا آنکه ماه رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست
که بعد از ماه رمضان هم قضا میکند و هم برای هر روز یک مد یا دو مد میدهد و بعضی کفاره را
واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند که کفاره در صورتیست که عزم بر قضا نداشته باشد
و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست قول اول
قوی تر است مجلد هم نوادر کفارات از حضرت صادق منقولست که کفاره عمل سلطان قضای
حوایج مومنانست و کفاره غیبت آنست که برای آن شخص که او را غیبت کرده است استغفار کند
و کفاره مجلس آنست که چون از مجلس برخیزد بگوید سبحان ربك رب العزة عما یصفون و سلام
علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و کفاره خنده آنست که بگوید اللهم لا تمقتنی یعنی خداوندا
مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن و در حدیث معتبر از حضرت امیر المومنین منقولست که هر کسیکه
بد بکری بگوید لا اب لك و لا ام لك یعنی تو را پدر مباد یا تو را مادر مباد باید که چیزی تصدق کند
و کسیکه بگوید بحق پدرم یا بجان پدرم کفاره اش آنست که بگوید لا اله الا الله و خلافست در
این نوع از قسم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق پدرم بعضی حرام دانسته اند و اشهر کراهت است
و احوط ترک است و اما احکام کفارات مذکوره پس در چند فصل بیان میشود اول هر گاه بنده باید
آزاد کرد در کفاره قتل میباید که آن بنده مومن باشد و در باقی کفارات خلافست و احوط رعایت
ایمانست و در کفاره قتل احوط آنست که بالغ باشد و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجزیست
و باید که آن بنده کور و صاحب خوره و زمین گیر نباشد و مولی جراحتی با او نرسانیده باشد که موجب
عتق او باشد و بعضی گفته اند که باید خصی و لال و کر و ولد زنا نباشد و مشهور اجزاست و احوط
ترکست و غلام گریخته را مشهور آنست که آزاد میتوان کرد تا علم بمرگش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند
که خبر از او برسد و بعضی شرط کرده اند که ظن حیات او باشد دوم در کفاره مرتبه تا از بنده آزاد
کردن عاجز نشود بروزه منتقل نمیشود و هر جا که روزه دو ماه باشد میباید که متوالی بگیرد و متوالی یکماه
و یکروز که متصل بگیرد بعمل می آید باین معنی که اگر بعد از آن بدون عذر افطار کند نباید که از سر بگیرد
و اما نهی بجا بر است بعد ریا حرام است قول اظهر است و ثانی احوطست و اگر پیش از یکماه و یک
روز بی عذر افطار کند از سر میگیرد و اگر بعذری باشد مانند حیض و نفاس و بیهوشی و دیوانگی و بیماری
و سفر ضروری بعد از زوال عذر بنا میکند و تمام میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزه
بنا بر اقوی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی باشد اگر کفاره دهنده بنده باشد یکماه پی در پی میگیرد
علی الاقوی سیم هر جا که اطعام لازم شود مشهور آنست که بهر یک آنقدر طعام بخورانند که سیر شوند
و بهتر آنست که نان خورشی با نان ضم کند مانند خرما یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند میباید چاشت
و شام هر دو بمسکین بخورانند آنقدر که سیر شوند و احوط اینست اگرچه اظهر آنست که بیك وقت

نوشت

الکفا

اکتفا توان نمود و اگر خواهد طعام را بمسکین میتواند داد و در مقدار آن خلافست بعضی یکمد گفته اند
و بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر آنست که با آن نان خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب
دانسته اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ تفاوت نمیکند و احوط آنست که حصه اطفال را بولی
شرعی ایشان بدهد و اگر طعام خورانند ظاهر اصغیر و کبیر را هم میتوانند ضم کرد و اگر دو طفل را بجای
یك مرد حساب کند احوطست و در یك کفاره دو حصه را بیك مسکین نمیتواند داد مگر آنکه مستحق
یافت نشود و احوط آنست تا ممکن باشد بغیر مومن ندهد و بغیر ایشان بسیار بر ایشان بدهد که مسکین
و صادق باشد و مد چهار یك صاع است و صاع یکمن تبریز و چهار ده مثقال و ربعی است بنا بر
مشهور و چون در احادیث اختلافی در تحدید صاع و مد هست احوط آنست که بجای دو مد یکمن شاه
تقریبا بدهد چهارم در جائیکه کسوه باید داد در زن پیراهن و مقنعه با هم مجزیست و در مرد بعضی بیك
جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر آنست که پیراهن و قبا بدهد
یا قبا و بالاپوش و بهتر آنست که نو باشد و جامه طفل را بهتر آنست که برخصت ولی او بپوشانند پنجم
هر گاه از عتق رقبه عاجز شود و شروع کند در روزه و بعد از آن قادر شود بر بنده آزاد کردن روزه
او را مجزیست و بهتر آنست که ترك کند روزه را و بنده آزاد کند خصوصا هر گاه کمتر از یکماه و یکروز
روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب قایل شده اند که هر گاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و
عاجز باشد از گرفتن آن هجده روز روزه میدارد و اگر نتواند برای هر روز مدی از طعام میدهد و اگر
نتواند برای هر روز بدل آن استغفار میکند و اشهر و اقوی آنست که از هر کفاره که عاجز شود استغفار
بدل آن میشود مگر کفاره ظهار که بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد وطی زن بر او حلال نمیشود هر چند
عاجز باشد و اگر بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند احوط آنست که باز کفاره را بعمل آورد و
چون اکثر مردم جاهلند بکفارات و احکام آنها و بر ایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه بحق
الهی میمانند قدری از احکام آنها را در این رساله کثیر الفایده ایراد نمودم ملتمس از برادران ایمانی آنست
که هر که از این رساله منتفع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته مستحق دعا را بدعای رحمت و مغفرت
یاد کنند و ختم بتفضل الله و سبحانه و تاییده فی شهر الله المعظم شهر رمضان من سنة سبع و مائة و الف
من الهجرة المقدسة علی ید مولفه الراجی الکریم المنان فی محروسة اصفهان صینت عن طوارق الحدثان
مع وفور الاشتغال و اختلال الاحوال و توزع البال و الحمد لله اولا و آخرا و الصلوة علی سید المرسلین
محمد و آله الاطهرین الاقدسین و لعنة الله علی اعدائهم اجمعین

بسم الله الذی هو الموفق للخیرات الآمال الکریم القدیم فهو لما یشاء فعال و الصلوة علی من بوجوده هتك كل مضل
شمس فلك النبوة و الکمال و بدر سماء الولایة و الجلال محمد صلی الله علیه و آله و اصحابه و آل الی ان یعوض المقابح بالمحاسن و المکارم
ثم الحمد لله علی الانتمام بهذا الکتاب الذی هو اولی المعارف و جزء الامال علی ید الفقیر الراجی عفو الکریم المتعال المتمنی تقاطر علی الاوصال
من طشی السحاب الثقال بنیحة الغریق فی بحار رحمة المتمسك بحبال مغفرته ثم تمسك بحبال المنتهی العابد المدعو بابی القاسم اطال الله بقائهم
بالعدو و الاصال الامثال و حك الله و فیه یك العصر شمس الفخار و قطب الدنیا و الاعتد الطائفی بلیت الله و برکته علیه دام ایامهم
الحاج محمد باقر الخوانساری این امام الله ظلالهما و التوفیق فی یوم الخامس من شهر الله الاصب رجب المرجب سنة سبع و ماتین بعد الالف

نوشت

الکفا

[illegible] ه سنت

[illegible] شتكه بدورات

